

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZOEY ELLIS

A LAIR_{SO}
PRIMAL

AN EPIC FANTASY ROMANCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Çok İlkel Bir İn
Telif hakkı© 2021 Zoey Ellis tarafından. Tüm hakları saklıdır

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Zoey Ellis'in bu kitabın yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca yazar tarafından ileri sürülmüştür. Tüm hakları saklıdır. Kullanım amacı dışında bu çalışmanın tamamının veya bir kısmının herhangi bir yolla çoğaltılması veya kullanılması yazarın yazılı izni olmaksızın yasaktır.

Bu kitap, yazarın önceden izni olmaksızın, yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde ödünç verilmemesi, yeniden satılmaması, kiralanmaması veya başka bir şekilde dağıtılmaması ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul getirilmemesi şartıyla satılmaktadır.

İlk Baskı Eylül 2021

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Telaffuz Kılavuzu

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13 Sonsöz

Omega Efsanesini

Keşfedin Teşekkür Zoey

Ellis Hakkında

Zoey Ellis tarafından da

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Karanlık, büyüünün harap ettiği bir dünyadan büyüleyici yeni bir fantastik aşk serisi geliyor. Kadim bir Alfa soyunun son üyesi olan beş kardeş, her biri görkemli ejderhalarına ateş ve kanla bağlı.

Onun arazisine izinsiz girdi. Artık ona .

Elora, bir ejderha lordunun inine giderken, lordun kardeşi olan Zendyor adında acımasız ve bölgeci bir alfaya ait yasak topraklardan geçer.

Efsanevi öfkesiyle tanınan Zendyor ve bağlı ejderhasından tüm diyarda korkuluyor... ve şimdi, bir hata yüzünden, ona teslim edilmesi gerekiyor.

Uzun süredir devam eden savaşta pek çok kişinin yıkılmasına neden olacak trajediler yaşamış olsa da Elora son derece iyimserdir ve geleceğe umutla bakar.

Ama hiçbir şey onu adamın öfkesinin baştan çıkarıcılığına hazırlayamaz.

Dehşet içinde, ondan kaçmaya ve inine nüfuz eden karanlığa karşı bir ışık yakmaya çalışır, ancak alfa buna izin vermez.

Karanlık ilgileri cinsel bir saplantıya dönüşür.

Çok geçmeden fırtınasına kapılır, bitmek bilmeyen öfkesi ile ona duyduğu ilkel açlık arasındaki farkı anlayamaz.

Ondan kaçmak için ani bir fırsat doğduğunda, Elora kendisiyle ilgili sonsuz iyimserliğini yerle bir eden sırları keşfeder.

Ancak Zenyor, onun iddiasından kaçmasına izin vermeyecektir. Öfkesi krallığı tehdit edecek boyutlara ulaşırken, onun sahip olduğu her şeyi istiyor.

Hayatta kalamayacağı son savaş o olabilir.

A LAIR SO PRIMAL, Son Dragorai'nin üçüncü kitabıdır. fantastik romantizm serisi. Bu seri bağımsız olarak okunabilir ancak sırayla okunduğunda daha çok keyif. Karanlık bir romantizm ve bir HEA içerir.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

PRONÜNSİTESİ

Zendyor - ZEN-dee-yor
Elora - ee-LORE-rah
Dragorai - drag-GOR-rye
Marahl - Mah-RAH-l
Yorgynel - yore-gin-nell Dan
Askha - dan-AX-ah Kon'aya
- kon-nye-ah
Thrakondarian - thrak-kon-DAR-ree-ann
Tyomar - tie-OH-mar
Nyro - NY-roe
Sethorn - seth-orne
Khyros - KY-ros
Vattoro - vat-TOR-roe
I'mya - im-my-ah Oshali
- osh-SHAH-lee Mheyu
- may-you

Bu dünya için bir telaffuz kılavuzu İçindekiler sayfasından bulunabilir.

"E Lora. Çağıldın."

Hâlâ yamuk yumuk killerine gülmeye devam eden Elora, birlikte kıkırdadığı kızların masasından dönüp arkasına baktı. Gelen Dayatha'ydı, baş kahyalardan biriydi. "Kim tarafından?"

Dayatha'nın yüz ifadesi tuhaftı. "Efendim."

Elora ayıldı ve masanın etrafındaki arkadaşları çabucak sessizleştirdi. Efendi Nyro aylardır onun gibi bir hizmetkârını çağırmaştı, çağırmasına da gerek yoktu. "Benden ne istiyor?" diye sordu.

Dayatha, "Henüz bilmiyorum," dedi ve odadan çıkmak için dönerken onu takip etmesini işaret etti.

Elora .

Arkadaşları birbirlerine baktı, yüz ifadeleri Elora'nın şaşkınlığını yansıtıyordu. Çoğu ine Üstat Nyro'nun yatak arkadaşı olmak için girmiş olsa da, Elora onunla henüz tanışmamıştı. Onu inin etrafında birkaç kez görmenin dışında, Elora onunla hiç aynı ortamda bulunmamıştı.

"Gidelim Elora," diye Dayatha.

Elora yavaşça ayağa kalktı, şaşkınlığı endişeye dönüşüyordu. Onu ne için istiyordu? "O...?" Yutkundu ve tekrar başladı. "Ben...?"

Dayatha ona doğru bir adım attı. "Elora," dedi, sesi daha yumuşaktı. "Korkunç bir şey olması pek olası değil ama onu bekletemeyiz."

Elora başını salladı ve kendini Dayatha'yı üretim odasından çıkarken takip etmeye zorladı.

İnin koridorlarında ilerleyerek en yakın tuvalete gittiler, böylece Nyro ellerindeki kili yıkayabilecek ve koridorlarda ilerlemeye devam edebilecekti. İn, devasa bir dağın içinde dövülmüştü ve Usta Nyro'nun personeli barındırmak için birçok koridoru ve odası, hatta güzel bir bahçe alanı ve Yedi Tanrıça için bir tapınağı vardı.

Nyro'nun *kon'aya'larından* biri olmak için ine giren çok sayıda kadın için ortak uyku alanı olarak hizmet veren uyku salonunun önünden geçtiler; dragoraylara yatak arkadaşlığı yapanlara eski dilde verilen ad. Uyku salonu Elora'nın kendini en güvende ve rahat hissettiği yerdı. Belki duvara oyulmuş kendi küçük özel köşesi olduğu için, belki de herkes uyku salonuna saygılı davrandığı içindi; heyecanlı sesler ya da yüksek sesler, hatta inin her yerinde sık sık gerçekleşen çılgınca seks bile yoktu. Herkes uyku salonuna saygı duyuyor, sessiz ve... huzurlu olmasına özen gösteriyordu. Kuzey Şehirlerinin acımasız sokakları arasında büyüdükten sonra deneyimleyeceğini hiç düşünmediği bir kelime.

Yürüdükçe Elora'nın sinirleri yatışıyordu. Dayatha haklıydı. Efendi her ne istiyorsa, bu korkunç bir şey olamazdı; eşi I'mya'ya Elora'yı istemeyecek kadar takıntılıydı - en azından ine hizmet için gelmişti. Başka bir şey olmalı.

Birkaç eğimli koridor onları daha önce olduğundan daha yükseklerle çıkardı. Dayatha geniş bir kapının önünde yavaşladı ve Elora'ya döndü. "Hazır mısın?"

Dayatha dönüp onu içeri götürmeden önce Elora gülümsedi ve başını salladı.

Girdiği yer Efendi Nyro'nun özel odasıydı. Diğer odalardan çok daha karmaşık bir şekilde döşenmiş olan bu odada dragorayların zenginliği hiç çekinmeden sergileniyordu. Odayı kaplayan kalın dokuma halılar, çarpıcı tablolar ve güzel yapılmış raflar ve sandıklar Elora'nın daha önce hiç görmediği bir zenginlik gösterisiydi ve tabii ki, odanın uzunluğunu kaplaması duvar, uyku salonuna benzer şekilde eksikti. Usta'nın beyaz ve gri dağ silsilesinin uzaklara kadar uzanan bir manzarasını sunuyordu. Böylesine huzurlu bir manzaranın ötesinde bir de

Sadece birkaç ay öncesine kadar hayatı boyunca yaşadığı diyarın savaştan zarar görmüş acımasız toprakları.

Usta, dağların genişliğine açılan odanın kenarında duruyordu. Uzun, kalın ve geniş cüssesi tipik bir dragorai erkeğiydi. Diğer alfalardan daha büyük ve daha vahşiydiler ve doğduklarında bağlandıkları muadil ejderhalar da diğer ejderhalardan daha vahşiydi. Elora ilk geldiğinde Efendi Nyro'yla tanışmaktan ölesiye korkmuştu ve onunla yatmaktan daha da gergindi ve şimdi ona baktığında hayatta kalamayabileceğini biliyordu. İlk gününde tanıştığı kızlardan biri olan I'mya, herkesin beklediğinden çok daha farklı sonuçlanmasına rağmen bu yükü üstlenmişti. Elora, I'mya'nın yatağın yanında oturduğunu, gözlerini Dao tahtasına dikmiş, kaşlarını çatarak taşlara baktığını ve bir sonraki hamlesine karar vermeye çalıştığını görünce rahatladı. Ama Dayatha ve Elora içeri girdiğinde, I'mya başını kaldırıp baktı ve sonra yüzünde şaşkınlık ifadesiyle yavaşça ayağa kalktı.

Usta, Elora ve Dayatha'ya dönerek onlara ana dilinde, artık sıradan insanlar tarafından anlaşılamayacak kadar eski ve güçlü bir dilde hitap etti.

Dayatha, "Efendi, çağrısına hemen yanıt verdiğimiz için minnettar," diye tercüme etti.

Elora başını salladı ve gülümsedi, bunu yaparken de I'mya'ya baktı.

I'mya'nın kafasının karışmış görünmesi iyiye işaret değildi. "Onları buraya sen mi çağırdın Nyro?" diye sordu.

Usta başını
salladı.

"Neden?"

Efendi ona kendi dilinde cevap verdi ve Elora'ya başka bir soru yöneltirken I'mya kaşlarını çattı ama hiçbir şey söylemedi.

"Efendi soruyor," dedi Dayatha ona dönerek, "Yasak Dağlar'ın neden bu adı taşıdığını biliyor musun?"

Elora başını salladı. Yasak Dağlar, Üstat ve kardeşlerinin, yani dragorayların kalan son klanının yaşadığı bölgeydi. Her biri kendine ait bir dağ sırası talep etmişti. "Umm... evet," dedi.

"Neden?" Dayatha tercüme etti.

Elora konuşmadan önce bir nefes aldı, bunun bir tür test olup olmadığını merak ediyordu. "İnsanların topraklarınıza izinsiz girmesini önlemek için. Ve ayrıca kendinizi korumak için."

Dragorai'nin sıradağları, İkiz Diyarlar adı verilen ve denizle de ayrılan iki kıtanın arasında yer alıyordu. Ancak her bir dragorai

Bölgesine karşı çok korumacıdır.

"Güzel," dedi Dayatha, Üstat için tercüme ederek. "Bu demek oluyor ki, eğer biri bizim topraklarımızda bulunursa, kaderi bize ait olacak. Onları inimize dahil edebiliriz, avlayabiliriz, onlara ne istersek yapabiliriz. Onlar bize aittir."

Elora başıyla onayladı. "İnsanların bu kaderi yaşayabileceklerini bilmeleri onları uzak tutmaya yardımcı oluyor."

Usta gülümsedi. "Aşına olmanıza sevindim. İz sürücülerim bana buraya getirilmek üzere buluşma noktasına vardığınızda başka bir dragorai'nin bölgesinden geçtiğinizi söyledi."

Elora dondu, yüzü buz kesti. *Hayır.*

Dayatha daha söylenenleri sindirmeye vakit bulamadan devam etti. "İlk önce onun topraklarına girdiğin için senin ona geri verilmeni talep ediyor."

Elora kendini savunmak için ağzını açtı ama söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Bu doğrudu. Başka bir dragorai'nin menzilinden geçmeye karar vermişti ve az önce kuralları bildiğini açıklamıştı.

"Bu inimizi terk etmesi gerektiği anlamına mı geliyor?" I'mya'nın nefesi kesildi.

Usta kendi dilinde cevap verdi ve Dayatha tercüme etmedi ama evet demiş olmalı çünkü I'mya sordu. "Kimin ini?"

"Zendyor'un."

Bu isim Elora'yı dehşete düşürdü. *Hayır. O değil... Onun dışında herhangi bir kardeş.* I'mya buna karşı çıkmaya çalışacakmış gibi görünüyordu ama Elora karardan kaçmanın mümkün olmadığını biliyordu. İzinsiz girmişti ve bunu inkâr edemezdi. Elora, I'mya'nın sorumluluğunu üstlenmesi gereken bir konuda eşiyle anlaşmazlığa düşmesini istemiyordu.

Dudaklarını birbirine bastırarak konuşmadan önce kendini sabitledi. "Anlıyorum, Efendim," dedi. "Bazı talimatları yanlış anladım ve buraya onun bölgesinden geçerek gelmenin daha kolay olacağını düşündüm. Öyle yapmasaydım, randevuyu kaçırarak ve buraya asla gelemeyecektim. Fark edileceğimi düşünmemiştim."

Dayatha onun için tekrar tercüme etti. "Öyleydin. Önümüzdeki iki yeni ay boyunca burada kalman için pazarlık yaptım, böylece I'mya'nın töreninde burada olabilirsin."

Elora titrek bir nefes verdi. En azından veda etmek için zamanı olacaktı. "Minnettarım, teşekkür ederim."

Dayatha'yı odalardan çıkıp koridorlardan geçerek inin hizmetkârlar bölümüne kadar takip etti, kalbi hızla çarpıyor ve zihni hızla atıyordu. Onları zanaat odasına götüren köşeyi dönmeden hemen önce Dayatha durdu ve onu kenara çekti, sıcak elleri Elora'nın kollarının üst kısmındaydı. "İyi misin Elora?" diye sordu sessizce, gözleri Elora'nın kollarını arıyordu.

Birden, az önce olanların ağırlığı Elora'ı çarptı ve gözleri yaşardı. Bu sığınak son birkaç aydır onun evi haline gelmişti. Başladığı tüm yeni aktiviteler ve bir parçası olduğu topluluk yok olacaktı ve en önemlisi, edindiği arkadaşlarını kaybedecekti. Hayatının sonuna kadar burada kalmayı planlamıştı ve şimdi bir daha dönmek üzere gidiyordu.

"İni nasıl bir yer?" diye sordu sesi kısık bir şekilde.

"Bilmiyorum," dedi Dayatha yumuşak bir sesle. "Oraya hiç gitmedim ama tıpkı burada olduğu gibi her şeyi denetleyen görevliler olacak." Kollarını sıktı ve sonra serbest bıraktı. "Eminim alışmak biraz zaman alacaktır ama sen zaten bir inde yaşamayı deneyimledin, bu yüzden senin için yeni bir şey olmayacak. En önemlisi de Usta'nın sana hazırlanman için bolca zaman tanımış olması."

"Ama... Peki ya o? Çok fazla şey duydum...."

"Dragorai hakkında pek çok söylenti var, Elora. Hepsi doğru değil. Burada olduğu gibi olumlu ve hevesli olduğun sürece orada da iyi olacaksın."

Elora gözlerini indirdi ve gözyaşlarını kırpıştırdı. Zendyor hakkında en çok dedikodu yapılan dragorai-alfa idi ve bunun bir sebebi olmalıydı. Ama Dathaya haklıydı; söylentilerin çoğu muhtemelen doğru değildi. Ayrıca, dışarı atılmıyor ya da Kuzey Şehirleri olan tehlikeli savaş bölgesine geri gönderilmiyordu; her şey bundan daha iyi olurdu. Sadece savaştan korunabileceği başka bir dragorai inine gidiyordu. *Kon'aya* olmak için başvurmasının ana nedeni bu değil miydi? Yeni in de büyük olasılıkla en az burası kadar rahattı ve kendisine teslim edilen dragorai'nin doğası ne olursa olsun, kendine ait bir topluluğu vardı. Endişelenmesi anlamsızdı.

Boğazındaki yumruyu yuttu ve bakışlarını Dayatha'nın kollarıyla buluşturup gülümsedi. "Haklısın."

"Harika görünmüyor muydu? Elbisesi göz kamaştırıcıydı."

Elora, Nureen'in yüzündeki hülyalı ifadeye bakarak sırttı ve başını salladı. "İnanılmaz görünüyordu."

"Ve Usta'nın ona nasıl baktığını gördün mü?" Tiiu kendi geniş gülümsemesine engel olamayarak ekledi. "Birlikte mükemmeldiler."

I'mya'nın atanması ya da çoğu insanın deyimiyle düğününden sonra tüm personele yayılan heyecan ve umuttan etkilenmemek mümkün değildi. İndeki en şüpheli ve temkinli kişi olan Syb bile kendi kendine gülümsüyordu.

Tüm hizmetkârlar etkinlikten dönerken heyecanla uğulduyor, uzun bir alay halinde vadi boyunca ilerlerken seslerinde hayranlık ve şaşkınlık vardı. Son dragorai klanı olan Efendi Nyro ve kardeşleri, çiftleşemedikleri takdirde soylarının tükenmesi tehlikesiyle karşı karşıyaydı; dragorai dişileri uzun zaman önce öldüğünden, yakın zamanda I'mya'nın Nyro'nun eşi olduğu ortaya çıkana kadar kaderleri muhtemel görünüyordu. Bu gerçekten inanılmaz bir şeydi ve onun klan tarafından kabul edilmesine tanıklık etmek özel bir şeydi. Bu herkese dragorayların geleceği için umut verdi.

Elora hâlâ I'mya'nın Üstat Nyro'yla dragorai dişilerinin yaptığı gibi nasıl çiftleşebildiğini anlamıyordu ama Üstat'ın ondan etkilenmesine şaşmamalıydı; esmer tenli, güçlü ama nazik karakterli bir güzeldi. İlk geldiğinde açılması biraz zaman almıştı ama bu durum hepsi için geçerliydi. Savaş onlar üzerinde fiziksel zararın ötesinde uzun vadeli etkilere neden olmuştu.

"Diğer kardeşleri gördün mü?" Nureen düşüncelerini bölerek sordu.

Elora başını salladı. Takdis töreni sırasında kardeşlere bakmamaya çalışıyordu ama bu çok zordu. Diyarın dışında bir dragorai görmek çok nadirdi ve eğer görürseniz, akıllıca olan şey kaçıp saklanmak ve sizi görmediklerinden emin olmaktır. Törene beş kardeş de katılmıştı ve her ne kadar yüz hatlarını görecektik kadar yakın olmasa da, devasa ejderhalarına binmiş, sesleri menzilde gümbürdeyerek yükselirken onları görmek de bir o kadar korkunç görkemliydi. Vadideki herkesin, tüm inlerden gelen hizmetkârların ve kâhyaların dehşete kapıldığına şüphe yoktu.

Elora etkinliğin güzelliği içinde kaybolmuştu, ama şimdi bittiğine göre, uyandığında titreten gerginlik geri gelmişti. Bugün

indeki son günüydü ve bu her Şeyi bozdu.

"Zendyor'u gördün mü?" Nureen sesini alçaltarak sordu. Elora başına gelecekleri sadece üç arkadaşına anlatmıştı; hepsi de geldikleri ilk gün tanışmışlardı ve onlara en yakın olan oydu.

"Hangisi olduğundan emin değildim."

"Ben de öyle," dedi Nureen. "Umarım en korkutucu o değildir."

Elora kaşlarını  atarken dudaklarını büzdü. En korkutucu olan kimdi? Hepsi kendi tarzlarında korkutucu görünüyordu, özellikle de ejderhalarının sırtında. "Efendi Nyro ne yaptığımızı pek umursamıyor ve bizi fark etmiyor bile. Eminim Efendi Zendyor da fark etmeyecektir," dedi Nureen'den çok kendine güvenerek.

Nureen ona bir bakış attı. "Onun bölgesine girmiş olmanızı önemsiyor."

Elora yavaşladı, alfa hakkındaki endiŐeleri yeni bir düşünceye dönüşerek derinleşti. "Sence beni cezalandırarak mı?"

Nureen bir an sessiz kaldı. Kıvrık saçlarını Őapkasının içine soktu ve sonra kolunu Elora'nınkiyle birleŐtirerek onu öne doğru çekti. "Bilmiyorum. Seni endiŐelendirmek istemem," diye hızla ekledi, "ama bunca zaman sonra seni inine götürmek istemesi bana garip geliyor. Onun topraklarından geçeli aylar oldu."

Elora düşünürken dudağını çiğnedi. "Ama bu onların doğasında var, değil mi? Bir Şeyleri sahiplenerek topluyor ve istifliyorlar?"

"Bunu ben de duydum." Nureen sırttı ve Elora'nın rüzgârda savrulan sa  tellerini yakalamak için uzandı. "Belki de bu altın sarısı saçlarla senin bir hazine olduğunu düŐünüyordur."

Elora bu fikir karşısında homurdandı. "Sence  stat Nyro *kon'aya* topluyor mudur?" dedi bir an düŐündükten sonra. "Ya da eskiden, I'mya'dan önce?"

Nureen ona bir bakış attı. "Bunu sen de mi fark ettin?"

Farklı kardeşlerin inlerinden gelen asalar I'mya'nın töreninin gerçekleŐtiĐi vadinin etrafında toplanmıştı. Hepsi bir araya toplanmıştı ve Nyro'nun asası ile kardeŐlerinininki arasındaki en belirgin farklardan biri asanın boyutuydu; Nyro'nunki çok daha büyüktü.

Elora cevap veremeden vadiyi delen bir çığlık koptu ve tepelerinde ağır, ritmik bir kırbaç sesi duyuldu. Devasa, karanlık bir figür üzerlerinde yükselirken Nureen Elora'ya tutundu.

Kardeşlerin ejderhalarından biriydi. Pırıl pırıl parlayan simsiyah pulları, parlak ve keskin sabah ışığında . Yaratık görülmeye değer harikulade bir manzaraydı. Hizmetkârların Şaşkınlık ve sevinç çığlıkları

Yaratık yukarıya doğru yükselirken önlerinde duruyordu, ama dönüp onlara doğru yaklaştığında kendini aşağıya doğru eğdi.

Ejderhanın sırtında bir adam duruyordu. Dalgalandıran kaslarıyla devasa olan adam kaya gibi duruyordu, ayakları genişti ve elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı. Ejderha aşağı doğru eğildiğinde, alfanın sert bakışlarının doğrudan Elora'yı hedef aldığı anlaşıldı.

Nefesi kesildi ve kalbi göğsünde çarparak dondu kaldı. "Bu o," diye nefes nefese kaldı Nureen. "Korkunç olan."

Ejderha o kadar yakından geçti ki, Elora uzanıp ona dokunabilirdi, ama gökyüzüne geri yükselmeden önce çok hızlı bir şekilde geçti. Elora, Nureen ve ekibin geri kalanı, bu kez uzaklara doğru süzülerek uzaklaşan çifti izlemek için döndüler.

Etraflarındaki hizmetkârlardan bir tezahürat, alkış, bağırış ve el sallama korusu yükseldi, heyecanları arttı.

Elora derin bir nefes aldı ve Nureen titrek bir kahkaha atarak Elora'nın kolundaki tutuşunu bıraktı.

"Dediğim gibi," dedi Nureen, Elora'ya dikkatle bakarak, "seni görmezden geleceğini sanmıyorum."

Elora, akşamın serin havasında, bu kez etrafını saran üç kâhyayla birlikte vadi boyunca ilerliyor ve arkadaşlarıyla birlikte kalabilmeyi diliyordu.

Vedalaşmak için bir araya gelmiş olmaları onu şaşırtmıştı, söylemediği insanlar bile. Nureen suçlulukla ona baktı. "Herkes vedalaşmak için bir şans istedi," diye açıkladı. "Muhtemelen farkında değilsiniz ama çoğumuz üzerinde büyük bir etki yarattınız."

Elora ona gülümsemekten kendini alamadı. Büyük bir yaygara koparmayı düşünmemişti ama onlara veda edebildiği için de memnundu. I'mya Nyro'yla birlikte uzaktaydı ama onun papazlık töreninden önce gözyaşları içinde vedalaşmışlardı.

Şaşırtıcı bir şekilde, en yakın arkadaşlarından bazıları ona yanında götürmesi için hediyeler getirmişti. I'mya ona el yapımı bir Tao tahtası hediye etmişti. Syb ona güzel tablolarından birini, Tiiu ise üzerinde Yedi Tanrıça Tarikatı'nın dairesel sembolü olan küçük bir heykelcik vermişti.

"Yedi'yi övme konusundaki isteksizliğini fark etmediğimi sanma Elora," dedi Tiiu, pürüzlü altın hediye Elora'nın avucuna bastırırken sessizce.

Elora irkilmemek için kendini zor tuttu. Tiiu başlangıçta Elora'nın Yedi Tanrıça konusunda herkes kadar hevesli olmadığından şüphelenmişti, özellikle de dragorai'nin Yedi'nin yarattıklarından biri olduğu düşünüldüğünde, ama Elora'nın inancını ne kadar desteklediğini görünce Tiiu'nun şüpheleri azaldı. Hatta bir keresinde ona "inin kalbi" diye hitap etmiş ve bu Elora'yı son derece memnun etmişti. "Bu heykelcik beni güvende tuttu. Yeni evinizde de sizi koruması için dua ediyorum."

Elora gülümsedi ve minnettarlıkla onun elini sıktı. "Teşekkür ederim."

Sadece Nureen kalana kadar her biriyle vedalaştı, ikisi de ağlamaklıydı.

"Herkes gözü kulak ol, olur mu?" Elora sesi kısık bir şekilde konuştu.

Nureen homurdandı. "Bu senin işin." Gülümsemesi soldu. "Elora, orada dikkatli ol."

"Deneyeceğim," dedi Elora. Mümkün olduğunca alfadan uzak durmayı planlıyordu. "Personel muhtemelen bana tavsiye verecektir."

Nureen başıyla onayladı. "Unutma, bazen bencil olman ve önce kendinle ilgilenmen gerekir."

Elora kaşlarını çatı. "Bu yapılacak en doğru şey gibi görünmüyor."

"Belki her zaman değil ama bazen kendini korumanın tek yolu budur." Nureen bir kitap uzattı. "Al."

"Bu da ne?" Kitap yepyeni görünüyordu, sayfalarında buruşukluk ve kumaş kapağında yırtık yoktu. Ayrıca başlığı da yoktu.

"Orada sıkıldığın zamanlar için bir şey," dedi Nureen, kitabı onun eline tutuşturarak. "Oraya vardığında oku."

Elora hâlâ okumayı öğrenirken, Nureen kütüphanedeki en ileri düzeydeki kitapları okuyabiliyordu. Elora ve I'mya da dahil olmak üzere bazı hizmetkârlara öğretmeye yardım ediyordu. Nureen'in ona pratik yapmaya devam etmesine yardımcı olacak bir şey verdiğine şüphe yoktu. Elora sırtarak onu kendine çekti ve uzun uzun sarıldı. "Teşekkür ederim. Seni çok özleyeceğim, Nureen."

Dayatha onun arkasında belirdi ve başını Elora'ya doğru eğdi. "Gitme vakti geldi."

Elora ağlamamak için dudaklarını ısırarak arkadaşını serbest bıraktı. Etrafına son bir kez bakındıktan sonra görevliyi koridor boyunca takip etti ve aşağı indi

eğimli, kıvrımlı koridorlardan geçerek sadece lambalarla aydınlatılan küçük bir alana ulaştılar. Burası Dayatha'nın ine girmeden önce üzerlerine büyü yapıp hepsini bayılttıktan sonra o ve diğer kızların uyandıkları yerdı.

Dayatha durdu ve ona döndü.

"Beni tekrar bayıltmak zorunda mısın?" Elora sordu.

"Evet."

Elora boğazını temizledi ve sinirleri midesine yayıldı. Elleri acıyana kadar çantasını kavradı. "Ben hazırım."

Dayatha tereddüt etti. "Hepimiz seni özleyeceğiz Elora, kâhyalar da dâhil. Ama... bazen geçmişte yaşadığımız olaylar istediğimiz hayatı yaratmamıza yardımcı olabilir." Elora sessizce, "Ben burada, bu inin içinde bir yaşamı tercih ederdim," dedi.

Dayatha ona gülümsedi. "Belki de sana en çok ihtiyaç duyulan yer burası değildir." Elora kaşlarını çatı. Bunu hiç böyle düşünmemişti.

Dayatha omuzlarını dikleştirdi. "Hazır mısın?" Elora başını salladığında, dragorayların garip, eski dilinde mırıldanmaya başladı ve her şey karanlığa gömüldü.

Vadide arkadaşları ve Dayatha olmadan uyanmıştı. Elora olumsuz düşüncelerini bir kenara iterek nefes aldı. Bu iyi ve yeni bir başlangıç olacaktı. Onu tedirgin eden tek şey kardeşlerden birinin daha önceki davranışlarıydı, ejderhasının sırtında neredeyse ona saldırıyordu. Zendyor olduğundan emin olamasa da yeterince korkunç görünüyordu ve başka bir kardeşin onu böyle bir bakışla ayırması için hiçbir neden yoktu. O olmamasını umuyordu ama öyle olsa bile, onu sadece ininde huzur içinde yaşamak istediğine ikna etmesi gerekecekti.

Gece yavaş yavaş geliyor, gökyüzünü dağ silsilesinin üzerinde uzanan muhteşem bir çivit mavisine dönüştürüyordu. Büyüleyici bir manzaraydı.

Elora diyarda askerlerden ve kor adı verilen ve pek çok masum insanı öldüren son derece tehlikeli büyü enkazdan kaçmaya çalışırken, gökyüzüne bakmaya hiç fırsat bulamıyordu. Geçirdiği birkaç huzurlu anda bile gökyüzü, sürekli patlayan büyü bombalar yüzünden hep kül ve gri bulutlarla doluydu; ilginç ya da güzel hiçbir şey yoktu. Ama burada, Dragorais'in sıradağları arasında, gökyüzü şimdiye kadar gördüğü en güzel şeylerden biriydi. Kendisini küçük ve önemsiz hissettiren bir derinliği ve enginliği vardı, aynı zamanda böylesine inanılmaz bir şeye tanık olduğu için minnettardı.

Gece ilerledikçe, Elora bacakları yorulduğu için yavaşlamaya ve tökezlemeye başladı, ancak ona eşlik eden görevliler hızlarını sürdürdüler.

"Ara vermeyecek miyiz?" Elora onlara sordu. Sanki sonsuza dek yürüyormuş gibi hissediyordu.

"Hayır," diye cevap verdi içlerinden biri. "Sizi şafakta geçirmek zorundayız ve geç kalamayız."

"Gün ağarana kadar yürüyecek miyiz?" Elora haykırdı. "Bunu yapamam. O zamana kadar bayılırım."

Önündeki kâhya arkasına baktı. "Bunu daha önce nasıl yaptınız? Bu bölgeler küçük değil. Zendyor seni yakalamadan karşıya geçebilmek için sürekli koşuyor olmalısın."

Bunun üzerine Elora sessizleşti. Zendyor'un topraklarını geçmek kolay bir iş değildi. Hatta neredeyse onu öldürüyordu. Ancak Kuzey Şehirleri'nde yaşamak için harcadığı aynı cesur enerji ve çabaya güvenmiş ve bundan kaçmak için motive olmuştu. Elora, Zendyor'un menzilini geçtiğinde hayatı için kaçıyordu ve Üstat Nyro'nun inine girmek için randevu saatini kaçırırsa asla güvende olmayacaktı. Bu yapması gereken bir fedakârlıktı ama kolay bir fedakârlık değildi. Tüm vücudu günlerce ağrımişti. Gökyüzünü seyredecek zamanı bile olmamıştı.

"Kendimi zorla karşıya geçirdim," diye mırıldandı kâhyaya.

Kâhya homurdanarak ön tarafa döndü. "Ve şimdi de aynı şey."

Elora ayakta zor durana kadar gece boyunca yürüdüler ve bir adım daha atamaz hale geldiğinde, kamarotlardan biri ona içinde kehribar rengi bir iksir olan ve onu canlandıran bir şişe uzattı.

Gün ağarırken, gri cüppeli iki kâhyanın daha beklediği bir vadiye yaklaştılar. Ona eşlik eden kâhyalarla aynı şekilde giyinmişlerdi ama birinin elinde bir asa vardı.

Kâhyalar birbirlerine saygıyla başlarını eğdiler ve Elora diğer grubun yanına çağrıldı. Elora yanlarına vardığında, her iki kâhya grubu da ayrı yönlerde doğru yürümeye başladı.

Yeni kâhyalar eskilerden daha hızlı ilerliyordu ve bu sefer Dayatha'nın ona yardım edecek bir iksiri yoktu. Elora o kadar bitkin düşmüştü ki, elinde asa olan kâhyaya yaslanmak zorunda kaldı. Neyse ki, yeni ine tam da alacakaranlık menzilin üzerine çökerken varmışlardı.

Zendyor'un dağı da Usta Nyro'nunki kadar büyük görünüyordu ama ondan birkaç metre uzakta durdular. Görevlilerden biri atışa başladığında Elora derin bir nefes aldı ve kendini karanlığa hazırladı.

Bilinci geri geldiğinde, uzun alev lambalarıyla aydınlatılmış mağara benzeri bir odanın ortasında duruyordu, sert ışıkları mekanın pürüzlü duvarlarının etrafında sekiyordu.

Ona eşlik eden iki kâhya duvarın iki yanında duruyordu, kukuletaları inik ve başları öne eğikti. Elinde asa tutan, gri sakallı yaşlı bir erkekti; diğeri ise tarçın rengi gür saçları yüzüne düşen yaşlı bir kadındı ama bundan fazlasını görmek zordu.

Duruş şekilleri tuhaftı. Ona bakmıyorlardı ve bir şey bekliyorlarmış gibi görünüyorlardı; sanki tetikte bekliyorlardı. Bir şey söyleyemeden odanın diğeri tarafındaki kapı açıldı ve kocaman bir adam içeri girdi.

Bu oydu - ejderhanın sırtındaki adam. Ona doğru yürüdü, aynı sert bakışlar ona kilitlenmişti ama şimdi gözlerinde öfke olduğunu görebiliyordu.

Ve içindeki her şey titremeye başladı.

OceanofPDF.com

A Adam odanın ortasına , varlığının gücü diğer her şeyi silikleştirdi. Bakımlı bir benziyordu.

İri ve kalın, odadaki herkesin üzerinde yükseliyordu, kaslı kolları heyecanla esnedikçe dalgalanıyordu. Onu daha net görebileceği kadar yakındaydı. Ama öyle olmamasını diledi. Başının tamamını kaplayan koyu sarı saçları sert ve kabaydı, sanki o odaya adımını atmadan hemen önce rüzgâr onları çılgınca gibiydi. Titrek ışık yüzünde sert gölgeler oluşturuyor, ara sıra yüzünü batırıyordu ama bir şey açıktı; öfkeliydi. Öfkesi odayı kaplamıştı ve gergin vücudu ona her an saldırmaya hazırmış gibi hissettiriyordu, ama onu dehşete düşüren yüz ifadesiydi - sanki görünüşü onu rahatsız etmiş gibi görünüyordu.

Elora'nın ağzı aniden kurudu ve kendini olabildiğince hareketsiz tuttu, zar zor nefes alıyordu bile.

"*kosh don sha hipik.*" Derin ve sert sesi göğsünde gümbürdüyordu.

Elora nasıl cevap vereceğini bilemeyerek kaşlarını çatı. Onun dilini bilmediği ya da anlamadığı açık olmalıydı. Neyse ki kadın kâhya konuştu ama tercüme etmedi; ona kendi dilinde cevap verdi.

Alfa başını kâhyaya doğru çevirdi ama gözleri Elora'dan ayrılmadı ama kâhyanın söyledikleri onu daha da tedirgin etmiş gibiydi. Tekrar konuşana kadar gözleri Elora'nın gözlerine kilitlenmiş bir ileri bir geri volta attı.

"Yasak Dağlar'ın kurallarını bilen ve yine de benim bölgemi ihlal etmeyi seçen sensin."

Onun Kuzey'in ortak dilini konuşabilmesine şaşırarak Elora keskin bir nefes aldı. I'mya, Nyro'nun ortak dillerden herhangi birini konuşmayı reddettiğini söylemişti ama bu konuşamayacağı anlamına gelmiyordu. Elora cevap vermek için düşüncelerini toparlamadan canavar tekrar konuştu.

"Kardeşimin ininde saklanarak cezadan kaçmaya çalıştın," diye hırladı. "Dragorai'ye en büyük saygısızlığı göstermeyi seçtin! Açıkla kendini."

Elora gözlerini ondan ayıramıyordu, özellikle de o volta atarken. Yine de kendini toparlamaya çalıştı. "Niyetim saygısızlık etmek değildi, Efendim." Sesinin ince ve cılız olmasından nefret ediyordu. "Efendi Nyro'nun ininin kahyalarıyla tanışmak için can atıyordum ve bunun bir sorun olacağını düşünmemiştim."

Zendyor'un hırıltısı onun sözünü kesti. "Yakalanacağını düşünmemiştin!"

Elora'nın korkusu onu ele geçirdi ve neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. "Bu doğru," diye itiraf etti. "Risk almaya karar verdim."

Canavar yavaşlayarak durdu ve yüzünü ona döndü; hem sesinde hem de ifadesinde ağır bir inançsızlık vardı. "*Risk almaya* mı karar verdin?"

Elora sadece ona baktı; söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

"Biz dragorayların izinsiz girenlere ne yaptığımızı biliyor musun? Cezayı biliyor musun?"

"Savaştan kaçmak zorundaydım," dedi Elora, kendini sakın bir şekilde açıklamaya çalışırken göğsünde bir öfke parıltısı patladı.

"Cevap ver bana!"

Elora yutkundu, eşit miktarda korku ve kızgınlıkla mücadele ediyordu. "Ben... Ben farklı şeyler duydum. Neye inanacağımı bilmiyorum."

"Suçlulara iyi davranmadığımıza inanabilirsin," diye homurdandı Zendyor. Elora gözlerini kırıştırdı. "Suçlu mu? Hayır, ben.... değilim."

"Hayır mı?" Alfa uzun ve güçlü adımlarla öne atıldı, o kadar hızlıydı ki kalın eli saçının bir kısmını yakalayıp doğrudan ona bakana kadar başını geriye çekmeden önce kaçacak zamanı bile olmamıştı.

Elora bir inilti çıkardı, vücudu şoktan kaskatı kesilmişti, damarlarını dolduran dehşet içinde boğuluyordu. Adamın tutuşu çok güçlüydü ve Elora onun yanında küçük ve çelimsiz kalıyordu. Kalın bir parmağıyla onu ikiye bölebilirdi. Boğazını tırmalayan ve kaçması için onu uyaran dikenli korkuyu elinin tersiyle itti.

"Ne değilsin?" diye tersledi.

Bir an için Elora'nın söyleyecek sözü kalmamıştı. Yakından bakınca, o kadar uzaktan ilk gördüğünden çok daha yakışıklıydı. Yüksek elmacık kemikleri, kalın kaşları ve geniş ağızıyla yüz hatları güçlüydü. Ama onunla ilgili en şaşırtıcı şey gözleriydi - saf, koyu mavi, gece gökyüzü kadar karanlık ve güzel. Gözlerindeki öfke, yoğun bir küçümseme ve keskin bir merakla karıştı.

Kendine özgü topraksı, dumanlı bir koku etrafını sarmıştı, zengin ve karanlıktı ve sadece ilahi ve lezzetli bir şekilde alfa olarak tanımlanabilecek güçlü bir erkeklikle doluydu. Bu koku onu sarmaladı ve vücuduna herhangi bir alfanın değil, bir dragorai-alfanın -Tanrıçalar tarafından tercih edilen neredeyse ölümsüz bir varlık- huzurunda olduğunu hissettirdi. Onlar var olan diğer insanlara ya da yaratıklara hiç benzemiyorlardı. Meme uçları sertleşirken Elora dudağını ısırdı ve uzuvlarındaki titreyen enerji, bacaklarının arasında gelişen karıncalanmaya doğru hızla ilerledi. Kokusu son derece çekiciydi - her omega için olacağı gibi güzel, katmanlı ve karmaşık; vücudu buna karşılık vermek zorundaydı. Bu onun başına ilk kez geliyordu ama omega olmanın sinir bozucu olduğu zamanlardı bunlar.

Gözlerini kapatarak ona vereceği tepkiyle ilgili tüm endişelerini bir kenara bıraktı ve bunun ne anlama geldiğine odaklandı. Bu adam sadece bir alfa değildi, yüzlerce yıldır hayatta olan ilahi bir varlıktı ve o da onun kanunlarına karşı gelmiş önemsiz bir ölümlüydü ve isterse anında öldürebileceği kolay bir avdı. Şimdi bu duruma hiç de uygun bir şekilde yaklaşmadığını anlıyordu.

"Özür dilerim, Efendim," diye fısıldadı gözlerini tekrar açarak. "Lütfen hatam için özürlerimi kabul edin - amacım sizi aşağılamak değildi. Ben sadece... bencilce davrandım. Size ve klanınıza saygı duyuyor ve onurlandırıyorum ve uygun göreceğiniz her türlü cezayı kabul edeceğim."

Öfkesinin şiddeti biraz azaldı. Gözleri kızın yüzünde dolaştı, açıkta kalan boynuna indi ve tekrar yukarı çıkıp bakışlarıyla buluştu.

"Sen savaşta doğdun," dedi.

Elora başını salladı, ancak başını çok hareket ettirebildi.

"Kuzey Şehirleri."

Kadın yine başını salladı. Soru sormak yerine açıklama yapmayı tercih ediyordu gibiydi.

"O zaman içinde yaşamaya alışık değilsiniz."

Elora ağzını açtı ama ne diyeceğini bilemedi. Onu Kuzey Şehirlerine geri göndermeyi mi planlıyordu? Fraksiyonu olmadan, bu bir ölüm cezasıydı. Kederle ağzını kapattı ve yutkundu.

Canavarın gözleri kadının dalgalanan boğazına kayd. "Kardeşimin inine güvende olmak için girdin," dedi, gözleri kadınınkilere dönerek.

"Bu bir faydaydı, evet," diye nefes aldı Elora.

"Bir diğeri neydi?"

"Bir eve sahip olmak."

Canavar buna cevap vermedi. Ona dik dik baktı ama bakışları eskisi kadar yoğun değildi. Elora onun ne düşünüyor olabileceğini tahmin edemiyordu ama kürkünün altında yükselen uyarılmanın kokusunu alamadığını umuyordu. Bir başka sinir bozucu omega sorunu.

Sonra odanın yan tarafından yumuşak bir ses konuştu. "*hiklok, sä va yu woräf wom kosh tara.*"

Canavar bir an tepki vermedi ve sonra aniden onu serbest bıraktı. Elora öne, ellerinin ve dizlerinin üzerine düştü, sert zemine çarpan uzuvları acı verici bir şokla sarsıldı.

Dragorai'nin odadan çıkarken arkasını görmek için başını kaldırdı.

Elora'nın kalbi göğsünde çılgınca çarparken, farkındalığı yavaşça odanın geri kalanına ve içindeki insanlara doğru genişledi. Duvarın iki yanında duran iki kâhya bir milim bile kıpırdamamıştı. Bu inin dragorai alfası onu bir suçlu olarak görüyordu, diye düşündü, kalp atış hızını yavaşlatmaya çalışırken nefes nefese kalmıştı, kendi sebep olduğu durum karşısında zihninden dehşet süzülüyordu. Onu sadece kendi bölgesine girdiği için değil, aynı zamanda ondan kaçtığı için de cezalandırmak istiyordu, ki bunu kasıtlı olarak yapmamıştı. Nefes alış verişi sakinleşince topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı ve kadın görevliye baktı. "Teşekkür ederim."

Kâhya kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ne için? Size yardım etmek için hiçbir şey yapmadım. Sadece ona bir toplantıya geç kalacağını hatırlattım."

"Ah," dedi Elora. Kendini ayağa kaldırdı ve kürklerini etrafına sardı, kendini olabildiğince toparlamaya çalıştı.

Kadın kâhya öne çıktı. "O dönene kadar sizi bir hücreye götüreceğim."

Elora çantasını aldı. "Bir hücre mi?"

"Döndüğünde seni görmek isteyecektir," dedi kâhya. "Seninle ne yapacağına henüz karar vermedi."

"Ah," dedi Elora, yüreği geldi. Onunla tekrar karşılaşma fikri kaçma isteği uyandırdı.

"Seni öldürmeme ihtimali yüksek," dedi kadın kâhya, sesi sanki bu iyi bir şeymiş gibi sıcak ve cesaret vericiydi.

Elora'nın gözleri büyüdü. "Beni öldürmek mi?"

Kadın ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Sen bir suçlusun. Onun arazisine izinsiz girdin."

Elora biraz sinirli bir şekilde, "Evet, izinsiz girdim," dedi. "Ama bu konuda neden bu kadar kızgın olduğumu anlamıyorum. Ben kimseye zarar vermedim."

Kadın kaşlarını çatı. "Dragorai hakkında şey biliyor musun?"

Elora neredeyse kaşlarını çatıyordu ama bunun yerine gülümsedi. "Tabii ki biliyorum."

"Ve siz de nesli tükenmekte olan bir alfa ırkının, kendi türlerinden olan diğer tüm klanları öldüren insanlardan topraklarını neden neredeyse saplantılı bir şekilde koruduğunu merak ediyorsunuz?" dedi, ses tonunda hafif bir kızgınlık vardı.

Elora bir nefes verirken gözlerini indirdi. Bu gerçekten de mantıklıydı. "Ona gerçek bir zarar verebileceğimi sanmıyorum," diye mırıldandı. "O çok büyük."

"Evet," dedi kadın sert bir sesle. "Eminim dragoraylar da bir zamanlar küçük ölümlüler hakkında aynı şeyi düşünmüşlerdir."

Erkek kâhya öne çıktı. "Hepimiz onları koruyoruz ama bunu neden yaptığınızı anlayabiliyorum."

"Yapabilir misin?" Elora ona umutla baktı. "Sence onu ikna edebilir miyim?"

"Hayır," dedi kibarca. "Lordumuz kuralların çiğnenmesi konusunda çok titizdir. Ama seni öldürecek olsaydı, bunu çoktan yapardı. Sanırım, en azından şimdilik, inimizin en yeni üyesi sensin. Hoş geldin."

Elora ona zayıf bir gülümseme verdi ama bundan pek de memnun olduğu söylenemezdi.

"Çok erken konuşmamalısın Walrick," dedi kadın. "Hâlâ onu cezalandırmaya karar verebilir."

"Eminim öyle yapacaktır," dedi Elora'ya sempatik bir şekilde gülümseyerek. "Ama lordumuzun çok basit kuralları ve basit ihtiyaçları var. Soru sormak yerine suçluları hemen öldürmek onun alışkanlığıdır. Sanırım Elora'ya karşı nispeten güvende."

Şimdilik onu." Kadına döndü. "Ona özel bir oda tahsis ederseniz, diğerlerini uyarır ve kaldığını bildiririm."

"Böyle bir şey yapmayacağım," dedi kadın küstahça. "Efendimiz söylemediği sürece, henüz bir şey hazırlamam için bir neden göremiyorum."

Adam derin bir nefes verdi. "Nasıl isterseniz. Bugün gün batımından önce tamamlamam gereken başka sorumluluklarım var. Sizin de öyle, ama bu konuda kesinlikle gerekli olandan daha fazla zaman harcamak isterseniz, buyurun." Elora'ya döndü. "İnimize hoş geldiniz."

Bununla birlikte, farklı bir çıkıştan - Elora'nın görmediği duvarın kenarındaki bir açıklıktan - ayrıldı. Elora onun ardından bakakaldı, aralarındaki etkileşim karşısında şok olmuştu. Nyro'nun ininde kâhyalar hizmetkârların önünde asla tartışmaz ya da fikir ayrılığına düşmezdi. İnin düzenleyicileri olarak kabul edilir, işlerin sorunsuz yürümesini sağlar ve inin bakımıyla ilgili kararların çoğunu onlar verirdi.

Kadın kâhya iç çekti. "Haydi," dedi ve Elora'ya kendisini odadan dışarı kadar takip etmesini işaret etti.

Elora'yı inin geniş koridorlarında gezdirdi ve koridorlar Usta Nyro'nun iniyle aynı şekilde oyulmuş olmasına rağmen tamamen farklı bir his veriyordu. Usta Nyro'nun ininde, çeşitli odalara ve koridorlara ışık girmesini sağlayan pencere işlevi gören açıklıklara sahip olmak için her fırsat değerlendirilmişti, ancak bu inin böyle bir özelliği yoktu - daha karanlık hissediliyordu. Dağı sıcak tutan tanıdık ılık esinti hâlâ mevcuttu ama atmosfer farklıydı; daha sessiz ve daha az hareketliydi. Yürürken Elora inin etrafında neredeyse hiç kimseyi görmediğini fark etti, sanki etrafta başka kimse yokmuş gibiydi.

"Herkes nerede?" diye sordu kâhyaya.

"Görevlerini yapıyorlar," dedi. "Eski ininizde nasıldı bilmiyorum ama burada çalışıyor ve inin iyi durumda olduğundan emin oluyoruz."

"Evet, bunu sağlayan hizmetkârlar vardı," dedi Elora. "Bu sadece biraz daha az meşgul görünüyor."

"Efendimiz kimsenin boş durmasına izin vermez," diye açıkladı kâhya. "Bir dragorai inindeki herkes işe yaramalıdır." Elora'ya tuhaf bir bakış fırlattı. "Şüphesiz, sizin bulunduğunuz inde de durum aynı olmalı. Bu dragorai kültürünün ana kurallarından biridir."

Elora kaşlarını çatı. Diğer inlerinde yaptıkları tüm faaliyetler boş faaliyetler olarak mı görülüyordu? Belki bu kâhya için öyleydi ama

O in de daha çok *Kon'aya* vardı. Belki de daha az insan olduğu için burası sessizdi.

"Burada aktiviteleriniz var mı?" diye sordu görevliye. "Resim ya da Tao gibi-"

"Biz bir salonda yaşamıyoruz," dedi kâhya biraz sert bir sesle. "Buradaki herkes bizi barındıran ve koruyan dragorai'nin yaşam tarzını destekliyor. Bizim rolümüz bu ve yaptığımız da bu." Ağzıyla kısık bir ses çıkardı. "Sanırım Lord Nyro ve kâhyaları inlerini dragorai inlerinin olması gerektiği gibi yönetmiyorlar," dedi kâhya sert bir sesle. "Gereksiz eğlencelere ayıracak vaktimiz yok."

Elora'nın kalbi sıkıştı. Demek ki bu sığınak eskisine hiç benzemiyordu.

"Bir dragorai ini savaştan kaçış yeri değildir," diye devam etti kahya, "savaştan önce sahip olabileceğimiz hayatın yerini de tutmaz. Burası ait olduğu dragorai-alfa'ya ibadet etmek ve onu desteklemek için kutsal bir yerdir. Buradaki herkes bunu yapmaktan gurur duymalıdır."

"Öyleyim," dedi Elora çabucak. "Efendi Nyro'nun inine sadece savaştan kaçmak için gittiğimi düşünmenizi istemem. Dragorai'lere kesinlikle saygı duyuyorum."

"Bilseydiniz, lordumuzun topraklarına izinsiz girmezsiniz. Onların ne kadar bölgeci olduklarını ve hayatınızı tehlikeye attığınızı bilirdiniz."

"Hayır-"

Kâhya elini sertçe kaldırarak Elora'nın devam etmesini engelledi. "Bir dragorai ininde yaşamamanın nasıl olması gerektiği konusunda eğitime ihtiyacınız olacağını görebiliyorum," dedi, "ve bu sadece lordumuz kalmanıza izin verirse. Senin için ne hazırladığından emin değilim ama Walrick'in de dediği gibi, lordumuz kurallara karşı gelenleri hor görür, tıpkı buradaki çoğumuz gibi."

Elora bu kez ağzını kapalı tuttu. Söyleyeceği her şeyin bu kâhyayı gücendirmeyeceğinden emin olana kadar konuşmanın bir anlamı yoktu. Nyro'nun inine ilk geldiğinde Dayatha katı görünüyordu ve I'mya onun bazen mantıksız davrandığını ve rızaları olmadan üzerlerinde büyü kullandığını iddia etmişti ama Dayatha onları asla yargılamamıştı. Bu kâhya Elora'yı dragoray kültürünü yıkmaya hevesli bir tür sapkın olarak görüyordu. Eğer şansı varsa kâhyanın fikrini düzeltmeye çalışması gerekecekti.

Kâhya kapalı bir kapının önünde durdu ve Elora'nın çantasını işaret etti. "Eşyalarını bana ver."

Elora taşıma çantasını omzundan indirdi. "Neden?"

"Taşıdığınız şey zarar görmesin diye onu yanımda tutacağım."

Elora onun neden bahsettiğini merak etti ama sormadı. Bu kamarotla ne kadar az yüzleşirse o kadar iyiydi. Taşıma çantasını uzattı ve kâhya kapıya doğru işaret etti.

"Lordumuz döndüğünde sizi burada ziyaret edecek."

"Bu ne kadar sürecek?" Elora kapıya bakarak sordu. "Orası benim odam mı?"

"O dönene kadar burada bekleyeceksiniz," dedi kâhya. "İçeri girin."

Elora kapıyı açıp içeri adımını attığında bir enerji seli etrafında dönerek onu odanın ortasına kadar çekti. Ayakları yerden kesilip girdiği kapıya doğru dönerken irkildi, vücudu aniden ağırlıksız kalmıştı. Havadaki karıncalanma sihir olmalıydı, havayı bu kadar tamamen doldurabilecek ve vücudunu bu şekilde etkileyebilecek başka bir şey yoktu. Onu odanın ortasında dik tuttu, bacakları sallanırken gevşemiş olsa da uzanmış kollarıyla olduğu yerde kilitledi.

Elora, duvarlarında lambalar olan karanlık ve büyülü bir hücrede olduğunu fark edince dudaklarını sıkıca bastırdı. Canavar geri dönene kadar muhtemelen bu pozisyonda sıkışıp kalacaktı. Gözlerini kapatıp derin bir nefes alarak kendi kendine bu inin sadece kendisinin yapabileceği bir şey olduğunu tekrarlardı ve şu anda işler onun için iyi görünmese de, eğer dragorai'yi döndüğünde onu bağışlamaya ikna edebilirse, o zaman hala inin topluluğunun bir parçası olma şansına sahip olacaktı. Şimdiye kadar burası eski inine hiç benzemiyordu ama sadece iki kâhyayla tanışmıştı ve bildiği kadarıyla kâhyalar personelin büyük kısmını oluşturmuyordu. Asıl önemli olan hizmetkârlardı ve onlara katılmanın bir yolunu bulabilirse, kâhyaların onun hakkında ne düşündüğü önemli olmayacaktı; ancak yeni koşulları hakkında olumlu ve kendinden emin olmak zordu. Zendyor'un kendisini ne derece suçlu olarak göreceğini tahmin edememişti. Topraklarını neden bu kadar koruduğunu ve izinsiz girenlerden neden hoşlanmadığını anlıyordu ama yine de aşırıya kaçtığını hissediyordu.

Bileklerini büktü. Büyü kollarını döndürmesine biraz izin veriyordu ama hepsi bu kadardı. İ çekerek kendine her Şeyin yoluna gireceğini söyledi ve uzun bekleyiŐe başladı.

Elora boş hücrede ne kadar süre kaldığından emin değildi. Saatler gibi gelmişti ama ne bir pencere ne de geçen zamana dair bir belirti vardı. Kafasını karıŐtıran bir Şey de odadaki büyünün onu nasıl bu kadar uzun süre tutabildiğiydi. Bildiği kadarıyla büyü sadece dragorai dilinde söylenen efsunlarla veya iksirlerle zorlanabilirdi, bu yüzden en azından birinin büyüyü aktif tutmak için ziyaret edeceğini düşündü, ama kimse hücresine gelmemişti. Geçen zaman akılsızca ve sıkıcıydı; uyuyamıyordu bile. Ve tam hayal kırıklığı içinde çığlık atacağını dŐndėu anda, kapı nihayet açıldı.

Canavar içeri girdi.

Adamın devasa cssesini görünce etrafındaki hava yoėunlaŐtı ve sinirleri kıvılcımlanarak kolları boyunca tüyleri diken diken oldu.

Adam ne çıkarken bakışları Elora'ya kilitlenmişti ama gözleri bir kez daha lambaların dans eden alevleri yüzünden siyah oyuklara dnŐmŐti. Ama Elora onun çenesinin gergin olduğunu, yumruklarını sıktığını ve onu görünce burun deliklerinin fark etti. Belli ki toplantı onu sakinleŐtirmemiŐti.

"Efendim." Elora, o bir Şey söylemeden önce kelimelerini zorla çıkardı. "Topraklarınızdan neden geçtiğimi daha fazla açıklamam gerektiğini hissediyorum."

"Yeterince konuŐtun." Sesi sertti. "Ve söylediğin hiçbir Şey dinlemeye değmedi."

Kızgınlık içinde kıvılcımlandı ama onu bir kenara itti. *Ne bekliyordu ki?* Dragorai'ler daha küçük ölümlülerin hayatlarıyla ilgilenmezlerdi ve onların çoğunu yok edenin kendi türü olduğunu dŐnrsek, onları suçlayamazdı. Neden onun nedenlerini göz ettiğini bilmiyordu; bu onun için alışılmadık bir tepkiydi. "Benimle yapmak istiyorsun?" diye sordu.

"Eğer benim seimim olsaydı," diye yavaşça gürledi canavar, "seni avlardım." Ona doğru bir adım attı. "Kâhyalarım seni menzilimde istedikleri yere götürürdü, ben de *dan askha*'mla gökyüzüne çıkardım. Ciğerleriniz yanana ve ayaklarınız kanayana kadar sizi kovalardık. Benim

dan askha, uzuvlarından kan nehirleri akana kadar seni pençeleyecekti." Sesindeki kararlılık, bunu yapacağından hiç şüphesi kalmamasına neden oldu ve bu da onu yeni bir korku alemine sürükledi. "Seni günlerce, belki haftalarca ya da aylarca kovalardık," diye devam etti, "artık kaçamayacak kadar güçsüz düşene kadar uyuyacak ya da yemek yiyecek zamanını kısıtlardık. Deriniz kabarana, yaralarınızdan irin sızana ve enfeksiyonlar en mahrem bölgelerinizi çürütene kadar sizi yakardık." Elora'nın gözleri yaşardı. Bunu *insanlara* yapıyor muydu? "Ve sonra ikimiz de uzuvlarını vücudundan ayırır ve gevrek, buruşmuş et yığınları haline gelene kadar yakardık. Ve ben de senin kendi yok oluşunu izleyecek kadar uzun süre hayatta kalmanı sağladım."

Elora'nın gözyaşları yanaklarına süzüldü. Sadece söylediklerinin dehşeti değil, aynı zamanda sözlerine eşlik eden karanlık bir zevk tonuydu. Bu canavarın bu işkenceyi büyük bir zevkle yapacağından hiç şüphesi yoktu. Daha da kötüsü, adamın muhteşem kokusu kadının duyularını boğacak kadar yakınında olmasıydı. Ona karşı tepkileri tiksinti ve cazibe arasında gidip geliyordu; bu hem kafa karıştırıcı hem de sinir bozucuydu. "Neden yapmıyorsun?" diye fısıldamayı başardı.

Canavarın çenesi büküldü ve kaşlarını çattı. "Nyro'nun eşi sana kötü davranılmamasını istedi."

Elora rahatlamış bir şekilde nefesini verirken nefesi titredi. Kuzey Şehirleri'nde yaşayabileceği herhangi bir ölümden daha kötü bir kaderden kıl payı kurtulmuştu ve bu I'mya sayesinde olmuştu.

"Ancak senin cezalandırılmamanı isteyemez," diye hırladı. Daha da yaklaşarak onun üzerinde yükseldi. "Bana olan borcunu uygun gördüğüm şekilde ödemen gerekecek."

Elora başını salladı. Bir an için konuşamayınca dehşetini yuttu. "Bana olan güveninizi artırmak için her şeyi yapmaktan mutluluk duyarım, Efendim," dedi sonunda. "Size faydalı olmak istiyorum."

Canavarın gözleri bir kez daha kızın boynundaydı ama başını yana eğdi. "Bana neden efendi diyorsun?"

Elora şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Size böyle hitap edilmesini tercih etmiyor musunuz?"

"Hayır."

"Oh. Özür dilerim, ben-"

"Kardeşime böyle hitap ettin."

"Evet. Tüm dragorai'lere bu şekilde hitap etmemiz gerektiğini düşündüm."

"Tek bir resmi hitap şekli yok," dedi canavar. "Her ne kadar Mheyu Muhafızları'nın bize hitap etme şeklini tercih etsek de, Meshedilmişler."

Elora tereddüt etti. "Sana böyle seslenmemi mi tercih edersin?"

Canavar onu incelerken bir an sessiz kaldı. "Bana lord diyeceksin."

Elora gülümsedi, neşeli ve arkadaş canlısı olmaya çalıştı. Dragorais güce ve sadakate saygı duyardı ama ona dostça ve anlayışlı olabileceğini gösterebilirse, belki o zaman kendisi için daha fazla sorun olmayacağını anlayabilirdi. "Olacağım. Ekibinizin faydalı bir üyesi olmak için sabırsızlanıyorum lordum."

Dragorai uzun bir süre sessiz kaldı. "Kardeşimin ininde nasıl faydalı oldun?"

Elora'nın gülümsemesi duraksadı. "Ben yardım ettim..." Ne diyebilirdi ki? Çömlek yapmayı, nakış işlemeyi ya da hoşlandığı diğer şeylerden herhangi birini yararlı bulmayacaktı. "Herkesin... moralinin yerinde olduğundan emin oldum."

Dragorai'nin yüz ifadesi değişmedi. "Bu kâhyaların işi."

Elora'nın gülümsemesi derinleşti. "Hizmetkârlarınızın İkiz Diyarların dört bir yanından gelen insanlarla tanışması çok endişe verici olabilir. Bazen savaş sırasında hiç şansınız olmamışken nasıl güveneceğinizi bilmek zordur."

"Ve sen insanlara güveniyorsun," dedi canavar.

"Hayatım boyunca büyük bir aile grubuyla birlikteydim," diye açıkladı Elora. "Ve evet, birbirimize güvenirdik, hepimizin mutlu olduğundan emin olurduk, bir bütün olarak fraksiyonun refahına yardımcı olurduk. Bence bu in toplulukları için de geçerli... sence de öyle değil mi?"

"Peki ya şimdi o hizip ne olacak? Madem mutluydun, neden kardeşimin inine gitmek için bu kadar çaresizdin?"

Elora ağzını açtı ama kelimeleri çıkarmak imkânsızdı. Boğazı kapandı ve o tanıdık kayıp ve yalnızlık hissi içine işlemeye başladı.

Dragorai uzun bir süre onu izledi ve cevap vermediğini anlayınca saçlarından tutup başını tekrar geriye çekti.

Elora'nın nefesi kesildi. "Özür dilerim, ben-"

Canavar diğer kolunu kızın karşı koluna uzattı, parmakları kızın bileğinin üzerinde gezindi ve nefesinin altında mırıldanmaya başladı.

Havadaki büyü karşılık verdi, parmaklarına doğru akarken ve bileğine saplanırken dönerek ve çatırdayarak. Üç bıçak gibi keskin bir acı vücuduna yayıldı ve çığlık atarak kolunu ondan çekmeye çalıştı ama donup kalmıştı. Canavar parmaklarını kolunda gezdirerek büyüü de beraberinde sürükledi ve acı on kat arttı. Görünmez pençeler kolunu yırtıyormuş gibi kolunda üç derin, sivri yara belirdi ve kadın gerilerek ondan uzaklaşmaya çalışırken yaralardan kan fışkırarak kolundan aşağı aktı. *Onu kesmek için büyü kullanıyordu!* Acı arttıkça baş dönmesi onu ele geçirdi, kemikleri şiddetli acı patlamalarıyla kırılıyordu. Durması için yalvararak ve hıçkırarak bağırdı ama adam omzuna ulaşana kadar devam etti. Sonunda mırıldanması kesilip elini ondan çektiğinde kadın havaya doğru yığıldı ve adam tekrar yüzünü ona döndüğünde inlemeye başladı, ancak ondan geri .

"İstenmeyen davranışların sonuçları olduğunda güven gereksizdir," dedi, ağzı sıkı ve gözleri karanlıktı, "ya da kurallara uyulmadığında."

Elora onun söylediklerine zar zor odaklanabiliyordu. İstirap verici acı onu derinden sarsıyor, nefessiz bırakıyordu. Neler olduğunu anlamaya çalışırken zihni bulanıklaştı. Her zaman yüzünde bir gülümsemeyle her şeyin üstesinden gelebilmiş, hayatı olduğu gibi kabul etmiş, İkiz Diyarların sert gerçeklerinde parlak ve umutlu olmak için nedenler aramıştı. Ama bu canavarın ininde geçirdiği birkaç saat içinde, burada bunu yapmakta zorlanacağını biliyordu. O acı ve ceza peşindeydi. Aklını başında tutacak tek şey ona karşı duyduğu şiddetli nefretti. Bu adam gerçekten bir canavardı.

Gözlerini sıkarak kapattı, ağır ağır nefes alıp dudağını ısırarak acıyla başa çıkmaya çalıştı ve bir şifacı isteyebilmek için sersemlemiş zihnini sakinleştirdi ama gözlerini tekrar açtığında canavar onu yakından izliyordu, gözleri bir kez daha boynundaydı. Birdenbire ona doğru eğildi... çok yaklaştı.

Elora kaçamadı. Adamın niyetinden emin olamadan tekrar gerildi ama adam boynuna nişan alarak yüzünü indirdiğinde, yaptığı şeye duyduğu inançsızlık onu sardı.

"Yapma," diye çıkışmaya çalıştı ona.

Onu görmezden geldi ve burnunu kızın boynunun dibine yaklaştırdı.

Elora onu tekmeleyecek, kendisinden uzaklaştıracak güce sahip olmayı diledi ama garip bir şekilde, büyük bir kısmı onun yapmak üzere olduğu şeyi arzuluyordu.

Canavar yavaşça onu kokladı, burnunu boynuna doğru uzattı ve bunu yaparken bir zevk gümbürtüsü çıkardı. Elora'nın bedenini derin ve istemsiz bir ürperti sardı, ardından göğüs uçlarını yakan ve midesine hücum eden bir arzu ışını geldi. Bir an için, kolunun baş döndürücü acısı, alfanın yakınlığı ve cinsel ilgi ifadesi lehine donuklaştı, uzaklarda kayboldu. Kayganlığı bacaklarının arasında toplanmaya başladığında dudaklarından bir inilti kaçtı ve daha fazlası için açgözlülükle onun karmaşık, baş döndürücü kokusunu içine çekti.

Demek öyle hissettiriyordu. Annesi ona bir alfanın bir omegayı koklamasının, potansiyel olarak uyumlu bir çift arasındaki samimi ve özel bir jest olduğunu söylemişti. Bu, bir alfanın bir omega'nın gerçek kokusunu belirleme yoluydu ama sadece omega ona çekici geliyorsa yapacağı bir şeydi. Savaş sırasında çoğu alfa buna zahmet etmedi. Uyumlu omegalar aramıyorlardı; bir omega bulduklarında ise en önemli şey bacaklarının arasına girmekti, boynunu koklamak değil. Bu biraz eski modaydı, saygılı bir kur yapmanın işaretiydi ve bu canavardan ne kadar nefret etse de bu davranış onu memnun ediyordu.

"Kokun muhteşem," diye mırıldandı canavar, sesi güzelce boğuklaşmıştı.

Havadaki kanının tınısı, onun kokusunun battaniye gibi saran rahatlığını delip geçti ve onu şaşırttı. Tek yapabildiği tepki olarak hırıldamaktı.

Dragorai kürkünü çıkarmaya başlamıştı bile.

"Hayır, bunu yapma," dedi Elora, sesi rahatsız edici bir şekilde soluk soluğaydı. "Lütfen, bir şifacıya ihtiyacım var. Yapma..."

Cümlesini tamamlayamadan kürkü açıldı ve uyarılmışlığının kokusu odaya sızdı. Dehşete düşmüş ve utanmış bir halde gözlerini tekrar kapattı ama kolundaki acı zihnini odaklayarak onu bir kenara itmeye zorladı. Gözlerini tekrar açtığında, adam önünde diz çökmüş, bacaklarının arasına bakıyor ve onu daha da ortaya çıkarmak için tuniğini buruşturuyordu. Öne doğru eğildi ve yüzünü onun tümseğine sürttü.

Olabildiğince kararlı bir şekilde konuştu. "Bana kötü davranılmayacağını söylemişsiniz."

Canavar durgunlaştı, yüzünü öfkeyle buruşturarak ona baktı. "Sen artık benim malımsın. Seninle istediğimi yaparım."

Tekrar yutkundu. "Lütfen, kolumu artık kullanamaz hale gelmeden önce acil tedaviye ihtiyacım var."

Canavar hırladı. "Cezandan kaçamazsın."

Yüzeyin altında dalgalanmakta olan kızgınlık kabardı ve onu ele geçirdi. "Bu benim cezam mı?" diye sordu sertçe. "Burnun bacaklarımın arasında mı? Dragorai'lerin cinsel yetenekleriyle bundan daha fazla gurur duyduklarını sanırdım."

Canavarın burun delikleri alevlendi ve hızla ayağa kalktı, bu sefer kalın kolunu kadının gövdesine doladı ve onu kendine doğru çekti. Gözleri, kızın yüzünü kızartan bir öfkeyle yanıyordu.

Ona böyle bir şey söyleten neydi? Şimdi onu kesinlikle öldürecek ve onu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kolundaki acı başının dönmesine neden oluyordu ve kontrolsüzce titriyordu. "Lütfen," dedi yine ölçülü bir ses tonuyla. "Bütün gece yolculuk yaptım. Hiç dinlenmedim. Beni saatlerce hücrede tuttunuz ve şimdi kolum paramparça ve kanıyor. Eğer bana bir şifacı bulmazsanız kan kaybından öleceğim."

Canavarın gözlerindeki öfke yavaş yavaş yerini sessiz bir alevlenmeye bıraktı. Uzun bir süre sonra, "Seni iyileştireceğim," dedi.

Rahatlama, Elora'nın bedenindeki gerginliği süpürdü ve gözyaşları gözlerini ve burnunu yakarken başını eğerek onun gövdesine doğru sarktı.

Ama canavar onun çenesini yukarı kaldırdı, yüzünü kendi yüzüne doğru çekti, masmavi gözlerinde bir meydan okuma vardı. "O zaman ağzımı sadece *konunun* üzerinde tutmayacağım, tadının tadını çıkarmayacağım ve kayganlığını yemeyeceğim, hepinize sahip olacağım."

OceanofPDF.com

E Lora sessizliğe uyandı.

Bir an kafası karıştı. Yastık ve battaniye yığınlarıyla çevrili bir yatakta uzanmış, pürüzsüz tavana bakıyordu. Küçük köşesinin dışında nasıl uyuyakalmıştı? Anılar aklına geldi ve doğrulup kolunu kaldırdı. Omzundan bileğine kadar kalın bir bandajla sarılmıştı ama elini yumruk yaparak gerdiğinde hiçbir şey hissetmedi, hiç acı duymadı. Kolunu indirerek etrafına bakındı.

Mobilyalara bakılırsa, oda özel bir oda gibi görünüyordu. Yattığı yatağın dışında, bir tarafta birkaç sandık yığılıydı ve karşı duvara eşleşen bir sandalyeyle küçük bir masa oturuyordu. Masanın yanında küçük, boş bir raf vardı. Elora bacaklarını yatağın kenarından sarkıttı ve midesinde bulantı hissederek ayağa kalktı. Sırt çantasının bulunduğu masaya doğru ilerledi ve tüm eşyalarının orada olup olmadığını kontrol etti. Hiçbir şeye dokunulmamış gibi görünüyordu ama kâhya çantayı karıştırmış olsaydı şaşırırmazdı.

Sandalyeye çöktü ve buraya nasıl geldiğini hatırlamaya çalışarak bandajlarını incelemeye başladı.

Canavar ona onu iyileştireceğini söylemiş ve sonra.... Hem tehdit hem de vaat gibi görünen, son derece şehvet dolu bir tonla söylediği son sözleri hatırlayınca boynuna bir sıcaklık yayıldı. Onu cinsel olarak kullanmak niyetinde olduğu açıktı. Ve bu onu rahatlatmalıydı - ne de olsa eski inine de aynı şeyi yapmak niyetiyle girmişti

Kardeşi. Kendisi gibi bir fraksiyonun korumasına sahip olmayan diğer omegalar gibi bekâretini satmak zorunda kalmamıştı ama bir bakire olarak bile dragorayların korunması için cinsel olarak kendini feda etmek büyük bir fedakârlık gibi görünmüyordu. Yine de... bu inin içinde bu dragorai-alfa ile birlikte olma fikri onu rahatsız etmişti. Canavar insanlara elinden gelen en korkunç ve acı verici yollarla zarar vermekten zevk alıyordu. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu; tüm planı ondan tamamen uzak durmak ve hizmetkârların arasında sakın bir hayat sürmekti ama onu kokladığına ve bundan zevk aldığına göre bu artık imkânsızdı. Doyana kadar onu yalnız bırakmayacaktı. Ayrıca söylediği bazı şeylerin onu çileden çıkarmış olması da muhtemeldi, bu yüzden sırf kendisine hakaret ettiği için onu tekrar incitmek isteyebilirdi.

"Onu karıştırma."

Elora'nın parmakları bandajlarının üzerinde dondu, başı kapıya doğru döndü.

Aynı kadın kâhya, elinde bir tepsi ve yüzünde onaylamayan bir ifadeyle kapıda duruyordu. Aceleyle odaya girerken Elora'nın kolunu işaret ederek, "İyileşmeyi engelleyeceksin," dedi. "Acıyor mu?"

Elora sandalyesinden kalktı ve duvara doğru geri çekilerek gözlerini kadından ayırmadı. Kadının yüz hatlarını görmek artık daha kolaydı; koyu kahverengi gözleri, omuzlarına dökülen tarçın rengi saçları ve hiçbir leke ya da kırıksıklık barındırmayan koyu kum rengindeki teni. Bakışları Dayatha ve diğer kâhyalara benzer bir nitelik taşıyordu. Yaşlarını söylemek zordu; genç görünüyorlardı ama genç olmadıkları açıktı.

Kâhyanın kaşları şaşkınlıkla kalktı ve içinde dumanı tüten bir kâse güveç ve bir parça ekmek bulunan tepsiyi masaya bıraktı. Kadın homurdandı. "Benden korkmana gerek yok. Korkacağın başka bir sürü şey var."

"O hücreye girmem için beni kandıran sensin," diye çıkıştı Elora. Onu.

"Sizi kandırmadım. Bu bizim normal prosedürümüz. Ama bu olmayacak tekrar." işaret etti. "Artık kendi özel odanız var."

"Kendi odam mı?" Elora etrafına bakındı. "Bu odada tek başıma mıyım?"

Kâhya başıyla onayladı. "Evet."

"Ama..." Elora tekrar etrafına bakındı. "Diğer herkes nerede?" "Kendi odalarında," diye yanıtladı kâhya şaşkınlıkla.

"Yani hepiniz kendi odalarınızda mı uyuyorsunuz?"

Kâhya bir an şaşkınlıkla ona baktı, sonra başını anlayışla kaldırdı. "Ah. Muhtemelen Lord Nyro'nun ininde yatacak yerleri paylaşıyordunuz çünkü çok kalabalıktınız," dedi. "Ama burada hizmetkârlar ve kâhyalar için kendi odalarımızın olması tercih edilir, bunun için yeterli alan var."

Elora neredeyse kendi odasına sahip olmak istemediğini ağzından çıkaracaktı ama dilini tuttu.

"Gelin de kolunuza bir bakayım," dedi kâhya, şişeler ve kavanozlarla dolu küçük bir sepeti almak için kapıya yönelirken.

Elora tereddüt etti ama kâhya yatağı işaret etti ve ikisi de oturdu.

Kâhya, bandajları açmaya başlamadan önce parmaklarını Elora'nın bileğine bastırarak bir tepki verip vermeyeceğini yakından izledi.

Elora bir an sessiz kaldı, onu izlerken temkinliydi. Bu kâhyaya güvenemiyordu ama kâhyanın ona karşı bir şey mi yaptığını yoksa sadece emirleri mi uyguladığını da anlayamıyordu. "Beni iyileştiren sen misin?" diye sordu sonunda.

"Evet."

"Eşyalarımı da mı karıştırdınız?" Elora başıyla çantasını işaret ederek sordu.

Kadın başını kaldırıp ona baktı. "Tehlikeli bir şey taşımadığınızdan emin olmak istedim. Bu benim hakkım," diye ekledi, Elora'ya kendisinin sıradan bir hizmetkâr değil, bir kâhya olduğunu hatırlatmak istercesine.

"Siz baş kahya mısınız?" Elora sordu.

Kadın kaşlarını çattı. "Baş kâhya mı? Burada öyle bir şey yok. Bu son ininizde sahip olduğunuz bir şey mi?"

Elora başını salladı. "Kâhyalar arasında pek bir hiyerarşi yoktu ama her birinin farklı sorumlulukları olduğu için hepsi birden Üstat'ın vaktini almak yerine sadece bir kişi onunla konuşurdu."

Kadın başını yavaşça salladı ve bu fikir üzerinde düşündü. "Bu mantıklı. Bizde böyle bir şey yok, muhtemelen yeterince büyük olmadığımız için. İçimizden biri lordumuzla konuşur, genellikle hangimizin konuştuğu önemli değildir. Tüm kâhyalar eşittir ve kararları birlikte alırlar."

"Bu tam olarak doğru değil," dedi Elora, sesindeki acıyı bastırmaya çalışarak. "Diğer kâhya bana kalacak yer bulacağınızı ima etti. Ama siz onun yerine beni bir hücreye koydunuz."

Kadın kâhya Elora'nın sargılarını açarken parmakları yavaşladı. "Bir öneride bulunuyordu, hepsi bu." Elora'nın bakışlarını tuttu. "Seni oraya koyarak sana kötü davrandığımı düşünebilirsin ama lordumuz senin bir suçlu olduğunu düşündüğünü açıkça belirtti ve Walrick'in yaptığı varsayımlara bakmaksızın sana başka bir şeymişsin gibi davranarak ona itaatsizlik edemem."

"Peki ya şimdi?" Elora sordu.

"Şimdi, efendimiz iyileşmenizi, beslenmenizi ve yerleşmek için ihtiyaç duyabileceğiniz diğer her şeyi istedi."

"Peki ya yemek?" Elora masayı işaret etti. "Bu mahkûmlar için bir yemek değil mi?"

Kamarot şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Hayır. Bugün hepimizin yiyeceği yemek bu." Gözlerini Elora'ya dikti. "Diğer ininizde de özenle hazırlanmış yemekleriniz var mıydı?"

Elora sunulan tüm o lezzetli yemekleri düşündü ve içini çekti. "O kadar da farklı değil," diye yalan söyledi. "Ama birlikte yedik."

Kâhya başını sallarken dudaklarını büzdü. "Başlangıçta biz de öyleydik," dedi. "Ama her zaman yapacak o kadar çok şey var ki, sadece bunun için zaman ayırmak pratik olmadı."

Elora hiçbir şey söylemedi. Birlikte yemek yemek her zaman tecrübe ettiği bir şeydi, kendi grubunda bile. Buindeki topluluğun nasıl olup da tek başına yemek yemeyi tercih ettiğini anlayamıyordu. Kendi grubuyla birlikteyken bile birlikte yemek yemeleri olağan bir şeydi. "Yani ortak bir yemek zamanı yok mu?"

"Hayır. Yemek saatlerinizi görevlerinize ve mutfak personelinin yemek servisi yaptığı zamana göre ayarlamanız gerekir."

"Görevlerim nelerdir?"

"Bilmiyorum," dedi biraz sertçe. "Lordumuz senin rolünün ne olacağı konusunda kesin bir şey söylemedi."

Sargılar kolundan çıkarıldı ve Elora yaraların olduğu yere baktı, ancak belirgin bir kızarıklık dışında cildinde hiçbir yara izi yoktu. Kâhya sepetten bir kavanoz aldı.

"Beni nasıl iyileştirdin?" Elora onun hassas cildine dokunarak sordu. "İksir mi?"

"Evet. Ve büyüler. Birkaç saat sürdü. Yaralar son derece derindi. İyileşmene yardımcı olmak için günün ve gecenin geri kalanında seni uyutmak zorunda kaldım."

Elora başını salladı. Demek ertesi gündü.

Kadın kremsi bir maddeyi yavaşça koluna, yaraların olduğu yere sürdü ve derisi emene kadar kolunu aşağı yukarı ovaladı. Yumruğunu sıkmasını, her parmağını avucunun içine değdirmesini ve kolunu döndürmesini istedi. "İyi iyileşiyor," dedi sonunda. "Önümüzdeki birkaç gün boyunca günde iki kez bu tedaviye ihtiyacınız olacak, ancak uzun süreli bir ağrı veya sorun olmamalı. Koridorun ilerisinde bir tuvalet var, ıslatmamaya çalışın." Kamarot kavanozu sepetine geri koydu ve ayağa kalktı. "Acımaya başlarsa bana haber verin."

"Seni nasıl bulabilirim? Adını bile bilmiyorum."

"Ben Marahl. Düzenli olarak ziyaret edeceğim." Masanın üzerindeki yemeği işaret etti. "Hazır sıcakken yiyin."

"Peki bundan sonra ne yapmalıyım?" Elora küçük bir gülümsemeyle sordu. "Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacın var mı?"

Görevli başını salladı. "Şu anda personelin bir parçası değilsiniz," dedi. "Herkesin sorumlu olduğu bir rolü vardır. Lordumuz eninde sonunda sizin hangi role sahip olacağınıza karar verecek. Tabii kalmanıza karar verirse," diye ekledi.

Elora derin bir nefes verdi. "Yani benimle ne yapacağına karar verene kadar beklemem mi gerekiyor?"

Marahl'ın bakışları sertleşti. "Geldiğin anda seni öldürmediği için şanslısın. Çoğu dragorai bunu yapardı."

"Daha önce onun bölgesinden geçen çok insan oldu mu?"

Marahl sepetini aldı ve kapıya yöneldi. "Elbette. İnsanlar her zaman Yasak Dağlar hakkındaki uyarıların göz ardı ya da kendi amaçları için riske atılabileceğini düşünüyor, özellikle de savaş yüzünden. Pek çok kişi İkiz Diyarların diğer tarafına kaçmak için geçmeye çalışıyor ve geçmek haftalar olsa da lordumuzun toprakları en erişilebilir rotaya sahip. Bu yüzden her zaman izinsiz giriliyor. Buna izin vermeyecektir."

"Peki onlara ne yapıyor?"

Marahl ona bir bakış attı. "O ve *Dan Askha*'sı onları avlıyor. Hiçbiri hayatta kalamıyor."

Elora'nın kaşları havaya kalktı. "Hiç mi?"

"Yok." Elora'ya omuz silkti. "Çok geç olana kadar fark edilmediğiniz için şanslıydınız."

Elora yatağın üzerindeki battaniyenin kenarıyla oynadı. *Adamın yakalayamadığı tek kişi o muydu?* "Bu yüzden mi bu kadar kızgın?" diye sordu yüksek sesle.

Marahl'ın gözleri büyüdü ve sonra aniden güldü. "İkiz Diyarlar'dayken Lord Zendyor hakkında hiçbir şey duymadın mı?"

Elora başını salladı. "Evet, ama eski inimdeki kahya duyduğum tüm söylentilere inanmamam gerektiğini söyledi."

Kâhya başını eğdi. "Konu dragoraylar arasında yaşamak olunca bu akıllıca bir tavsiye. Ama bazı söylentiler dinlemeye değer."

"Hangileri?"

Marahl başını salladı. "Dragorai hakkında asla dedikodu yapmayacağım. Ama ine girişinizin bir parçası olarak şunu söyleyebilirim... Lord Zendyor'un öfkesi kolayca uyandırılabilir. En azından burada acısız ve biraz da rahat bir yaşam sürmek istiyorsanız, burada olduğunuz sürece bunu artırmamak ya da yükseltmemek akıllıca olacaktır."

Elora içten içe inledi. Onunla uğraşmak zorunda kalması yeterince kötü değildi, bir de onu kızdırmamak mı gerekiyordu? Bu imkânsız görünüyordu. Varoluş hali onu çileden çıkarmaya yetiyordu. "Burada kalmak zorunda mıyım?" Bütün gün bu odada kalmaya zorlanmayı hayal bile edemiyordu.

"Hayır," dedi Marahl. "Ama kolun iyileşirken kendini çok fazla zorlamaman en iyisi. Ayrıca, başka kimseyi görevinden alıkoymanı istemiyorum."

"Kütüphaneniz var mı?" Elora sordu. "Ya da gidebileceğim ve ayak altında olmayan bir yer?"

Marahl kaşlarını kaldırdı ve etraflarındaki odayı işaret etti. "Evet. Tam burada." Bununla birlikte odadan çıktı.

Uzun bir nefes veren Elora gözlerini kapadı ve içinde bulunduğu durumu değerlendirerek olumlu yönlerini düşünmeye çalıştı. Annesi her zaman *"Bu topraklardaki hiçbir şey, ne kadar yıkıcı olursa olsun sen istemedikçe seni mahvedemez"* derdi. Elora da buna inanırdı. Bu, gruplarının yıllarca başarılı olmasını sağlayan ve korkunç şeyler yaşansa bile ailesinin neşeli kalmasına yardımcı olan bir inançtı - sonsuza dek unutmak istediği şeyler. Ancak anne ve babası, trajedi zamanlarında bir gülümsemenin ya da kahkahanın onlar için çok önemli olduğunu her zaman kanıtlamıştı. Ve babasının bir keresinde ona söylediği gibi, *"Başka seçeneğin yokmuş gibi görüldüğünde, yine de ruh halini seçebilirsiniz."*

Böylece Elora durumuyla ilgili o kadar da kötü olmayan şeyleri listeledi. Öncelikle kolu iyileşmişti ve kan kaybı ya da enfeksiyon nedeniyle ölmeyecekti. Ayrıca kendine ait bir odası vardı ki bu her ne kadar alışık olmadığı ve hatta istemediği bir şey olsa da, artık bu inde güvenli bir yeri olduğunun işaretiydi. Son olarak, hâlâ hayattaydı. Ve ne kadar

Canavardan nefret etse ve ondan korksa da hâlâ uyum sağlama şansı vardı. Sadece kendi grubuna benzer bir şeye sahip olmak için güvenli bir yer istiyordu - önemseyebileceği insanlardan oluşan bir topluluk. Ve bunu düşününce gülümsedi.

Yemeğe oturdu ve basit yemeğin ne kadar lezzetli olduğuna şaşırdı. Son inindeki yemekler kadar özenli olmayabilirdi ama yahninin lezzeti muhteşemdi, daha önce hiç tatmadığı bir şeydi ve ekmek yumuşak ve sıcaktı, kabuğu da lapa gibiydi.

Yemeğini yedikten sonra sandıkları açtı ve birini boş buldu, ama diğerinde birkaç sade tunik, cüppe, iç çamaşırı, terlik, banyo bezi ve fazladan battaniye vardı. Elora fazladan kıyafetlere sevinerek gülümsedi, diğer ininde kıyafetler öncelikli değildi. Kendi eşyalarını boş sandığa yerleştirdi ve Marahl'ın bahsettiği tuvalete gitmeden önce birkaç banyo malzemesi topladı. Tuvaleti kullanıp yeni bir tunik giydikten sonra tekrar koridora çıktı ve her iki tarafa da baktı.

Marahl ona odadan çıkamayacağını hiç söylemedi, sadece yoluna çıkmamasını söyledi. Böylece keşfetmeye başladı.

İn Nyro'nunkine benzese de, yerleşim planı tamamen farklıydı. Tuvaletin ilerisinde bir dizi boş oda ve bir depo vardı. Birkaç koridorda daha dinlenme salonları veya grup aktiviteleri için uygun görünen geniş odalar vardı ama kullanılmamış görünüyorlardı. Karşılaştığı odalardan birinde, neredeyse bir galeri gibi çeşitli eşyalar sergileniyordu. Ancak eşyalar bir dragorai ininde görmeyi beklediği antik eserler değil, daha ziyade yakın zamanda yapılmış çatal ve kadeh gibi sıradan eşyalardı - artık kullanılmayan ama bir zamanlar kullanılmış olan eşyalar. Üzerinde kuzey kralının amblemi olan bir hançer ve güney kraliçesinin amblemi olan bir çatal bıçak takımı görünce şaşırdı. Çok garip. *Neden biri bunları burada saklamak istesin ki?*

Koridorlarda yürümeye devam etti, kamarasına nasıl geri döneceği hakkında hiçbir fikri olmadığını fark edene kadar ne kadar sessiz olduğunu görünce telaşlandı. Küfrederek yoluna devam etti, geri dönüş yolunu bulmasına yardım edebilecek birini göreceğini umuyordu.

Sonunda bir koridora döndü ve kendisinden biraz daha genç görünen, kahverengi bir tunik giymiş genç bir kadının koridordaki lamba standlarından birini temizlediğini gördü. Elora neredeyse yanına gelene kadar onu fark etmedi.

"İyi günler," dedi Elora biraz utangaç bir sesle. "Burada yeniyim, sadece merhaba demek istedim-"

O konuşurken kızın gözleri büyüdü ve daha hızlı ovmaya başladı.

Elora kaşlarını çattı, sesi titriyordu. "Benden korkmana gerek yok," dedi tereddütle. "Ben sadece-"

Kız temizlik malzemelerini kaptı ve koridor boyunca ters yönde aceleyle ilerledi.

Elora onun gidişini izledi, az önce olanlardan dolayı kafası karışmıştı. Bir şekilde tehdit mi ediyordu? Kendisine şöyle bir baktı. Benzer bir tunik giymişti ama gri renkteydi, aynı terlikleri giymişti ve kadından biraz daha kısaydı. İç çekerek omuz silkti ve koridorda başka birini aramaya devam etti ama çok geçmeden garip davrananın sadece genç kadın olmadığını fark etti. Elora'nın karşılaştığı tüm hizmetkârlar ondan kaçıyor, geldiğini gördüklerinde ya aceleyle uzaklaşıyor ya da onu tamamen görmezden geliyorlardı. Elora'nın umudu onların bu tavırları karşısında güçlü kalabilmek için mücadele etti. Belli ki hepsi onun hakkında bir şeyler duymuştu ama kaçmalarına ne sebep olmuştu? Hizmetkârların dinlendiği, daha rahat davranabilecekleri ve belki de ona bir şeyler açıklayabilecekleri bir alan bulmaya çalıştı ama böyle bir yer yoktu. Nereye dönse hizmetkârlar çalışıyordu; temizlik, cilalama, kumaş katlama, süpürme, yıkama... Daha önce diğer ininde gördüğü her şey, ama farklı bir enerjiyle. Kimse gülümsemedi; hepsi işlerine odaklanmıştı ve neredeyse hiç konuşmuyorlardı. Koridorları kahkaha ya da sohbet doldurmuyordu. Burası Nyro'nun inine hiç benzemiyordu; burada hiçbir topluluk duygusu yoktu.

Elora salonda ve koridorlarda dolaşarak kamarasına geri dönmenin yolunu bulmaya çalıştı ama bu tahmin ettiğinden daha zor oldu. Kimse onunla konuşmazsa, geri dönüş yolunu nasıl bulacaktı?

Tanıdığını sandığı başka bir koridora doğru ilerlerken tüm in titredi. Elora nefes nefese kaldı ve tökezlerken duvara tutundu. Ama tutunacak bir şey yoktu; duvarlar pürüzsüzdü. Kendini duvara yasladı, her biri giderek kötüleşen üç sarsıntı daha koridoru sarsarken kalbi küt küt atıyordu.

Yeşil tunik giymiş genç bir erkek hizmetkâr koridora fırladı ve her şey sarsılırken düşmemeye çalışarak koridorda koşmaya başladı.

"Neler oluyor?" Elora yanından geçerken ona seslendi.

Adamın gözleri kıza kilitlenmişti. "O geri döndü."

Kim olduğunu sormasına gerek yoktu. Adam tökezleyerek yanından geçerken, "Kamarama dönüş yolunu bulamıyorum," dedi. "Bana yardım edebilir misiniz?"

Adam durakladı ve ona baktı. "Burada kal. Gelip sana yardım edecek birini bulacağım."

"Teşekkür ederim," diye seslendi arkasından.

Duvardan aşağı kayarak yere çömeldi ve dizlerine sarılarak onun koridorun sonuna doğru sendeleyerek gidişini ve sonra köşeyi dönüşünü izledi. Bu olayda onu rahatsız eden kontrol edilemez bir şey vardı. Kuzey Şehirleri'ne düşen bombaların havayı solunamaz bir dumanla doldurmasına ve yeri sarsmasına benziyordu. Kimsenin hazırlanabileceği ya da kontrol edebileceği bir şey değildi. Ve bundan nefret ediyordu.

Ama birkaç dakika sonra titreme durdu. Elora kendini tuttu ve nefes alışını sabit tuttu. Az önce olan şey normal değildi. Dağların sallanmaması gerekirdi, özellikle de dragorayların inlerini barındıranların.

Ayağa kalktığında, Marahl köşeyi döndü. "İşte buradasın," dedi, ses tonunda sert bir kızgınlık vardı. "Sana odanda kalıp diğer hizmetkârları rahatsız etmezsen daha iyi eğleneceğini söylemiştim."

Elora ona inanamayarak baktı. "Dağın titrediğini hissetmedin mi? Neydi o?"

Marahl derin bir nefes verdi. "Beni takip edin," dedi ve dönüp geldiği yöne doğru ilerledi.

Elora onu takip etti. "Bu normal mi? Dağın titremesi? Burada güvende miyiz?"

"Güvendeyiz," dedi Marahl kararlılıkla. "Bu sadece bazen olan bir şey. Endişelenecek bir şey yok."

"Dağ dengesizleşmiyor mu?"

"Böyle bir şey için endişelenmenize gerek yok. Dragorai inlerine ev sahipliği yapan tüm dağlar yapısal olarak sağlamdır ve büyü ile güçlendirilmiştir."

Elora biraz rahatladı. "Bu ne zamandır oluyor?"

Marahl omuz silkti. "Bilmiyorum. Buna hiç dikkat etmedim. İnimiz bakımlı ve iyi korunuyor, bu küçük sarsıntılar burada yaşamamanın bir parçası."

Elora kaşlarını çatarak ona baktı ve bu konuda nasıl bu kadar sakin olabildiğine şaşırdı. Dağ güvenli olsa bile, dragorai'lerden biri neden bir sığınak inşa etsin ki?

böyle rastgele titreyen bir dağın içinde. Ayrıca, Nyro'nun ini, bölgelerinin büyüklüğü göz önüne alındığında, buradan o kadar da uzakta değildi ve onun ininde böyle bir şey hiç yaşanmamıştı. Garip bir şeyler vardı.

"Gördüğüm hizmetçi," dedi tereddütle, "neler olduğunu sorduğumda, 'Geri döndü,' dedi."

Marahl ona baktı. "Evet, öyle. Sizi görmek istiyor."

Elora gerildi, nefesi bir hışımla dışarı fırladı. "Beni ona mı ? Hemen şimdi mi?"

"Evet."

Ters yöne doğru koşma dürtüsü kaslarını harekete geçirdi ama buna izin vermedi. Onun için planladığı şey, her zaman yerine getirmeyi amaçladığı roldü; bundan kaçınamazdı ve onu kızdırmaya değmezdi.

Marahl onu kuru, ılık bir esintinin havada süzüldüğü birkaç eğimli koridordan geçirdi ve geniş bir çift kapının önünde durup Elora'ya içeri girmesini işaret etti. "Onu burada bekle."

Elora bir nefes aldı, sonra kapıyı açtı. İçeride canavarın odası vardı. Nyro'nunkinden çok farklıydı. Zendyor'un çok daha az mobilyası vardı ve mobilyaları daha sade ama daha cesurdu; dört kalın sütun direği olan kocaman bir yatak, som altın sandıklar ve birkaç sandalyesi olan güzel, kare bir masa. Tıpkı Nyro'nun odasında olduğu gibi bir duvar eksikti, bu da dağ sırasının güzel manzarasını sunuyordu ama Zendyor'un odası sade bir tasarıma sahipti.

Odanın ortasına doğru ilerledi ve durduğu yerden her şeyi inceleyebildi. Odadaki tek dekoratif şey duvardaki bir tablo ve yerdeki bir kilimdi, ikisi de minimaldi; sade, sessiz renkler ve bir parça koyu renk. En azından adamın bir sanat eseri olduğunu görmekten memnundu.

Sessizdi ve uzun bir süre sonra Elora rahatladı. Buradaki sessizlik huzur vericiydi, insanların çalışmakla meşgul olduğu ama konuşmadığı inin alt koridorlarındaki rahatsız edici sessizlik gibi değildi. Belki de mobilyalardan kaynaklanıyordu ama canavarın odası şu ana kadar tek normal yer gibi gelmişti. Pencereye doğru yürüdü ve sıradağlara baktı. Nyro'nun inindeki pencerelerden gördüğü tüm manzaralar kadar güzeldi, beyaz ve gri dağlar uzaklara doğru yayılıyor, ufukta canlı mavi bir gökyüzüyle buluşuyordu. Saatin kaç olduğunu unutmuştu ama öğleden sonra gibi görünüyordu.

Düşüncelerine dalmışken, çarpan bir kapının sesiyle sıçradı ve arkasını döndüğünde çığlık attı.

Sadece pantolon giymiş olan canavarın kalın, kaslı üst bedeni sergileniyordu ama tüm vücudu kanla kaplıydı. Saçlarını ıslatmış, yüzünün her santimini, ellerini, derisinin her bir parçasını kaplamış, pantolonunu doyurmuş ve hatta gözeneklerinden salgılanıyormuş gibi boynundan aşağıya damlamıştı. Ama sadece bu değildi. Bu sefer gerçekten bir canavar gibi görünüyordu. Ağzı hırıltıyla bükülmüş, vahşi gözleri öfkeyle dolmuş ve yumrukları sıkılmıştı, belli ki hâlâ döndüğü öldürme çılgınlığının içindeydi. Ve ona doğru saldırıyordu.

Elora dehşet içinde geri çekildi ama adamın adımları uzundu ve ona ulaşması sadece birkaç dakika sürdü.

Onu boynundan tutup kendine doğru çekerek yüzünü tekrar boynuna gömdü ama bu sefer kadın mücadele etti, göğsüne defalarca vururken elini boynundan çekmeye çalıştı. Ama elleri adamın sert kaslarından sekti. Adam inledi ve onun etkisiz saldırısını görmezden gelerek nefesini içine çekmeye devam etti. Adam yatağına doğru ilerlerken vücudu aniden hareketlendi, çırpınırken ve savaşırken onu geriye doğru sürükledi, ancak kendine özgü kokusu onu hızla sardı. Bu kez koku, saldırgan, tahrik olmuş, kararlı ruh hali hakkında onu uyaran zorlayıcı bir acılıkla katmanlanmıştı. Adamdan yoğun bir şekilde sızan koku o kadar güçlüydü ki kısa sürede burun deliklerine yerleşti, boğazının arkasına çarptı ve sanki boğuluyormuş gibi tenine yapıştı. Ve tabii ki vücudu tepki verdi.

Onu yatağa attığında, midesinin derinliklerinde bir ağrı kıvrılmış, kayganlığı bol miktarda toplanmış ve meme uçları acı verici bir şekilde tuniğine sürtünmüştü.

Canavarın ağzı boynunu buldu ve hassas derisini yalayıp emerken , inledi. Sonra tuniğini parçaladı, vücuduna ulaşmak için şeritler halinde yırttı.

Elora savaşmaya devam etmeye çalıştı ama zihni karışık düşünceler ve hislerle çalkalanıyordu. Aşırı iri kasları kasıldıkça eli kaygan kolunda hareketsiz kaldı ve bilinçli zihninin tam olarak bilmediği bir parçası onun gücüne hayran kaldı ve baskın davranışına rağmen dilini onun üzerinde tutmak için can atıyordu.

Birkaç dakika içinde tuniği parçalandı ve ağzı meme ucunu buldu. Adam onu sertçe emerken, ısırırken ve dilini oynatırken haykırdı.

Eli Elora'nın vücudunda gezindi. Elora nefesini verdi, ağzı açıktı, sırtı kamburlaşmıştı, vücudunda zevkli kıvılcımlar titreşiyordu.

Zendyor kendini ona doğru bastırdı, sırlıslıkla olduğu kanı ona bulaştırdı ama neden olduğu hisler onu ezip geçerken buna odaklanamadı. Kız kıvranıp inleyene kadar göğüslerinin arasında hareket etti, meme uçları dişleri ve dilinden gelen leziz, kavurucu bir sızıyla alevlendi. Tükürüğüyle tenini kaplayarak ulaşabildiği her yeri yaladı ve emdi.

Onu tamamen teslim olmaktan alıkoyan , adamın kokusunu lekeleyen bakırımsı kan kokusuydu; ezici duyguların arasında küçük bir direnç solucanı kıpırdanıyordu ama adam bacaklarının arasına eğilip yüzünü yarığına bastırdığında ve onu içine çektiğinde, iç çekişinin gümbürtüsü kadının içinden her şeyi kesen muhteşem bir coşku huzmesi gönderdi. Dili kızın kıvrımlarında gezinerek aralarındaki hassas demeti taciz etti. Tam ucunu emdi, kadının sarsılmasını, dönmesini ve daha fazlası için sızlanmasını sağladı.

Adam iyice ziyafet çekmişti ve kısa süre sonra kadın nefes nefese kalmıştı, olan bitenin yoğunluğuna dayanamıyordu. Parmaklarını adamın sırlıslıkla saçlarında dolaştırarak bir avuç yakaladı ve başını çekmeye çalıştı, sıkıldıkça parmaklarından kan damlıyordu ama canavar yerinden kıpırdamıyordu. Onu görmezden geldi, onu yukarı ve lezzetli bir çılgınlığın erimiş zirvesine sürükleyen ve döndüren bir ritim oluşturdu. Yükselirken her kası kasıldı, sırtı kavislendi, nefesi uzun, ağırlıksız bir an boyunca ciğerlerinde sıkıştı, sonra gerginlik ondan boşaldı.

Canavar sonunda onu serbest bıraktı. Adam onun üzerinde yükseldi, gözleri öylesine güçlü bir açlıkla doluydu ki kadının derisi karıncalanıyordu. Nefes nefese onun üzerine yerleşmesini izlerken, bacaklarının büküldüğünü, dizlerinin onu karşılamak için hevesle açıldığını fark etmedi. Kadının kokusu aralarındaki boşluğa sinmiş, kan kokusu ve canavarın kendi derin baştan çıkarıcı kokusuyla karışmıştı. Ve birlikte, günahkâr bir şekilde yüce kokuyorlardı.

Canavar onu yere yatırdı, iri elleriyle yatağa sabitledi ve tek bir hamleyle onu mızrakladı. Elora çığlık attı, hem zevk hem de acı içinde sallanıyordu, vahşi ve tüketiyordu, vücudunun artık kendisine ait olmadığı konusunda her parçasını uyarıyordu. Nefes nefese kalıp altında kıpırdandığında canavar sakinleşti, içinde tamamen kılıfına girdi. Konuştu, sesi garip dilinden sözcükleri gürlerken derindi, ama garip bir şekilde yatıştırıcıydı ve

Adamın ne söylediği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen Elora rahatladı ve sakinleşti, başını kaldırıp adamın sıcak bakışlarına baktı.

Sonra hareket ederek sert ve uzun darbelerle Elora'nın içine girdi. Elora uzun bir süre gergin kaldı, acının ve zevkin yoğunluğundan korktu, ama onun içindeki his hızla ham ve ilkel bir şeye dönüştü, varlığının her santimine yuvarlandı.

Ayak parmakları sıkıca kıvrıldı, her şeyi özümsemi - teninin hissi, nefesinin törpülenmesi, artan koku - ve bu onun içinde kendi kontrolü dışında olan cinsel ve uçucu bir şeyi çekti.

Ağzı sert meme ucuna yapıştığında, bacaklarını daha geniş açtı, kalçalarını yuvarladı ve onu almaya, ona ihtiyaç duyduğu şekilde hükmetmeye çağırdı. Aldığı zevk, azgın bir güç haline gelene kadar arttı. Meme ucunu adamın ağzına doğru itti, daha fazlasına ihtiyaç duyarak bacaklarını adamın üzerine doğru açtı.

Ama canavar onun açgözlü küçük hareketlerinden etkilenmedi, ikisinin de ihtiyacı olanı yaptı. Bacaklarının arasındaki darbeler acımasız, cezalandırıcı bir hal aldı ve kalçaları yavaşça hızlanarak aralarındaki cinsel enerjiyi artırdı. Kısa süre sonra ikisi de homurdanıyor, nefes nefese kalıyor, birbirlerini kavıyor, daha fazlası için çaresizce çırpınıyorlardı.

Elora ne kendini ne de kendi düşüncelerini tanıyordu. Önceden belirlenmiş, üzerinde hiçbir kontrolü olmayan bir davranışa kaymıştı. Bu deneyim güzeldi, tüketiyordu ve bağımlılık yapıyordu ve bitmesini istemiyordu. Kanalının acımasız, özensiz vuruşu onu inancın ötesinde heyecanlandırdı ve vücudunun etrafında spiral çizen, onu yeni bir varoluş ve anlayış durumuna getiren artan hisleri kucakladı. O bir omega'ydı ve bu alfa ona tam olarak her zaman arzuladığı şeyi, hiç farkında olmadan veriyordu. Bu deneyime boyun eğdi ve kabullenişinden doğan haz, coşkusunu daha yüksek bir seviyeye taşıdı.

Birleşmeleri çılgınca, çılgınca ve dağınıktı. Elora pozisyonlarının ne zaman değiştiğini bilmiyordu ama kendini kıcı havada yüzüstü yatarken buldu, alfa arkasındaydı ve onu yumruklarken kık yanaklarını sıkıyordu. Yatağa doğru hırladı, içinde yaklaşan şiddetli fırtınayla savaşırken çarşafı yumruklarıyla kavradı ve aniden ateşli zevk patlaması tüm vücudunu o kadar yoğun bir şekilde ele geçirdi ki, kim olduğunu bilmiyordu.

Elora, adamın onu ne kadar süre alıkoyduğuna dair bir zaman algısına sahip değildi; tek bildiği adamın her şey olduğuydu. Onu vücuduyla sarmış, kokusuyla sarhoş etmiş, ağzıyla alay etmiş ve sikiyle harap etmişti.

VahŖi bir zevk ve ham ilkel enerjinin sonsuzluğu gibi hissettirdi, sadece doruk noktalarının çoklu zirveleri ile kırıldı. Sonunda orgazm olduğunda, kükredi, ona düzensiz bir Ŗekilde çarptı, bir, iki ve üçüncü seferde onları birbirine kilitledi, horozunun dibindeki düğüm onu o kadar gerdi ki, tohumunu içine dökerken ikiye ayrılacağını düşündü.

Ve ancak o zaman canavar onun üzerinde gevşedi, onu bedeniyle sardı ve başını göğsüne gömdü. Elora onun altında boyun eğdi, yorgunluk ve uyku onu ele geçirirken düğümünün yanmasından zevk aldı.

OceanofPDF.com

Stıkırtılar ve takırtılar onu uyandırdı. Elora inledi, başı dönüyordu. Yüzü bir yastığa yapışmıştı ve battaniyeler sarmıştı, onu güvende tutmak için pozisyon aldırıyor.

Taze ekmek kokusu burnuna ulaştı ve sırt üstü yuvarlandı.

"Umarım iyi bir uyku çekmişsindir." Arayan Marahl'dı. Elinde başka bir tepsi ve birkaç tabakla masadaydı. "Gün ortası yaklaşıyor. Çok geç olmadan bir şeyler yemek istersiniz diye düşündüm."

Elora kol ve bacaklarındaki ağrıdan dolayı irkilerek doğruldu. Anılar bir anda aklına geldi ve odasına geri döndüğünü fark ederek kaşlarını çattı. "Buraya nasıl geldim ben?"

"Buraya geri getirildin," dedi Marahl masanın üzerindeki kupaya sıcak bir içecek doldururken.

"Oh." Elora'nın vücudundaki her kas, garip bir şekilde tatmin edici de olan donuk bir rahatsızlıkla zonkluyordu. Sargılı koluna baktı ve vücudunu gözden geçirdi. Hiç kan yoktu.

"Bandajlarını değiştirdim," dedi Marahl.

Elora saçını ve kıyafetlerini kontrol etti. Üzerinde giydiğini hatırlamadığı bir gece tuniği vardı. "Beni sen mi giydirdin?"

"Hayır," dedi Marahl. "Onu burada bulmuş olmalısın."

"Peki ya kan?"

"Ne kanı?"

Elora kaşlarını çattı. Kanı gözden kaçırmış olamazdı, her yerdeydi.

Marahl ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Yemeğinizi yedikten sonra burada kalmanızı tavsiye ederim."

"Bütün gün burada kalmamı mı istiyorsun?" Elora inanamayarak söyledi.

"Gidemezsin demiyorum," dedi Marahl. "Sadece seni bulmam gerekirse inin etrafında kaybolmuş bir şekilde dolaşmadığından emin olmak istiyorum."

"Lordumuz... nerede?" diye sordu Elora kararsızca. Onu düşününce içi sıkıştı ve çok daha belirgin bir ağrı onu kesti. Marahl'ın önünde yüzünü çok fazla buruşturmamaya çalıştı ama o kadar ağrıyordu ki.

"Şu anda dışarıda."

Elora biraz rahatlamış bir şekilde başını salladı. Onunla yaşadığı deneyim karşısında hâlâ şoktaydı. Alfa ve omegaların dinamik olmayanlara kıyasla çok daha derin bir içgüdüsel bağa sahip olduğunu biliyordu ama bunun bu kadar... ilkel olacağını asla tahmin edemezdi. Bunun nedeni onun bir dragorai olması ve özel kokusu ile davranışlarının onu bu kadar vahşileştirmesi olmalıydı. Başka bir açıklaması yoktu. Annesi işlerin nasıl yürüdüğünü anlatarak onu hazırlamaya çalışmıştı ve hizip içinde zaman zaman seks yapıldığının farkında değildi ve Nyro'nun ininde sürekli seks yapıldığına tanık olmuştu ama ne gördüğü ne de annesinin söylediği hiçbir şey Elora'nın dün yaşadıklarına benzemiyordu. Ve bunu tekrar yaşama konusunda çelişkiler yaşıyordu.

"Sana bir şey sormam gerekiyor," dedi bacaklarını dikkatlice yatağın kenarına doğru sallayarak. "Dün inin etrafındayken kimse benimle konuşmadı, hatta bazıları benden mümkün olduğunca uzaklaşmaya çalıştı. Neden böyle oldu?"

Marahl yavaşça kapıya doğru yürüdü ve iksir sepetini aldı. "Lordumuz sizi gerektiği gibi kabul edene kadar, başkalarının da kabul etmesi zor olacaktır."

"Neden?"

"Eğer bir suçlu ya da bu inin alfasına haksızlık etmiş biri olarak görülüyorsanız, gücendirdiğiniz kişi sadece o alfa değildir," diye açıkladı. "Bu onun asası ve *dan askha*'sıdır. Onun klanı ve bir bütün olarak dragorai. Henüz sizi tam olarak kabullenmemişken kimse sizinle arkadaş olarak lordumuzu kızdırmak istemez."

Elora hayal kırıklığı içinde ellerini kaldırdı. "Bana iyileşmemi istediğini söylediniz ve bana bu odayı verdiniz. Yani hâlâ kabul edilmediğimi mi söylüyorsunuz?"

Marahl, "Hiçbir rolünüz, hiçbir amacınız yok," dedi. "Bunu yaptığında kabul edileceksin. İşte o zaman gerçekten inin bir parçası olacaksın."

"Yani bugün inin etrafında dolaşsam bile aynı şey mi olacak? Benden kaçacaklar mı?" Kızgınlıkla başını salladı. "Buranın daha misafirperver olacağını düşünmüştüm."

"Belki de beklentilerinizi daha iyi yönetmelisiniz," dedi Marahl, sesi sertti. "Bu ine son ininize girdiğiniz koşullarda girdiğinizi düşünüyor gibisiniz. Ama öyle değil. Nyro'nun ininde onun personelinin bir üyesi olarak karşılandın. Bu inde ise, dragorai kurallarına aykırı bir eylemde bulunmayı seçtiğiniz için bize teslim edildiniz. Bunu kabullenmek zorundasınız."

"Öyleyim," diye tersledi Elora, niyet ettiğinden daha sert bir şekilde. "Ama buradayım. Borcumu onun istediği şekilde ödüyorum. Bu, o borcumun bittiğine karar verene kadar topluluğun bir parçası olmayacağım anlamına mı geliyor?"

Marahl başını salladı. "Buna ben karar veremem."

"Sen kâhyasın," diye ısrar etti Elora. "İndeki diğer insanların neye inandıklarıyla nasıl bir ilgin olmadığını anlamıyorum."

Marahl sert bir ifadeyle, "Çalışanlarımın düşüncelerini manipüle ettiğim izlenimine kapıldıysanız, size yanıldığınızı söyleyeceğim," dedi. "Onlar kendi insanları ve kendi sebepleri için buradalar. Nyro'nun ininde, onun evini bir kaçış ya da eğlenceli bir sosyal topluluk ve yakalanması zor dragorai'yi görme şansı olarak gören çok sayıda savaş kaçağının olduğu yerde bu şekilde olabilir, ancak *bu* indeki insanlar yıllardır buradalar. Hizmet etmek için. Dragorai'yi seviyoruz." Kapıya yöneldi ve açtı. "Eğer bu inin bir parçası olmak istiyorsanız, beklentilerinizi yönetmelisiniz."

"Sen kendininkini yönetmiyorsun," dedi sessizce. Marahl sustu. "Ne?"

Elora zihnini sağlamlaştırdı ve kendini her zamanki güler yüzlülüğüne geri dönmek için kararlı kalmaya zorladı. "Nyro'nun iniyle ilgili doğru olduğunu bilmediğiniz sayısız varsayımda bulundunuz," diye belirtti. "Ve siz ve asanız sanki lordunuza saldırmaya ve onu öldürmeye çalışmışım gibi davranıyorsunuz, oysa ben güvenli bir yere kaçıyordum. Ben diğer izinsiz girenler gibi değilim, Efendi Nyro'nun inine gitmiyor olsaydım asla onun topraklarında olmazdım. Arada bir fark *var*. Borcumu ödüyormama ve bunu yapmaktan mutluluk duymama rağmen bana şüpheyile yaklaşmaya istekli değilsiniz." Omuzlarını kaldırdı. "En azından Nyro'nun ininde hepimizin bu dünyadan geldiğine dair bir kabul var."

tıpkı dragoraylar gibi bir geçmişe sahibiz ve geçmişimiz bize karşı kullanılmıyor."

Marahl uzun bir süre sessiz kaldı ve Elora nefesini tuttu. Normalde yeni tanıştığı birine karşı asla bu kadar açık sözlü olmazdı ama bu in ve efendisi onun tanımadığı yönlerini ortaya çıkarıyordu. Yine de, söylenmesi gerekmiyormuş gibi değildi. Belki de burada böyle olması gerekiyordu.

Marahl iç çekti. "Sana inini gezdirmek için kısa süre sonra döneceğim, böylece en azından etrafı öğrenmeye başlayabilirsin."

Elora rahatladı ve ona gülümsedi. "Teşekkür ."

Marahl başını eğdi ve gitti.

Kendini dengesiz ve ağrıyan bacaklarının üzerine iten Elora, Marahl'ın onu gerçekten duyup duymadığını merak ederek masaya yöneldi. Marahl'ın çalışanlar hakkında söylediklerini ve neden onunla konuşmak ya da birlikte görünmek istemediklerini anlıyordu ama artık açıkça lordlarının *kon'aya'sı* olduğuna göre bu durum kesinlikle değişecekti.

Taze pişmiş ekmekten bir ısırık aldı ve tadını çıkararak keyifle mırıldandı. Açlıktan ölüyordu. Nedense ne kadar aç olduğunu fark etmemişti. Neyse ki Marahl üzerinde çeşitli yemekler olan çok sayıda tabak getirmişti.

Yemek karnını ısıttıkça morali yükseliyordu. Belki Marahl'la gezerken diğer hizmetkârlar onun arkadaş canlısı olduğunu görür ve belki ona bir şans verirdi.

Yemeğini bitirdikten kısa bir süre sonra Marahl kapısını açtı. "Hazır mısın?" Odadan çıktılar ve Elora rotalarını ezberlemeye özen gösterdi.

Marahl'la birlikte inin etrafında dolaşmak Elora'ya inin nasıl bir yer olduğunu daha iyi gösterdi. Marahl ona dragorai inlerinin çoğunun aynı büyüklükte olduğunu ve benzer türde bakım gerektirdiğini anlattı. Tıpkı Elora'nın bir gün önce gördüğü gibi, görevlerini yapmakla meşgul hizmetkârlara rastladılar ama bu sefer Elora'dan kaçmaya çalışmadılar ama onunla konuşmadılar da. Bazıları ona baktı ya da Marahl'a Elora'nın rolünün ne olduğunu sordu ama çoğu neredeyse hiç konuşmadı, sadece Marahl yanlarından geçerken başlarını sallayarak onu onayladılar. Marahl da onlarla konuşmak için durmadı. Açıklaması, onları görevlerinden alıkoymak istemediğiydi. Elora, kendisini görmezden gelenlerin çoğunun kasıtlı olarak kaba davranmadıklarını, daha ziyade

işlerine odaklanmışlardı ve o onları rahatsız edecek kadar önemli değildi.

Elora'nın bir gün önce gördüğü kahverengi tunikli genç kadınla karşılaştılar; bir odada mum yapıyordu. Marahl Elora'ya odayı anlatmak için durakladı ve Elora kıza gülümsedi. Kız da gülümsedi ama tek kelime etmeden işine devam etti.

Tekrar yürümeye başladıklarında Elora Marahl'a, "Herkesin yıllardır burada olduğunu söylemiştin," dedi. "Öyle mi?"

"Evet. Genç bir kız olduğundan beri burada. İnin başka bir bölümünde çalışan erkek kardeşiyle birlikte işe alındı. İkisi de o kadar hızlı büyüdü ki, şu anda birbirlerini tanıyacaklarından bile emin değilim." "Ne demek istiyorsun?"

Elora dehşete düşmüş bir halde şöyle dedi. "Neden tanımasınlar ki? birbirlerini tanıyorlar mı? Birbirlerini görmüyorlar mı?"

"İn büyük Elora," dedi Marahl. "Bildiğim kadarıyla fırsat buldukça birlikte vakit geçiriyorlar ama işleri farklı olduğu için odaları inin farklı yerlerinde bulunuyor."

Elora, "Bir gün içinde ne kadar süre çalışıyorlar?" diye sordu.

"Genellikle gün doğumundan gün batımına kadar," dedi Marahl, ona bakarak. "Son ininizde durum nasıldı?"

Elora'nın kalbi sıkıştı. Bu yeni inin kültürü sürekli çalışmaktan başka bir şey değildi ve nedenini anlayamıyordu. Herkesin bu kadar çok çalışmasına ne gerek vardı? İnin daha fazla bakım gerektirmesine neden olan şey gümbürtüler ve sarsıntılar mıydı? Hizmetkârların yaptığını gördüğü hiçbir şey ona inin yapısını korumakla ilgiliymiş gibi görünmüyordu ama emin de olamıyordu. Herkesi görmemişti.

Marahl onu mutfaklara götürdü ve burada Nureen'den ayrıldığından beri ilk kez dost canlısı bir yüzle karşılaştı. Baş aşçı, Boe adında bitkin görünümlü, siyah saçlı, muzip bir sırıtişi olan ve Elora'ya her şeyi tattırmak isteyen bir adamdı.

Sekiz farklı sostan kaşık kaşık denedikten sonra, "Artık yok, artık yok," diye güldü. "Bir sonraki yemeğimde onları dört gözle bekleyeceğim."

"Peki," diye homurdandı Boe. "Ama bunları alın." Elora ve Marahl'ın ellerine avuç dolusu şekerli badem taneleri tutuşturdu. "Bu hafta deney yapıyordum ve yiyemeyeceğim kadar çok var."

Marahl dudak büktü. "Sadece insanları beslemeyi seviyor," diye mırıldandı Elora'ya.

Boe, ellerini daha fazla kümeyle doldurmayı hiç bırakmamasına rağmen ona ters ters baktı ve hem Marahl hem de Elora güldü.

"Elora aşığı batı bölgesinde kalıyor," dedi Marahl. "İyileştikten sonra yemeklerini ne zaman alabileceğini bilmesi için birkaç gün içinde zili kullanmaya başlayabilir misin?"

Boe gülümsedi. "Tabii ki."

Marahl, "Zil, gün boyunca bulaşıkların ne zaman hazır olduğunu size bildirecek," diye açıkladı. "Saatlere alıştığınızda artık zile ihtiyacınız kalmayacak. Sence burada yolunu bulabilecek misin?"

"Sanırım öyle. Tek yapmam gereken nefis kokuları takip etmek." Elora Boe'ya sırtıttı. "Bugünkü öğle yemeği çok lezzetliydi."

Boe o kadar memnun olmuştu ki, akşam yemeği için planlananları göstermek için onu ocağın yanına çağırdı, ancak Marahl araya girdi ve aceleyle çıktılar.

Elora koridorlarda yürürken şefin heyecanını görünce kendi kendine sırtıttı. Şimdiye kadar, ine yeni gelen birine karşı herhangi bir heves ya da ilgi gösteren tek kişi oydu ama o da herkes kadar sıkı çalışıyordu.

İyi ruh hali gözden kaçmadı.

"İnsanlarla tanışmayı seviyorsun," diye gözlemledi Marahl.

"Öyle," dedi Elora gülümseyerek. "Bence insanlar çoğu zaman hayatı kolaylaştırıyor."

Marahl gülümsedi. "İşleri kesinlikle ilginç hale getirebiliyorlar."

"Şimdiye kadar herkes ilginç görünüyor," dedi Elora. "Çalışmadıkları zamanlarda onlarla tanışmayı çok isterim."

Marahl bir omzunu kaldırdı. "Deneyebilirsin," dedi, "ama bu muhtemelen imkânsız olacaktır."

Elora bunu sessizce bir meydan okuma olarak algıladı. Ancak, sığınağı yöneten ve düzenleyenler kâhyalardı ve onları üzme istemiyordu. "Sizin ya da diğer görevlilerin bir sakıncası var mı?"

"Öncelikli kaygımız herkesin inin korunması için üzerine düşeni yapmasıdır. Görevleri aksatılmamalıdır."

Elora başıyla onayladı. "Diğer kahyalarla tanışacak mıyım?"

"Bugün değil," dedi Marahl. "Ama evet, eninde sonunda onlarla tanışacaksın."

Elora odasına döndüğünde, melankolik bir ruh hali neşesini kaçırdı. Yatağında oturmuş, iki in arasındaki temel farkları düşünüyordu. Birkaç eşyasının bulunduğu sandığa gidip hepsini çıkardı ve baktı; iki tablo, nakışları için kumaşlar ve iğneler, en sevdiği tunikler ve Nureen'in ona verdiği kitap,

Tao masası ise sandığın yanında duruyordu.... Bunlar diğer ininde yaptığı işlerin ve katkıların sembolleriydi ve her biri burada önemsiz sayılacaktı.

Canavarın hizmetkârları için üzülüyordu, sadece günlerinin uyandıkları andan emekli oldukları ana kadar çalışmaktan ibaret olduğu için değil, aynı zamanda sadece dinlenmenin keyfini yaşamadıkları için. O ine girdiği için şanslıydı. Belki buraya ilk o gelseydi, o da herkes kadar yorgun ve aşırı çalışıyor olacaktı ve farklı olduğunu bilmeyecekti. *Kendini şanslı sayabilir miydi?*

Elora odasını dekore etmekle, tabloları asmanın bir yolunu bulmakla, Dao masasının üzerindeki tüm parçaları özenle yerleştirmekle, Tiiu'nun ona verdiği küçük heykelciği masanın üzerine koymakla ve masasının yanındaki raftaki kitabı düzeltmekle meşguldü. Odayı birdenbire evi gibi hissettirmede ama kesinlikle daha çok onun alanı gibi görünüyordu.

Yorulana kadar Dao oynayarak, taşları hassas ve dikkatli bir şekilde çeşitli pozisyonlara taşıyarak pratik yaptı. Karşısında oynayacak kimse yoksa bu kadar sıkı çalışmanın bir anlamı yoktu. Sandalyeye geri oturduğunda gözleri Nureen'in ona verdiği kitaba kaydı. Kitabı alıp okumak için yatağa uzandı ve bir kez daha bacaklarının arasındaki ağrıdan dolayı içten içe inledi.

Kitabı açtığında, ilk sayfayı okurken gözleri yaşardı.

Sevgili Elora,

Harika bir arkadaş olmanın yanı sıra okumayı öğrenmenin en güçlü tutkun olduğunu biliyorum ve buradan ayrılmadan önce bunu çok iyi yapıyordun. Yeni evinde bizimki kadar kapsamlı bir kütüphane olup olmayacağından emin değilim ama gideceğin yeri göz önünde bulundurarak mümkün olduğunca hazırlıklı olmanı istedim.

Kütüphanede Zendyor hakkında faydalı bulabileceğiniz hikâyeler aradım. I'mya, özel odasında tuttuğu dragoraylarla ilgili bazı kitapları kullanmama izin verdi ve hatta birkaç kâhyaya bazı sorular sordu.

Tüm hikayeleri artan zorluk derecesiyle yazdım, böylece ilk ve en önemlisi okuma pratiği yapabilir ve ikinci olarak yeni ustanız hakkında neler söylendiğini öğrenebilirsiniz.

Bu hikayelerin hepsinin doğru olup olmadığını bilmediğimi unutmayın. Ancak gerçek olmasalar bile, yine de eğlencelidirler ve okuma pratiği yapmaya değerdirler.

Seni şimdiden özledim. Hepimize sevgiler. Nureen

Elora kitabı karıştırdığında Nureen'in düzgün el yazısıyla canavar hakkında sayfalarca hikâye yazdığını gördü; her birinde hikâyeyi nereden aldığını, kendi küçük yorumlarını ve tepkilerini belirtmişti. Saatlerini almış olmalıydı. Gözyaşlarını sildi. Sadece Nureen onun için böyle bir şey yapacak kadar nazik ve düşünceliydi. Belki de Elora için itiraf ettiğinden daha fazla endişelenmişti ama her iki durumda da bu, canavarla başa çıkmasında ona çok yardımcı olabilirdi.

Artık ine kabul edilmesinin, ona bir rol vermesine bağlı olduğu anlaşılıyordu. Yakında bunu yapıp yapamayacağını ona sorması gerekecekti.

Bu fikir karşısında derin bir nefes aldı. Onunla aynı odada olma düşüncesi midesine gergin bir sancı gönderdi. Onu herhangi bir konuda nasıl ikna edebilirdi ki?

Yatağına uzandı ve okumaya başladı.

Birkaç saat sonra dağ yeniden sallanmaya başladı ve Elora yatağı kavrayarak sallantının durmasını bekledi. Belirgin gümbürtüler yatağı salladı ve gümbürtülerin bir sarsıntıdan çok, sanki biri dağa vuruyormuş gibi bir dizi gümbürtü olduğunu fark etti. Bir kez daha, çok uzun sürmedi ama kalbi hâlâ hızla çarpıyordu. Gümbürtüler nihayet sustuğunda sessizce oturdu ve Marahl'ın onu almaya gelip gelmeyeceğini görmek için bekledi. Gelmeyeceğini umuyordu. Vücudu hâlâ ağrıyordu ve onunla konuşmaya hazır değildi.

Ancak sesler kesildikten kısa bir süre sonra Marahl kapıda belirdi. Elora onu tekrar takip ederek eğimli koridorlardan yukarı çıktı ve dağın üst kısmındaki odasına gitti.

Bu kez içeri girdiğinde doğruca yatağa yöneldi ve üzerine oturdu, sırtı dik, elleri kucağında ve kapıyı izledi.

Eğer geçen seferki haliyle içeri girerse, onunla nasıl konuşacağından emin değildi. Adam tamamen vahşiydi ve onu dinleyemiyor ya da ikna edemiyordu ama denemek zorundaydı.

Kapının çarpma sesini duyduğunda derin bir nefes aldı ve doğruldu, kalbi onu görünce bir kez daha çarpmaya başladı.

Yine kanlar içindeydi ve sadece alt yarısı giyinikti. Çoktan Elora'ya doğru ilerliyordu, çenesi sıkılmıştı, kara gözleri Elora'nın üzerindeydi, yüzünde aynı vahşi ifade vardı.

Bir nefes aldı. "Lordum, sizinle konuşmam gerek."

Canavar gelmeye devam etti ve o kız daha da gerildi. "Lordum-"

Adamın kokusu Elora'ya ilk ulaşan şeydi ve Elora'nın bu kokudan etkilenen yanını baştan çıkarıyordu. Elora kendini hareketsiz tuttu, tepki vermemek için kendini zorladı ama bu imkânsızdı. Vücudundaki her sinir beklentiyle uğuldadı, çekirdeği sıkıştı ve dudaklarını yaladı, kalbi adam yaklaştıkça daha hızlı çarpıyordu.

Yatağa ulaştığında onu yakaladı, hızlı bir hareketle kollarının arasına aldı ve bacaklarını beline doladı.

"Lordum, ihtiyacım var-"

Onu sıkıca kendine doğru tutarak, büyük bir elini poposunun altına uzattı ve tuniğini yırtıp attı. Elora irkildi, düşmediğinden emin olmak için adamın esneyen kollarına tutundu. Adamın saldırganlığı onu korkuttuğu kadar heyecanlandırmıştı da.

"Bu odaya girdiğinde seni çıplak istiyorum," diye homurdandı, kaşlarını çatarak bu talebi bir tehdit gibi gösterdi.

"Seninle konuşmam gerek," dedi Elora, onun konuşma isteğinden yararlanmaya çalışarak.

Canavar elini kadının kalçalarının üzerinde gezdirerek yarığına uzandı. Kadının kayganlığı çoktan damlamaya başlamıştı ve kıvrımlarının arasına sıkışmış demetle oynarken parmaklarını kapladı. Aynı anda burnunu çene çizgisi boyunca bastırdı ve diliyle kucaklamak için boynuna doğru eğildi. Elora ürperdi, onu saran çoklu hislere karşı koymak neredeyse imkânsız hale geldi. Ona daha sıkı sarıldı. "Lütfen. Bu çok önemli."

"Benimle düğümüm üzerinde konuşabilirsin," dedi canavar sonunda. Gözlerinde bir parıltı belirdi. "Eğer uyanık kalabilirsen."

Elora kaşlarını çatarak ona baktı ama körelmiş siki girişini dürttü ve gelecekleri bilerek gerildi.

Boynunu ısırды, dişleriyle iğneledi ve kulağının arkasını öpmek için hassas derisini yaladı. Kadın gevşedi ve adamın onu tutmasına izin verdi. O anda adam onu üzerine yatırdı, uzun ve hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir vuruşla içini doldurdu, bacakları çırpınırken ve vücudu rahatsızlıkla seğirirken onu iyice gerdi.

Elora soluk soluğaydı, böylesine devasa bir kalınlıkla kazığa oturtulmuşken zar zor düşünebiliyordu. Ama onu üzerinde ileri geri hareket ettirmeye başladığında, kıcını sıkarken kalçalarını döndürdüğünde, sahip olduğu her düşünce, her endişe kayboldu.

Tırnaklarını onun pazılarına geçirirken, ayak parmakları bağımlılık yapan öfori çekirdeğine doğru sarmal çizerken, meme uçlarını sertleştirirken ve kendi inlemeleri ve homurtuları olarak tanımadığı inlemeleri ve homurtuları ikna ederken, sertçe çalıştırdı, bacaklarının arasını yağmaladı.

Ve bu sadece o değildi; canavarın bazen kendi dilinden bir dizi kelimeyle noktalanan boğucu törpüsü, Elora'nın ona uyum sağlamasını sağlıyordu. Kaçamayacağı bir kreşendoya yükselen Elora doruğa ulaştı. Sıcak, yakıcı, tüketici, yapışkan ve çiğ olan Elora, akıl sağlığını koruyamayan etli bir hisler yığınıydı.

Sonra yatağa uzandılar ve saatler geçti. Adam Elora'nın içini açıyor, onu en müstehcen pozisyonlara sokuyor, homurdanıp zevkle kükrerken kendini Elora'nın içine sokuyor, göğüs uçlarını ısıyor, kalçalarının etli kısımlarını sıkıyordu. Elora onun zevkini kendi zevkinin içinde hissedebiliyordu. Dili onun bohçasını, karnını, boynunu sıyırdığında, onu daha fazlası için inlettğinde, döndürdüğünde ve eğdiğinde, memnuniyeti keskin nefes alışında ve boğazının arkasından çıkan gümbürtüde açıkça görülüyordu.

Sonunda onu düğümlediğinde, zihninin arkasında bir düşünce ortaya çıktı ve onu hatırlamaya çağırdı, ancak vücudunun sıcaklığıyla çevrili, mutlu unutkanlığın cazibesine karşı koyamadı.

Tekrar uyandığında, adam onu vücuduyla boğuyordu, yüzüne kurumuş kan damlıyordu. Onun altında kıpırdandı, yan dönerek altından kurtulmaya çalıştı ama vücudundaki ağrı çok fazlaydı. Orada öylece uzanmış, nefes almaya çalışarak odayı saran çiftleşmelerinin buruk olgunluğunu görmezden gelmeye çalışıyordu.

Canavarın kolu seğirdi ve ona bakmak için döndüğünde, canavar da ona bakıyordu.

Elora donakaldı, bir korku şoku ciğerlerini kavradı ama adamın gözlerinde daha önceki öfke yoktu. Aslında, gece çöktüğü ve öfke yüz hatlarına hâkim olmadığı için artık farklı görünüyordu. Gerçekten de iri yarı, kaslı ve geniş bir adamdı ama rahatladığında yüz hatlarındaki incelikleri görmek daha kolaydı... burnundaki hafif çarpıklık, dudaklarının sertliğindeki gurur ve muhteşem gözlerindeki zekâ... canavarın arkasında bir insan vardı.

Kadın büyülenmiş bir halde adama bakarken, adam da dikkatle onun arkasını izledi.

Alfa hiçbir uyarıda bulunmadan yataktan kalktı, Elora'yı da yanına alarak odanın diğer ucuna doğru yürüdü. Elora ona yapıştı, bir sonraki adımda ne yapacağından emin değildi. Adam onu bacakları tekrar beline dolanacak şekilde sabitledi ve Elora üzerine çöken acıyla irkildi.

Odanın yan tarafına sıkışmış, kömür grisi duvarları olan büyük bir tuvalet vardı. Dragorai duvarın kenarındaki bir şeye bastı ve tavan kayarak yüksek bir çıkıntının üzerinden şık bir su duvarının düşmesine neden oldu.

Dragorai onu kendisine yakın tutmayan eliyle sabunu topladı ve sonra doğruca akıntının altına yürüdü. Ilık su her ikisini de ıslattı ve üzerlerindeki kanı, teri ve tohumu temizledi.

Elora kaslarındaki sıcaklığı hissedince iç çekti ama alfa sabunu vücudunda köpürtmeye başlayınca şaşırdı. Sabunu ondan almaya çalıştı ama alfa buna izin vermedi ve bir uyarı hırlamasıyla elini itti. Kız şaşkın şaşkın ona baktı. *Neden onu yıkıyordu ki?* Bir dragorai'nin bir kon'aya için yapacağı türden bir şey gibi görünmüyordu. Ve sonra hatırladı.

"Seninle konuşmam gerek," dedi kararsızca.

Ona bakma zahmetine bile girmedi. "Çok geç."

Elora'nın gözleri büyüdü, ona sadece kendi düğümü hakkında konuşma izni verdiğini hatırladı. Kaşlarını çatı. "Ben yorgundum."

Dragorai homurdandı.

"Lütfen, benim... günahlarım hakkında bir sorum var."

Sağ kalçasını köpürtmeye devam ederken hiçbir şey söylemedi.

"Bana borcumu ödemem gerektiğini söylemişsiniz," dedi Elora, yine de devam ederek. "Bu, borcumu ödeyene kadar senin ininin bir parçası olduğum anlamına mı geliyor?"

Cevap vermedi, sabunu bacağına sürmeye, sevişmelerinin kalıntılarını temizlemeye odaklandı.

Elora bir gülümseme sundu. "Lütfen. Buradaki konumumun ne olduğunu bilmem gerekiyor."

Dragorai cevap vermedi. Diğer bacağını, gövdesini, kollarını ve kıcının yuvarlak yanaklarını yıkadı.

"Tek istediğim bir rol," dedi adam ayaklarını yıkarken sessizce. "İninizdeki personel arasında bir pozisyon."

Dragorai ona bakma zahmetine bile girmedi. Onu yıkadıktan sonra ayaklarının üzerine yatırdı, kızın yüzünü buruşturduğunu fark edince durakladı

Bacaklarının arasındaki acıdan. Sabunun bulunduğu çıkıntıya geri dönerek başka bir sabun aldı ve bacaklarının arasını dikkatlice yıkadı. Elora onun böyle bir şey yapmasından utanç duydu ama sabunu ona vermeyi reddetti ve ellerini yoldan uzak tutmak için bileklerini kavradı.

İnanılmaz derecede dikkatliydi. İksirden yapılmış bir sabun olmalıydı çünkü köpürttükçe acının keskinliği azaldı.

Elora rahatlayarak iç çekti. "Teşekkür ederim."

Kadının sırtını kendisine çevirdi ve saçlarını köpürtmeye başladı.

"Bir pozisyonu hak etmediğimi ya da yetenekli veya güvenilir olmadığımı mı düşünüyorsunuz bilmiyorum," dedi, "ama uygun gördüğünüz her pozisyonda çalışabilirim. Mutfakta yardımcı olabilirim ya da kâhyalara yardım edebilirim." Omuz silkti. "Bana zaten son inimdeki rolüm gibi davranıyorsunuz. İsterseniz bana o rolü verebilirsiniz."

Dragorai'nin elleri kızın kafa derisinde dondu kaldı.

"Hangi rol?" "*Kon'aya*," dedi Elora. "Burada da senin *kon'aya'n* olabilirim."

Daha bir nefes bile alamadan, sırtı sert duvara çarptı, öfke dolu bir yüzle yaklaşan adamın parmakları çenesine saplandı. "Kardeşim için bir *kon'aya mıydın*?"

Elora nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Bu kesinlikle yine canavarın ta kendisiydi ama neye kızdığını anlayamıyordu. "Evet," dedi sesi titreyerek. "Ama-"

Kükredi, şiddetli ses tuvalette yankılandı ve onu sağır etti. "Bana bir çeşit kamarot yardımcısı olduğunu söylemiştin," diye kükredi. "Kardeşimi becerdiğini mi söylüyorsun?"

"Hayır!" Sesi onunkinin yanında ince ve sessiz çıkıyordu. "Ben bir asker olarak işe alındım.

Kon'aya ama onunla hiç yatmadım."

"Bu imkânsız," diye bağırdı. "Nyro her şeyi mahveder ve *sizi* temin ederim ki *sizi* görmezden gelmezdi."

Elora başını sallamaya çalıştıysa da canavar çenesini daha da sıkı tuttu ve Elora'nın gözlerinden yaşlar boşanmaya başladı. Canavar tekrar konuşmaya başladı ama kendi diline geçtiğini fark etmemiş gibiydi. Kız onu anlayamadı.

Elora onu dikkatle izledi, yüzündeki her kas kasılmış, vücudundaki her kas gerilmişti ama bu aynı zamanda az önce onu dikkatle yıkayan adamdı.

Elini kaldırdı ve yüzüne götürdü. Parmakları adamın yanağına dokunduğu anda adamın sözleri boğazının gerisinde uzun bir gümbürtüye dönüştü.

"Eşiyile aynı zamanda geldim. Başka kimseyi istemedi," diye açıkladı.

"Ama sen onu istedin. Sadece şansın olmadı." "Hayır.

Bu bir... yerine getirmem gereken bir görevdi."

"Seni çıplak mı gördü?" Dragorai'nin gözleri parladı. "Onun *kon'aya'sı* ininde çıplak!"

"Hayır. Onunla sadece bir kez, bana ininize gelmem gerektiğini söylediğinde karşılaştım ve o zaman giyiniktim."

"Ama sen onu becermek istedin." Omuzları büküldü ve güçlü bir hırıltı geri döndü. "İninde kalmak için onu becermeye hazırdın."

Elora parmaklarını onun yanağında gezdirdi ve sonra avucunun tamamını yüzüne yerleştirdi. Gözlerinde bir şeyler değişti. Gerginlik yavaşça vücudundan sızdı ve hırıltısı tamamen kesildi.

"Söyle bana," diye emretti, ama sesini yükseltmedi. "Hayatının geri kalanını onu becererek geçirmek istiyordun."

"Hayır. Sadece savaştan uzakta güvenli bir ev istedim."

Onu yakından izledi. "Benim topraklarımdan geçmenin sebebi bu."

"Evet."

"Onun inini mi tercih ettiniz?"

Elora yalan söyleyemeyeceğini bilerek onun bakışlarını tuttu. "Farklıydı."

Gözleri karardı. Onu kabaca duvara doğru kaydırarak diziyle bacaklarını açmaya çalıştı. Adam kalınlığını içine bastırırken, köküne kadar iterken ve bir kez daha onu acı verici bir zevk noktasına kadar gererken nefesi kesildi. Ağabeyinin inindeki niyetleri için onu cezalandırıyormuş gibi duvara karşı hızlı ve sert bir şekilde becerdi. Kolunu dizlerinin altından geçirerek onu olabildiğince geniş bir alana yaydı ve en derinlerine inmek için derinlere daldı.

Elora nefes nefese kaldı, her acımasız darbeye nefesi kesiliyordu. Bunun ne olduğuna dair aklında hiçbir şüphe yoktu *'aya* der demez kokusuna sinmişti; kıskanç, uçarı sahiplenme. Mantıklı düşünmesi için bir anlam ifade etmiyordu -tehdit edilmesi için bir neden yoktu- ama içindeki o kontrol edilemez doğa, onun sahip olduğu şeyi almasını ve sahipliğini kanıtlamasını istiyordu. Kalçaları onun çılgınca vuruşlarını karşılamak için öne doğru itildi, ama başparmağını meme ucuna değdirdiğinde adam onu yakaladı

Vücudunu hızlı ve kavurucu bir doruk noktasına kadar hırpalarken bileklerini başının üzerindeki duvara sabitledi, ama gitmesine izin vermedi ya da ona daha fazla zevk vermek için dokunmadı. O da anlamıştı. Bu onun zevkiyle ilgili değildi, bu onun üzerinde bir hak iddiasıydı.

Sonunda onu düğümlediğinde, horozunun genişlemiş tabanını ona sürdüğünde ve onları birbirine kilitlediğinde, hareketsiz kaldı.

"Kardeşimin ininde başkalarını mutlu ettiğini söylemiştin," diye gürledi kadın nefesini tutmaya çalışırken. "Bu senin *konunla* mıydı?" Kalçalarını oynatarak kadının içindeki düğümü hareketlendirdi.

"Hayır!" Elora nefes nefese kaldı, rahatsızdı. "Ben sadece iyi bir arkadaş olmaya ve insanlara kendilerini iyi hissettirmeye çalıştım...."

"Neyi hissetmelerini sağlayacaksın?" diye bağırdı.

"Sanki yalnız değillermiş gibi." Sesi titriyordu.

Dragorai onu yakından izledi, fırtınalı gözleri yüzünde gezindi. "Neden?"

Yorgunluk Elora'nın bedenine işlemeye başlamıştı ama onu anlaması gerekiyordu. "Savaş bize kendimizi olduğumuz gibi hissettirdi."

"Sebebi bu değil."

Elora yutkundu. "Tek neden bu değil," diye itiraf etti. *O nereden biliyordu ki?* "Ben de buranın bir yuva olmasını istedim. Benim ve onlar için."

Bu onu yatıştırmış gibi görünüyordu. Elora'yı duvardan çekerek koluyla onu kendine yakın tuttu ve akıntının altına geri dönerek Elora'nın saçlarını yıkamayı bitirdi, ardından da kendini yıkadı. Elora, adam ikisini de kurulayıp onu odasına ve yatağına götürene kadar bekledi.

"Lütfen benim için bir pozisyon düşünür müsünüz-"

Dragorai onun üzerine tırmandı ve dirseklerini başının iki yanına dayayarak ona doğru yaklaştı. "Menzilimde tespit edilmekten nasıl kaçtığını bana itiraf ettiğinde sana bir pozisyon vereceğim."

Elora gözlerini kısarak ona baktı. "Tespit edilmekten mi kaçtın?"

"Bunu nasıl yaptın?"

Elora başını salladı. "Ben hiçbir şey yapmadım. Sadece geçtim-" "Bana yalan söyleme." Burun delikleri alevlendi. "Daha önce hiç kimse benim menzilim fark edilmeden. Hiç kimse. Bunu nasıl yaptığını anlat bana. Thrakondarianca musun? Bir büyü mü kullandın?"

"Hayır," diye nefes aldı Elora. "Büyü falan bilmiyorum. Sadece yoluma devam ettim ve geceleri bazı mağaralarda barınak buldum-"

"Bunu nasıl yaptığını bana anlatana kadar bana borçlu kalacaksın," dedi sert bir şekilde. "Ve borcunu ödeyene kadar bir mevki kazanamayacaksın."

Elora'nın yüreği ağzına geldi. "Bunu neden yaptın?" diye fısıldamayı başardı. "Hatamı kabul ettim, yalan söylemek için bir nedenim yok."

"Belki beni yine kandırmak niyetindesin -başka birinin topraklarımı işgal etmesini istiyorsun- ya da belki bir kaçış planlıyorsun."

Demek buydu. Onu kandırdığını düşünüyordu ve elbette bu fikirden nefret edecekti. Bu onun gururuyla ilgiliydi, başka bir şey değil. Dragorai'ler kibirleri, üstün güçleri, bölgesel doğaları ve cinsel iştahları kadar gururlarıyla da tanınırlardı. Çok az zayıflıkları vardı, bu yüzden gururları ve egoları bazıları tarafından haklı görülüyordu. Ama belli ki onun asla isteyerek savaşa dönmeyeceğini fark etmemişti, kimse dönmezdi.

Bu ejderha da kendi topraklarından geçtiği gerçeğinin ötesinde ondan şüpheleniyor ve oldukça rahatsız görünüyordu ama nedenini bilmiyordu. Ve bunu bilmeden onu nasıl ikna edecekti?

Dragorai onun boynuna sokulmak için alçaldı, onu tekrar içine çekti ve Elora onun yakınlığından ve vücudu tarafından nasıl hapsedildiğinden keyif alarak iç çekti. Etkileşimlerindeki çelişkiler gözünden kaçmıyordu; Elora onun içinde rahatlıyor ve ondan korkuyordu, adam onu korkutuyor ve iyileştiriyordu. Bu şekilde olmaması gerekiyordu. Annesi ona bir alfayla olmanın nasıl bir şey olduğunu anlatmıştı ve bu öyle bir şey değildi. Bu tehlikeli, cinsel ve hatta sapkıncaydı. Bunun tek açıklaması bu adamın bir dragorai-alfa, eski zamanlardan kalma bir varlık olmasıydı. Onunla bu şekilde birlikte olmaması gerekiyordu -dişi dragorai ile birlikte olması gerekiyordu. Ölümlü kadınların bir dragorai ile birlikte olduktan sonra delirdiğine dair hikâyeler vardı ve şimdi bunun nedenini anlıyordu.

Aklına yeni bir düşünce geldi. Zendyor'un *kon'ayaları* neredeydi? İninde bir yerlerde olmalı. Zendyor onu kendi kabuğuna çekmeden burada bir arada yaşaması gerekiyordu ama bunu yapmak için arkadaşlara ihtiyacı vardı. Onun *kon'ayalarıyla* arkadaş olmak yardımcı olabilirdi. Buraya gelmek zorunda kaldığında kaybettiği tüm insanları düşündükçe gözleri yaşardı. Eğer dikkatli olmazsa kendini de kaybedebilirdi. Ama dayanabileceği çok fazla şey vardı.

Bu yüzden Zendyor yavaşça göğüs ucunu dilleyip başını bacaklarının arasına gömmek için eğildiğinde, kendini onun içinde kaybolmaya bıraktı. Sadece şimdilik.

Zendyor, Elora'yı uyandırmamaya dikkat ederek yavaşça yatağına yatırdı. Vücudundaki ani ısı eksikliğinden dolayı küçük bir inilti çıkardı ama uyanmayacağını biliyordu. Bir hafta olmuştu. Yoğun birleşmelerinden sonra her zaman iyi uyurdu ve onu yatağına geri götürdüğü zamanların hiçbirinde uyanmamıştı.

Sargıları çıkardıktan sonra incelemek için sol kolunu kaldırdı. İyice iyileşmişti. Marahl'ın iksirini inceleyip kontrol etmiş ve emin olmak için her sabah Elora'nın bandajlarını değiştirmişti. Ona bu kadar zarar vermekle aptallık etmişti. Sorusuna cevap vermeyi reddettiği doğrudu ama başarılı bir işkence en ağır cezayla başlamazdı. Çabuk öfkelenmesinin bir başka sonucu ve pişmanlık birkaç şeyden biri.

Onu battaniyelerle örttü ve battaniyelerin etrafına yığılmasını sağladı. Çoğu omega gibi Elora da uyurken tamamen çevrelenmeyi ve örtülmeyi tercih ediyordu. Bunu omegalar hakkında biliyordu ama Elora onun yatağına girene, onun sıcaklığını üzerinde ve etrafında hissedene kadar bu konu hakkında pek düşünmemişti. Bunu ona verebilmek tatmin ediciydi.

Bir süre onu izledi, yüzü yastığa gömülmüştü. Onun bu kadar güzel olması tüm doğa kanunlarına aykırı olmalıydı. Onun gibi bir suçluya böyle bir yüz ya da çarpıcı bir vücut bahşedilmemeliydi, hele hele neredeyse takıntı haline getirecek kadar nefis ve rahat bir *kon* hiç. Bu onu çileden çıkarıyordu ama yine de hiçbir şey onu ona hevesle düşkün olmaktan alıkoyamıyordu. Belki de en baştaki planı buydu.

Kadından bir anlam çıkaramıyordu. Büyü kullanıyorsa ya da Thrakondarca konuşuyorsa, bunu çok iyi saklıyordu. Eğer bir tür özel yeteneği ya da becerisi varsa, inini korumak için aldığı tüm önlemlere rağmen fark edilmemişti. Onu sorgulamak yerine neden işkence ederek öğrenmediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bunu yarın yapacaktı. Yine de... bunu dün ve ondan önceki iki gün de söylemişti.

Bu omega sadece onu değil, ejderhası Yorgynel'i de atlatarak onu aptal yerine koymuştu ve bu Zendyor'u çileden çıkarmıştı. Ejderhasının - *dan askha*'sının - onu takip etmesine rağmen neden yakalamadığını ya da Zendyor'u avlanma zamanının geldiği konusunda uyarmadığını anlayamıyordu. Elbette Elora'yı tecrübe ettikten sonra bunu yapmadığına memnun olmuştu ama ejderhasının insanların kendi bölgesine girmesine izin vermesi endişe vericiydi. Ne yazık ki bunu öğrenmenin net bir yolu yoktu.

Dragorai ejderhaları, İkiz Diyarlar'da var olmuş diğer ejderhalardan daha vahşi ve daha tehlikeliydi. Ve pek çok kişi sırf alfalara bağlı oldukları için onlarla derinlemesine sohbet edebileceklerini düşünüyordu. Durum böyle değildi. Alfa ve ejderha arasındaki iletişim, yalnızca her ikisi de bir şey hakkında güçlü hisler beslediğinde ortaya çıkan duygu patlamaları ve ipuçları şeklindeydi. Ejderhasıyla iletişim kurmanın ve onu kontrol etmenin diğer tek yolu ana dili olan Thrakondarian dilinde büyülü sözler kullanmaktı. Ama bu çoğu dragorai-alfa'nın yapmayı tercih ettiği bir şey değildi. Neden böylesine vahşi ve güzel bir yaratıkla bağ kurup sonra da onu evcilleştirmeye çalışsın ki? Bu aptalcaydı. *Dan askha*'sı onun içgüdülerini geliştirmesini sağlamış, bu da onu yaşadığı yüzyıllar boyunca en dikkate değer dragorai'lerden biri haline getirmişti. Ve avcılık becerileri, klanı Vattoro klanının kalan son dragorai olmasının nedenlerinden biriydi.

Elora'nın odasına baktı. Hiçbir şey dün geldiğinden farklı görünmüyordu ama gözleri arkadaşının ona verdiği kitaba takıldı. Okumayı öğrenmek istemesi takdire şayandı ve onun hakkında bir şeyler öğreniyor olması daha da heyecan vericiydi. Gururu ve şüphesi bunun gerçek bir ilgi mi yoksa kendisine karşı bir tür komplo mu olduğu konusunda savaştı, ancak tüm hikayeleri okuduğunda, içlerinde endişe verici hiçbir şey yoktu. Aslında, hikayelerin hepsi tamamen doğru olmasa bile, yaşamı boyunca yaptığı bazı şeylerin hatırlatılması hoşuna gitmişti. Geçmiş zengin bir tarihi - kardeşleri ve onun türü için olduğu gibi. Onlar başarmışlardı

ve İkiz Diyarlar için o kadar çok şey ifade ediyorlardı ki, neredeyse yok olmaları onlara yapılabilecek en büyük hakaretti.

Tyomar her zaman yeni varlıkların var olabilmesi için eskilerin ölmesi gerektiğini savunurdu. Zendyor'un umurunda bile değildi bu. Onlar Tanrıçalar tarafından yaratılmış dragoraylardı. Onlar üstün varlıklardı. Hiç kimse, hele de küçük ölümlüler gibi küçük ve sihirsiz varlıklar, onlar kadar büyük bir yıkıma neden olmamalıydı. Ama yine de oldu.

Kuzey kralı ile güney kraliçesi arasındaki savaş devam ederken, özellikle klanlarında meydana gelen tüm değişikliklerle birlikte statülerini yeniden kazanma şansına sahip olacaklardı.

Başarısız olmazlar.

Elora'ya son bir kez bakan Zendyor odadan sessizce çıktı ve koridorlardan geçerek odasına doğru ilerledi.

Vardığında Marahl bekliyordu.

"Yaraları tamamen iyileşti," dedi kâhyasına. Marahl

başını salladı. "Kendini iyi hissediyor."

"Rapor edecek bir şey var mı?" diye sordu odasına girerken.

"Hizmetçilerin görev odalarından birine gitti ve onunla konuşmaya çalıştı."

"Bu işe yaradı mı?"

"Hayır," dedi Marahl. "Herkes durup onunla konuşamayacak kadar meşgul." Tereddüt etti. "Ama acaba rahatlayacak birinin onunla biraz zaman geçirmesine izin verir misiniz?"

"Hayır."

Marahl yüzünü buruşturarak omuzlarını kaldırdı. "Sanırım yalnızlık çekiyor. Lord Nyro'nun ininde arkadaşları vardı. Aktiviteleri ve sorumlulukları vardı. Yalnız kalmaya devam ederse ruh halinin çok kötü olacağından."

"Mesele de bu zaten," dedi Zendyor, ses tonu keskinleşerek. "Benim topraklarımdan geçerken ne yaptığını bilmek istiyorum."

Marahl, "Bana hâlâ hiçbir şeyden bahsetmedi," dedi. "Bu konuyu pek çok farklı şekilde gündeme getirdim. Topraklarınızdan geçiş onun için kayda değer bir şey değil. Hatta pek bir şey hatırlamıyor gibi görünüyor."

"Yalan söylüyor," dedi Zendyor, bir sandalyeye çökerek. "Öyle olmak zorunda. Kimsenin fark edilmeden o mesafeyi o kadar sürede geçmesi mümkün değil. Bunu nasıl yaptığını bilmek istiyorum ve sonra ona ne yapacağıma karar vereceğim."

Marahl yavaşça başını salladı. "Elbette lordum."

"Dün bana hiç *kon'ayanız* olup olmadığını sordu." Kadın beklentiyle ona baktı. "Ne söylememi istiyorsunuz?"

"Anlat ona," dedi Zendyor, eliyle bir fiske vurarak. "İni deneyimlemesine izin ver, insanlarla tanışmaya çalışmasına izin ver, kaçırdığını görmesine ve onu sorgulamasına izin ver. Tek yapması gereken bana bilmek istediklerimi söylemek."

"Pekâlâ," dedi Marahl iç çekerek. "Eğer o yanınızdayken bilgi almanın başka bir yolu olmadığından eminseniz?"

Zendyor ona bir bakış attı ve o da yersiz konuştuğunu fark ederek bir adım geri çekildi. Zendyor bir elini kaldırdı ve onu başından savdı.

Marahl'ın sorusuna sinirlenerek ve kendinden hoşnut olmayarak bir içki doldurdu. Elora'yı becermek bir bağımlılık haline gelmişti; bunu inkâr etmeyecekti. Güzelliği bir yana, kokusunu aldığı andan itibaren onun ihtiyacı olan bir şey olduğunu anlamıştı. Onu sikinin üzerinde görmekten, tadına bakmaktan ve koklamaktan aldığı zevk neredeyse fiziksel eylem kadar yüceydi - Elora yatağına aldığı en lezzetli dişiydi. Çiftleşmeleri o kadar temel ve şehvetliydi ki, içinde tam olarak tanımlayamadığı bir şeyi uyandırmıştı - dragorai doğasına dokunan ham ve güçlü bir şey. Alışılmadık bir şeydi. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı ve yine de bu yönünü uyandıran bir suçluydu -onu kandıran biri-. Sinirlenerek bardağını yere çarptı. Ona bilmesi gerekenleri söylediği anda ondan kurtulacaktı ama onunla geçirdiği geceleri kesinlikle özleyecekti, bunu inkâr etmenin bir yolu yoktu.

Pencereden gelen bir çığlık ona birinin yaklaştığını haber verdi ve Yorgynel'den gelen bir parça bölgesel kızgınlık onu delip geçti. Zendyor karşılık vermedi ve hangi kardeşi onu ziyaret etmeye karar verdiyse onu görmeye açık olduğunu bildirdi. Bu gece dikkatini dağıtacak bir şeyler yapma havasındaydı.

Ağır kanat çırpışları pencereye yaklaştı ve bir adam başka bir ejderhanın - Nel'in kardeşinin- sırtından içeri süzüldü. Kardeşi Sethorn usulca Zendyor'un odasına indi.

"Geç kaldın kardeşim."

Sethorn hiçbir şey söylemedi ve Zendyor kaşlarını çatı. Klan modunda olmadığı zamanlarda Sethorn genellikle iğneleyici sözler ve iğneleyici yorumlarla doluydu.

Odaya adım attı, Zendyor'un odasına baktı, ona bakmadan önce burnunu kaldırdı, yüzünde bir sırıtış vardı. "Avdan sonra lanet olsun." Sırıttı. "Bunu uzun zamandır yapmamıştım."

Zendyor homurdandı. "Sikişmenin en iyi yolu bu."

Sethorn başıyla onayladı. "Yalnızca kan her yere bulaşıyor ve tüm o alınganlık olmadan kanın tadını çıkaracak birini bulmak zor." Başını iki yana salladı. "Omegalar gibi değiller."

Zendyor hiçbir şey söylemedi. Elora, avdan sonra onu ilk aldığı anda kesinlikle dehşete düşmüş gibi görünmüştü ama onu kanlar içinde görmekten duyduğu tiksintiyi ya da isteksizliği bir kez bile dile getirmemiş, aksine kokusuna ve bolca kayganlığına bakılırsa bundan oldukça tahrik olmuştu. Ama kanın onun üzerinde uzun süre kalmasına izin veremezdi. İlk gece onu mümkün olduğunca uzun süre becermekle o kadar çok ilgilenmişti ki, gece bitmeden kanı yıkamaya zahmet etmemişti ama o ilk seferden sonra karşılaşmaları sırasında onu daha erken ve daha erken yıkamaya başlamıştı. Kadının üzerinde kan görmek onu rahatsız etmeye başlamıştı. Bu onun yaralı olabileceğini düşündürüyordu ve bu da onu öfkeliyordu - hem yaralı olabileceği fikri hem de bunu umursuyor olması.

"*Kon'ayalarını* gerçekten kullanmadığını sanıyordum?" Sethorn söyledi.

"Bir süre onlara ilgi duymadım," dedi Zendyor gelişigüzel. "Ama bir şey ilgimi çekti."

Sethorn kıkırdadı. "Doğal olarak. Yine de benimle ilgilenecek kadın olmamasını son derece sinir bozucu buluyorum."

Bunun üzerine Zendyor güldü. "*Kon'ayalarla* dolu bir inin var, Sethorn. Neredeyse Nyro kadar çok. Onlardan sıkılmış olmanız mümkün değil."

Sethorn omuz silkti. "Bana tapıyorlar," dedi sinirli bir şekilde. "Kolayca boyun eğdirilebilen bir kadınla kovalamacanın heyecanı olmaz."

"Ama onları bu hale getiren sensin," dedi Zendyor. "Hoşuna giden bu değil mi?"

"Eskiden öyleydi. Artık onları istediğim zaman emirlerimi yerine getirmeye hazır ve istekli akılsız birer sık-sevgiliye dönüştürmenin *zorluğunu* seviyorum," dedi Sethorn. "Artık gerçekten öyle olan bir kadının heyecan verici hiçbir yanı yok."

Zendyor hâlâ gülerek başını salladı. "O zaman yeni bir hobi ya da onları bükmenin bu sonucu doğurmayacak bir yolunu bulmalısın."

"Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, direnmek onlara kalmış." Sethorn sinirlenmişti.

Zendyor başını salladı. Sethorn'un her türlü kadını ayağına getirecek bir cazibesi vardı ama bunu yapanlara saygı duymuyordu. Neredeyse

Onun manipüle edici cazibesine direnecek kadar güçlü bir kadın bulması imkânsızdı. Kaderinde yalnız kalmak varmış gibi görünüyordu. Ama bu yüzyıllardır hepsi için söyleniyordu.

Kardeşi Nyro'nun yeni çiftleşmesiyle birlikte, sadece asaları değil, herkes yeni bir umuda sahip olmuştu. Zendyor kardeşlerinin gelecek hakkında, kral ve kraliçeyle mücadele etme konusunda daha olumlu olduklarını ve gerçek doğalarını kucaklamaya çok daha istekli olduklarını fark etmişti. Olması gereken de buydu ama artık eş bulma ve hatta çocuk sahibi olma ihtimalleri olduğu için kendilerini daha güvende hissetmeleri sürpriz değildi.

Zendyor büyürken çocuk sahibi olmanın kendisi için imkânsız hale geleceğini hiç düşünmemişti, bu yüzden dişi dragorayların soyunun tükenmesi onu sürekli öfkeliyordu. Küçük ölümlülere karşı duyduğu tüm öfkenin kaynağı buydu. Kendisini ve *dan askha'sını* yavru sahibi olma şansından mahrum bıraktıkları ve herkesi dişi ejderhaların güzelliğinden mahrum bıraktıkları için en acı verici ve korkunç şekilde ölmeyi hak etmişlerdi. Dışarı çıkıp onları öldürmezdi -az sayıda ejderhaya saygısı vardı- ama ona herhangi bir şekilde hakaret etmeye cüret eden herkesi anında ve acımadan paramparça ederdi. Olması gereken buydu ve bu böyleydi.

Elora'ya kadar.

"Peki burada ne yapıyorsun kardeşim?" dedi Sethorn'a. "Sabahın erken saatlerinde avlanmaktan hoşlanmadığını sanıyordum."

"Khyros hakkında konuşmamız gerek."

Zendyor sustu. Sethorn'a döndü. "Peki ya o?"

Sethorn kaşlarını kaldırarak, "Bir şeyler yapmamız gerek," dedi.

Zendyor dudaklarını büzerek kadehine güçlü bir likör *olan zmul'*dan biraz daha doldurdu ve Sethorn için bir bardak hazırladı. "Tam olarak ne öneriyorsun?" dedi temkinli bir ifadeyle ve bardağı uzattı. "Ve dikkatli konuş kardeşim."

Önemli bir neden olmadıkça, klan başkanına karşı konuşmak son derece haince kabul edilirdi.

Sethorn, "Onun hareket kabiliyetindeki eksikliğin sorumluluğunu paylaşmamız gerekiyor," dedi.

Zendyor sessizce nefes verdi. Konuşmanın farklı bir yöne doğru gittiğini düşündü. "Bu bir sorun değil," dedi. "Onu gitmesi gereken her yere götüren kişi olmak zorunda değilsin."

Sethorn, "Kralla olanlardan bahsediyorum," dedi.

Zendyor kaşlarını çattı. Kısa bir süre önce hepsi Kuzey Şehirlerine uçmuş ve kaçmayı başaran krala bir darbe indirme şansını yakalamışlardı ama bu sırada kardeşlerin ejderhalarının hepsine zarar verip yaralamamışlardı. Onun ne kadar güçlü olduğunu hafife almışlardı. Tüm bu olaylar sırasında Khyros, ejderhası Ornendor'un üzerinde Sethorn'la birlikte seyahat etmişti.

"Savaşırken *dan askha*'m için iki alfa olamaz," dedi Sethorn, ifadesi ölümcül ciddiyeteydi. "Khyros ve ben birlikte çok sık seyahat edersek, bu Ornendor'un kafasını karıştırır ve iki efendisi olduğunu düşünmeye başlamasını ya da Khyros'un bir şekilde bağımızın bir parçası olduğu konusunda kafasının karışmasını istemiyorum."

Zendyor başını salladı. "Anlıyorum. Tabii ki hayır. Bunu eşit olarak paylaşacağız." "Ben onun menziline daha yakınım, bu yüzden onu daha sık kontrol etmeye gidiyorum, özellikle de Çünkü ejderhalarımız aracılığıyla iletişim kuramıyor," dedi Sethorn. "Ama onu daha çok ziyaret etmelisin. Hem sen hem de Tyomar ziyaret etmelisiniz."

"Peki ya Nyro?" Zendyor tersledi. "Onun da böyle bir sorumluluğu yok mu?"

Sethorn bir elini kaldırdı ve kıkırdadı. "Nyro ile sorun yaşadığınızı biliyorum-"

"Zorluk mu?" Zendyor gürlledi. "Benim onunla bir *sorunum* yok. Onlarca yıl boyunca klan kurallarına uymadı. Ve eşinin onun üzerinde bir etkisi olduğu için minnettar olsam da, son birkaç yüzyıldır omuzlamayı reddettiği tüm sorumluluklara ne demeli!"

Sethorn elini indirdi. "Sakin ol," dedi. "Nyro'nun her zaman bir şeylerden kurtulmayı başardığını düşündüğünü biliyorum ama artık bir eşi var. Bu inkâr edilemez. Bunu korumalı ve aramızdaki işleri düzenlerken bunu aklımızda tutmalıyız. Onların ilişkisi türümüzün geleceğini elinde tutuyor."

"Bunu tartışmıyorum," dedi Zendyor. "Ama o da bizim kadar sık gidip Khyros'u ziyaret edebilir. Bu hiç fark etmez. Eşiyle birlikte gidebilir."

Sethorn başını salladı. "Doğru. Onunla da konuştuğuma emin olacağım."

"Demek bu yüzden sabahın köründe beni görmeye geldin?" Zendyor dedi ki. "Hâlâ Khyros'un hareketlerini fark edebilecek bir ejderhası varmış gibi davranıyorsun."

Sethorn kıkırdadı ve içkisinden bir yudum aldı. "Ne hissettiğini hayal bile edemiyorum," diye mırıldandı. "Birinin *dan askha*'sına sahip olmamak yaşamamak demektir."

Zendyor başıyla onayladı. Bir ejderhanın kaybolması korkunç bir kaderdi. Khyros'un kendi menziline seyahat etmek ve kardeşleriyle buluşmak için hareket kabiliyetinden yoksun olması bunun sadece küçük bir parçasıydı. Artık diğerleriyle eskisi kadar kolay iletişim kuramıyordu ve Zendyor'un onun avlanma dürtüsüyle nasıl çıktığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Khyros bu ıstırabı kendine saklasa da, onun için işkence gibi olmalıydı.

Genellikle bir *dan askha* öldüğünde alfa çok geride kalmazdı ama Khyros ölmediğine göre kardeşler ejderhasının hayatta olma ihtimalinin yüksek olduğuna ve bulunacağına inanıyordu. Ve eğer buna engel olan biri olursa, kardeşinin çektiği acıların intikamı olarak öldürülecekti.

"Sabah görüşür müyüz?" Sethorn sordu. Zendyor başını salladı. "Evet, konuşacak çok şeyimiz var."

Ertesi sabah Zendyor, Marahl'ı beklerken volta attı. Genelde Elora'ya günün ilk yemeğini o ısmarlardı ve eğer bir şey varsa ne olduğunu bilmek hoşuna giderdi. Elbette Marahl, onun ne söylediğini, ne yaptığını ve o gün için planlarının ne olduğunu neden bilmek istediği konusunda şaşkıındı ama Marahl'ın kafa karışıklığı onun pek de umurunda değildi. Sadece bilmek istiyordu. Eninde sonunda Elora ya Marahl'a ya da kendisine itiraf etmek zorunda kalacaktı. Ama eğer bir şey söyleyecekse bunun kendisine olmayacağı hissine kapıldı. Birlikte olduklarında başka, daha acil kaygıları vardı. Marahl düzenli olarak konuştuğu tek kişiydi. Söylediği şeylerde, onun için önemli olan şeylerde ipuçları olmalıydı.

Kapının çalınması onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. "İçeri gel," diye bağırdı.

"Özür dilerim lordum," dedi Marahl aceleyle içeri girerken. "Elora kumaşları ürettiğimiz yere götürölmek istedi."

Zendyor yavaşladı. "Neden?"

"Emin değilim," dedi Marahl. "Tuniklerimizin donuk olduğunu söyledi. Ne demek istediğinden emin değilim."

Zendyor kaşlarını çatı, onun iniyle ilgili herhangi bir şeyi eleştirmesine sinirlendi. Normalde herhangi bir hizmetkârın ne düşündüğü umurunda olmazdı ama Nyro'nun inini tercih etmesi onu derinden yaralamıştı.

Ayrıca kızın kardeşini becerme potansiyeline bu kadar yaklaşmış olması da onu öfkeliendiriyordu. Bunu yapmadığına inanmasının tek nedeni onu ilk aldığıda bakire olmasıydı. olması hem onun hem de Nyro'nun şansıydı. Nyro'nun onu işe aldığını inkâr edemese de, her zaman ait olduğu yer Zendyor'du. Nyro'nun kendi eşini bulmuş olması ve Elora'ya dokunmamış olması da tamamen şans eseri idi. Birlikte olma fikri damarlarını alevlendirmiş, gözlerinin arkasındaki yangını ve göğsündeki ısı kıvılcımını ateşlemiştir.

"Lordum." Marahl ona endişeyle bakıyordu.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu.

Marahl, "Günü yine kitap okuyarak ve inini keşfederek geçirmeyi planlıyor," dedi. "Hâlâ alışmaya çalışıyor."

"Güzel," dedi Zendyor. "Döndüğümde bir brifing bekliyorum."

Marahl'ın gülümsemesi bozuldu. "Ne hakkında, lordum?"

"Elora." Zendyor neredeyse ona bağıırıyordu. "Başka ne düşünüyorsun?"

"Rapor edilecek bir şey olacağından çok şüpheliyim," dedi Marahl tereddütle. "Yapabileceği pek bir şey yok."

Zendyor onun aptallığı karşısında kükrememek için kendini zor tutarak, "Yalnız, bölgeye nasıl sızabildiği konusunda bize ipucu verebilecek bir şey söyleyebilir ya da yapabilir," dedi. "Bu fırsatı kaçırmamı mı istiyorsun?"

"Hayır lordum," diye nefes aldı Marahl. "Tabii ki hayır. Benim fark edemeyeceğim ama sizin fark edeceğiniz şeyler olduğunun farkındayım, bu yüzden en iyisinin bu olduğunu düşünüyorum."

"Dağılabilirsiniz."

O ayrılırken, Zendyor oda uzunluğundaki pencereye doğru yürüdü ve Thrakondarian dilinde bağırdı.

Birkaç dakika içinde kanatların gürültülü vuruşu yaklaştı ve Zendyor koşarak pencereden atladı, etrafına büyü çekip onu ejderhasına taşımak için bir büyü yaptı. Yere inip çömelir çömelmez Nel havalandı, gökyüzünde süzüldü, esinti Zendyor'un pelerinini dalgalandırdı ve yüzüne çarptı. Heyecan tüm vücuduna yayıldı. *Dan askhasının* sırtında olmaktan daha iyi bir şey yoktu... belki Elora'nın içinde olmak dışında.

Onu zihninin gerisine atmaya çalıştı. Klan toplantıları önemliydi ve odaklanması gerekiyordu. Bunun yanı sıra, Nyro da bu toplantıda olacaktı ve Nyro'ya mantıklı bir sebep olmaksızın öfkelenme konusunda dikkatli olmalıydı. Mantıksız olmayı pek umursamıyordu, neden umursasındı ? Kardeşleri gibi o da neredeyse bir tanrıydı. İşte

Daha küçük ölümlüler için mantıksız olan hiçbir şey yapamazlardı, ama birbirleri için? Evet, vardı. Ve Zendyor'un Nyro'ya karşı yüzyıllardır süregelen hayal kırıklıkları ve onun kurallara karşı rahat tavrı bazen yanlış zamanlarda patlak veriyordu. Bunu kontrol etmek zorundaydı.

Nel, Khyros'un sıradağlarına doğru ilerledi. Vattoro tapınağı Khyros dağının kenarında yer alıyordu ve tepeye yakın bir yerde kendi girişi vardı. Nel girişin etrafında döndü ve Zendyor sırtından atlayarak onu giriş çıkıntısına götürmek için bir büyü daha mırıldandı. Doğruldu ve Tyomar ile Sethorn'u görmek için içeri yöneldi.

"Selamlar, kardeşim," dedi Tyomar. İçlerinde en sakin olanıydı ve Zendyor'un sık sık öfkelenmesine en çok destek veren kardeşiydi. "Ben de tam Sethorn'la Khyros'u daha fazla ziyaret etme konusunu konuşuyordum."

"Bence bu iyi bir öneri. Sorumluluk sadece ona düşmemeli," dedi Zendyor otururken.

"Anlaştık."

"Kardeşlerim!" Nyro, eşi I'mya ile birlikte tapınağa girerek selam verdi.

Zendyor, I'mya'nın orada olmasından dolayı biraz rahatlamıştı. Nyro'nun odaklanmasına yardımcı oluyor ve olayları bir perspektife oturtmasını sağlıyordu. Bunun yanı sıra, Kuzey Şehirlerinde yaşamıştı ve kralı yenmelerine yardımcı olabilecek bilgilere sahipti.

Selamlaşmalar yapıldıktan ve Nyro ile I'mya oturduktan sonra Khyros hemen ortaya çıktı.

En yaşlıları olarak Khyros klanın lideriydi. Zendyor onu tek bir zayıflığı olan güçlü bir lider olarak görüyordu, o da kayıp ejderhasıydı. Diğer her yönden diğerlerinden üstündü; adil ve klanın uzun ömürlü olması için doğru kararlar verirdi. Ancak Sethorn'un da benzer niteliklere sahip olduğu Zendyor'un gözünden kaçmamıştı. Düzenliydi, planlama, okuma ve strateji kurma becerilerine sahipti ve en azından ejderhası vardı.

Dün gece Sethorn'un Khyros'u gasp etmekten bahsedeceğini düşünmüştü ki Zendyor bunu kabul etmezdi ama yine de anlayışla karşılardı. Geriye beş kişi kalmışken ve sadece dördünün ejderhası varken, kardeşler arasındaki gerçek anlaşmazlık, bölgeleri için ne kadar kavga ederlerse etsinler, kimseye fayda sağlayacak bir şey değildi. Önemli şeyler söz konusu olduğunda, hiçbir şey kardeşliklerini bozamazdı ama klana kimin liderlik edeceği kesinlikle bir ayrılık konusu olabilirdi.

Toplantı başladığında Sethorn, "Kral kaçtı," dedi. "Bir fikrin var mı?"

Tyomar, "Kuzey Şehirlerinin yerleşimi hakkında daha iyi bir fikre ihtiyacımız var," dedi. "Elimizdeki haritalar çok eski ve hangi şehirlerin hâlâ ayakta olduğunu, hangilerinin ona ve ordusuna ev sahipliği yapamayacağını ve en dayanıklı kalelerinin nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor."

Sethorn başını salladı. "O herhangi bir şeyi değiştirmeden önce bunu hemen yapmalıyız."

"Peki bölgeyi nasıl öneriyorsun?" Nyro söyledi. "Özellikle de bizi gökyüzünde görebiliyorsa."

Zendyor, "Gece gitmemiz gerekiyor," diye .

"Ben de yardım edebilirim," dedi I'mya. "Kuzey Şehirlerinin tamamını dolaşmadım ama onlar hakkında bir şeyler duydum. Ve size en çok bildiğim şehri anlatabilirim."

Sethorn başını salladı. "Biz ona saldırdıktan sonra oraya dönmesi pek olası değil ama diğer şehirlerden herhangi biri hakkında verebileceğiniz herhangi bir bilgi yardımcı olacaktır."

"Kraliçe ne olacak?" Zendyor sordu. "O da en az kral kadar kötü. ikisine de saldırmayı denemeliyiz."

Nyro, "Bunun için yeterli insan gücüne sahip değiliz," dedi.

Zendyor'un öfkesi onun küçümseyici tavrı karşısında kabardı. "Yine de birbirine yakın iki saldırı planlayabiliriz."

Nyro düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Odağımızı bölelim." "Ve bize yardım etmek için büyü kullanın," dedi Tyomar.

"Ama önce Kuzey Şehirlerinin haritasını çıkarmalıyız ki mevcut araziye bilelim, sonra da Güney Eyaletlerini." Sethorn sordu. "Anlaştık mı?"

Bütün kardeşler başlarını salladı.

"Güzel," dedi Sethorn. "Zendyor ilk vardiyayı sen alacaksın."

Zendyor kaşlarını çatarak doğruldu. "Neden ben?" Sethorn kaşlarını çattı ve masanın geri kalanı ona baktı.

"Ne demek neden?" Tyomar şaşkınlıkla sordu. "Neden olmasın?"

Zendyor nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Neden isteksiz olduğundan tam olarak emin değildi, şu anda sadece rutininin tadını çıkarıyordu ve buna seksi küçük bir omega da dahildi. "İkinci vardiyayı almayı tercih ederim."

"Hayır, önce senin gitmen gerekiyor," dedi Sethorn. "Manzaralar arasında ayrıntıları görmek için en iyi göze sahip olan sensin. Bizi başlatacak en iyi kişi sensin."

Zendyor derin bir nefes verdi ama aynı fikirde değildi. Onun avcılık becerileri başarılarıyla ilgiliydi. "Ben gidiyorum. Ne zaman başlıyoruz?"

"Derhal." Sethorn öne doğru eğildi. "Eminim dikkatli olman gerektiğini sana açıklamama gerek yoktur Zen. Bu sadece gizli bir görev; kimseye saldırmayacaksın, kimseyle konuşmayacaksın, kimsenin seni görmesine izin vermeyeceksin. Gökyüzü kimsenin sizi görmek için yukarı bakmayı düşünmeyeceği kadar gri ve karanlık olmalı, ama asla bilemezsiniz. Kuzey Şehirlerinin tamamının haritasını çıkarmak biraz zaman alacak ve sonra aynı şeyi Güney için de yapmamız gerekecek. Dikkatli olun."

Zendyor başını salladı. "Anlaşıldı."

Toplantının sonunda Zendyor inine dönmek üzere ayrılmaya hazırlanırken I'mya'nın onu izlediğini gördü. Ne istediğini merak ederek bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttu ve muhtemelen arkadaşını merak ettiğini fark etti. Nyro belli ki ona sormamasını söylemişti çünkü Elora artık onu ilgilendirmiyordu.

Kardeşlerin hiçbirinin birbirlerinin inine ya da işleyişine müdahale etmesine izin verilmiyordu. Bu kabul edilemezdi.

Zendyor ona Elora hakkında bir şey sorması gerekip gerekmediğini düşündü ama birbirlerini gözlemledikleri süre uzadıkça bundan vazgeçti. Her ikisinin de anlattıklarına göre Elora ve I'mya sadece Nyro'nun ininde tanışmışlardı. Eğer Elora bir şekilde sahtekâr ya da samimiyetsizse, özellikle de gelmeden önce, I'mya bunu bilemezdi. Ve I'mya'nın artık klanının bir parçası olduğunu düşünürsek, ona şüpheyile yaklaşmaya hazırды.

Onu selamlamak için başını salladı ve çıkışa doğru yöneldi.

"Rapor edecek bir şey var mı?" Zendyor, tuniğinin üst düğmelerini açarken Marahl'a şöyle dedi.

"Günü inin farklı yerlerinde geçirdi," dedi Marahl, "hizmetkârların işlerini yapmalarını izledi."

"Hizmetçilerle konuşmaya çalışmadı mı?"

"Evet, hâlâ onlarla konuşmaya çalışıyor... ama beni endişelendiren bir şey var." "Neymiş o?"

"Önemli olup olmadığından emin değilim," dedi Marahl. "Ama hizmetkârlardan biri mola verip dua etmeye gittiğinde garip bir şey oldu. Elora onları tapınağa kadar takip etti ama içeri girmede."

Zendyor, "Belki de o sırada dua etmemeyi tercih etti," dedi.

"Ama henüz hiç dua etmeyi seçmedi," dedi Marahl. "Geldiğinde hiç tapınak sormadı ve odasında dua etmekten bahsettiğini hiç hatırlamıyorum."

Zendyor kaşlarını çatı. "Seni endişelendiren nedir?"

"Emin değilim," dedi Marahl, yüzünde düşünceli bir ifadeyle. "Ona dua etmek isteyip istemediğini sordum ve hayır dedi. Ne zaman gitmek istediğini sordum, gerek olmadığını söyledi. Sonra ona Kuzey Şehirleri'nde büyürken namaz kılıp kılmadığını sordum. Bana kendisinin ve grubunun eskiden dua ettiğini söyledi - daha acil bir şey yoksa gün boyunca özel zamanları olurdu, ama bunu söyleme biçiminde bir tuhafılık vardı."

Zendyor düşünceli bir halde pencereye döndü, göğsünde bir huzursuzluk vardı. "Onun Yedi'ye karşı olduğunu mu söylüyorsun?" Dragorai'yi kurtarmak için müdahale etmedikleri için onları eleştiren pek çok kişi olsa da, Yedi Tanrıça'dan aktif olarak hoşlanmayan birinin varlığından haberdar değildi. Ancak Tanrıçalardan gerçekten hoşlanmayan birinin, onlara tapınmayı destekleyen dragoraylara hizmet etmeye istekli olması son derece düşük bir ihtimaldi.

"Emin değilim, sadece bana tuhaf geldi," dedi Marahl.

Zendyor başını salladı. Garipti. "Onu bana gönderin."

"Evet, lordum."

"Başka ne var?"

"Başka bir şey yok lordum," dedi Marahl. "Boe onu seviyor ve söylediğiniz gibi onu iyi beslemekten keyif alıyor. Ayrıca onu ziyaret etmekten de hoşlanıyor."

"Güzel." Pencereden döndü. "Bu gecedan itibaren klan işleri için düzenli olarak Kuzey'e seyahat edeceğim. Programım düzensiz olacak."

Marahl başını eğerek selam verdi. "Kâhyalar ve ben ihtiyaçlarınızı karşılamak için her şeyin hazır olduğundan emin olacağız lordum."

Zendyor başını salladı. "Dağılabilirsiniz."

Düşüncelere dalmış bir halde pencereye doğru döndü. Birinin dua etmek istememesinin pek çok nedeni olabilirdi ama türlerinin son örneği oldukları düşünüldüğünde, bu nedenlerden bazıları kendisi, ejderhası ve klanı için tehlikeli olabilirdi. Kendisinden hoşlanmayan hiç kimseyi özellikle istemiyordu.

özellikle de zaten şüpheli ve itaatsiz davranışlar sergilemiş ve ona ihtiyaç duyduğu cevapları vermemişken. Yine de, eğer durum böyleyse, bu onu daha da ilginç kılıyordu. Yedi Tanrıça'dan hoşlanmayan biri neden bir dragorai ininde yuva arar ki? Ve onlardan hoşlanmamak için ne gibi bir sebebi olabilirdi? Dragorai'ye karşı olsaydı daha mantıklı olurdu ama yine de Nyro onun inine iyi uyum sağladığını söylemişti.

Elora'nın etrafında büyüyen gizemler ilgisini çekiyordu ve ona ya da klanına aktif olarak zarar veremese de, herhangi bir işareti görmezden gelemezdi - eğer niyeti buysa.

Kapının açılma sesi dönmesine neden oldu. Elora kapıdan içeri girdi, tuniğini düzeltirken başı eğikti ve parmaklarını saçlarında gezdirerek doğrudan adamın durduğu pencereye doğru ilerliyordu. Kafasını kaldırıp onu gördüğünde donakaldı, yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Sen buradasın."

Zendyor hiçbir şey söylemedi, bir anlığına onun görüntüsünü özümsemi. Gerçekten de büyüleyici görünümlü bir kadındı. Kalın, altın rengi saçları omuzlarına dökülüyordu ve soğuk, çakmaktaşı grisi gözleri onun üzerinde gezinerek duruşunu ve tavrını değerlendiriyordu. Genellikle bu odada, av sırasında ve hemen sonrasında onu kucaklayan kaotik sisin içinden onu izlerdi. O zamanlarda onu gözlemlemesi içgüdüsel ve hayvani bir şeydi, vücudu sadece onun olduğu her şeyin simülasyonuna tepki veriyordu ama şimdi bir an durup onun hoş görünümünden ve cezbedici kokusundan daha fazlasını takdir edebiliyordu.

Elbette bir omega olarak küçük, kompakt bir vücudu vardı ama bunun ötesinde, hareket edişinde bir şey vardı - biraz uysal, gergin küçük hareketlerle - onu altına sıkıştırmak ve orada tutmak istemesine neden olan bir şey.

"Bana gel," diye emretti.

Ona doğru temkinli adımlarla ilerledi ve birkaç adım ötede durana kadar gözlerini ondan ayırmadı. Bakışlarında her zaman olduğu gibi korku ve ihtiyat hâkimdi. Ama avlandıktan sonra, bu ifade onu almak için içinde bir dürtü uyandırdı - onu güvende olacağı bir yerde altına almak, kimseye ait olmadığı endişesini veya korkusunu yaşamak zorunda kalmaması için ona sahip çıkmak. Şimdi ona bakarken, bu durumdaki davranışını doğuştan anlayıp anlamadığını ya da onu incittiği için ondan korkup korkmadığını merak ediyordu.

Ne olursa olsun, onun korkusunu görmek ağzında kötü bir tat bıraktı ve birdenbire onun Tanrıçalara karşı olası nefretini tartışmak istemedi, özellikle de seyahate çıkmadan önce. Bekleyebilirdi.

"Dizlerinin üstüne çök," dedi kemerini çözerken.

Tabii ki kız odaya girer girmez çoktan sertleşmişti, bu kaçınılmazdı. Kadın yere indiğinde, adam pantolonunu indirdi, siki serbest kaldı, kalın ve sert bir şekilde yukarı zıpladı, ucu çoktan damlamaya başlamıştı.

Elora'nın güzel gözleri onu izlerken genişledi ve şaşkınlıkla ona baktı. Ellerini yanına indirerek ona baktı, içgüdülerini mi takip edeceğini yoksa kendisine söylenmesini mi bekleyeceğini merak ediyordu.

Elora'nın gözleri tekrar adamın sikine kaydı. Uzun bir süre, gözlerine sızan merakla onu inceledi, sonra uzandı ve yumuşak eliyle uzunluğunu kavradı. Yavaşça kendine doğru çekti, sonra geri çekti ve yine gözleri ucundaydı. Zendyor onu izledi, zevki artmaya başladıkça ağır bir şekilde nefes verdi ve tahrik edici olan sadece manipölasyonları değildi, sanki onun tarafından büyülenmiş ve açlıktan ölüyormuş gibi horozuna bakma şekliydi.

Yüzü ona birkaç santim yaklaşıp kadar dizlerinin üzerinde ilerledi, eli uzunluğu boyunca bir ritim oluşturdu. Sonra eğildi ve ucunu yaladı, dili onu tekrar fırçaladı ve Zendyor'un omurgasına bir zevk patlaması gönderdi. Adam inledi ve aynı anda kadın da zevkle mırıldandı. Ağzı onun etrafını sararken, eli onu okşadı, emdi, yaladı, dilini etrafında döndürdü.

Daha hızlı çalıştıkça daha cesur ve kendinden emin hale geldi, uzunluğunu yaladı ve hatta burnunu horozunun alt tarafına bastırdı. Kadının yüzünde giderek artan zevk ve haz onu orgazmın eşiğinde tutuyordu; onun gibi bir kadının adamın tadından, kokusundan ve hissinden zevk almasından daha güzel bir görüntü olamazdı.

Zendyor doruğa ulaşmak üzereyken kızın saçlarını kavradı ve başını geriye doğru çekerek onu kendisine bakmaya zorladı, elini kendi eliyle kapattı, cinsel mutluluğun çalkantılı dalgası içine hücum ederken hızına rehberlik etti ve kızın yüzüne ve boynuna döküldü.

Elora gözlerini kırptırdı, yüzünde şaşkınlık vardı. Ağzının kenarından süzülen bir damla tohumu yakalamak için dilini dışarı çıkardı. Sonra bir parmağıyla tohumunu yüzünden sildi ve ona baktı, kokladı ve dilinin ucuyla dokundu. Bu son derece tatmin edici bir manzaraydı.

Tohumlarını bir kadının üzerine dökme dürtüsü ona sık sık gelmiyordu ama şimdi onu düzenli olarak göremediği için bu gerekli görünüyordu.

Ayağa kalkana kadar onu kolundan tutup yukarı çekti ve ardından tuniğini beline kadar kaldırdı.

Zengin, bağımlılık yapan, tatlı kokusu bacaklarının arasından süzülerek, tam da şüphelendiği gibi, önemli ölçüde uyarıldığını gösteriyordu. Elora başını çevirerek gözlerini kaçırdı ama utangaçlığı sadece ihtiyacını vurgulamaya yaradı. Parmakları külotunun içine kayarak yumuşak, sırlıslam kıvrımlarına doğru ilerlerken boğazından gırtlaktan gelen bir inilti yuvarlandı.

Eğer zamanı olsaydı, önümüzdeki birkaç saati onun bacakları arasında geçirir, yüzünü ve boynunu onun kayganlığıyla doyurur ve Kuzey'e gittiğinde kokusunun üzerinde güçlü kalmasını sağlardı, ama her şey için zaman yoktu. Şu anda onu uykulu ve doygun hale gelene ve tohumuyla ağzına kadar dolana kadar becermek istiyordu. Bu içgüdüyü açıklayamıyordu, sadece gerekli olan buydu. Adam klitorisini okşayarak bir ritim oluştururken Elora'nın nefesi kesik kesik kesiliyor, dik durmaya çalışırken sallanıyordu.

Zendyor sırlıslam parmaklarını çekip emdi, sonra onu kollarına alıp yatağa taşıdı.

"Y Bugün geç uyudun," dedi Marahl, Elora'nın kahvaltısını masaya bırakırken. "İyi misin?"

Elora, Marahl'ın içindeki kargaşayı bir şekilde göremeyeceğini umarak ona gülümsedi. "Sadece biraz yorgunum," dedi, "hepsi bu."

Ama bu ciddi bir yetersizlikti.

Zendyor dün gece özellikle oburdu, ihtiyaçları karşılanamaz ve doymak bilmezdi. Onunla geçirdiği zaman her zamanki kadar uzun sürmemişti ama yine de her zamankinden daha çok yorulmuştu.

Onunla geçirdiği her akşam daha vahşi ve umutsuzca erotik oluyordu. Onu alırken kontrolü tamamen ele geçiriyor ve o daha neye ihtiyacı olduğunu bile bilmeden her ihtiyacını tahmin ediyor gibiydi; bunun tek sebebinin onun yatak omegalarına aşına olması olduğunu varsayabilirdi. Yine de, vahşi tavrı onu her seferinde şok ediyordu, özellikle de dün gece. Sanki ağzını ona dayamak, kalçalarını sıkmak ve dilini kullanarak teninde karıncalanma hissi uyandırmak için yanıp tutuşuyordu. Onu genişçe açtı, eğdi ve ikiye katladı, onu öyle bir güçle dövdü ki, onu delirten acımasızca nefes kesici doruklara çıkardı.

Ama onu en çok tedirgin eden şey, adamın bir şekilde onu tek kelime etmeden ağzıyla almaya ikna . Onu memnun etmek borcunun bir parçası olsa da, bundan bu kadar zevk alması onu utandırmıştı. Onun üzerinde böyle bir güce sahip olmak, göğsünden çıkan her iniltiyi ve ağır nefesi duymak, kokusunda boğulmak ve ucundan sızan sıvıyı emmek muhteşem bir bağımlılık yaratmıştı. O değildi - o yapmadı

Onunlayken duyduğu kör edici ihtiyaç içinde kendini tanıyordu. Onu başka birine dönüştürüyordu ve bu onu endişelendiriyordu.

Daha önce, Kuzey Şehirleri'nde barınma ve güvenlik karşılığında bekâretini kaybetme fikrinden hiç hoşlanmamıştı. Omegalar bu tür durumlarda korkunç muamele görürdü ve hayati tehlike arz eden hamilelik olasılığı yüksekti. Ama bir dragorai ininde, eylem farklıydı. Vücudunu savaştan uzakta bir ömür boyu rahatlık ve güvenlik için takas etmek mantıklıydı ve pek çok kişi tarafından arzulanıyordu. Hayatta kalmak ve durumundan memnun olmak için bunu yapmaktan mutluydu, her anı en iyi şekilde değerlendiriyordu. Ama şimdi dönüştüğü bu günahkâr omega bir şeyleri arzuluyor, seks eyleminden zevk alıyor, daha fazlasını istiyor, bundan heyecan duyuyor, tatmin oluyor ve tatmin oluyordu. Ve en rahatsız edici olanı, bunu ona sağlayan adamdan zevk alıyordu.

Bu artık kendini mutlu ve güvenli bir hayatla takas etmek değil, kendisinin olmayan ve asla garanti edilemeyecek bir şeyin tadını çıkarmakla ilgiliydi. Kendini buraya geldiğinde olduğu kadına nasıl geri çekeceğini bilmiyordu. Ve bu onu korkutuyordu.

"Bunları benim için topladığın için teşekkürler," dedi Marahl'a ve önündeki taze ekmek, benekli yumurta ve tuzlanmış balık tabağını işaret etti.

"Boe endişelendi." Marahl bir demlik limonlu çay koydu. "Tabağını aldığından emin olmak istedi."

Elora güldü. "Geç bir öğle yemeği için onu ziyaret edeceğim ve onu endişelendirdiğim için af dileyeceğim."

Marahl tepsiyi alırken gerçekten de gülümsedi. "Bugün için planınız nedir?"

Elora omuz silkti. "Diğer günlerden farklı bir şey değil."

"Pekâlâ. O zaman sonra görüşürüz."

Elora giderken başını salladı ve onu içine çekmekle tehdit eden ıssızlıkla savaştı. Geldiğinden beri kaç gün geçtiğini sayamıyordu ve değişen pek bir şey olmamıştı.

Gün boyunca hizmetkârların görevlerini tamamlamalarını izlemekten başka yapacak bir şeyi yoktu ve onlar da hâlâ onunla konuşmuyor, aynı odadaysa çoğunlukla onu görmezden geliyorlardı. İnde olmak sinir bozucu ve sıkıcıydı. Sıkılmanın Kuzey Şehirleri'nin sokaklarında olmaktan daha iyi olduğunu hatırlamaya çalıştı ama her gün inin etrafında sürüklenmek onu yalnız ve yabancı hissettiriyordu. Bu in daha ciddiye ve Usta Nyro'nun ininden farklı değerleri destekliyordu. Başkalarının desteği olmadan burada bir insanın nasıl başarılı olabileceğini anlayamıyordu. Kendini açığa ve savunmasız hissetti. Hatta

Diyarın dışındayken, birbirini önemseyen ve koruyan bir grubu vardı.

Bununla birlikte, görevlerini yerine getiren personeli izlemek, işlerini ne kadar önemsediklerini görmesini sağladı. Hepsi gerçekten çok çalışıyor, ayrıntılara dikkat ediyor ve her görevin ellerinden gelen en iyi şekilde tamamlandığından emin olmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

İçinden gelen bir dürtüyle mum yapım odasına geri döndü ve içeri baktı.

Koridorda kendisinden kaçan aynı genç kadın içerideydi ve bir dizi mum kalıbına dikkatle balmumu döküyordu.

Elora sürahiyi yere bırakana kadar bekledi ve sonra içeri girdi. "Tekrar merhaba," dedi nazikçe.

Kadın başını kaldırdı ve Elora'yı görünce gözleri büyüdü.

"Telaşlanmayın," dedi Elora. "Ben sadece sığınağı

keşfediyordum." Kızın kaşları çatıldı ama hiçbir şey söylemedi.

Bunun yerine odanın diğer tarafına, ateşin üzerinde ısınan bir kazanın asılı olduğu yere gitti ve sürahiye daha fazla balmumu doldurmaya başladı. Elora bir süre onu izledi ve masaya geri döndüğünde Elora kazanın yanına gitti ve raflardan birinden bir sürahi aldı. İçine dikkatlice balmumu doldurdu ve sonra masaya geri döndü.

Masanın arkasındaki rafta çeşitli boyutlarda boş mum kalıpları sıralanmıştı. Kadının önündekilerle aynı boyutta ve sayıda olanları seçti ve masanın üzerine koydu. Baş üstü rafında asılı duran kaplanmış fitilleri kaldırıp kalıpların içine yerleştirdikten sonra balmumunu dikkatlice kalıplara döktü.

Sözlerini bitirdiğinde genç kadın şaşkınlıkla ona bakıyordu ama yine hiçbir şey söylemedi.

Elora omuz silkerek gülümsedi. "Ben sadece sana yardım ediyorum. Yapacak başka bir şeyim yok."

Kız tereddüt etti ve Elora bir an için onun bir şey söyleyeceğini düşündü ama söylemedi. Sadece kazana geri döndü ve testisini tekrar balmumuyla doldurdu.

Bir süre bu şekilde çalıştılar, mum kalıplarını hepsi dolana kadar balmumuyla doldurdular. İşleri bittiğinde, kadın pencerenin yanındaki tezgahta soğumakta olan tüm kalıplara bakakaldı.

"Genelde olduğundan çok daha kısa sürdü," dedi yumuşak bir sesle.

Elora kızın sonunda konuşmasına şaşırarak başladı. "Umarım sana yardım etmemin bir sakıncası yoktur," dedi. "Bir kişi büyük bir iş gibi görünüyor."

Kadın omuz silkti. "Bunu yapmak benim için sorun değil. Bu görevimin bir parçası." "Sırada ne var?" Elora sordu.

"Umm..." Kadın ona baktı, kaşları kırışmıştı. "Eh, şimdi programın önündeyim. Yarına kadar başka ağda yok, o yüzden sanırım temizliğe başlayabilirim."

Kız kazanı yıkayıp kurumaya bırakırken Elora ateşi söndürdü. Sonra ikisi de tekrar masada toplandılar.

"Şimdi ne olacak?" Elora sordu.

"Genellikle tüm günümü alıyor," dedi kadın. "Ve zamana kadar kalıpların çoğu soğuyor ve onları saklayabiliyorum."

Elora gülümsemesini engelleyemeyerek başını salladı. Sonunda birinin kendisiyle konuşuyor olmasından duyduğu rahatlama içine yayıldı. "Normalde şimdi ne yapardın?"

"Erken geldim," diye açıkladı kız, pencereye bakarak.

"Konuşmamızın bir sakıncası var mı?" Elora çekingen bir tavırla sordu.

Kadın kalıplara baktı. "Bana yardım ettiniz, en azından sizinle konuşabilirim," dedi endişeyle gülümseyerek.

"Teşekkür ederim," dedi Elora, heyecanı ruh halini düzeltmişti. "Tamamen görmezden gelinmek biraz sinir bozucuydu."

"Kasıtlı değil," dedi kadın iç çekerek. "Herkes sadece... işine odaklanmış durumda."

"Ama neden?" Elora sordu. "Neden işlerine kaba davranacak takıntılılar?"

"Efendimiz yüzünden," dedi kadın, sesi sakinleşerek. "İnin bakımı yapılmazsa, bu onu kızdırır ve o kızdığında... bu bizim için iyi olmaz."

Elora'nın kaşları kalktı ama bu itiraf onu şaşırtmamalıydı. Zendyor'un hırçın bir öfkesi vardı. Sırf bir soruya cevap vermediği için kızın kolunu parçalamıştı. *Bunu neden daha önce görmemişti?* "Ondan korktuğun için mi bu kadar çok çalışıyorsun?"

"Hayır... tam olarak değil." Kelimeleri bulmakta zorlandı. "Ondan tam olarak korkmuyoruz. Burada olmaktan memnunuz. Güvende olmamızın, beslenebilmemizin ve Vattoro dragorai klanının kültürünün ve tarihinin bir parçası olmamızın sebebi o. Ancak, özel ihtiyaçları var ve onu onurlandırmak için inin belirli bir standartta tutulması gerekiyor. Tüm zamanımızı ve dikkatimizi gerektirir."

Dikkatim dağıldı. Eğer kızgınsa, bu hepimizi etkiler. Ve eğer işe ayak uyduramazsak, görevliler uygun olmadığımıza karar verebilirler."

Elora anlayışla başını kaldırdı. "Hepiniz için bu kadar önemli sorunlara neden olabileceğimi fark etmemiştim."

"Bilemezsiniz," dedi. "Ama artık dikkatimizi dağıtmamanın en iyisi olduğunu bilmelisin - daha sonra bizim için sorun yaratabilirsin."

Elora başını salladı. "Anlıyorum." Bir an için düşündü. "Peki ya hizmetkârlar olarak siz? Birbirinizle konuşmak ve burada geçirdiğiniz zamanın tadını çıkarmak için ne zaman zamanınız oluyor?"

"Genelde birbirimizi kontrol etmek için zaman bulamıyoruz," diye itiraf etti. "Ama işimizden keyif alıyoruz."

Elora yüzündeki dehşeti belli etmemeye çalıştı. Marahl ona karşı açık sözlü olmuştu; bu inde hizmetkârlar için eğlence yoktu. Onlardan çok çalışmaları bekleniyordu ve hepsi bu. Bu şekilde nasıl hayatta kalabilirlerdi ki? "Adın ne senin?"

"Sarai," dedi. "Ben

Elora."

"Biliyorum. Bize sizden bahsedildi."

Elora yüzünü buruşturdu. "Öyle mi?"

Sarai başını salladı. "Kâhyalar bize buralarda olabileceğinizi söyledi."

"Oh." Büyük olasılıkla görevliler onu görmezden gelmelerini söylemişti. "Marahl, personel üyesi olmadığım için beni görmezden geldiğinizi söyledi. Bu doğru mu?"

"İlk başta evet," dedi kız utangaç bir ifadeyle. "Kimse lordumuzu kızdırmak istemez. Kendimizi onun sevmediği insanlarla bir tutmazsak daha kolay olur. Ama şimdi siz kaldığınıza göre, bu artık bir endişe değil. Biz sadece görevlerimize devam etmek istiyoruz."

Elora başını salladı. "Kimsenin yoluna çıkmaya çalışmıyorum. Sadece yardımcı olmak istiyorum."

Sarai kalıplara bir göz attı. ". "Peki şimdi ne olacak?" Elora sordu.

"Balmumunun soğumasını beklemeliyiz." Sarai önce odaya sonra da Elora'ya baktı. "Erken bir öğle yemeği yemek ister misin?"

Elora kahvaltısını geç yaptığı için pek aç değildi ama davetten memnun oldu ve Sarai'ye sırtıttı. "Çok isterim."

Boe'den tabaklarını aldıktan sonra, bir sonraki koridora, birkaç büyük masa ve bankın bulunduğu küçük bir salona doğru ilerlediler. Sarai

Elora'yı en yakın banka götürdü ve oturttu, sonra da diğer bankı işaret etti. Orada sadece onlar vardı.

Yemek sırasında Sarai'nin on beş yılı aşkın bir süredir inde olduğunu ve onun da Kuzey Şehirleri'nden geldiğini öğrendi. Kâhyalar onu ve kardeşini çocukken, dağın tepesine hızlı bir şekilde çıkmak için malzemeye ihtiyaç duyduklarında koşucu olmaları için işe almışlardı. Zendyor'a hizmet etmeyi seviyordu ve onu bir dragoraydan başka bir şey olarak görmüyordu ama onunla neredeyse hiç konuşmamıştı.

Mumların kalıplarda soğumuş olduğu mum yapım odasına dönmeden önce birkaç saat konuştular. Elora, Sarai'nin mumları bastırmasına ve fitilleri doğru uzunlukta kesmesine yardım etti. Masaları mumlarla doldurdular ve Elora mumları yakındaki depoya taşıyıp boş raflara yerleştirmesine yardım etti. Son mum setini de rafa yerleştirdiklerinde, Elora'nın içinde yardım ettiği için bir gurur duygusu yeşerdi.

Sarai pencereye baktı. "Dışarının hâlâ aydınlık olduğuna inanamıyorum. Günün geri kalanında boşum ve ne yapacağımı bilemiyorum."

"Neden gidip kardeşini ziyaret etmiyorsun?" Elora önerdi.

"Onun dikkatini işinden alıkoymak istemiyorum," dedi başını sallayarak. "Biraz boş vaktim var diye onu rahatsız edecek değilim. Ve onun işi bizim yardım edemeyeceğimiz kadar zor."

Elora başını salladı. "Bir Dao oyununa ne dersin?"

"Dao mu?"

"Daha önce hiç oynamadın mı?" Sarai başını salladı.

Elora sırtarak, "O halde günün geri kalanında seni biraz eğlence bekliyor," dedi. Sarai'ye kendisini takip etmesini işaret etti ve onu odadan çıkarıp kendi özel odasına götürdü. "Bağımlılık yapan bir oyun, çok seveceksin."

Sarai akşam geç saatlerde kendi odasına gitmek üzere odadan aceleyle çıkana kadar Elora, Zendyor tarafından çağrılmadığını fark etmedi.

Sarai ile Dao oynarken saatler akıp gitmişti ve bu çok eğlenceliydi ama gökyüzü çoktan kararmıştı. Normalde Zendyor şimdiye kadar onu çağırmış olurdu.

Tuvalete gitti, midesinde garip bir his vardı ama ne olduğundan emin değildi. Marahl'ın içeri girme ihtimaline karşı gözünü kapıdan ayırmadan yatmak için hazırlandı ama zaman ilerledikçe akşam için çağrılmayacak gibi görünüyordu.

Elora yatağında uzanmış, Zendyor'un onu çağırmaması konusunda ne hissettiğine karar vermeye çalışıyordu. Onunla geçirdiği akşamlara alıştığına şüphe yoktu; belki de bir süreliğine ayrı kalmak iyi gelecekti. Ama bu borcunun ödendiği anlamına mı geliyordu? Yarın sorması gerekecekti.

En az bir haftadır yatakta uyandığında yastıklarını etrafına koyarak bir tür yuva oluşturunuyordu. İçini çekti ve rahatça uyuyabilmek için bu işleme kendisi başladı.

Ne yazık ki kendi yatağında uykuya dalmak düşündüğünden daha zordu. Birkaç saat boyunca dönüp durduktan ve üzerinde katı, sıcak bir ağırlık olmasını arzuladıktan sonra, hayal kırıklığı içinde küfrederek ayağa kalktı. Etrafına cüppesini sararak, hoş karşılanacağını bildiği tek yere doğru yola koyuldu.

"Elora," diye şaşkınlıkla selamladı Boe. "Burada ne yapıyorsun? Gecenin bir yarısı."

Elora gözlerini ovuşturdu ve ocakta fokurdayan tencerelere baktı. "Mutfağın kapalı olacağını sanıyordum."

Boe, "Efendimizin yemeğe ihtiyacı olduğunda, özellikle de şu anda, onun için hazır ve nazır olduğundan emin olmak istiyorum" dedi.

"Ne demek 'özellikle şimdi'?" Elora sordu.

Boe omuz silkti. "Dragorai'lerin nasıl olduğunu bilirsin. Ne yapacakları belli olmaz ve her istediklerini yaparlar. Lordumuzun her zaman standart yemek saatlerinden hoşlanmadığını öğrendim. Size ne getireyim?"

"Pek bir şey yok." Elora içini çekti. "Sadece bir şeyler yapmak için geldim. Uyuyamıyorum."

"Mükemmel bir şey biliyorum." Boe sırtıttı. Ocakta bir şeyler hazırlamakla meşgul oldu.

"Marahl buralarda mı?" Elora sordu.

Boe, "O da geç saate kadar ayakta kalabilir ama muhtemelen şimdiye kadar uyumuştur," dedi. "Ama diğer kamarotlardan biri müsait olmalı." Ona şöyle bir baktı. "Senin için onlardan birini çağırmamı ister misin?"

Elora başını salladı. "Gerek yok. Sadece sorularım var."

"Zor sorular için sorulacak kişi Marahl'dır." Boe ona bir kupa uzattı. "Al bakalım."

Kupa, topraksı bir baharat ve bir miktar tatlılık içeren kremesi, ılık köpüklü bir içecekten doluydu.

"Bu çok lezzetli." Elora inledi.

Boe göz kırptı. "Biliyorum. Bunu odana götür, hemen uyuyacaksın."

Ertesi sabah Elora erkenden uyandı, dinlenmişti ama biraz rahatsızdı. Bir şey olup olmadığını merak ederek yatağında doğrulup oturdu. Boe, Zendyör'un değişebileceğini söylemişti. Bu, borcunu ödemesi konusunda da fikrini değiştirdiği anlamına mı geliyordu?

Kapısının çalınması düşüncelerini böldü. "İçeri gel."

Marahl içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Uyanmışsın." Elora'nın yatağına yaklaştı, "Boe beni aradığını söyledi. Her şey yolunda mı?"

"Sadece dün neden çağrılmadığımı sormak istemiştin," dedi Elora. "Bir sorun mu var, yoksa... borcum ödendi mi diye merak ettim."

Marahl başını salladı. "Lordumuzun programı değişti. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca farklı zamanlarda burada olacak ve ne zaman geleceği belli olmayacak."

"Bu benim için ne anlama geliyor?" Elora sordu. "Sana benim yapmam için bir rol mü verdi?"

"Hayır," dedi Marahl. "Ne yazık ki yapmadı. Sanırım buraya her geldiğinde size borcunuzu ödetmeye devam edecek."

Elora sıkıntıyla nefes verdi. "Zaten bana görev veremez misiniz?"

"Hayır," dedi. "Efendimizin izni olmadan hiçbir şey yapmam." Elora bir an düşündü. "Burada hiç *kon'aya* var mı?"

"Tabii ki."

Elora'nın nefesi boğazında düğümlendi. Daha önce de sormuştu ama Marahl'ın cevabını hatırlamıyordu. Eğer yattığı başka kadınlar varsa, hatta çekecek başkaları da varsa, borcunu ödemesi daha uzun sürebilirdi ama tek endişesi bu değildi.... Midesinde garip bir his kıvrıldı. "Kaç tane?"

"Bir."

Elora kaşlarını çatı. "Bir mi?"

Marahl gülümsedi. "Nyro'nun ininde eşinin töreni sırasında gördüklerimden çok farklı."

Elora asık suratla başını salladı. "Bizden çok vardı." Bir an için düşündü. "Şüphesiz kardeşler de aynı iştahı taşıyorlardır...? Neden

Lordumuzun birden fazla *kon'aya'sı* yok mu?"

Marahl, "Hepsinin benzer iştahları var," dedi. "Ama bu farklı şekillerde ortaya çıkıyor." Kapiya doğru yöneldi. "Çok geç olmadan kalkmalısın."

Sonraki birkaç gün de benzer bir seyir izledi. Elora mum odasına giderek Sarai'nin mum yapmasına yardım etti. O gün için tahsis edilen tüm mumu kullandıktan ve depodaki rafları doldurduktan sonra öğle yemeği için yola koyuldular. Elora akşamlarını Sarai'yle Tao oynayarak ve kitabını okuyarak geçiriyordu, ta ki bir sabah Sarai'yle birlikte kamaralarına giderken köşeyi döndüklerinde bir adamın kocaman bir varili odalardan birine sürüklediğini görene kadar.

Elora ve Sarai fıçıyı iterek odanın içine sokmasına yardım etti, sonra da köşeye koymalarına yardım etmelerini işaret etti.

Daha sonra geride durup onları izledi. Elora yaşını tahmin edemiyordu ama kaslı kolları yaptığı işin çoğunlukla fiziksel olduğunu gösteriyordu. "Sarai," dedi başıyla ona teşekkür ederek ve ardından Elora'ya da benzer bir teşekkür etti.

"Pelles," diye yanıtladı Sarai.

Pelles odanın diğer tarafına geçti ve kendi işleriyle meşgul olmaya başladı. Elora uzun bir süre onu izledi ve görevinin ne olduğunu anlamaya çalıştı. Çok uzun sürmedi. Önünde raflar, kürekler, bir fıçı su, sabunlar ve büyük bir giysi ve kumaş yığını vardı.

Elora ve Sarai birbirlerine baktılar ve sonra ikisi de onun yanına gittiler.

Giysi yığını azalana kadar birkaç saat boyunca durmadan çalıştılar. Daha sonra ıslak giysileri kuru ısı ile ısıtılan bitişikteki bir odaya taşıdılar. Kumaştaki suyu sıkabildikleri kadar sıkarak, onları kurumaları için odadaki çeşitli raflara ve raflara yerleştirdiler.

"Pelles," dedi adam Elora'ya, ilk odaya geri dönerlerken. "Elora," dedi Elora başını eğerek.

"Biliyorum," dedi. "Yardım ettiğin için teşekkür ederim. Bu bütün günümü alabilirdi."

Elora ona gülümsedi. "Yapabileceğimiz başka bir şey var mı?"

Pelles kalan giysilere baktı. "Devam etmek için tatlı su bulmam gerekecekti, yani normalde bunları yarın yapmam gerekirdi."

Sarai, "Bakalım onun yerine yardım edebileceğimiz başka biri var mı," diye önerdi.

Pelles ve Sarai'nin deyimiyle diğer hizmetkârların görevlerini yerine getirdikleri diğer istasyon odalarına gittiler ve şunları buldular

yardımcı olacak yeni insanlar. Öğle yemeği vakti geldiğinde, hizmetkârlardan sekizi o günkü işlerini bitirmişti ve hep birlikte öğle yemeklerini yemek için salona oturdular.

Hizmetkârların yemeklerini paylaşırken sosyalleşmelerini, konuşmalarını, gülmelerini ve birbirlerine takılmalarını izlerken Elora'nın midesini bir memnuniyet uğultusu kapladı. Gözlerinde daha önce inin etrafında dolaşırken görmediği bir heyecan parlıyordu. İlk kez, burada kendisinin de bir parçası olabileceği özel bir topluluğun oluşabileceğine dair gerçek bir umut kapladı içini.

Sarai onunla göz göze geldi ve sırıttı. "Bu gerçekten çok güzel," dedi gülümseyerek. "Teşekkür ederim."

"Evet," diye ekledi Cyndra adındaki bir başka kadın. "Yakın zamanda herkesle birlikte yemek yeme şansım olacağını hiç düşünmemiştim. Görevlerimi erken bitirmek çok güzel."

"Bu bir rahatlama," diye itiraf etti Pelles. "Genelde işimi zamanında bitirememekten çok endişelenirim."

Diğerleri başlarını salladı.

"Hepinizin çok önemli görevleri var," dedi Elora. "Ve çok sıkı çalışıyorsunuz. Rahatlayıp eğlenebileceğiniz hiç zaman yok mu?"

Askel adında yaşlı bir adam ona, "Biz öyle görmüyoruz," dedi. "Buraya dragorai için çalışacağımızı, güvende tutulacağımızı ve iyi besleneceğimizi düşünerek geldik ve o ve kâhyalar sözlerini tuttular. Bize asla eğlence ya da dinlenmek için zaman vaat edilmedi."

"Eminim diğer ininiz farklıydı," diye yorumladı Pelles, "ama bu inin ait olduğu dragorayı yansıtmaması şaşırtıcı değil. Lordumuz çok ciddi, kendini işine adanmış ve çalışkan biri. Bu yönüne hayranım."

Diğerleri de başlarıyla onayladılar. "Burada tehlikede olacağımızdan asla korkmuyorum," dedi diğer kadınlardan biri. "Tehlikede olsak bile lordumuzun bizi korumak için elinden geleni yapacağını biliyorum."

Elora söylediklerini düşünürken diğerleri başlarını salladı. "Peki sizce Üstat Nyro daha mı az ciddi?"

Cyndra düşünürken ağzını bir tarafa doğru büktü. "Bunun tamamen doğru olduğundan emin değilim," dedi. "Ancak Zendyor'un geçmişine ve klanı ve türü için yapmaya çalıştığı şeylere baktığımda, onun kadar etkili veya tutkulu başka bir dragorai kardeş yok. Bu, hepsinin kendi katkıda bulunmadıkları anlamına gelmiyor, ama lordumuz

inandığı şey uğruna ölebilirdi. Ve sanırım ne kadar zor bir iş olursa olsun onun ininde olmayı tercih ederim."

Diğer hizmetkârlar başlarını sallayıp onaylarcasına mırıldandılar.

Elora çorbasını kaşıkla ağzına götürdü ve sohbet ilerledikçe derin düşüncelere daldı. Zendyor'un tarihi hakkında okuduğu kitapta farklı türden hikâyeler vardı. Bazıları espriliydi, bazıları ders vermek için çerçevelenmişti, bazıları ise daha ciddiye. Ama şimdi düşününce, klanının statüsünü korumak için yaptığı girişimlere odaklanan çok şey vardı. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve şimdiye kadar okuduğu hikâyeleri hatırladı. Aslında her biri, klanının kurallarına müdahale eden ve türünü koruyan herkesten hesap sormaya çalışmasıyla ilgiliydi. Diğer dragorai kardeşler gibi sadece kendi arzuları ya da ihtiyaçlarıyla ilgili eylemler anlatılmıyordu. Tüm hikâyeleri Vattoro klanını ve dragorai ırkını desteklemek veya korumak üzerine kuruluydu.

Cyndra düşüncelerini bölerek, "İnler arasındaki farkları nasıl buluyorsun?" diye sordu.

Elora bir omzunu kaldırdı. "Bu farklı," diye itiraf etti. "İlk başta burası zordu. Lordumuzun ne kadar katı olduğunu fark etmemiştim. Ve bana bir rol verilmediği sürece geri kalanınız tarafından inin bir üyesi gibi muamele görmeyeceğimi öğrendiğimde çok üzüldüm. Kendimi soğuk ve düşmanca hissettim." Sarai'ye baktı. "Ama o zamandan beri buradaki kültürün farklı olduğunu ve çalışma şeklinizin de inandığınız şeyler gibi farklı olduğunu fark ettim. Bana verdiğiniz tepkinin kasıtlı olmadığını şimdi anlıyorum."

Pelles öne doğru eğildi. "Kesinlikle kasıtlı değildi," diye ısrar etti. "Ama hâlâ burada olmanızın faydası var. Burada ne kadar uzun süre kalırsanız, bir rol alma olasılığınız o kadar artar ve görevlerimizde bize yardımcı olmanız, aslında zaten personelin bir parçası olduğunuz anlamına gelir."

"Burada olduğunuz için kesinlikle minnettarım," diye Askel. Elora ikisine de gülümsedi.

"Farklı şeylere inanıyoruz derken ne demek istiyorsun?" Askel sordu Onu.

Elora omuz silkti. "Burada hepiniz sadece işinize odaklanıyorsunuz. Bu daha çok sizin için şeyden daha önemli. Ve bu gayet iyi. Ama... bu yalnızlık." Masa sessizliğe gömüldü.

"Diğer inimizde birlikte daha çok zaman geçiriyorduk," diye devam etti. "Ve birbirimiz hakkında daha çok şey öğrendik. Yakın arkadaşlıklar kurduk ve bu da onu özel kıldı, hepsi bu."

Elora'nın adını hatırlayamadığı daha sessiz bir kadın konuştu. "Nerelisin, Elora?"

"Kuzey Şehirleri."

"Ve güvenebileceğin bir grupla birlikte miydin?"

Elora başını salladı.

"Çoğumuz öyle değildik," diye belirtti kadın. "Bir topluluğa yönelmek bizim için doğal değil. Hiç değilse, Kuzey'deki hizipler bana yanlış insanlardan oluşan bir karışımın izolasyondan daha kötü olabileceğini öğretti. Her inin kâhyaları oradaki personel için en iyisinin ne olduğuna karar verir ve bu bizim için en iyisi oldu." Durakladı. "Eminim Nyro'nun ininde topluluğunuzu üzen insanlardan kurtulmak için bir yöntem vardır?"

"Evet," diye itiraf etti Elora. Ancak yöntemin pek de hoş olmadığını ekledi.

"Bu benim için daha korkutucu," dedi kadın. "Eğer uyum sağlayamazsam, benden kurtulacaklar."

Elora düşüncelere dalarak dudağını çiğnedi. Bunu hiç böyle düşünmemişti. "Ama kendi şartlarımızla bir tür topluluk oluşturabiliriz," dedi Sarai.

dikkat çekti. "Bugün yaptığımız gibi birbirimize yardım etmek gibi."

Cyndra, "Evet, ama Elora bir rol aldığında, görevlerimizde bize yardımcı olmak için boşta olmayacak," dedi.

"Hayır," diye kabul etti Sarai. "Ama o zamana kadar hepimiz faydalanabiliriz, değil mi?"

Masanın etrafındaki herkes sessiz bir mutabakat içinde birbirine gülümsedi ve Elora'nın içinde rahatlama ve minnettarlık ışıldadı.

"Bu öğleden sonra Dao oynamamız gerekiyor," dedi Sarai heyecanla. "Elora sana nasıl oynanacağını öğretecek. O kadar iyi ki! Onu yenmeye sadece bir kez yaklaşabildim."

Pelles'in yüzü aydınlandı. "Bunu duymuştum. Hadi oynayalım. Şu sandalyeleri getireyim de kendimize bir alan yaratalım."

Elora sırttı ve Dao masasını ve takımını almak için ayağa kalktı.

Gümbürtüler ve sarsıntılar yeniden başladığında bir oyunun ortasındaydılar. Dağ sarsıldı, gümbür gümbür sesler tüm inin içinde yankılandı.

Tao panosundaki heykelcikler devrildi ve yuvarlandı. Salonda yürüyen birkaç hizmetçi sendeledi ve en yakındaki masaya tutundu. A

Dao tahtası masasının etrafında duran birkaç hizmetçi yere düştü.

-Askel, dizi sert zemine çarptığında haykırdı. Elora mümkün olduğunca sabit kalabilmek için tutunabileceğı bir şey bulmaya çalıştı.

Uzun bir süre sonra titreme durdu ve Elora salonu incelerken derin bir nefes aldı. Tabaklar kırılmış, masalar yer değıştirmiş ve bazı insanlar hâlâ yerdeydi ama ciddi bir yaralanma görünmüyordu.

Etrafındaki hizmetkârlar Tao tahtasının parçalarını toplamaya başladılar ve Sarai onun iyi olup olmadığını sormaya geldi.

"Evet," diye nefes aldı Elora. "Bununla nasıl başa çıkıyorsun bilmiyorum. Bu çok tehlikeli. Ya böyle bir şey olduğunda balmumu döküyor olsaydın? Birisi yaralanabilirdi!"

Sarai başını salladı. "Bu bazen bir tehlike ve işleri daha da zorlaştırıyor. Ama bulunduğumuz yerin doğası böyle."

"Bu nasıl olabilir?" dedi Elora. "Diğeri inimizde hiç böyle olmamıştı."

Sarai hiçbir şey söylemedi, ama Elora Sarai'nin ona bakışını kaçırmadı Pelles.

Dao tahtası tekrar dik konuma geldiğinde ve herkes yerleştğinde, kurallara ilgi duyan ve kazanmaya kararlı olan Pelles, Elora'ya bir oyun için meydan okudu.

İlk başta yavaşça oynadılar, Pelles kuralları öğrenirken birbirleriyle ve diğeri hizmetkârlarla güleştüler, ama sonra daha aşına olduğunda daha ciddi oldu.

Elora bir sonraki hamlesini düşünürken etrafındaki hizmetkârların nefesi kesildi ve odanın havası değışti. Başlarını kaldırıp kapıya doğru baktıklarında yüzlerindeki şaşkınlık, endişe ve huşu ifadeleri birleşti ve arkasını döndüğünde Zendyor'un girişi doldurduğunu görünce şok oldu, gözleri onunkilerle buluştuğunda o tanıdık yoğunlukla dolmuştu.

Elora onu görmeyeli birkaç gün geçtiğini düşününce ne kadar büyük olduğunu neredeyse unutmuştu. Ve onu ininde diğeri insanların arasında görmek, eşsiz farklılığını daha da belirginleştirmişti. Sadece bakışlarının gücüyle değıl, etrafını saran havayla içinde bir türbölans taşıyordu. Son derece güçlü, biraz heybetli ve Elora için son derece çekiciydi.

Yavaşça içeri girdi ve her şey sessizliğe gömüldü.

Elora etrafına bakınıp Marahl'ı aradı ama görünürde yoktu. Zendyor onların etrafında dönüyor, gözleri Elora ile Tao tahtası arasında gidip geliyordu.

Etrafındaki hizmetkârların hepsi ayağa kalktı ve gözlerini ondan ayırmadılar.

"Lordum," dedi Pelles, sesindeki kekeleme gerginliğini ele veriyordu. "Sizi temin ederim ki bugünkü görevlerimizi tamamladık."

"Öyle duydum," dedi Zendyor, gözlerini Elora'ya dikerek. "Hizmetkârlarımın görevlerine müdahale etmeyi nasıl başardığınız çok ilginç."

"Ben sadece yardıma ihtiyaçları olduğunu gördüğümde yardım ettim." Elora ısılt ısılt gülümsedi. "Onlarla gurur duymalısın; çok sıkı çalışıyorlar."

Zendyor hiçbir şey söylemedi, gözleri tekrar Tao tahtasına kaydı.

"Eğer yapmamızı istediğiniz başka bir şey varsa..." Bu kez Pelles'in ses tonuna belirsizlik hâkimdi. "İhtiyacınız olan başka bir şey varsa seve seve yaparız."

"Bence bu Elora'ya bağlı," dedi Zendyor, sesi ölçülüydü.

Pelles'in az önce boşalttığı sandalyenin yanında duran adam ona doğru gelirken Elora gülümsemesini korumaya çalıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Zendyor onun karşısına oturdu. "Eğer sen kazanırsan, haftanın geri kalanında istediklerini yapabilirler. Eğer ben kazanırsam, cezalandırılacaklar."

"Neden cezalandırılırsınlar ki?" Elora sert bir sesle gülümsedi. "O günkü görevlerini tamamladılar. Bir haftalık lütfu tercih edeceklerinden şüpheliyim, bu yüzden sunduğunuz tek şey ceza."

"Ben bu inin efendisiyim," dedi Zendyor. "Dilediğim cezayı ya da ödülü yaratabilirim."

Elora hizmetkârlara bir göz attı, çoğu Zendyor'a bakıyordu ama Sarai gülümseyerek ona bakıyor, başını eğerek onu cesaretlendiriyordu.

"Pekâlâ," dedi Elora sert bir sesle. Tahtayı sıfırladı. "Herhangi bir dağ depremi yaşamadığımız sürece adil bir oyun oynayabiliriz."

Nedense hizmetkârlardan birkaçı onun sözleri karşısında soluk soluğa kaldı. Şaşkınlıkla onlara baktı ama yine gözleri sadece Zendyor'daydı, sanki onu gücendirmiş olabilirdi.

Zendyor onları hiç fark etmemiş gibiydi. Bakışları yalnızca ona odaklanmıştı.

Oyun son derece yoğundu. Oyun son derece hızlı hamlelerle başladı ve Elora çok deneyimli biriyle oynadığının hemen farkına vardı. Yaptığı her hamle onu stratejisini yeniden düşünmeye .

Ön hamleler aradan çıktıktan sonra durakladı ve bir sonraki hamlesini düşünmeye başladı

Zendyor, "Belli ki bu oyun üzerinde çalışmışsınız," dedi. "Şaşırdım."
"Neden?"

Figürleri işaret etti. "Tanrıçaların etrafında bu kadar çok vakit geçirmene şaşırdım."

Elora'nın midesi bulandı. Ona baktı, yüzü yavaş yavaş soğudu. Nasıl bilebilirdi ki? Boğazını temizledi. "Onlar sadece heykelcik."

Bakışları merak, arzu ve kararlılığın bir karışımıydı. "Onlar sadece heykelcik değil." Öne doğru eğildi. "Tanrıçaların kendi suretlerinden yapılmış herhangi bir heykelciğin gözlerinden görebildiklerini söylediklerini biliyor muydun?"

Elora elindeki heykelciği bıraktı, parmakları titriyordu, içine uyuşuk bir korku yayılıyordu. Birdenbire nefes almak zorlaştı.

Zendyor onu yakından izledi, yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Çekiliyor musun?"

Elora başını eğdi ve bir nefes aldı. "Bunu yapabilirsin Elora," dedi Sarai.

Elora gözlerini kırpıştırarak, sırtarak ve heyecanla yumruğunu sallayarak ona tezahürat yapan Sarai'ye baktı. Zendyor'un yarattığı ağırbaşlı, dramatik havanın içinde onun neşeli hali Elora'nın içine bir sıcaklık yaydı. Diğer hizmetkârlar ona delirmiş gibi bakıyorlardı.

"Ne?" Sarai onlara şöyle dedi. "Bu bir oyun. *Lordumuz* salonumuzda bizimle bir oyun oynuyor." O kadar heyecanlı görünüyordu ki Elora bayılacağını sandı.

Ama o gergin havayı dağıttı. Diğer hizmetkârlar rahatladı, bazıları da cesaretlendirici sözler söyledi.

Elora kendi parçasını tekrar eline aldı ve inceledi. Sonra diğerlerini aldı ve onları da inceledi. Ona baktı, kızgınlık içini yakıp kavuruyordu. Tanrıçalar hakkında yalan söylüyordu. Taşları geri verdi ve hamlesini yaptı.

Zendyor'un yüz ifadesi hâlâ ciddiyetini koruyordu. Sanki hizmetkârlar onun için var olmamış gibiydi. "Onlardan neden kaçındığımı bana söyleyeceksin."

Elora hizmetkârlara baktı ama çoğu tahtayı izliyor, hâlâ Zendyor'a bakıyor ya da ona gülümsüyordu. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi. "Dao'ya ödeme yapmaktan kaçınmıyorum."

Zendyor homurdandı, derin gümbürtüsü salonda yankılandı. Hizmetkârlar sessizleşti. "Eğer bana sylemezseniz, kaybedersiniz. Hemen şimdi. Ve onlar da acı çekecek."

Elora'nın kızgınlığı öfkeye dönüştü. Hizmetkârlar arasında kendine bir yer edinmek için yaptığı onca şeyden sonra, tam da nihayet ilerleme kaydetmişken, sırf son derece kişisel ve özel bir şeyi paylaşmadığı için hepsini tehdit ediyordu. Dişlerini sıktı, göğsünde spiral çizen öfkeyi kontrol etmeye çalıştı.

"Eğer yapmazsan," dedi, "bir daha odandan ıkmana asla izin vermeyeceğim."

Öfke onu sardı, sıcak bir telaşla yakaladı ve sınırlarının ötesine itti. "O zaman beni nasıl *becereceksin*?" diye mırıldandı.

Zendyor hızlı ve sert bir hamleyle ayağa kalktı ve Tao masasını tek eliyle havaya kaldırarak koridorun öbür ucundaki duvara arpına kadar fırlattı. Hizmetkârların nefesi kesildi, Zendyor ileri atılıp Elora'yı oturduğu yerden sürüklerken herkes birkaç adım geriye sıçradı.

"Seni istediğim yerde beceririm," diye gürledi, yüzü öfkeyle onunkinden sadece bir santim ötede buruşmuştu. Adamın tanıdık kokusu onu yakaladı ve öfkesini kaynayan bir ihtiyaa dönüştürdü. Tekrar onun odasında, onun yatağında, onun sikinin üzerinde olmak istiyordu; terli, yapış yapış, acılı. Aklına tek bir düşünce hâkim oldu; onu *zlemişti*. Onu içine çekti, ne kadar lezzetli koktuğunun tadını çıkardı ve arzusu kontrolünün ötesinde zirveye ulaştı.

"Bana bilmek istediğim her şeyi anlatacaksın Elora," diye hırladı. "Yoksa sadece-"

ne doğru eğildi ve adamın alt dudağını ağzına alarak bir iniltiyle emdi.

Hemen karşılık verdi, ağzını açtı ve onun öpücüğüne sahip çıktı - sıcak, sert ve cesur, kendi inlemesiyle.

Onu açlıktan ölüyormuş gibi öptü, ağzını onunkinin üzerine kilitledi, dilini onun üzerinde gezdirdi, dudaklarını emdi... bunda şehvetli bir şey vardı, meme uçlarını sızlattı ve midesini titretti.

Kadının sırtı duvara çarptığında, Zendyor onu duvara yasladı ve tuniğinin altından uzanıp külotunu yırttı. Kendi kemerini çözdü, çaresizlikleri arttıkça öpüşmeleri de daha dağınık ve vahşi bir hal aldı.

Elora ayak parmaklarını adamın pantolonunun kemerine geçirdi ve aşağı çekti, sonra adam bacaklarının arasına yerleşirken bacaklarını açtı, kalçalarını eğdi ve kendini ona sundu.

Adam sertçe itti ve onun ağrıyan kanalını dövdü, dizlerini genişletip daha fazlası için inerken vücudu onunkine çarptı. Adamın sırtını pençeleyerek, aradığı yüce zevkin pençesine düştü. Bu duygudan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Yüzünü adamın boynuna gömdü ve adam kulağına homurdanırken onu içine çekti. Onu daha sıkı kavradı, daha hızlı yumrukladı, çiftleşmelerinin etli çarpışmaları ona geri yankılandı.

Onun doruk noktası da en az onun kadar vahşiydi. Tüm tutarlı düşüncelerini parçalayarak ve onu neredeyse çok yoğun bir coşkuyla yıkayarak onu yırttı.

Alfa geldiğinde, etli düğümüyle tıkanana kadar vücudunu duvara çarptı, o kadar yüksek sesle kükredi ki kulağındaki gıdıklamadan ürperdi.

Elora kollarını adamın boynuna doladı, nefes nefese ve ter içindeydi, adamın kendisine kilitlenmesinden duyduğu zevkle mırıldanırken başı adamın göğsüne yaslanmıştı.

Sonunda gözlerini açtığında, kısmi farkındalık geri geldiğinde, salon boştu. Hizmetkârların şimdi onun hakkında ne düşündüğünü merak ederek inledi. Ama bununla başka bir zaman ilgilenmek zorunda kalacaktı. Yorgunluk üzerine çökmüştü ve duvara değil alfaya yaslanmaya ihtiyacı vardı. Yumuşakça sızlandı ve alfa anlamış olmalıydı çünkü onu dikkatlice duvardan kaldırdı ve odasına taşıdı.

TErtesi gün Elora odasında volta atıyor, diğer hizmetkârlara ne söyleyeceğini düşünüyordu.

Koridorda olanları nasıl karşılayacakları ya da onlarla gelişmekte olan ilişkisini nasıl etkileyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Marahl bu sabah sorması için ziyaret etmemişti.

Derin bir nefes alarak sinirlerini ve utancını bir kenara itti, sonsuza kadar kamarasında kalamayacağını biliyordu. Sarai'yi görmek için mum yakma odasına gitti ama orada değildi.

Eritilecek balmumu yoktu, kazan kullanılmamıştı ve kalıplar raflarında duruyordu.

Kafası karışan Elora mutfığa gitti.

"Yeni bir programa göre çalışıyor," diye açıkladı Boe. "Görevi mumlarla doldurulduktan sonra, başka bir yerde başka bir işe rotasyona tabi tutulacaktı."

"Yani benim yüzümden değil mi?" Elora sordu.

Boe ona baktı. "Neden senin yüzünden olsun ki?"

"Onu nasıl bulabilirim?" Elora onun sorusunu geçiştirerek sordu.

"Emin değilim," dedi Boe. "Bu sabah nereye gideceği söylenmiş olmalı ama herkesin nerede olduğunu öğrenmenin bir yolu yok. Sadece komiserler biliyor."

"Ah," dedi Elora, göğsünü dehşet kaplamıştı. Randevusu değişirse Sarai'yle nasıl temasa geçeceği hiç aklına gelmemişti; Elora'nın odasının nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Sarai'yi nerede bulabileceğini merak ederek koridorlarda yürürken Askel'e rastladı. Askel bir koridorunu süpürüyordu. An

İçini rahatsız edici bir korku kapladı, onu efendileriyle gördükten sonra onun hakkında düşüneceklerinden utandı. Ama başını kaldırıp ona baktığında sırtıttı. "Burada geçirdiğim kırk yıl boyunca yediğim en eğlenceli öğle yemeklerinden biri bu olsa gerek."

Elora gergin bir şekilde güldü. "Kızgın ya da... hayal kırıklığına uğramış değil misin?" "Neden kızgın olayım ki?"

"Lord içeri girdiğinde hepiniz çok endişeli görünüyordunuz," diye açıkladı Elora. "Pelles kalp krizi geçirecek sandım."

"Daha çok altına sıçmak gibi." Askel güldü. "Herkes efendimizi memnun etmek ister," dedi güven verici bir şekilde. "Ama hepimiz işimizi bitirdik. Yaptığımız hiçbir şey herhangi bir kurala ya da buradaki görevlerimizle ilgili herhangi bir yönlendirmeye aykırı değildi. Eğer görevlerimizi bitirmeyi başarırırsak, zamanımızı dilediğimiz gibi geçirebiliriz." Başını ona doğru eğdi. "Ve dün bunu yapmamıza izin verdiniz."

Elora hâlâ kendini gergin tutuyordu. "Sevindim," diye itiraf etti. "Peki ya... sonrası? Herkesin nasıl tepki vereceğinden emin değildim."

"Lordumuzun dün bizimle birlikte salonda olması çok özeldi." Askel ona bir bakış attı. "İtiraf etmeliyim ki böyle bir çiftleşmeye tanık olacağımı hiç düşünmemiştim."

Isı Elora'nın yüzünü yaktı. "Kalıp izledin mi?" diye fısıldadı dehşetle. *Yedi tarafından!* Seks yaparken teşhir edileceğini hiç düşünmemişti. Nyro'nun ininde bolca halka açık seks yapılmıştı ama dün bunu başlatanın kendisi olduğunu kabul etmek zorunda kalsa da, kendini böyle bir duruma sokmayı asla planlamamıştı. "Herkesin gittiğini sanıyordum."

"Evet, öyle," diye güvence verdi Askel. "Ne olacağını anladığımızda hemen oradan ayrıldık ama her şey çok çabuk oldu. Kimse senin onun *kon'ayalarından* biri olduğunu bilmiyordu." Ona bir bakış attı. "Bu geçerli bir rol, biliyorsun."

Elora başını salladı. "Henüz rolü almadım ama olacak gibi görünüyor."

Askel bir süre sonra, "Eğer onu bulabilirsek diğer *kon'aya* ile tanışmalısın," dedi.

"" dedi Elora hevesle. "İyi biri mi?"

"Arkadaş canlısı ama senin gibi değil," dedi Elora'ya bakarak. "Çok farklı görünüyor."

Elora'nın eli saçlarına gitti. "Ne şekilde?"

"Koyu renk saçlı ve Güneyli. Ama ona ulaşmak zor."

Onlar konuşurken Askel süpürmeye devam etti ve Elora onun topalladığını fark etti. "Ne oldu?" dedi dizini işaret ederek. "Dün topallamıyordun."

"Depremler yüzünden," dedi Askel. "Düştüğümde dizimi çarptım."

"Gerçekten tehlikeliler," dedi Elora sinirlenerek. "Neden bilmiyorum onları durdurmanın bir yolunu bulamayız."

Askel ona tuhaf tuhaf baktı. "Bu mümkün değil."

"Bence hepinizin bu kadar çok çalışmasının bir nedeni de depremlerin yol açtığı hasardır," dedi açıkça. "Eğer depremler olmasaydı, işlerinizi daha hızlı ve kolay bir şekilde halledebilirdiniz."

Askel omuz silkti. "Bazılarımız için belki."

"Bırak ben yapayım," dedi Elora, elini süpürgeye uzatarak. "Bu şekilde çalışamazsın. Gidip şifacıya görünmelisin."

Askel bir süre ona baktı. "Benim görevlerimi mi üstlenmek istiyorsun?"

"Bunları iyi yapacağıma güveniyorsanız," dedi Elora. "Sadece süpürme işi olduğunu varsayıyorum?"

Askel başını salladı. "Öyle." İnin bu kısmındaki koridorların düzenini ve tüm kiri ve döküntüleri toplayıp dağın daha yukarısındaki bir açıklıktan dışarı attığından emin olmak için nasıl süpürmesi gerektiğini anlattı. "Oraya ulaştığında ve fırçaladığında, bölgeyi derhal terk ettiğinden emin ol." Askel'in ses tonunda tuhaf bir ciddiyet vardı.

Elora başını salladı. "İnin kısmına daha önce geldiğimi sanmıyorum," diye mırıldandı.

"Bölgede oyalanmayın. Sarai'yi görürsem onu aradığınızı söylerim ama şifacı dizimde ciddi bir sorun olduğunu söylemezse sizinle öğle yemeği için salonda buluşacağım," diye mırıldandı. Elora'ya baktı. "Bunu iyi yapabileceğine güveniyorum. Eğer yapamazsan bu benim sorumluluğum olacak."

Elora gülümsedi. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Askel onun gülümsemesine karşılık verdi ve şifacıya giden koridorda topallayarak ilerledi.

Elora süpürmeye başladı, koridordaki tüm döküntüleri yakaladığından ve başka bir koridora başlamadan önce bir yığın halinde topladığından emin oldu. Koridorlar geniş, bazıları uzun ve rüzgârlı olduğu için saatler sürdü. Bitirdiğinde ter içinde kalmıştı ve son koridor

Yukarı doğru bir açıyla eğildi, onu inin daha da yukarısına, muhtemelen Zendyor'un odalarından daha yükseğe çıkardı.

Sonunda açıklığı gördüğünde, tüm kiri, isi ve döküntüleri fırçaladı ve dağın yamacından aşağı düşmesini izledi.

Sonunda işini bitirdiği için rahatlayarak iç çekti ve geldiği yöne doğru geri döndü, ancak korkunç bir koku onu neredeyse boğuyordu. Koridorları dolduran çürüyen, çürüyen bir kokuydu, sanki inin bir yerinde açık bir mezarlık varmış gibi. Zendyor'un ona yaptığı tehditler düşünüldüğünde bu pek de olası değildi ama eğer durum buysa.... Askel'in uyarısını tekrar düşündü. *Bilmesi gereken bir şey var mıydı?*

Elora kokunun en yoğun olduğu koridora doğru adım attı, merakı onu ele geçirmişti.

Bir ucunda büyük bir açıklık ve ortasında yere oyulmuş bir çukur bulunan devasa, mağara gibi bir odaya geldi. İçerisi iğrençti. Çürümeye yüz tutmuş büyük et parçaları, özellikle ortadaki çukurda olmak üzere, zemine saçılmıştı ve ayrıca alanın etrafına yığılmış parlak eşyalarla karışmıştı. Burnunu kapattı, çürüyen etin gücü karşısında neredeyse öğürüyordu. Böcekler ve sinekler odanın etrafına üşüştü. Elora gücünü topladı ve kusma isteğini bastırdı, sonra dikkatlice içeri adım attı, bu alanın ne olduğunu ve neden her yerde çürümüş et olduğunu merak ediyordu. İnin onca temizliği, yıkanması ve özenli bakımı yapılırken, hizmetkârlar neden burayı çürümeye terk etmişti?

Daha fazla dayanamayınca koridora geri kaçtı ve koku azalana kadar gidebildiği kadar geri gitti ama odadan o şekilde çıkamazdı.

Lavaboya geri dönerek iki kova aldı, içlerini ovma fırçaları, sabun ve mumlarla doldurdu ve hepsini alana geri taşıdı, ardından sıcak, sabunlu suyla dolu büyük bir kova aldı.

Çürüyen et ve kemikleri bir kovaya, parlak eşyaları da başka bir kovaya topladı, ardından sıcak suyu zemine dökerek yavaş yavaş fırçaladı.

Bir noktada kustu ve hiçbir şey çıkmamasına rağmen, dağın tepesindeki açıklıktan biraz temiz hava almak için odadan dışarı koştu.

Odaya döndüğünde potansiyelini görebiliyordu - güzel bir el işi odası ya da aktiviteler için bir salon olabilirdi. Aydınlık ve havadardı ve esintinin içeri girmesine izin veren harika geniş, yuvarlak bir açıklığı vardı. O

koku önemli ölçüde azalana kadar yerleri fırçalamak için saatlerce çalıştı.

Yorgunluktan bitap düşen Elora ıslak zemine çöktü ve duvara yaslanarak dinlendi. Bu oda temizlendiğinde harika olacaktı ama yine de bu alanın neden bu kadar ihmal edildiğini anlayamıyordu. Belki de dağın çok yukarısında, inin en çok kullanılan kısımlarından uzakta olduğu içindir.

Pencereden dışarı baktığında saatin ne kadar geç olduğunu görünce şaşırdı. Midesi gurulduyordu ama temizliği bitirmek istiyordu.

Kirli su dolu kovayı dağın kenarındaki is ve döküntüleri süpürdüğü açıklığa götürerek bulanık suyu dikkatlice üzerine döktü. Kovayı boşalttıktan sonra, parlak eşyalarla dolu sepeti kaldırdı ve kapının kenarına yerleştirdi. Eşyalar tuhaf bir koleksiyondur; kılıçlar, zırh parçaları, tokalar, yuvarlak bir dekoratif tabak ve daha fazlası. Elora bunların arasındaki bağlantıyı ve neden odanın dört bir yanına dağılmış olduklarını anlayamıyordu. Bu ona, garip nesnelerin sergilendiği odayı hatırlattı.

Metal eşyaların bulunduğu kova, inin ana bölümüne tek başına taşıyamayacağı kadar ağırdı, bu yüzden onu kapının hemen dışında bıraktı ve düzgün bir şekilde atıldığından emin olmak için çürüyen, küflenmiş etin bulunduğu kovayı almak için geri döndü.

Onu eline aldığı anda, açıklığın dış kenarında kendisini karşılayan karşısında dehşet içinde donakaldı.

Havada ona doğru hızla gelen devasa, canavar gibi bir ejderhaydı. I'mya'nın töreninden sonra ona doğru uçarken gördüğü ejderhaya benziyordu; simsiyahtı, sırtından sivri uçlar çıkıyordu ve güneş ışığında altın rengi bir parlaklıkla parlıyordu. Doğrudan ona nişan almış ve öyle bir hızla ilerlemişti ki Elora'nın düşünenecek zamanı bile olmamıştı. Ejderha, Elora daha kovayı bırakıp koşmaya başlamadan çoktan açıklıktan içeri girmişti bile; pençeli ayakları kenara çarparak tüm odanın sarsılmasına neden oldu. Bu onu ayağa fırlattı ama ejderha odanın yarısını geçerken hızla ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi. Çılgınca sendeleyerek ileri atıldı ve kapının kenarına tutundu. Kendini koridora doğru savurdu, duvara yaslandı, kalbi göğsünde öyle bir çarpıyordu ki canı acıyordu.

Tüm alan sarsıldı. Ejderha boşlukta hareket etti, odadan çılgınlıklar, pençeler ve hırıltılı sesler geliyordu. Sonra, delici bir çığlık

çınladı ve Elora kulaklarını kapattı. Kapı aralığından bir buhar patlaması yükseldi. Buhar durduğunda Elora kenara çekildi ve odanın içine baktı. Zemin artık ıslak değildi ama ejderha boşlukta duruyor, zemini tırmalıyor ve köşeleri kokluyordu. Kükremeye başladı, gök gürültüsü göğsünde soğuk bir dehşet yarattı. Kendini dış duvara yasladı ve bunu yaparken ayağını eşya kovalasına çarptı.

Aşağıya baktı, sonra onun neyi kaçırıyor olabileceğini fark etti.

Sepeti tekrar kapıya doğru iterek içeri sokabildiği kadar soktu ve uğultu kesildi.

Biraz daha hışırtı, çizik ve kovanın yere sürtünmesinin ardından duyduğu tek şey ağır nefes alış verişler oldu.

Kulaklarında çarpan kalbi odadan gelen her şeyden daha gürültülüydü ve tekrar içeri baktığında ejderha odanın ortasında, çökmüş çukurun içinde kıvrılmış oturuyor, ağzından çıkan bir kemikle bir et parçasını çiğnerken ağzı çalışıyordu.

Elora sessizce nefes verdi ve geldiği yoldan koridora geri koştu. Hizmetçilerin olduğu bölüme ulaştığında neredeyse Sarai'yi deviriyordu.

"Her yerde seni arıyordum." Sarai burnunu kırıştırdı. "Leş gibi kokuyorsun."

Elora nefesi kesilmiş bir halde geldiği yolu işaret etti. "Onun ejderhası. Ejderhasının yuvası yukarıda!"

Sarai'nin yüzü düştü. "Oraya mı çıktın?" Yüzü inançsızlığın bir resmiydi. "İne tek başına mı gittin?"

"Buranın bir çalışma odası olduğunu bilmiyordum," diye haykırdı Elora. "Sadece gözden kaçmış ve temizlenmesi gereken bir oda olduğunu sanıyordum."

"İçeri mi girdin?" Sarai neredeyse çığlık atacaktı. "Nasıl hayatta?"

"Ben oradayken içeride değildi," dedi Elora bıkkınlıkla. "Ben temizlemeyi bitirdikten hemen sonra geldi."

Sarai'nin şaşkınlığı neredeyse komikti, gözleri korkutucu boyutlarda açılmıştı. Elora'ya gözlerini kırıştırdı, bir an için nutku tutuldu. "Benimle gel."

Elora'yı birkaç koridordan geçirdikten sonra bir odaya girdi ve ona acele etmesini işaret etti. Burası kendi odasıydı; birçok yönden Elora'nınkine benziyordu ama daha sadeydi.

"Efendimizin *Dan Askha*'sının ininde ne yapıyordun?" Sarai kısık bir sesle konuştu.

"Onun ini olduğunu fark etmemiştim! Orada gerçekten korkunç bir koku aldım ve temizlemek için içeri girdim. Tam bitirmiştim ki ejderha geri geldi. Ondan zor kurtuldum."

"İyi misin?" Sarai, oturması için onu yatağa doğru yönlendirdi.

Elora başını salladı ve kesik kesik bir nefes verdi. "Yaralanmadım, sadece dehşete kapıldım." Sarai bir an düşündü. "Yani odayı temizlemeyi başardın mı?"

Elora başını salladı. "Evet ama ejderhanın ini olduğunu bilseydim asla içeri girmezdim."

"Yani şu anda temiz mi? İçinde çürümüş et yok." Sarai ona tuhaf tuhaf bakıyordu.

"Hayır, şey, yediği hariç." Başını iki yana salladı. "Neden eski etlerin orada çürümesine izin veriyorsun? Bu sağlıklı değil."

Sarai kaşlarını kaldırdı. "Orayı temizlemek için kimsenin içeri girmesi neredeyse imkânsız," dedi. "O son derece değişken bir yaratık. Eğer biri inine girerse, bunu biliyor gibi görünüyor, sonra hemen geri dönüyor ve her şey kül olana kadar bölgeyi yakıyor. Pek çok hizmetkâr bu şekilde kayboldu."

Elora dehşetle ona baktı. "Yani topladığım etin bir kısmı..." Elinin tersini ağzına bastırarak tekrar öğürmemeye çalıştı.

"Temizleyebildiğine inanamıyorum." Sarai yüzünde şaşkınlık ifadesiyle yatağına çöktü. "Ne kadar sessiz olduğunu duyabiliyor musun? Tamamen hareketsiz."

Elora kaşlarını çattı. "Yani inin sallanmasına neden olan kişi o muydu?"

"Evet. Ne olduğunu düşünüyorsun?"

Elora omuz silkti. "Deprem olduğunu sanmıştım."

"Sadece bu dağla sınırlı bir deprem mi?" Sarai sordu. Sarai başını salladı. "Hayır. Geri döndüklerinde orada çok gürültü çıkarıyor."

Birden Elora'nın aklına depremlerin her zaman Zendyor'u görmeye çağrılmadan önce, o ejderhasıyla birlikte inine döndükten hemen sonra olduğu geldi. Bir araya getiremediği için kendi kendine gözlerini devirdi. "Bunu neden yapıyor?" diye sordu Sarai'ye. "Sakar mı?"

"Hayır, o çok zor biri - bu onun mizacı. Ve ininin kirlenmesinden hoşlanmaz."

"İninin kirlenmesinden hoşlanmıyor ama kimsenin temizlemesini de istemiyor, öyle mi?" Elora başını salladı. "Bu hiç mantıklı değil."

"Ejderhalar çok hassas yaratıklardır, özellikle de *dan askhalar*."

"Ne fark eder ki? Elora sordu. "Bazen insanlar ejderha derler, bazen de *dan askha* derler. Aralarındaki fark nedir?"

Sarai, Elora'ya bakarken bir dizini bükecek şekilde yatakta kaydı. "Ejderhaların ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Elora başını salladı. "Vattoro klanına bağlı olanlar dışında artık var olmayan büyük, kanatlı yaratıklar."

"Doğru. Tanrıçalar sadece dragorai'yi yaratmadı. Yarattıkları başka varlıklar da vardı ki bunlar insanla bağlantılı hayvan muadilleriydi. Hayvan muadiline, hangi hayvan olursa olsun, her zaman *dan askha* denirdi ve o türden normal bir hayvanın sahip olabileceğinin ötesinde benzersiz unsurlara sahiptiler. Tanrıçaların yarattığı diğer tüm varlıklar arasında dragorai onların en başarılı ve en sevilen yaratıklarıydı ve şimdi geriye sadece onlar kaldı. Yani *dan askha* dediğimizde, alfasına bağlı olan eşsiz yarattığı kastediyoruz. Ancak dragorai söz konusu olduğunda, o bir ejderhadır - bazı yönlerden diğer ejderhalara benzer, ancak son derece üstün olan çok özel eğilimleri ve ihtiyaçları vardır."

"Pekala," dedi Elora. "Anlıyorum. Dragorai klanına göre *dan askha* bir ejderhadır ama diğer türlerde farklı bir hayvandır."

"Evet," dedi Sarai. "Efendimizin *Dan Askha*'sı son derece değişken. Efendimizle aynı düzeyde bir vahşiliğe sahip ama hiç çekincesi yok. Kelimeleri kullanmaz. Pazarlık yapmaz ya da uzlaşmaz. Hiç kimseye ya da hiçbir şeye boyun eğmez. Yasak Dağlar'da ve İkiz Diyarlarda dolaşan en vahşi yaratıktır. Vahşiliğini dizginleyebilecek tek kişiler ejderha kardeşleri ve insan meslektaşısıdır. Saldırganlığını dışa vurmak istediği zamanlar olur ve dağa yaptığı da budur. Bazen ininin içinde bile değil, bir yerde oluyor ve dağlara saldırıyor."

Elora bir nefes aldı ve duyduklarına inanamayarak yavaşça nefesini verdi. "Yani hepiniz sırf bu dragorayla birlikte olduğunuz için onun dağa saldırmasıyla yaşamak zorundasınız. Lordumuz bu konuda bir şey yapamaz mı?"

"Dürüst olmak gerekirse, sen gelmeden önce durum daha kötüydü," dedi Sarai. "Sanırım lordumuz için de aynı şey geçerli. Bazen öfke patlamaları yaşıyor ve öfkesini dışarı vurması gerekiyor. İnsanların zarar görmesi çok yazık."

"Evet, Askel gibi."

Sarai boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Daha ciddi yaralanmalar oldu. Boe gibi."

Elora'nın nefesi kesildi. "Boe?"

"Ellerindeki ve kollarındaki yara izlerini gördünüz mü?" Elora başını salladı, kalbi sıkıştı.

"Bunu iyi saklıyor," dedi Sarai. "Ama mutfaklar sarsıntı ve titreme olmadan da zaten tehlikeli yerlerdir."

Elora içini çekti, başparmağı ve parmağıyla kaşlarını ovuşturduktan sonra tekrar Sarai'ye baktı. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Görevlileri dinlemek ve dikkat etmek." Sarai gülümsedi. "İnsanlar çocukların yanında daha rahat konuşurlar."

Evet, elbette Sarai çocukken buraya gelmişti. "Marahl bu konuda ne derdi merak ."

"Sizi sorgulayacak ve muhtemelen birilerine yaptığınız şeyi denetecek. Ama oraya geri dönmeni yasaklayacak."

Elora kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü senin incinmeni istemeyecektir."

Elora dudağını ısırdı. "Ya tekrar güvenli bir şekilde temizleyebilirsem?" Sarai ona bir bakış fırlattı. "Bu çok tehlikeli."

"Çukurunda çürümüş et vardı." Elora gözlerini devirdi. "Bu yüzden huysuzdu." Sonra bir soru sormadan önce duraksadı. "Bana doğruyu söyleyin, hepimiz titreme ve sarsıntı yüzünden mi bu kadar çok çalışıyorsunuz?"

Sarai bir an hareketsiz kaldı. "Hazırlıklı ve dikkatli olmamız bizim için daha iyi olur. Dağın başına bir şey gelmesi durumunda kâhyaların bir planı var."

"Marahl güvenli olduğunu ima etti."

"Şimdilik öyle olduğuna eminim ama dragoraylar neredeyse ölümsüzdür. Bu dağ olması gerektiği kadar uzun süre dayanmayacak. Kâhyalar uzun vadeli düşünmek zorunda."

Elora *dan askha*'nın ardından temizlik yapmayı düşünürken dudağını çiğnedi. Bunu nasıl yapamayacağını anlayamıyordu. Hizmetkârlar daha güvende olacak ve her gün bu kadar çok çalışmak zorunda kalmayacaklardı. Üstelik ejderha da daha mutlu olacaktı.

"Oraya geri dönmemelisin demiyorum," diye ekledi Sarai bir süre sonra. "Sadece kimsenin sırf inin arada bir sallanmasını engellemek için vahşi bir ejderhayla uğraşmasını istemezdim."

"Belki ne yaptığımı öğrenirsem başkalarına da öğretebilirim."

"Doğru." Sarai ona bir bakış fırlattı. "Ve eğer cayır cayır yanarsan, bu da diğerleri için bir ders olur."

Elora güldü ve Sarai de onunla birlikte gülmekten kendini al.

"Açlıktan ölüyorum." Elora içini çekti. "Askel'le öğle yemeğini kaçırdım. Nereye taşındın? Seni nerede bulacağımı bilemedim."

"Biliyorum. Kumaşlar beni etkiledi." Sarai ona gülümsedi. "Umarım yakında tekrar yardıma gelirsin. Dünden sonra çok heyecanlandım. Herkesi tekrar görmek güzel olurdu."

Elora sırtarak karşılık verdi. "Bakalım bunu gerçekleştirebilecek miyiz?"

Sonraki birkaç hafta boyunca Elora, Sarai, Cyndra, Pelles ve Askel, hizmetkârların birbirlerine görevlerinde yardımcı olabilecekleri ve öğleden sonra boş zamanlarını birbirleriyle geçirebilecekleri bir düzenleme yaptılar.

Her zaman aynı kişilerin olmaması için farklı hizmetlilerin boş zamanları olmasını sağlamaya çalışıyorlardı. Ancak bazen bazı hizmetkârlara yeterince hızlı yardımcı olmak mümkün olmuyordu çünkü görevleri özel beceriler gerektiriyordu. Sarai kardeşini görmeyi çok istiyordu ama ininde nerede olduğunu bulamıyorlardı.

Daha fazla personel boş zaman potansiyelinin farkına vardıkça, öğleden sonralarını nasıl geçirebileceklerine dair daha fazla öneride bulunuldu. Ne yazık ki Elora'nın Dao tahtası Zendyor'un koridorun karşısına fırlatması sonucu tamir edilemeyecek şekilde kırılmıştı ve bu durum Elora'yı üzmüştü çünkü tahta I'mya'nın hediyesiydi.

Bir öğleden sonra, Güneyli yaşlı bir kadın olan ve savaşta hayatta kalmakla ilgili umut dolu yaratıcı anlatılar yazmaktan hoşlanan Felsie'yi dinlediler. Anlattıkları sürükleyici ve düşündürücüydü ve bir zamanlar tanıdıkları insanların hayatta kaldığına dair umut veriyordu.

Başka bir öğleden sonra Cyndra onlara nasıl şarkı söyleneceğini öğretti. Elora bundan ne kadar keyif aldığına şaşırılmıştı. Bu diğer ininde yaptığı bir şey değildi. Çok eğlenceliydi ve diğer çalışanlarla birlikte şarkı söylemek ona çok iyi geldi. Bir başka sefer Sarai onlara nakışa benzeyen ama daha pratik olan dikiş dikmeyi öğretti. Sarai nakışın lüks giysiler için olduğunu, dikişin ise giysilerin gerçek şeklini oluşturduğunu anlattı.

giysiler. Personelin geri kalanına basit bir tuniğin nasıl yapıldığını gösterdi ve sade olmasına rağmen yepyeni bir giysiydi.

Boe, herkese yeni tariflerini tattırmak için birkaç öğleden sonrayı devraldı ve isteyen hizmetlilere yemek pişirme dersi bile verdi.

Elora, personelin sahip olduğu becerilere hayran kaldı ve birbirlerinden öğrenmekten ve birbirleriyle vakit geçirmekten keyif almalarından çok memnun oldu.

İnin havası hızla değişiyordu. Birkaç ay boyunca Elora ejderhayı birkaç kez daha ziyarete gitti. İnin en son temizledikten sonra çoğunlukla sessiz kalmıştı ama gümbürtüler tekrar başladığında, oraya geri dönmek için cesaretini topladı.

O odada değildi, bu yüzden geçen sefer orada bıraktığı çürümüş et sepetini almak için içeri daldı. Etin yanarak küle dönüştüğünü görünce şaşırdı. Şaşkın bir halde kovaya bakakaldı. Ejderha kalan eti bilerek mi yakmıştı? Dudaklarını büzdü. Bu mümkündü. Sepeti açıklığa kadar taşıdı ve kalıntıları devirdi, ardından ine geri döndü ve çukurun kenarına bırakılmış yeni taze kemikleri ve et parçalarını toplamaya başladı. Onları sepete yerleştirdikten sonra, ne yapacağını görmek için sepeti kasıtlı olarak odada bıraktı.

Parlak eşyalarla dolu kovası ininin yeni bir köşesinde duruyordu ve düşmüş birkaç eşya daha vardı. Bu açıkça onun hazinesiydi. Söylenen özellik doğru çıktığı için kendi kendine gülümsedi. Elora onları sepetin içine koydu ve sonra doğruldu, ellerini kalçalarına koyarak etrafı inceledi. Bu kez kömürleşmiş duvarları fark etti ve ilk kez temizlik yaparken fark etmediği duman kokusunu içine çekti, çürüme kokusundan bunalmıştı.

Bir hafta sonra geri döndüğünde kovadaki et yine yanmıştı, yani Elora bunu kasıtlı olarak yaptığını biliyordu. Bir yerlerde bazı yaratıkların diğer yırtıcıları çekmemek için yiyecek artıklarını gömmeyi ya da onlardan kurtulmayı sevdiklerini okumuştı. Ama bir ejderhanın doğal bir avcısı yoktu. Belki de ininde çürüyen etleri sevmiyordu? Gerçi pek de düzenli bir yaratık sayılmazdı.

Elora kendi saçmalığına kıkırdarak gözlerini devirdi. Böyle tahminlerde bulunacak kadar ejderha uzmanı değildi. Sadece ona dikkat etmesi ve ne yaptığını izlemesi gerekiyordu.

İlk birkaç ayın ardından çalışma odasından çıktığında kâhyalardan birinin yaklaştığını gördü. Bu, Zendyor'la ilk tanıştığında odada bulunan erkek kâhya Walrick'ti. Onu gördüğünde durdu, inin girişiyle onun arasına bakarken yüzünde bir şok ifadesi belirdi.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama ne diyebilirdi ki?

Uzun bir süre birbirlerine baktılar. Sonra Walrick çalışma odasına bakmak için onun yanından geçti. Şaşkınlıkla ona döndü ve bir şeyler söylemeye başladı, ama sonra daha iyi düşünmüş gibiydi. Sadece ona sırtıttı ve geldiği yoldan geri yürüdü.

İnin çoğu alanında ve hizmetkârlarla işler rahat bir rutine oturmuş olsa da, Zendyor'la işler o kadar kolay değildi.

Programı daha da düzensizleştirdi ve Elora kendini günün herhangi bir anında onu görmek için çağrılmış buldu, bazen diğer hizmetçilerle yaptığı planları bozdu.

Marahl her zaman onu almaya gelen kişiydi ve hizmetkârların gününün yeniden yapılandırılmasından hiç bahsetmemesi Elora'yı şaşırtmıştı. Elora, Marahl'ın bu durumdan rahatsız olacağından neredeyse emindi ama Marahl Elora'yı almaya geldiğinde her zaman gülümsüyor ve hatta ona gününün nasıl geçtiğini soruyordu.

Elora, Zendyor'la birlikteyken karşı konulmaz duygu ve hislere yenik düşmemek için direnmeye çalıştı ama direnci tükendi. Bir omega olarak onun için çok güçlü, çok karşı konulmaz ve çok sarhoş ediciydi. Bundan ne kadar nefret ederse etsin, ona her zaman isteyerek boyun eğiyordu. O bağımlılık yapıcıydı ve bazen olduğu gibi uzakta olduğunda uyuyamıyor ve odaklanmakta zorlanıyordu. Bu kadar kontrol dışı olmak, kendinden bu kadar farklı olmak rahatsız ediciydi. Ve bu sadece onunla birlikteyken oluyordu.

Zendyor'un ona karşı davranışları yoğun ve ateşli olmaya devam etti; öyle ki Zendyor onun kendisine kızgın mı yoksa sadece çaresiz mi olduğunu anlayamadı. Ona sorular sormaya devam etti, o da cevaplamaya devam etti ama ona inanmadı.

Artık kanlar içinde gelmiyordu, bu da avlanmadığı anlamına geliyordu ama aklında kesinlikle başka bir şey vardı. Yorucu çiftleşmelerinden sonra, o uyurken odada volta atıyordu. Birkaç kez uyandığında onu açık pencerenin önünde derin düşüncelere dalmış halde gördü.

Bir akşam odada ağır bir saldırganlık hissiyle uyandı. Uyandığında, onun gergin duruşundan -tüm vücudunu saran fırtınalı, gürültülü bir saldırganlığa bürünmüştü- şunu anlayabiliyordu

her an saldırmaya hazırdı. İçinden gelen bir dürtüyle ayağa kalktı ve dikkatle ona yaklaştı.

Gece şortundan başka bir şey giymemişti, ay ışığı kaslarının her bir çıkıntısında parlıyor ve öfkeli gözlerinde parılıyordu. Çenesi sertleşmişti, yaklaşırken dönüp ona bakmadı ama kız onun farkında olduğunu biliyordu.

Elora onun arkasına geçti ve kollarını gövdesine dolayarak bir avucunu göğsüne yerleştirdi. Yavaşça dudaklarını adamın çıplak sırtına bastırarak küçük öpücükler kondurdu, burnunu adamın gergin tenine dayadı ve yanağını adama dayayıp basit bir melodi mırıldandı.

"Benim grubumda genç bir kız ve oğlan vardı," dedi, sesi ancak fısıltı halindeydi. "Benzer yaşlardaydılar ve aileleri onlara birbirleriyle nişanlanacaklarını söylemişti. Normalde aileler çocuklarına bu kadar küçük yaşta söylemezler ama aileleri zamanla aşka dönüşmesi umuduyla bir arkadaşlık geliştirmelerini istemiş. Kısa sürede çok iyi arkadaş oldular ve her zaman birlikte oldular."

Zendyor'un göğsü genişledi, derin bir nefes aldı ve sonra bıraktı. "Çocuk taş atma konusunda gerçekten iyiydi, her gün pratik yapıyordu. Böylece yeni bölgeleri keşfe çıktıklarında fraksiyonu korumaya yardımcı olacak kadar becerikli olacaktı. Kız onunla oturur ve pratik yaparken onunla konuşurdu ve kısa süre sonra odaklanmak için ona güvendi."

Dragorai'nin kasları gevşedi, gerginliği yavaşça azaldı.

"Bir gün hizbimin sahiplendiği topraklara akıncılar geldi ve küçük kız da dahil olmak üzere birçok kadını almaya çalıştılar. Onları sürükleyerek götürürlerken, kız arkadaşı, nişanlısı için çığlık attı. Ama daha da uzağa çekilirken ve kimse gelmezken, bunun hizbini ya da nişanlısını bir daha son görüşü olacağını biliyordu. Onu sürükleyen akıncı onu saçlarından yakalamıştı, ona karşı mücadele ederken ayakları yere çarpıyordu. Sonra birdenbire yüzüne bir taş çarptı. O kadar sert çarptı ki, kan kadının üzerine sıçradı. Adam düştü, yere çakıldı ve kadını hemen serbest bıraktı. Benzer taşlar diğer akıncılardan bazılarına da isabet etti ve kadınlar ayağa fırlayıp gruplarına geri koştular. Oğlan nişanlısına sarıldı ve ikisi de o kadar rahatlamıştı ki bir daha birbirlerinin yanından hiç ayrılmadılar. Yıllar sonra öldüklerinde de birbirlerinin yanındaydılar."

Zendyor konuşmasını bitirdiğinde etrafındaki tehlikeli hava dağılmıştı. Döndü ve kızın saçlarından tutarak onu kendisine bakmaya zorladı. Onun

Güzel mavi gözleri, tanımlayamadığı başka bir şeyin ipucu ile merakla doluydu. Onu göğsüne çekti ve yüzünü başının tepesine indirdi, uzun bir nefes daha verdi. Bundan sonra onu yatağına geri götürdü ve uyuyabildi.

Birkaç gece sonra, yine onun ezici saldırganlığı, vücudunun gerginliği, yumruklarının sıkılığı ve gözlerindeki öfke nedeniyle odada oluşan basınçla uyandı.

Ve geçen geceki gibi kollarını ona doladı, bir avucunu göğsüne, yanağını sırtına dayadı ve tekrar konuşmaya başladı. "Gruptaki bebeklerden biri tüm yetişkinler arasında favori idi. Doğal olarak çok tombuldu ve bu ebeveynler için çekiciydi çünkü onu sağlıklı gösteriyordu. Bebeklerin çoğu hafif kilolu doğuyordu ve iyi beslendiklerinden emin olmak sürekli bir endişe kaynağıydı."

Zendyor'un göğsü genişledi ve gerginliği azalmaya başladı.

"Ama bu bebek aynı zamanda çok mutlu bir bebektir. En bulaşıcı kahkahaya ve en parlak gülümsemeye sahipti." Elora onu hatırlayınca gülümsedi. "Pek çok kişinin neşesini yerine getirirdi ve diğer çocuklar bile onun yanında olmak isterdi. Onun doğumundan sonra fraksiyonda rekor sayıda hamilelik oldu ve fraksiyon da daha üretken hale geldi. Küçük kız kardeşi ve erkek kardeşi de aynı şekildeydi. Onlara mutlu aile demeye başladık." İçini çekti. "Sanırım onlar fraksiyonumuzun sırrını temsil ediyorlardı."

Zendyor arkasını döndü, tekrar saçlarından tuttu ve ona bakarken başını yukarı kaldırmaya zorladı. "Neden bana bu hikâyeleri anlatıyorsun?" diye hırladı.

Elora ona gülümsedi. "Güzeller, sence de öyle değil mi?" "Cevap ver bana," diye ısrar etti. "Neden?"

"Seni daha iyi hissettirmek için," diye fısıldadı. "Daha iyi, değil mi?"

Çenesi sıkıştı. "Ben hizmetkârlardan biri değilim. Borcunu böyle ödemezsin."

Elora elini onun yüzüne götürdü ve parmaklarıyla çekinin izini sürdü.

"Borcumu ödemeye çalışmıyorum. Sakin hissetmek daha güzel değil mi?"

Zendyor kaşlarını çatı. "Ben bir dragorayım."

Elora bunun sorusunu nasıl yanıtladığından emin değildi.

"Sorularıma dürüstçe cevap vermeyi reddediyorsunuz ve yine de bu anlamsız bilgileri sunuyorsunuz" diye ekledi.

Elora elini bıraktı ve hayal kırıklığı ruh halini aşağı çekerken yüzünü düşürdü. Fraksiyonu onun için anlamsız değildi, ama elbette

onun için öyleydi. Borcunu ödemek ve onun inindeki yerini kazanmak için buradaydı, başka bir şey için değil.

Zendyor onu tekrar kendine çekti, yüzünü tacına yaklaştırdı, sonra onları yatağa götürdü ve derin bir uykuya daldı.

Elora, Zendyor hakkında soru sormak için *kon'aya'sını* bulmaya çalıştı. Onun ruh halini bilen biri varsa, o da onunla en yakın olan kişiydi. Ama onu bulamadı. Hizmetkârların hiçbirisi onun nerede çalıştığını bilmiyordu ve bazıları onu daha önce hiç görmemişti ama sonunda Marahl'a sorduğunda, bir mesaj ileteceğini söyledi.

Ertesi hafta gece uyandığında, Zendyor'a gitmeye zahmet edip etmemesi gerektiğini düşündü. Ama havadaki saldırganlığın sadece onun öfkesi değil, hayal kırıklığı ve kargaşası, kaosu ve hoşnutsuzluğu olduğunu hissedebiliyordu. Böyle bir acıya tanık olmaya dayanamazdı. Bu yüzden ayağa kalktı.

Kollarını ona dolayarak kendini tanıdık pozisyona getirdi ve gözlerini kapatarak sakinliğini ona üflemeğe çalıştı.

Uzun bir süre sonra derin bir nefes aldı. "Konuş."

Elora onun göğsüne gülümsedi ve grubu hakkında başka bir hikâyeye başladı. Önümüzdeki birkaç ay boyunca, geniş ve büyük ailesiyle ilgili sahip olduğu her mutlu anıyı ve hikayeyi ona anlattı ve hoşuna gitti. O zamanları düşündüğünde kendini kendisi gibi hissediyordu.

Ve onu sakinleştirebilme becerisi onu daha az meraklı yapmasa da, davranışları kadının beklemediği şekillerde gelişti.

Odasında yeni bir Dao tahta masa belirdi. Kırdığı masanın aynısıydı, bu garipti çünkü I'mya bunu onun için yaptırmıştı.

"Diğer tahtam bir hediye idi," diye belirtti Zendyor'a, nefes nefese ve düğümünün üzerindeyken ona bunu sorduğunda. "Asla senin kırdığınla aynı olmayacak."

"Neredeyse tamamen aynı," dedi. "I'mya yine senin için yaptırdı. 'Tüm sevgisiyle' birlikte gönderdi."

Elora şok içinde ondan uzaklaştı. "Senin kırdığını biliyor mu?"

"Evet." Çenesi sertleşti. "Hiç memnun olmadı."

Elora kıkırdamaktan kendini alamadı. I'mya'nın Zendyor'a kızgın olduğu fikri moralini yükseltti. I'mya dilini tutacak bir tip değildi,

Zendyor kimsenin dediğini yapmayan bir tip olsa bile.

Zendyor kaşlarını çattı, bu da onun daha çok gülmesine neden oldu.

"Ona dokunmamı yasakladı." Zendyor homurdandı, ses tonunda bir öfke belirtisi vardı ve bu da onu kahkaha tufanına sürükledi.

Ama tek sürpriz bu değildi. İndeki boş odalardan biri Dao odası haline getirilmişti; Dao masaları ve sandalyeleri personelin birbiriyle oynaması ve insanların izlemesi için yerleştirilmişti. İnin en popüler odalarından biri haline geldi.

Söyleyebildiği kadarıyla hizmetkârlar haklıydı; Zendyor, iş mükemmel yapıldığı sürece kimsenin eğlenmesine aldırılmıyordu. Bu bir sorun gibi görünmüyordu, çünkü hizmetkârlar işlerini hâlâ onun ine ilk geldiği zamanki kadar ciddiye alıyorlardı. Aralarındaki tek fark, artık işlerin üst üste gelmesiydi, diğer rahat aktivitelerin tadını çıkarmak için zamanları vardı.

Hem kendisi hem de ejderhası sakinleşince, in farklı bir yer gibi geldi ve birçok hizmetkâr bunu fark etti.

Fraksiyonu hakkında hatırladığı her şeyi paylaştıktan sonra, bir sonraki konuşmasında ona ne hakkında izin vereceğini merak etmekten kendini alamadı, ancak bir akşam pozisyonunu alıp sessiz kaldığında, konuştu.

"Hayatta olduğum neredeyse tüm süre boyunca savaş halindeydik," dedi sesi sertleşerek. "Önce birbirimizle, sonra sizin türünüzle, şimdi de kral ve kraliçeyle."

Elora onu daha sıkı sıktı.

"Kardeşlerimden biri daha eşini buldu."

Elora onun sırtına yaslandı ve sonra sıırttı. "Tebrikler. Hangi kardeş?"

"Tyomar. Onun adına mutluyum. Ama şimdi bahisler yükseliyor. Kaybedecek daha çok şeyimiz var."

Elora kaşlarını çattı. "Nasıl?"

"Güneye gitmek zorunda kaldık ve şimdi kraliçe muhtemelen bize saldıracak." Bir nefes verdi. "Sadece ben ve kardeşlerim olsaydık iyi olurdu, hatta keyifli bile. Ama kardeşlerimin arkadaşları...."

Elora'nın göğsünde garip bir şeyler düğümlendi. *I'mya'yı ondan daha çok önemsiyor.* Bu düşüncüyü olabildiğince sert bir şekilde silkeledi. I'mya onun klanının bir parçasıydı ve bu yüzden onun önceliğiydi. Elora ise değildi. "Onları koruyacaksın," diye fısıldadı Elora. "Seninle ilgili hikâyeler okudum, sen her zaman kendinden olanları koruyorsun. Her zaman. Hizmetkârlar senin bu yönüne hayranlık duyuyor."

Sessizdi ama saldırganlığı azalmıştı. "Sana karşı sabrım eninde sonunda tükenecek Elora," dedi ciddi bir sesle. "Bana bilmek istediklerimi söylemekten kaçındıkça kendini daha fazla riske atıyorsun."

Elora onu nasıl ikna edeceğini düşünerek dudağını ısırdı. Adamın ikna olmak istemediğine, sadece onu suçlamaktan ve yatağa atmaktan hoşlandığına ve hiçbir şey için onun açıklamalarını kabul etmeyeceğine inanmaya başlamıştı. Belki de Nureen haklıydı - onu tutunacak bir hazine olarak görüyordu, ona anlamadığı bir şekilde meydan okuyan, ama ejderhasının yaptığı gibi istiflemek ve çılgılık atmak için bir kupa dışında gerçek bir değeri olmayan biri.

O ilk günden beri ona zarar vermemişti ama belki de artık onunla seks yapmaktan çok hoşlanıyordu. *Bu sona erdiğinde, ona ne yapacaktı?*

Kız sessiz kaldı ve Zendyor başka bir şey söylemedi. Dönüp onu kucağına aldı ve yatağına taşıdı.

Elora, olacakları kontrol edemeyeceği için Zendyor'un tehditlerini aklının bir köşesine atmaya çalıştı. Birkaç gün sonra, daha enerjik şarkı söyleme derslerinden birinde, ayağa kalkıp hareket etmeye, ayaklarını vurmaya ve ellerini çırpmaya başladılar, şarkının neşeli doğası onları teşvik etti. İçlerinden birkaçı herkesin ritim tutmasına yardımcı olan bazı enstrümanlar yapmıştı ve yeni sesler şenlik havasına katkıda bulundu.

Elora kendini şarkı söylemeye verdi ve şarkı söylemenin ona hissettirdiklerini sevdi. Diğer inlerdeki onca aktiviteye rağmen kimsenin bunu denememiş olması gerçekten şaşırtıcıydı.

O şarkı söylerken insanlar da eşlik ediyordu ve Pelles şarkının ritmine ayak uydurarak onun yanından geçti. Elora güldü, ama Pelles onun elini tuttu ve etrafında döndürdü ve sonra onu içine çekti ve onunla birlikte sallanmaya başladı.

Gök gürültüsünü andıran bir kükreme boşlukta yankılandı. Herkes irkilerek donakaldı ve Elora şok içinde Pelles'e tutundu.

Zendyor boşluğa doğru adım attı, yüzü öfkeyle buruşmuş bir halde doğrudan Elora ve Pelles'e yöneldi, onlar da hemen geri çekildiler ama Zendyor aralarına girene kadar ileri atıldı, hizmetkârın üzerinde yükseldi ve boğazından sert bir hırıltı yükseldi.

Elora hızlı hareket etti. Sadece eğlendikleri için arkadaşının zarar görmesini istemiyordu. Zendyor'un arkasına geçti ve kollarını ona doladı, avuçlarını göğsüne yerleştirdi ve kendini ona sıkıca bastırdı. Uzun bir hareketsiz kaldılar, sessizlik ve durgunluk neredeyse

Şarkının neşeli gürültüsünden sonra kulakları sağır ediyordu. Ama Zendyor'un içindeki öfke yavaş yavaş boşalmaya başladı.

Döndü, onu kollarının arasına aldı ve yüzünü en yakın duvara yasladı.

"Sadece biraz eğleneliydi," dedi adam külotunu yırtıp kıcını kendisine doğru çekerken.

Kalın penisiyle onu mızraklayana kadar hiçbir şey söylemedi. "Benim için hiç eğleneli değildi," diye homurdandı. "Kimse benim olana dokunamaz." Başını geriye çekti, kalçalarını ona doğru şaklatmaya başladığında sırtını eğdi, kalınlığını içeri ve dışarı sürdü. "Bir dahaki sefere onu parçalara ayıracağım, anlıyor musun?"

"Bu normalde . Bu-"

"Biliyorum!" Zendyor böğürdü. "İzliyordum. Mesele bu değil. Beni anlıyor musun?"

Elora başını salladı ve Zendyor onun başını bırakıp kalçalarını kavradı.

Bu vahşi bir iddiaydı, ama onu şiddetle tahrik eden bir iddiaydı. Nedeninden emin değildi - kokusundaki süregelen öfke mi yoksa onu egemenliğini kurmaya zorlayan temel dürtü mü? Her iki durumda da meme uçları acı verecek kadar sertleşti ve bacağından aşağı kaygan bir sıvı damladı. Etli, özensiz şaplaklar odada yankılandı ve adam o kadar derine, o kadar sert girdi ki, kız başka hiçbir yerine dokunmamış olmasına rağmen arka arkaya üç kez orgazm oldu.

Doruğa ulaştığında, tohumu onun kıcına ve yarığına sıçradı ve onu etrafında döndürdü ve onu şimdiye kadar ağzına aldığı en tatlı, en tatmin edici şeymiş gibi öptü.

Bundan sonra Elora, Pelles ve diğer çalışanların lordları hakkında daha az hevesli olmalarını, hatta ondan daha çok korkmalarını bekliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, heyecanlanmışlardı.

"Sıradaki sen olacaksın!" Sarai ciyakladı. "Bunu hissedebiliyorum." Diğer hizmetkârlar o kadar heyecanlıydı ki zar zor konuşabiliyorlardı.

Elora kafası karışmış bir halde onlara baktı. "Ne için sıradaki?"

"Efendimizin eşi olmak için," dedi Cyndra. "Tüm işaretler orada. Seni çok kıskanıyor!"

Elora güldü ve başını salladı. "Hayır, hayır, işler öyle yürümüyor. Ben onun hazinesiyim."

Cyndra kaşlarını çattı. "Ne?"

"Onun hazinesi. Beni böyle görüyor. Oyuncaklarına kimsenin dokunmasını istemiyor, ejderhası da aynı şekilde."

Sarai ona ani bir telaşla baktı.

"Duydum," diye hızla ekledi Elora. "Ejderhasının da olduğunu duydum." "Asla bilemezsin," dedi Pelles. "Olabilir."

Elora hepsine gülümsedi. "Hayır, olamaz. Onun dilini anlayamam ya da büyü kullanamam. Eşi ortaya çıktığında, eminim hepimiz bunu şüphesiz anlayacağız."

"Doğru," dedi Askel düşünceli bir ifadeyle. "Ama yine de bunun seninle olmasını istiyorum."

Birkaç hafta sonra, Felsie'nin kurgusal hikâyelerinden birinin ardından, herkes hem ağlamaklı hem de umutluyken, diğer hizmetkârlar kapıya bakıp durdular. Genellikle öykülerin sonunda savaşta yaşadıklarından biraz bahsederler, sevdiklerinin kalplerinde hâlâ canlı olması için anılarını paylaşırlardı. Ama bu sefer kimse konuşmadı.

Dönüp baktığında Zendyor kapı aralığında duruyordu; kalın kollarını kavuşturmuş, kasvetli bir yüzle grubu izliyordu.

"Lordum," dedi Felsie. "Hoş geldiniz. Umarım hikâyeyi beğenmişsinizdir."

Zendyor odaya girdi ve hiçbir şey söylemeden odanın kenarında . Hizmetkârların yüz ifadeleri hayranlık, endişe ve şaşkınlık karışımıydı.

Dragorai sırtını Elora'nın karşısındaki duvara yasladı. "Kuzey Şehirleri."

Elora gözlerini kısarak ona baktı, doğru duyup duymadığını merak ediyordu. "Bana onlardan bahset," dedi, gözleri Elora'nın gözlerinden ayrılmadan.

Elora kaşlarını çattı. "Onlar hakkında söylenecek pek bir şey yok," dedi. "Eskiden zengin ve etkileyici olan ama şimdi harabeye dönmüş bir grup yıkık şehir."

"Orada yaşamayı nasıl başardınız?" diye sordu.

Elora soruyu şaşkınlıkla karşılayarak başını iki yana salladı. "Ne demek istiyorsun?" "Savaştan kaçıp kardeşimin inine sığındığınızı iddia ediyorsunuz.

Nasıl?"

Elora ona baktı. "Savaş herkes için tehlikeliydi," dedi yavaşça. "Eminim bunu anlıyorsunuzdur."

"Ve yine de hayatta kalmayı başardın," diye mırıldandı, gözleri vücudunda gezinirken, "kızlık başın bozulmadan ve hiç hamile kalmadan. Bu senin gibi bir omega için oldukça etkileyici bir başarı."

Sinir Elora'nın omuzlarını sarsarken, boynuna bir sıcaklık yayıldı. Karşılıklı konuşmayı izleyen hizmetkârlara baktı. "Benim gibi mi? Ne demek istiyorsun?"

"Bana Kuzey'den bahset," diye sordu Zendyor.

Elora'nın ağzı gerildi ama sakın bir şekilde konuştu. "Kuzey gri, soğuk ve ıssız," dedi. "Yakından bakıp herkesin gözden uzakta, birbirini izlediğini görene kadar boş görünüyor. Tüm şehirleri harabeye dönmüş, binalar yıkılıyor ve parçalanıyor. Çok az çiftlik hayatı var ve geriye kalanlar için de gruplar tarafından savaşıyor. Sadece bombalara ve kraliçenin askerlerine değil, diğer gruplara, vahşi hayvanlara, hastalıklara, yıkılan binalara, korlara da dikkat etmek önemlidir. Bir destek sisteminiz yoksa orada hayatta kalmanız imkansızdır."

"Peki destek sisteminiz kimdi?"

"Hizbim."

"Bana onlardan bahset."

Elora kaşlarını çatı. "Sana söyledim-"

"Bana çok spesifik, müstakil olaylardan ve insanlardan bahsettiniz. Ve her zaman olumlu ifadeler. Geniş anlamda kim olduklarını ve onlarla geçmişinizin nasıl olduğunu bilmek istiyorum."

Elora bir an için hiçbir şey söylemedi ama bu ani ilgi onu şaşırtmıştı. "Neden bilmek istiyorsun?"

Zendyor'un yüzü sertleşti. "Neden bilmek istemeyeyim ki?"

Felsie boğazını temizledi. "Değişiklik olsun diye gerçek bir umut hikâyesi duymak iyi olurdu." Elora'ya gülümsedi. "Bazen hizbinizin ne kadar harika olduğundan bahsediyorsunuz. Onlar hakkında bir şeyler duymak güzel olurdu."

Hizmetkârların geri kalanı şimdi ona bakıyor, başlarını sallayarak onaylıyor ve ilgileniyorlardı.

Elora bir nefes aldı. "Çoğunlukla ailemden oluşuyordu," diye başladı. "Ama aynı zamanda savaş başladığından beri var olan en uzun ömürlü gruplardan biriydi. Bir grup komşunun ve ailenin savaş bitene kadar birbirlerini korumaya karar vermesiyle başladı. Amcalar, teyzeler, kuzenler ve gevşek bağlarla bağlı akrabaların hepsi bu gruba dahil edildi, böylece fikirleri, becerileri ve çabaları grubun savaş sırasında uzun ömürlü olması için en iyi konuma gelmesine yardımcı oldu.

"Fraksiyonun ana felsefesi, farklılıklarımız ne olursa olsun birbirimizi koruyabilir ve birbirimize göz kulak olabilirsek hayatta kalabileceğimizdi. Her birkaç yılda bir, yeni hizip liderleri

Farklı aileler, temel inançlara sadık kalan karar verici bir grup oluşturmak için."

"Bu harika bir tutum," diye mırıldandı Cyndra.

Sarai sırtarak, "Bu yüzden her zaman çok güler yüzlü ve pozitifsin," dedi.

"Ama buna nasıl sadık kaldılar?" Askel sordu. "İnsanlar duygusal olabilir."

"Bence fark yaratan şey, birbirimizi gerçekten önemsememizdi.

diğer. Annem ve babam sürekli olarak ailenin öneminden ve her şey umutsuz görünse bile her gün gülmek ve neşe bulmak gerektiğinden bahsederdi." Kuzey sokaklarında geçirdiği bazı yılları hatırlayarak duraksadı. "Ve bazen işler gerçekten umutsuzdu," diye fısıldadı. "Korkunç şeyler oldu. İnsanları kaybettik. Çocuklarımızı kaybettik. İnsanlar yaralandı. Bazılarımız zaman zaman açlıktan ölmek zorunda kaldı, böylece diğerleri daha sonra tüm fraksiyonun yediğinden emin olabilirdi. Grubun kazandığı her şeyi elinde tutabilmesini sağlamak için zor kararlar alınması gerekiyordu."

"Hizipte çocuklar var mıydı?" Pelles sordu.

"Evet. Sanırım bu kadar uzun süre hayatta kalmamızın nedenlerinden biri de buydu. Savaş sırasında hayata belli bir şekilde yaklaşmak üzere eğitildik; bu bize güvende olduğumuzu hissettirdi çünkü her zaman birbirimize sahip olacaktık." Elora odanın etrafına bakındı. "Nerede olursak olalım bunun önemli olduğunu düşünüyorum."

Hizmetkârların çoğu ona sırtarak onaylarcasına mırıldandı.

"Neden fraksiyonunuzdan geçmiş zaman kipinde bahsediyorsunuz?"

Cyndra sordu.

Elora gerildi ama bunu belli etmemeye çalıştı. "Artık onlarla birlikte değilim, hepsi bu."

Dragorai odanın ortasından Elora'ya doğru ilerledi ve hizmetkârlar sessizliğe gömüldü. Tam Elora'nın sandalyesinin önünde durdu, ona tepeden baktı ve odanın geri kalanından görüşünü engelledi. Diğer hizmetkârlara doğru bir el kaldırdı. "Dağılabilirsiniz."

Hizmetçiler ayağa kalkıp olabildiğince hızlı ve sessiz bir şekilde odadan çıkarken, Elora ve Zendyor'un gözleri birbirlerinden ayrılmadı.

"Burada bunu yapmaya çalışıyorsunuz," dedi. "Bir pozisyonunuz olmamasına rağmen, asamla bu ininizde hizbinizi yeniden yaratın. Kardeşimin ininde de böyle mi yaptın?"

"Hayır," dedi Elora küstahça. "Ama bence burada da aramızda benzer bir topluluk olmalı."

Dragorai, "Fraksiyonunuzla yaşadığınız deneyimler, yeri doldurulamayacak veya yeniden yaratılamayacak olaylardı," dedi. "Hepiniz oldukça stresli ve zor bir dönemi paylaştınız."

Hep birlikte katlandığınız eşsiz bir durum. Benim inim öyle değil. Sabittir; monotondur. Herkes farklı geçmişlerden ve İkiz Diyarların farklı bölgelerinden geliyor ve yeni bir aile bulmak için değil, çalışmak için geliyorlar. Burası asla senin grubun olmayacak."

"Onların benim hizbim olmasını istemiyorum," diye ısrar etti Elora. "Hiçbir şey benim grubumun yerini tutamaz. Onlar benim ailemdi. Ben sadece buranın evim, ait olduğum bir yer olabileceğini hissetmek istiyorum."

"Onlarla birlikteyken seninle ilgilenen bir erkek var mıydı?" Ses tonuna derin bir hoşnutsuzluk katmanı girdi. "Belirli birini mi özlüyorsun?"

"Hayır," diye ısrar etti Elora. "En çok annemi ve babamı özlüyorum ama hepsini özlüyorum."

Zendyor hiçbir şey söylemedi, kız tekrar ona bakarken onu gözlemledi. Öne doğru eğildi, gece yarısı gözleri derinleşti. "Bu gece benim odama taşınacaksın. Yatağında sana ihtiyaç duyduğumda seni beklemek zorunda kalmaktan yoruldum."

Elora yutkundu, içinde bir duygu karmaşası vardı.

"Ve bu gece yatağıma geldiğinde," diye devam etti, "bana bilmek istediğim her şeyi anlatacaksın. Grubuna ne olduğunu, Tanrıça'dan neden hoşlanmadığını ve menzilime nasıl girdiğini. Bahane yok, yalan yok. Gerçeği söyleyeceksin. Yoksa seni Kuzey Şehirleri'ne geri göndermek zorunda kalacağım."

Elora yatağında oturmuş, battaniyesinin köşesini parmaklarının arasında döndürerek boşluğa bakarken, zihni Zendyor'un söylediklerine odaklanmıştı söylemişti.

Ses tonu bu sefer farklıydı; onu satın aldığı ya da sorguladığı diğer zamanlardan daha ciddiydi. Belli ki onun menziline girmek için özel bir şey yapmamıştı ama bu sefer ona inanacak mıydı? Ve evet, ona ihtiyacı olmayan diğer bilgileri vermekten kaçınmaya çalışmıştı ama bunlar hakkında konuşmaktan, hatta düşünmekten kaçınmasının bir nedeni vardı.

Ancak Kuzey Şehirlerine geri dönme tehdidi çok büyüktü. Eğer böyle bir şey olursa, bir daha asla güvenli bir yer bulamayacak ve fraksiyonu olmadan geçireceği birkaç gün içinde kesinlikle ölecekti.

Kapı çalındı ve Marahl içeri girdi.

"İyi günler," diye nefes aldı Elora, onu gördüğüne sevinerek. "Seni uzun zamandır görmemiştin. Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Marahl içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Elbette." Masanın önündeki sandalyeye oturdu. "Nasılsınız?"

"Ben... ben iyi değilim," diye itiraf etti Elora. "Lordumuz sırf merak ettiği için ona sahip olmadığım ya da vermek istemediğim bilgileri vermemi istiyor."

Marahl başını eğdi. "Ne yazık ki onun inindesiniz. Eğer bilgi istiyorsa, onu yatıştırmak istiyorsan bunu ona vermelisin."

"Ama ya özelse?" Elora söyledi. "Ya bu konuda konuşmak beni ciddi şekilde üzecekse?"

Marahl nazikçe, "Sana sığınak sağlıyorsa, seni rahatsız eden her şeyi bilmek onun hakkıdır, Elora," dedi. "Öyle hissetmediğini biliyorum ama ona bu bilgiyi vermek sana ve inin geri kalanına düşündüğünden çok daha fazla şekilde yardımcı olabilir."

"Nasıl olabilir anlamıyorum," dedi Elora inatla. "Menzilinden geçmek için özel bir şey yaptığımı düşünüyor, oysa tek yaptığım olabildiğince hızlı bir şekilde karşıya geçmekti. Kendimi gizleyecek ya da sahip olduğu her türlü tespiti saptıracak herhangi bir büyü yeteneğim yok ve sonunda Kuzey Şehirlerine geri gönderileceğimi bilseydim kesinlikle içeri girmezdim."

Marahl gözleri hüzünlü olsa da ona gülümsedi. "Evet, olurdu," dedi nazikçe. "Nyro'nun ininde edindiğin arkadaşlarınla geçirdiğin onca zamana hâlâ değer veriyor olurdun. Ve kesinlikle burada geçirdiğin zamanı hizmetkârlarımızın hayatlarını iyileştirmek ve onları tanımak için harcardın."

Elora ona baktı. "Yani hizmetkârlarla yaptığım şeyi onaylıyorsun?"

"Elbette," dedi Marahl. "İzlemesi büyüleyici oldu. Biz görevliler buna hiçbir zaman kesinlikle karşı olmadık ama sizin başardığınız şeyi için hiçbir zaman yeterli zamanımız ya da insan gücümüz olmadı. Ve dürüst olmak gerekirse, bunun bu inimizde teşvik etmek istediğimiz bir şey olduğundan emin değildik."

"Neden?"

"Çünkü lordumuz çok... huysuzdur. Personelinden oluşan gruplarla iyi çalışacağının garantisi yok. Kendisi sert ve çalkantılıdır, ininin dağınık olmasını istemez. Ve bildiğiniz gibi kurallar konusunda çok titizdir. Tüm değişkenleri bir araya getirdiğimizde, sırf hizmetkârlar birbirleriyle biraz daha fazla vakit geçirebilsin diye onu kızdırma ya da birilerinin zarar görmesi riskine girmenin bir anlamı yoktu. Başlangıçta görevleri daha hızlı bitirmek için hizmetkarları eşleştirmeyi düşünüyorduk, ancak bunu sizin yaptığınız şekilde hiç düşünmemiştik. Bunun gerçekleşmesini izlemek bizim için heyecan verici oldu."

Elora başını salladı, anladığına memnun olmuştu. "Hizmetçileriniz çok çalışıyor. Daha fazlasını hak ediyorlar."

"Biliyorum," dedi Marahl. "Bu yüzden seni durdurmadık."

"Ama benden kaçıyordunuz."

Marahl başını salladı. "Ben senin yolundan çekiliyorum. Diğer hizmetkârlara kim olduğunu hatırlatılmadan gösterebilmen için özgür olman gerekiyordu."

"Buraya nasıl geldin?" Elora'ya bir bakış fırlattı. "Bana söylediğin bu değil miydi? Sana bir şans vermemi?"

Elora kıkırdadı ve Marahl da onunla birlikte gülümsedi.

"Ancak onunla yaptığınız konuşmayla ilgili olarak, size dikkate almadığınızı düşündüğüm bir hususu belirtmeliyim."

Elora kaşlarını çatı. "Ne?"

"Onun topraklarından fark edilmeden geçebilmeniz hepimizi etkileyen bir güvenlik meselesi. Bir dragorai olarak, bölgesinin güvende olduğunu hissetmesi gerekiyor, bu yüzden hiçbir şey yapmadıysanız, bunu bilmesi gerekiyor."

"Ona söyledim. Bana inanmıyor." Marahl omuz silkti. "O zaman ona daha fazlasını ver." "Ne demek istiyorsun?"

"Seni anlamaya çalışıyor, Elora. İzin ver ona." Elora düşünceli bir şekilde dudağını ısırarak başını salladı.

"Bölgelerinin güvenli olması daha da önemli, inlerindeki insanlara güvenmek de öyle." Gülümsedi. "Sadece dürüst olun. Burada gerçek bir yuva şansı istiyorsan, sana güvenmenin bir yolunu bulmasına izin ver. Buraya ait olmak istiyorsan, hakkında konuşmakta zorlandığın o parçanı paylaşmalısın."

Elora ellerine baktı. "Ya bunu bana karşı kullanırsa?"

"Neden yapsın ki?" Marahl sordu. Eliyle odanın etrafını işaret etti. "Seni kendi odasına taşıyor. Belli ki sana bağlı. Savaşa geri dönmektense bu riski almaya değmez mi?"

Elora inin koridorlarında dolaşırken, şu anda yalnızlıktan çok uzak olmasına rağmen yalnızlık onu yeniden sarmıştı.

Bugün hizmetkârlardan hiçbirine yardım etmemişti ama yine de gittiği her yerde onu sıcak bir şekilde karşılıyorlardı; planlarının bozulabileceğini biliyorlardı.

Kendini ejderhanın ininin olduğu yere doğru sürüklenirken buldu, ancak neden o yöne gittiğinden bile emin değildi. Neyse ki orada değildi, bu yüzden inini topladı ve dağınık hazinelerini "hazine kovasına", kemikleri ve eski et parçalarını da çöp kovasına koydu.

Yıkama kovasını doldurdu ve zihnini boş tutarak temizlikle meşgul oldu. Ancak suyu açıklığın kenarından boşalttıktan sonra, zihninde dönüp duran rahatsız edici düşüncelerden daha fazla kaçamadı.

Çalışma odasına geri dönerek etrafta dolaştı ve zihni içinde bulunduğu durumu tartarken dumanlı kokuyu içine çekti. Marahl'ın tavsiyesi iyiydi ve Elora Zendyor'a yalan söylememeyi tercih ederdi. Ama o hiçbir zaman çok uzlaşmacı olmamıştı. İlk geldiğinde onu bir suçlu ve yalancı olarak damgalamış ve bir soruya cevap vermekte tereddüt ettiği için kolunu birçok yerinden kırmıştı. Bu şekilde acımasız olduğunu kanıtlamıştı. Ya söyleyecekleri hoşuna gitmediyse? Ya bundan rahatsız olduysa? Ona yapabileceği, Kuzey'de başına gelebileceklerden daha kötü şeyler vardı.

Duvarlardan birine yaslandı ve yere doğru kayarak iç çekti ve alnını ovuşturdu. Yine de alternatif neydi? Eğer bir yalanın içinde yakalanırsa, onu kesinlikle geri gönderecekti ve muhtemelen ona biraz zarar vermeden önce değil. Kız onun hazinesi olsa da, güvenliği tehlikeye onu tutmazdı - zaten onu tehdit etmişti.

Düşüncelere dalmışken gökyüzünü izliyor olması gerektiğini unutmuştu. Nerede olduğunu unuttuğunu ancak delici bir çığlık inin içinde yankılandığında fark etti.

Ejderha, o daha ayağa kalkamadan açıklıktan içeri girmişti bile. Hafif bir patinajla yere indi, pençeleri çalışma odasının zeminini sıyırdı. Elora kendini duvara yasladı, boğazındaki çığlığı yuttu, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki göğsünde bir gümbürtü vardı. *Dışarı nasıl çıkacaktı!*

Ejderha boşlukta döndü, kuyruğu Elora'nın yanından geçerken gürledi. Elora ona baktı ve neredeyse inleyecekti. Bu kadar büyük, vahşi bir yaratığa bu kadar yakın olabileceğini hiç düşünmemişti.

Ağzından zeminin ortasına, özellikle de çukura sürekli bir buhar akıttı, fırçaladığı yeri kuruttu ve ardından ayağının biriyle hazine kovasının üzerine birkaç parlak eşya bıraktı. Birkaç tanesi sıçradı ve yakınlara savruldu.

Daha sonra çukura yerleşti, kendini rahatça yerleştirmek için biraz zaman ayırdı, bacakları altında, kanatları vücudunun üzerinde duruyordu.

Elora hareket etmeye cesaret edemedi. Dışarı çıkmaya çalışmadan önce yaratık uyuyana kadar beklemesi gerekecekti, hatta belki de o tekrar gidene kadar,

Bu saatler sonra olsa bile.

Ama zaman geçtikçe ejderha uyuyor gibi görünmüyordu. Pırıl pırıl parlayan gözleri açık ve tetikteydi; sanki bir Şey bekliyormuŐ gibi onu izliyor gibiydi.

Elora ejderhaların inlerindeyken uyumak dışında gerçekte ne yaptıklarını hiç düşünmemişti. Bu ejderha burada avladığı her Şeyin kalıntılarını yiyordu ve parlak nesneler toplamayı seviyordu. Ama inlerine döndüklerinde yaptıkları tek Şey bu muydu? Eğer uyumuyorsa, bu yakında tekrar dışarı çıkacağı anlamına mı geliyordu? Kendini duvara yasladı, bacaklarını büktü, kollarını dizlerine doladı ve kaçmak için bir Şans bekledi.

Şaşırtıcı bir Şekilde, bu ejderha zaman oldukça hareketsiz kalabiliyordu.

Zendyor'un *dan askha*'sı tıpkı kendisi gibiydi, bulunduğu her alanda dikkatli ve baskındı.

Elora o telaŐlanırken ya da yemek yerken gizlice kaçmaya bile alıŐamadı, çünkü bunların hiçbirini yapmıyordu - tamamen hareketsizdi. Ancak bu ona onu daha yakından inceleme Şansı verdi.

Çok güzeldi, hatta yakından daha da güzeldi. Pullarının siyahı oldukça doygundu, sanki ona dokunsa kadife gibi yumuşak olacaktı. Ancak her bir pulun bir renk tonu vardı, bu renk ininde pek fark edilmiyordu ama gkyzndeysen altın bir parıltı yansıtıyordu. Dikenleri ve pençeleri kesinlikle korkutucuydu, özellikle de penelerindeki kurumuş kana benzeyen kısımlar, ama sakın ve huzurluyken bu kısımları bile onu daha da heybetli gösteriyordu. Boynunun arkasında, pulları farklı bir dokuya sahipmiŐ gibi görünen bir yama fark etti ama muazzam boyuyla bu yama çoğunlukla görüş alanının dışında kalıyordu. Kanatlarının açıklığı vücudunun uzunluğu kadardı - devasa. Şimdiye kadar gördüğü en etkileyici Őeylerdi.

Sonunda bacakları ağrımaya başladı, bu yüzden kendini biraz rahatlatmak için onları yavaşça düzeltti. Ne yazık ki tam o sırada ejderha hareket etmeye başladı. ukurunda ayağa kalkarak hazine kovasına doğru ilerledi ve yere çarparak küçük bir nesne çıkardı. Elora bunun ne olduğunu göremedi. Burnuyla nesneyi kendine ait bir alana götürdü ve sonra geriye doğru Şaha kalkarak ağzını açtı ve üzerine alev alev yanan bir ateş püskürdü.

Elora'nın nefesi kesildi, ani sıcaklık boŐluėu doldurup üzerine hücum etti ve tenini karıncalandırdı. Odadan kaçması gerektiğini fark ettiğinde ejderha durmuştu. Nesne eriyerek katı, bükülmüş bir hale dönüşmüştü.

Topak. Ejderha tekrar eğildi, onu kokladı ve sonra ön pençesiyle vurarak Elora'nın hemen yanına düşmesini sağladı. Elora nefesini tutarak donakaldı. Ama ejderha ona doğru hareket etmedi. Onun yerine çukurunun içinde dönmeye başladı. Elora dumanı tüten topağa baktı ve ağzı açık kaldı. Som altına benziyordu, Güney'de hâlâ saygı gören ve kraliçenin değer verdiği türden bir altındı bu, ama üzerine hafif dalgalar kazınmıştı, rastgele bir şekilde dağılmıştı ve ateşi tarafından yaratılmış olmalıydı. Tüm eşyaları bundan mı yapılmıştı? Ona öyle gelmemişti ama belki de eritildiğinde topladığı şey buydu. Ama bunun üzerinde durmanın zamanı değildi.

Kendini ayağa kaldırdı ve ejderha hâlâ çukurda dönerken inin kenarına doğru süründü; kendisine çarpma ihtimaline karşı kuyruğunu yakından takip etmeye dikkat etti. Sonunda sakinleştiğinde, inin diğer tarafında, kapının yanındaydı ama durdu ve ejderha sakinleştiğinde duvardan aşağı kayarak tekrar oturma pozisyonuna geçti.

Neredeyse anında, inini alçak bir homurtu sesiyle doldurdu ve tekrar ayağa kalktı. Ön patileriyle onun oturduğu altın yumruya doğru adım atarak yumruyu tekrar ona doğru savurdu. Sonra homurdanarak ve gürleyerek çukura oturmak için geri döndü.

Elora şaşkınlıkla altın yığınının baktı. Yavaşça ayağa kalktı, bir cesaret kırıntısı muhtemelen düpedüz aptallığa dönüşüyordu.

"Bu benim için mi?" dedi usulca.

Ejderha tamamen hareketsiz durdu ve Elora tekrar altına baktı. Soğumuştı ama hâlâ dokunulacak kadar soğuk değildi.

"Teşekkür ederim," dedi ona.

Ejderha yine hareketsiz kaldı, sanki alıp almayacağını görmek için onu izliyordu. Topak tutabileceği kadar soğuyana kadar bekledi ve sonra onu dikkatle ellerinin arasına aldı. Ağırdı ama iki eliyle taşıyamayacağı kadar da ağır değildi.

Yavaşça kapıya doğru yürüdü, gözünü sonunda başını eğmiş olan ejderhadan ayırmadı.

Kapıya ulaştığında ona gülümsedi. "İyi uykular," dedi usulca ve sonra ana ine doğru yol aldı.

Kamarasına ulaştığında, içindeki karmaşa yatışmış ve ejderhayla olan etkileşimi moralini oldukça yükseltmişti. Tüm mantığa göre onu yemesi ya da en azından parçalara ayırması gerekirdi.

onun ininde olmak. Ama belki de bu bir işaretti. Zendyor'un *dan askha*'sıyla dost olmanın bir yolunu bulabilirse, kesinlikle alfanın kendisine de ulaşabilirdi.

Elindeki altın parçasını kitap rafına yerleştirdi ve doğru görüne kadar evirip çevirdi. Sonra derin bir nefes aldı ve hizmetçilerden bazılarına yardım etmeye gitti.

Elbette, Elora odasına vardığında, Zendyor önce onu yatağa götürdü ve mümkün olan her şekilde ondan zevk aldı. Onu diliyle manipüle etmekten, dişleriyle alay etmekten ve parmaklarıyla okşamaktan zevk alıyordu. Onu odanın her yerinde düğümledi, sanki artık odasının bir sakini olduğu için kendini tatmin ediyormuş gibi ve o anı onun kayganlığı ve odanın her yerinde tohumuyla işaretlemek istedi.

Elora kendini buna teslim etti, acımasız zevkin ve duyusal hazzın onu ezmesine izin verdi, yapabildiği sürece onunla rahatladı. Adam onu sayamayacağı kadar çok kez düğümledi ve sonunda, sabahın erken saatlerinde Elora uykusundan uyandığında. Dirseğine dayanarak onu altında vücuduna yasladı. Ona bakarken, kafasında oluşan soruları neredeyse görebiliyordu.

"Menzilinize girmek için özel bir şey yapmadım," diye ağzından kaçırdı. "Sana söz veriyorum. Kuzeye giden vadiden geçtim ve Nyro'nun ininin buluşma noktasına ulaşana kadar devam ettim. Olabildiğince hızlı gittim ve beni görme ihtimaline karşı kendimi gizlemeye çalıştım. Ejderhanı birkaç kez duydum ve hatta bir kez gördüm ama saklandım. Başka bir tespit olduğunu fark etmemiştim. Karşıya geçmek gibi bir niyetim yoktu, bunu sadece geç kaldığım için yaptım."

Zendyor'un gözleri uzun bir süre onunkileri aradı. "Neden geç kaldın?"

"Neredeyse başka bir grup tarafından yakalanıyordum," dedi. "Çevrede koruması olmayan yalnız bir omega olduğunu duymuşlar ve beni istiyorlardı. Beni bulmamalarını umarak ve dua ederek üç gün boyunca bir tapınakta saklanmak zorunda kaldım ve bu beni geç bıraktı. Ama fırsatı kaçırmayı göze alamazdım. Topraklarınızdan geçersen iki şeyden biri olur diye düşünmüştüm. Ya buluşma noktasına ulaşacak ve sizin topraklarınızda güvende olacaktım.

Ya da beni öldürürsün ve ben de bu hayattan sonsuza dek kurtulurum. Yani her iki durumda da cazip bir riskti."

"Grubunuza ne oldu? Neden korumasızdınız? Grubunuzun en iyisi olduğunu söylediğinizi sanıyordum-"

Kapı hafifçe vuruldu. "Şimdi olmaz!" Zendyor kükreyerek yataktan kalktı.

Elora bir elini göğsüne koyarak onu hemen sakinleştirmeye çalıştı.

Kapıda bir duraklama oldu. "Omega'nın eşyaları bende."

Zendyor derin bir nefes verdi. "Eşyalarını gece getirmelerini söyledim, böylece uyandığında senin için hazır olacaklardı," diye mırıldandı ama Elora onun bu kesintiden hâlâ rahatsız olduğunu anlayabiliyordu.

Kapıyı açtığında, iki kâhya Elora'nın eşyalarını kamarasından içeri getirdi. Fazla eşyası yoktu ama Dao masası ve iki sandık da dahil olmak üzere tüm eşyalarını getirmişlerdi.

"Masayı mı yoksa kitaplığı mı istediğinizden emin olamadım?" diye sordu kâhya. Elora'nın tanıdığı bir kâhya değildi bu.

"Hayır," dedi Zendyor.

"Onları isteyebilirim," dedi Elora, küstahça.

Zendyor, "İhtiyacınız olan her şeyi sizin için yaptıracağım," dedi. Kâhyaları kovdu. Elora, Tao masasından düşen bir heykelciği almak için eğildi. "Tanrıçaların bunların arasından bana baktığını söylemeye çalıştığına inanamıyorum," dedi gülümseyerek. "Kaç kez Tao oynadım ve bu aklımın ucundan bile geçmedi."

Zendyor onun yanına doğru ilerledi ve heykelciklerden birini kaldırdı. "Yalan değildi, söyledikleri buydu."

"Ama bu doğru mu?" Elora söyledi. "Onlar senin yaratıcıların, bilmiyor musun?" Zendyor, "Bu, hakkında gerçeği aramakla hiç ilgilenmediğim bir şeydi," dedi.

dedi. "Ama evet, fikir şu ki, kendi suretlerinden yapılmış herhangi bir şeyin gözünden görebiliyorlar."

Elora başını salladı. "O zaman bunlar onların görebileceği şeyler değil," dedi heykelciği sallayarak ve tahtaya bırakarak. "Onların suretinde yapılmadılar."

Zendyor kıkırdadı ve sonra donup kaldı, ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Elora'yı serin bir durgunluk nefesi sardı. "Ne demek istiyorsun?"

Zendyor heykelciklere baktı. "Bunların Tanrıçaların suretlerinden olmadığını nereden biliyorsun?"

Elora gözlerini kırpıştırarak heykelciklere tekrar baktı. "Bundan emin değilim...."

Zendyor aniden karşısında belirdi, yüzünde telaşlı ve şaşkın bir ifade vardı. "Bunu neden söyledin, Elora?"

Elora yavaşça nefes verdi. "Sana anlatacağım," dedi ve yatağı işaret ederek ona doğru ilerledi. Zendyor onu kucağına aldı ve yolun geri kalanında taşıdı. Söyleyeceklerinin geri kalanını ona anlattığında nasıl tepki vereceğinden emin olamadığı için kendini gergin tuttu.

"Benim grubum gerçekten de Kuzey Şehirleri'nde bilinen en iyi gruptu," diye söze başladı. "Grubumuzdaki çocuklar çok fazla açlık, istismar ya da travmatik durumlarla karşılaşmadan büyüyebiliyorlardı. Her yetişkinin kendi sorunları olmasa da, hizipteki yetişkinler onları bunlardan korurdu. Annem gibi benim de omega olduğum ortaya çıktığında, hiziip içinden ama başka bir ailenin parçası olan bir erkekle nişanlandım, böylece diğer herkesin yaptığı gibi hizbi büyötmeye devam edebilecektik. Çocukları nasıl yetiştireceğimi öğrenmeye başladım ve annelerin çocukları doğduğunda alışmak zorunda oldukları yeni sorumlulukları üstlendim." Daha rahat edebilmek için adamın kollarında kaydı. "Yirmi sekiz yaşına geldiğimde henüz kızgınlığım geçmemişti. Ve doğurana kadar görevlerimi yerine getiremezdim. Savaş sırasında evlilik bir lükstü, bu yüzden nişanlım sadece beni hamile bırakacak adamdı. Aramızda sevgi ya da şefkat olması gerekmiyordu, sadece yerine getirilmesi gereken bir görevdi. Hayal kırıklığına uğramıştım çünkü annem ve babam aynı şekilde nişanlanmış olsalar da birbirlerini gerçekten seviyorlardı. Nişanlandığım adama karşı böyle bir çekim hissetmiyordum ama bunun gelişeceğini umuyordum. Annem bana tehlikeli zamanlarda güvenilir bir arkadaşına sahip olmanın cazibeden daha önemli ve tatmin edici olduğunu söylemişti." Elora bunun doğru olmadığını bilerek gözlerini kapadı. Zendyor'a duyduğu çekim onu bu düşünceden tamamen uzaklaştırmıştı.

"Devam et," dedi, ses tonunda tedirginlik vardı.

"İlişkimizin resmi olarak başlamasından önceki gece, ısı indükleyiciyi alacağım zaman, bir rüya gördüm. Ve birden kendimi başka bir yerde buldum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Artık Kuzey Şehirleri'nde değildim, başka bir yerdeydim, bir zamanlar Kuzey Şehirleri olabilirmiş gibi görünen ama kesinlikle öyle olmayan güzel bir altın manzaranın içindeydim. Orada bir kadın duruyordu ve bana bir karar verme zamanımın geldiğini söyledi. Ne olduğunu bilmiyordum.

konusuyordum. Uzaklaşmaya çalıştım ama her arkamı döndüğümde başladığım yere geri dönüyordum; altın bir manzaranın ortasında karşımda duruyordu."

Zendyor'un yüzünde tuhaf bir ifade belirdi.

"Bana adını söyledi ve Yedi Tanrıça'dan biri olduğunu söyledi. Ondan sonra rüya bulanıklaştı." Bir nefes aldı. "Ama uyandığımda, grubumun her bir üyesi ölmüştü."

Zendyor'un yüzünde endişe çizgileri belirdi. "Bu nasıl olabilir? Nasıl öldüler?"

"Bilmiyorum," dedi Elora. "Onlara ne olduğunu hiçbir zaman anlayamadım. Ne yara ne de kan vardı; sanki kalpleri durmuş gibiydi." Bir daha asla gözünün önüne getirmemeye çalıştığı o ceset yığınının hatırlayınca gözyaşlarına boğuldu. "*Herkes* ölmüştü. Çocuklar, bebekler, annem ve babam, tüm teyzelerim ve amcalarım, savaşta yaşamaya değer kılan herkes." Gözyaşlarını yüzünden sildi. "Aptalca görünebileceğini biliyorum ve seni kırmak istemem ama hepsinin aynı anda ölmesinin bir tesadüf olduğuna inanmıyorum. Bunun sadece bir rüya olduğunu biliyorum ama sadece bir Tanrıça böyle bir şey yapabilir ve neden yaptığını anlamıyorum. Onlara her gün, günde birçok kez bizi güvende tutmaları, incinmemizi ya da ayrılmamızı engellemeleri için dua ettik. Açlıktan ölmeyelim diye, çocuklarımız güvende ve iyi büyüsün diye onlara dua ettik. Ve o da bunu yaptı. Onları benden aldı ve aynı zamanda beni savunmasız bıraktı." Yutkundu, sesi fısıltıya dönüştü. "Sana küçük oğlan ve kız hakkında anlattığım ilk hikâyeyi biliyor musun? Onlar benim annem ve babamdı." Titremelerini engellemek için dudaklarını bir çizgi haline getirmeye zorladı. "Bir Tanrıça'nın neden böyle bir şey yaptığını anlayamıyorum."

Zendyor sessizdi. Düşünürken arkasını döndü ve uzun bir nefes verdi. "Sana ne söyledi?"

"O rüyada ne olduğunu bilmiyorum," dedi Elora. "Denedim ama...." Omuz silkti. "Hatırlamak istemediğim için mi yoksa o bir şey yaptığı için mi bilmiyorum. Ama ne olduğunu bilmiyorum."

Zendyor bundan sonra uzun bir süre sessiz kaldı ve Elora ona bakmaya cesaret edemedi. Kızgın olmalıydı.

"Bilmek istiyor musun?" dedi sonunda.

Elora ona inanamayarak gözlerini kırptırdı. "Öğrenmek için bir şeyler yapabilir misin?"

"Evet," dedi Zendyor. "Ama bu çok hassas bir süreç. Bir kez başladı mı durdurulamaz. Ve her şeyi yeniden hissedeceksin."

Elora düşüncelere daldı. O günden beri olanları unutmaya ve aklından çıkarmaya çalışıyordu ama eğer ne söylendiğini öğrenebilirse, belki bu ailesinin ve arkadaşlarının neden ölmek zorunda kaldığını açıklayabilirdi. Ve belki de artık Tanrıçalara karşı bu kadar güvensiz olmayacaktı.

Zendyor'a dönerek, "Sen de görebilecek misin?" diye sordu. Başını salladı.

Bu onu daha iyi hissettirdi. "Pekala."

Zendyor onu kendine yakın tuttu ve elini kaldırarak başının yanında gezdirdi.

"İlk başta garip gelebilir," dedi. "Keskin gelebilir ama acıtmayacak. Sadece rahatlamaya çalışın."

"Ne yapacaksın?" diye fısıldadı.

"Hatırlamana yardımcı olacak bir büyü yapacağım."

"Bir rüyayı hatırlamak için bir büyü mü?" diye sordu biraz şüpheyle. "Rüyalara büyü kullanarak ulaşmanın tehlikeli olduğunu sanıyordum çünkü çok belirsizler."

"Öyle," dedi Zendyor.

Elora başını kaldırdı. "O zaman bunu neden yapıyorsun? Neden riske atıyorsun

Bu

mu "Bu bir rüya olmayabilir, Elora," dedi. "Rahatla."

"Elora kaşlarını çattı ve başını salladı, bu fikir o kadar muhteşemdi ki Öyle ki, bir süreliğine algılayamadı, ama sonra ilahi söylemeye başladı, ana dilinin eski dilinde karmaşık kelimeleri akıcı bir şekilde okuyordu.

Adamın elinden sıçrayan dikenler kafa derisini tırmaladı ve kadın bu his karşısında gerildi.

"Sakin ol," dedi Zendyor tekrar, sesi yumuşaktı.

Elora derin bir nefes aldı ve kafasının içine ılık bir sıcaklık sızarken nefesini verdi.

"Geçmişi düşün," dedi Zendyor. "Onu görür görmez olan ilk şeyi hatırlamaya çalış."

Elora gözlerini kapadı, o anı, altın şehri, güzel Tanrıçayı düşündü. Boğazının arkasındaki keskin bir çekiş onu neredeyse boğuyordu ve gözlerini açtığı anda oradaydı.

Çok güzeldi; uzaktaki şehir, beyaz bulutlarla pembemsi bir gökyüzüne karşı muhteşem bir ufuk çizgisi oluşturuyordu. Etrafında altın rengi tarlalar uzanıyordu; zengin, sağlıklı toprak, altın rengi ve bereketliydi. Elora manzaranın ne kadar uzandığını görmek için başını çevirdi ve kendini olağanüstü güzellikte altın rengi bir kadının gözlerinin içine bakarken buldu. Güzel vücudunu vurgulayan uzun, dökümlü bir elbise giymişti ve altın rengi örgüleri beline kadar iniyordu. Teni, mücevherleri ve ayakkabıları gibi altın rengindeydi. Gözleri bile serin bir kehribar rengindeydi ve Elora'ya dikkatle bakıyorlardı.

"Oh," dedi Elora, irkilerek. "Seni orada görmedim. Neredeyiz biz?"

"Selamlar, Elora," dedi kadın.

Elora kaskatı kesildi. Kadının sesi tuhaftı, sanki Elora'nın içinden geliyor gibiydi. Sanki gerçek değilmiş gibi hafif bir yankısı vardı. Elora gözlerini kırıştırdı ve görüş alanının kenarlarında bulanıklık belirdi.

"Beni duyuyor musun, Elora?"

Elora gözlerini kırıştıtararak kadına baktı. "Sen de kimsin?"

"Benim adım-" Adını söylerken Elora'nın zihninden garip bir ses . "Ben senin her gün dua ettiğin Tanrıçalardan biriyim."

Bu gerçek olamazdı. Elora etrafına bakındı ve sonra kendi kollarını hissetti.

O gerçek gibiydi ama diğer her şey gerçek değildi.

"Elora. Üzgünüm ama grubunuzla devam etmeniz mümkün değil."

"Ne demek istiyorsun?" Elora telaşla, "Ne yaptık?" dedi. "Biz ne yaptık?"

"Hiçbir şey," dedi kadın. "Ama kaderinde seninle kalmak yok.

onlara. Önünüzde daha büyük şeyler var ve yolunuzu kabul etmelisiniz."

"Ne demek istiyorsun? Yarın kızgınlık dönemimde çiftleştirileceğim. Bundan daha önemli bir şey yok."

"Senin omuzlarında çok daha büyük bir sorumluluk var Elora," dedi kadın. "Ve bu o değil."

Elora kaşlarını çatarak ona baktı. "Nedir o zaman?" "Buna cevap vermek için benimle gelmelisin."

Elora kaşlarını çattı ve kadının söylediklerinden rahatsız oldu.

"Fraksiyonumu terk etmiyorum. Savaş sırasında benim için en güvenli yer orası."

"Hayır."

Elora inatla, "En güçlü grup biziz," diye karşı çıktı. "Eğer gerçekten bir Tanrıça olsaydın, bunu bilirdin."

Tanrıça gülümsedi, güzelliği neredeyse acı vericiydi. "Yarattıklarımızın hayatları hakkında kontrol edemeyeceğimiz çok şey var," dedi neredeyse üzgün bir şekilde. "İstedığınız kararları ve seçimleri yapmak için özgür iradeye sahipsiniz. Ama bazen bir sonucu garantilemek için müdahale etmek zorunda kalıyoruz. Annen ve baban iyi insanlar ama sadece bildiklerini yapabilirler. Ve senin farklı olduğunu hissetseler bile, çocuklarını uzaklara göndermeyi asla düşünmezler, bu yüzden müdahale etmeliyim."

Elora kafası karışmış bir halde onu salladı.

"Beni nereye göndereceksin?" "Seni hak ettiğin yere götürmek için."

Elora hayal kırıklığı içinde nefes verdi. Rüya görüyor olmalıydı ve bu çıldırtıcı bir rüyaydı. Tekrar etrafına bakındı, ürkütücü altın rengi neredeyse gözlerini kör ediyordu. "Neredeyiz biz?"

"Yedi Krallık'tayız." "Orası neresi?"

"Çocuklarınızın çocuklarının bir gün ziyaret etmesini umduğum bir yer."

"Neden savaş hakkında hiçbir şey yapmıyorsunuz?" Elora tersledi. "Neden durdurmuyor ve bizi korumuyorsun?"

"Yarattıklarımızın iradesini kontrol edemeyiz," diye tekrarladı Tanrıça. "Asla edemeyiz. Tek yapabileceğimiz rehberlik etmek ve örnek olmak."

"Nasıl örnek oluyorsun?" Elora neredeyse bağııyordu. "Ortadan kayboldun."

"Bizim mirasımız örnektir," dedi. "Nasıl hatırlandığımız önemlidir. Şu anda topraklarınızda bulunsaydık hiçbir faydamız olmazdı. Göz yumsak da yummasak da bizim adımıza zarar vermek isteyenler var. Yarattıklarımıza zarar vermeye, sevdiğimiz her şeyi yıkmaya istekli olanlar var. Bunun karşısında hazır bulunamayız. Şiddeti sona erdirmek sizin türünüze bağlı olmalı."

"Ama bunu yapan bizim türümüz. Kral ve kraliçe kontrol ediyor, biz değil."

"Acı çekiyorlar. Mantık dinlemeyecekler. Zamana ihtiyaçları var."

Bunun üzerine Elora çok öfkeleni. "Onlar bizi öldürürken iyileşmek için zamana mı ihtiyaçları var?" diye bağırdı. "Neden onlara bu kadar ayrıcalıklı davranılıyor?"

Tanrıça ona sanki zaten bilmesi gerekiyormuş gibi bir bakış attı. "Çünkü güçleri var. Güç önemli olan tek şeydir. Kendiniz için yarattığınız dünyada bunu siz sağladınız. Ve ben de size bunu öneriyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen kendi grubundaki herkesten ve İkiz Diyarların çoğundan çok daha üstünsün Elora. Sana şimdi, güvenli bir şekilde, korkmadan ve zarar görmeden gücüne kavuşma şansı veriyorum."

"Grubuma yardım etmek için mi?"

"Hayır."

Elora başını iki yana salladı. "Hizbimi desteklemediğim sürece hiçbir şey yapmayacağım," dedi kararlı bir şekilde. "Siz bizi terk etmek isteyebilirsiniz ama ben hizbimi tüm varlığımla korumak ve kollamak üzere yetiştirildim."

"Bunu reddedemezsin," dedi Tanrıça, sesi bir ton düşerek. "Neden? Benim dışımda herkesin özgür iradesine izin mi veriyorsun?"

Tanrıça'nın yüzü değişip dönüşerek farklı bir ifadeye büründü. "Demek istediğim, acı ve ıstırap vaadi olmadan bu teklifi reddedemezsiniz. Buna katlanmanızı istemeyiz. Seçim sizin."

"Ne seçimi? Onlara faydası olmayacak bir gücü kabul etmek için hizbimi terk etmemi istiyorsunuz. Yoksa acı çekeceğim."

"Evet. Seçeneklerden hoşlanmasanız bile bu yine de bir seçimdir." Tanrıça ona yakından baktı.

Elora tedirgin bir şekilde nefes verdi. Neden bilmece gibi konuşuyordu? Dönüp manzaraya baktı.

"Teklifimi kabul etsen de etmesen de içgüdülerin seni doğru yere götürecektir," dedi Tanrıça.

Elora gözlerini kapadı ve zihnini sakinleştirdi. "Neden ben?"

"Seni ben seçmedim, Elora. Sadece seçene yardımcı oluyorum."

Bir bilmece daha. Elora başını salladı, Tanrıçaların nasıl bir hayal kırıklığı olduğuna inanamıyordu.

Ve bu düşünce aklından geçerken Tanrıça'nın ifadesi karardı. "Ben senin kutsal annemim," dedi sertçe. "Ve farkında ol ya da olma, söz konusu olan senin hizbinden daha büyük şeyler var. Kararın nedir?"

"Savaştan sağ çıkmamıza yardım et, ne istersen yaparım ama onları bırakmayacağım."

Tanrıça başını zarıfçe eğdi. "Nasıl isterseniz. Fikrini değiştirdiğinde, gücünü kabul etmek için adımı söylemen yeterli."

"Fikrimi değiştirmeyeceğim."

"Olmak üzere olan şeyin tekrarlanmasını önlemek için bunu yapmalısın." Sesi neredeyse hüzünlüydü.

Onunla birlikte altın rengi manzara da soldu.

Elora rüyadan kaçmak için mücadele etti.

Sarsıldı ve kıpırdandı, kendini zihnindeki altın bulanıklığından dışarı sürükledi ve sonunda gözlerini açtığında çoktan hıçkırmaya başlamıştı.

"Onları öldürdü," diye nefes nefese kaldı. "Onları öldürdü çünkü onları terk etmedim."

O gün hissettiği kalp ağrısı, kayıp ve yıkım tekrar içine işledi ve Tanrıça'nın anısıyla birlikte, bunun kendi kararı yüzünden olduğunu bilmek her şeyi bin kat daha kötü hale getirdi.

Zendyor onu kucaklarken sessizdi, ona elinden gelen tüm rahatlığı veriyordu ama kokusunun ve bedeninin rahatlığı bile onu saran umutsuzluğu ve suçluluk duygusunu silmeye yetmiyordu. Kendi hizbini öldüren o olmuştu; onu dragorai inlerine girmeye zorlayan seçimi o yapmıştı. "Bunu neden yaptı?" diye hıçkırdı. "Neden bana ne yapacağını söyleyemedi?"

"Tanrıçalar açık konuşmaktan acizdir," dedi Zendyor. "Sözlerini çözmek biraz zaman alır. Anladığını sandığın cevapların bile başka bir anlama geldiğinden eminim." Onu geri çekti, başparmağıyla gözyaşlarını sildi ve başını ona doğru eğdi. "Bir sonucu garantilemek zorunda olduğunu söyledi. Hangi güçlerden bahsettiğini biliyor musun?"

"Hayır, benim hiçbir zaman gücüm olmadı. Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Ve eğer onun adını söylersen, güç kazanacaksın."

"İstemiyorum!" Elora aniden çığlık attı, öfke onu öyle bir yakaladı ki tüm vücudu titredi. "Bana vermek istediği şeyi, bana zorla kabul ettirmek için ailemi öldürdüğü şeyi istemiyorum. Ondan nefret ediyorum. Hepsinden nefret ediyorum." Zendyor onu tekrar kendine çekti, sıkıca tuttu ve başını boynuna bastırdı, böylece kendini güvende hissedebilecek ve onun tutuşuyla rahatlayabilecekti,

kokusunu ve vücudunu.

Grubuna gerçekten ne olduğu gerçeğinin acısı onu derinden yaraladı. İyi kalpli insanlardan oluşan bir topluluğun, kendi ailesinden oluşan bir topluluğun parçası olmaktan hiç bu kadar gurur duymamıştı, ancak onları öldürmekten sorumlu olduğunu keşfetti.

Daha fazla ağlayamayana kadar hıçkırdı ve sonra Zendyor'un kollarında uyuşmuş bir halde yataarken, ıssız bir arazide sislerin dağılması gibi ona yeni bir bakış açısı göründü.

Tanrıça, gücüne böyle bir şeyin tekrar yaşanacağı tehdidinde bulunmuştu. Bu Nyro'nun inindeki asayı öldüreceği anlamına mı geliyordu? Ya da buradaki asayı? Bunu neden yapsın ki? Tanrıçalar ondan gerçekten ne istiyordu?

Zendyor'un göğsüne sokuldu ve içinde boğulduğu ıssızlığı bastırmak için onun sıcaklığını arayarak hıçkıra hıçkıra ağladı. Saatler sonra sıkıntılı bir uykuya daldı.

OceanofPDF.com

ELora ertesi gün uykuya dalıp çıktı. Aç olmadığını söyleyip duruyordu ama Zendyor onu yemek yemeye zorluyor, yemeklerini doğrudan odasına teslim edildi.

Uyanıkken sessizdi, çoğu zaman boşluğa bakıyor, kendisinden saklanan anı hakkında derin düşüncelere dalıyordu. Pek konuşmuyordu ve Zendyor onunla konuştuğunda yüzüne bile bakmıyordu. Çoğunlukla yatağa kıvrılıp ona yakın olmak istiyordu ve Zendyor da onu bu konuda hoşgörüyü karşıladı.

O akşam tüm hizmetçilere görevlerini bırakmalarını emretti, böylece onunla birlikte hoşlandığını bildiği aktiviteleri yaparak vakit geçirebileceklerdi, ama o bunu reddetti. Göğsünü kemiren endişe çekirdeği tam anlamıyla endişeye dönüştü. Elora'nın daha önce bu şekilde davrandığını hiç görmemişti ve hizmetçilerle vakit geçirmeyi reddetmesi tamamen karakterine aykırıydı.

Belli ki kaybettiği ailesi için yas tutuyordu ve bunu izlemek onu tedirgin ediyordu. Onu öğrendiği ilk günden beri şüpheleniyor, yalan söylediğine ve kendisini kandırmaya çalıştığını inanıyordu, oysa başından beri tam olarak söylediği gibiydi. Onun aklına girdiğinde, hiçbir aldatma, hiçbir yalan, hiçbir başıboş ya da hileli düşünce yoktu. Grubuna duyduğu sevgi ve ilgi çok güçlüydü ve bu onun için büyük bir kayıptı.

Zendyor, izinsiz girenlerle, kurallara karşı gelenlerle ve hatta Nyro'yla yaşadığı deneyimlerin, kanıtlar gözünün önündeyken bile Elora'ya yaklaşımını etkilemesine izin verdiği için kendine lanet okudu. Bu kadın her zaman gülümsemek, neşe yaşamak ve herkese neşe getirmek için bir neden buluyordu

onun etrafında. Bu onun gerçek kişiliği - kim olduğunun ve kendini dünyaya nasıl ifade ettiğinin parlayan ışığı. Onu hizmetkârlarla birlikte izlemişti; birinin aylarca rol yapması imkânsızdı. Bunu daha önce görmeliydi.

O gece ona uzandığında, aralarında her zaman olduğu gibi ateşli ve tutkuluydu - sanki hiçbir şey değişmemiş gibi. Onun için açıldı, onun için damladı, onun boynunu, dilini aradı ve terk edilmiş bir şekilde doruğa ulaştı. Bir alfa ile omega arasında her şey olması gerektiği gibiydi. Ama aralarında bundan daha fazlası olduğunu biliyordu.

Onun kendisine ait olduğunu inkâr edemezdi. Klan görevleri için ayrılmak istemediği andan itibaren bunu içten içe biliyordu çünkü onunla birlikte olmak istiyordu. Bu daha önce tecrübe ettiği bir şey değildi ve gerçekleri daha önce kabul etmesi gerekirdi ama önyargısı çok derindi. Yine de onun böyle sırlar sakladığını hiç beklemiyordu. Gerçeklerin ortaya çıkmasıyla birlikte, ona ya da bir çift olarak onlara daha fazla zarar vermeden bu meselenin halledildiğinden emin olmalıydı ve bunu kardeşlerine de söylemeliydi.

Ayrılmaya hazırlanırken Marahl'a, "Bu odada kalmasını sağla," dedi. Elora onun yatağında doygun ve bitkin bir şekilde yatıyordu, onun tohumuyla doluydu. Muhtemelen hiçbir yere gitmek istemeyecekti ama artık işi şansa bırakmıyordu.

Marahl gözlerini kırptırdı. "Yani onu buraya kilitlemeli ve dışarı çıkmasına izin vermemeli miyim?" "Söylediklerimde anlaşılmayan bir şey mi var?" diye gürledi.

"Elbette hayır lordum," dedi Marahl. "Siz dönene kadar onu burada tutacağım."

Elora'ya baktı. "Bir şey söylemek bana düşmez," diye tereddütle başladı, "ama o iyi mi?"

"İyileşecek," dedi Zendyor cübbesini giyerken. "Şu anda acı çekiyor ama iyileşecek."

"Çok rahatladım lordum," dedi Marahl, ses tonunda rahatlama vardı. "İnimize ve çalışanlarımızın hayatına çok şey kattı." Bir an durakladı ve uyuyan eşine bakmak için etrafına bakındı. "Belki de şimdi ona bir rol vermeyi düşünebilirsiniz? Çok uzun zamandır burada ve bu ona gerçekten kendini iyi hissettirecektir."

"Hayır," dedi Zendyor kararlılıkla. "Bu artık uygun değil, Marahl. Döndüğümde açıklayacağım." Tekrar yatağa baktı. "Ona istediği her şeyi verin. Ziyaretçi kabul edebilir."

"Evet, lordum." Cübbesiyle oynadı. "Lordum, gitmeden önce bilmeniz gereken bir şey daha var."

Kardeşler tapınakta toplanırken Nyro esneyerek, "Bu iyi olsa iyi olur kardeşim," dedi. "Yumuşak ve istekli hamile omega'mı yatakta bıraktım."

"Tabii ki acil," diye bağırdı Zendyor, öfkesi aniden kabarmıştı. "Hiçbirimiz burada olmak istemiyoruz, hepinizi buraya eğlence olsun diye çağırmadım."

Son birkaç aydır işler çok daha yoğun hale gelmişti. Gözetleme ve soruşturma zamanları sona ermek üzereydi; yakında kral ya da kraliçeyle ya da her ikisiyle birden açık bir savaş başlatacaklardı. Zendyor uzun zamandır kardeşlerini saldırmaya teşvik ediyordu ama Elora inine geldiğinden beri daha güvenli bir plan olmadan savaşa girmeye pek hevesli değildi. Neyse ki bir plan yapma aşamasındaydılar.

"Pekâlâ, Zendyor," dedi Tyomar yatıştırıcı bir sesle. "Nyro senin bunu yapmayacağını biliyor." Tyomar'ın şu anda ilgilenmesi gereken kendi omega'sı vardı - şüphesiz o da bu işi mümkün olduğunca çabuk bitirmeyi umuyordu.

Sethorn çenesini kaşıdı ve esnedi. "Anlamsız tartışmalar için gecenin çok geç bir vakti."

Khyros içeri girdiğinde hepsi yerlerine oturdu. Masanın başındaki koltuğuna oturdu, yorgun olduğu her halinden belliydi. "Zendyor, bizi neden çağırdın?"

Zendyor doğrudan konuya girdi. "Eşimi buldum." Şaşkınlık tüm kardeşlerin yüzüne vurdu.

"Yeni bir kadın hakkında hiçbir şey söylemedin mi?" Tyomar söyledi.

"O aylardır benim inimdeydi."

," dedi Khyros hışımla. "Bize nereden bildiğini söyle?" Zendyor Nyro'ya baktı. "Öncelikle, bu Elora."

Nyro öne doğru eğildi, yüzünde inançsızlık çiçekleri açtı sonra güldü.

"Elbette. Aylardır onun peşindesin."

"Onu geri istememin nedeni bu değildi," dedi Zendyor.

"İmya buna bayılacak." Nyro kıkırdadı.

Zendyor onu görmezden geldi ve konuşurken yumruklarını sıktı. "Menzilimden geçtiğinde bir güvenlik ihlali olduğunu düşündüm. Yorgynel bana işaret vermedi, ona saldırmadı ya da geçmesini engellemek için herhangi bir şey yapmadı. Şimdi fark ediyorum ki

Nel onu takip ediyordu. Sanırım onu korumaya ya da yakalayıp inime getirmeye çalışıyordu ama Nel bunu yapabilmesi için açık düzlüklerden uzak durdu. Kız benim bölgemden ayrılmak üzereyken sinirlendi ve bana işaret verdi. Ondan ve iz sürücülerimden kaçtığını sanıyordum ama görünen o ki Nel ile aralarında bir bağ oluşmuş. Kâhyam bana onun inini temizlediğini söyledi."

"Ve ona izin mi verdi?" Tyomar inanamayarak sordu.

"Evet." Zendyor sandalyesinin yanına eğildi ve sandalyesinin yanında duran, ancak dragorai ateşiyle yapılmış olabilecek altın parçasını kaldırdı. "Bu onun odasında bulundu."

Diğer kardeşler farklı derecelerde şaşkınlıkla ona baktılar.

Tyomar, "Ona hediyeler verdiğine göre kesinlikle ona bağlı," dedi.

Ejderhalar hazinelerini paylaşmazlardı ve paylaştıkları nadir durumlarda da bunu eşlerine kur yapmak ya da onları rahatlatmak için yaparlardı.

"Tek işaret bu mu?" Sethorn sordu.

"Hayır. Sonunda bana geri döndüğünde, onu neden menzilimi geçtiği ve korumasız olarak geçmeyi nasıl başardığı konusunda sorguladım. Bana bir şey söyleyemedi. Tabii ki şüphelendim. Sonra kâhyalarımından biri onun Tanrıçalara karşı bir nefret beslediğini fark etti."

"Bu kulağa hiç hoş gelmiyor," dedi Sethorn kaşlarını çatarak. "Tanrıçalara karşı nefret besleyen hiç kimse yanımızda olmamalı."

"Biliyorum," dedi Zendyor. "Ne olduğunu derinlemesine araştırmaya çalıştım ama onu sıkıştırdığımda sadece onlardan korktuğunu anladım. Daha fazla zorlamadım çünkü... hem onun hem de klanımızda olup bitenler yüzünden dikkatim dağılmıştı."

Nyro, "Eminim onu hâlâ beceriyorsundur," diye mırıldandı.

Zendyor ayağa kalkarken yumruğunu masaya vurdu ve odanın içinde büyük bir gümbürtü koptu. "Neden çeneni kapatıp konuşmamı bitirmeme izin vermiyorsun?" diye bağırdı. "Her şey seninle ilgili değil Nyro. Tartıştığımız kişi benim *dostum*. Eşin söz konusu olduğunda kendi günahlarını ve bu yüzden hepimizin başına gelenleri unutmuş görünüyorsun! Bu lanet olası bir şaka değil."

Kimse konuşmadı ve sessizlik içinde Nyro ayıldı.

"Özür dilerim kardeşim," dedi, saygı göstergesi olarak başını eğerek. "Devam et."

Zendyor sandalyesinde arkasına yaslandı ve damarlarındaki gerginliği yatıştırmaya çalıştı. "Onunla birlikte olmak..." Nyro ve Tyomar'a baktı, iki çiftleşmiş

Kardeşlerim. "Eminim ikiniz de anlayacaksınız. Bu üstün bir deneyim. Başka işaretler de vardı ama ben onları görmezden geldim çünkü onun bir suçlu ve yalancı olduğunu düşündüm."

Nyro kaşlarını çattı. "Sana onun iyi bir insan olduğunu söylemiştim. İnimde çok sevilirdi."

"Ve bu konuda sana inanmamı mı bekliyorsun?"

Nyro'nun ifadesi bozuldu. "Ben yalancı değilim kardeşim."

"Önemli şeyler hakkında değil, hayır," dedi Zendyor. "O senin için önemli mi?"

Nyro'nun çenesi sıkıştı. "İ'mya sana Elora'nın onun iyi arkadaşı olduğunu söylemişti."

Ona güvenmemenize gerek yok."

"Söyledi. Ama ikiniz de bana onun lanet bir *kon'aya* olarak ininizde olduğunu söylemediniz!"

Sethorn ısıık çalarken Tyomar gözlerini kapattı, başını tavana kaldırdı ve nefes verdi.

"Aramızda hiçbir şey olmadı," diye ısrar etti Nyro. "Onunla daha önce hiç tanışmadım bile-"

"Biliyorum," diye araya girdi Zendyor. "Buna inanıyorum. Ben sadece yüzyıllar boyunca davranışlarınızla ilgili deneyimlerimin eşime olan güvensizliğime nasıl katkıda bulunduğuna işaret ediyorum."

Nyro buna bir şey demedi ama sandalyesinde geriye doğru yığıldı. "Diğer işaretler neydi?" Tyomar sordu.

Zendyor öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayadı. "Öfkelendiğimde beni sakinleştirme yeteneğine sahip."

Bunun üzerine Nyro başını kaldırdı, kaşlarını kaldırdı.

"Bunun sadece onun kokusuna çok düşkün olduğum için olduğunu düşünmüştüm - inanılmaz bir koku - ama bundan daha fazlası var. Defalarca öfkeme yenik düşmemi engellemeyi başardı. Ve hepiniz biliyorsunuz ki ben bu öfkemle gurur duyuyorum, kendimi tutmuyorum ama onun beni sakinleştirmesinden de keyif alıyorum."

Sethorn, "Bu gerçekten de etkileyici," diye onayladı.

Zendyor başını salladı. "Ama bunların hiçbiri bu toplantıyı çağdırmamın nedeni değil." Bir nefes aldı. "Ona bir Tanrıça göründü."

Odaya şok edici bir sessizlik çöktü. Khyros oturduğu yerden kalktı, yüzünü şaşkınlık kaplamıştı. "Ne dedin sen?"

"Elora senin inine gelmeden önce," dedi Nyro'yu işaret ederek, "Yedi Krallık'ta bir Tanrıça ona göründü ve Elora'nın ruhunu uyandırmaya yardım etmeyi teklif etti."

gerçek güç, ama şarta bağlıydı. Elora grubundan ayrılmak zorundaydı. Bunu yapmadığında... uyandığında hepsini ölü buldu."

Sethorn nefesinin altından küfretti. "Kulağa gerçekten de bazı Tanrıçalar gibi geliyor."

"Hangi güçten bahsediyor?" Khyros söyledi.

"Bunun dışı bir dragorai olarak sahip olabileceği bir güç olduğundan şüpheleniyorum."

Tyomar yavaşça, "Dışı dragorailerin özel bir gücü yoktur," dedi. "Onlar da bizim gibiler, dili biliyorlar ve onu kullanmalarını sağlayacak büyülerini öğreniyorlar. Bundan daha fazla güce nasıl sahip olabilir ki, özellikle de bir *dan askha*'sı yoksa?"

"Bilmiyorum," dedi Zendyor.

"Neden gücü kabul etmedi?" Sethorn sordu.

"Hizbinden ayrılmak istemedi."

Sethorn kaşlarını çatı. "Bir Tanrıça ona göründü ve ona anlatılamaz bir güç teklif etti ve o da bunu reddetti... Hizbi için mi?"

Zendyor, "Onun grubu onun ailesiydi," dedi.

"Yani?" Sethorn başını salladı. "Küçük ölümlülerin yüksek ölümlülere ve yaratıcılarımıza itaatsizlik ve saygısızlık etme ihtiyacını asla anlayamayacağım. Pek çoğu ona sunulan fırsatı elde etmek için binlerce kez adam öldürür. Yedi'nin yüzyıllardır kimseye görünmediğinin farkında mı?"

Zendyor'un göğsünde akkor halinde bir öfke patladı ve kontrolünü elinde tutarak kendini onu uzak tutmaya zorladı. Eğer Elora eşi olarak klanının bir parçası olacaksa, kardeşlerinin bunu anlaması gerekiyordu. Farklı bir taktik uyguladı; stratejik kardeşine uygun bir taktik. "Sen olsaydın bizi terk eder miydin?"

Sethorn onun bakışlarına karşılık verdi. "Bu farklı bir şey."

"Neden? Onlar bizim yaratıcılarımız. Biz tehlikedeyken açıklama yapmadan bizi bırakır mısınız?"

Sethorn daha da gerildi. "Bizim onlarla olan bağlantımız farklı. Yüzyıllardır bizi görmezden geldiler ve bizi bu tehlikeyle baş başa bıraktılar."

"Elora'nın argümanı da buydu," dedi Zendyor. "Tanrıça'ya onları terk etmesini istemek yerine neden kendi grubuna yardım etmeyi reddettiklerini sordu."

Sanki kardeşleri cevabı öğrenmek isteyip istemediklerinden emin değilmiş gibi masada kısa bir sessizlik daha oldu.

"Tanrıça onların yokluğunun miraslarını koruduğunu söyledi," dedi Zendyor.

Khyros nefesinin altında küfrederek masadan uzaklaştı, Tyomar sessiz bir düşünceye daldı ve Sethorn sandalyesinde geriye doğru yığıldı. Nyro tabii ki konuştu.

"Yine de kabul edebilir mi?" Nyro sordu. "Güç mü?"

"Evet. Onu elde etmek için Tanrıça'nın adını söylemesi gerekiyor." "Hangi Tanrıça?"

"Altın olan." Zendyor onun adını söylemedi. İsimlerini söylemek son derece zor olsa da, bir Tanrıça'nın ismini yüksek sesle söylemek dikkatlerini çekerti ve bu durumda bu kimsenin istediği bir şey değildi. Yedi'nin dragoraylara karşı ilgisizliği ve klanlarını tamamen ihmal etmesi, Kuzey ve Güney savaşından daha büyük bir sorundu. Eğer varsa, doğru zamanda ele alınmalıydı. Khyros'un klanın lideri olan Elora'yı görmezden gelerek ona görünmesi Khyros için büyük bir hakaret olmalıydı.

"Demek eşin," dedi Tyomar. "Hâlâ istemiyor."

"Travma geçiriyor ve Tanrıça ile yaptığı konuşmayı yeni hatırladı. Onların ölümü için kendini suçluyor."

"Tanrıça, bir ejderha inine sığınması için hafızasını bloke etti, değil mi?" Khyros öfkeleni. "Hepimiz Tanrıçalar tarafından manipüle ediliyoruz."

"Ama bir şekilde işin içinde olmaları gerekiyordu," diye akıl yürüttü Tyomar. "Artık dişi dragorai'ler ya da dişi ejderhalar yok - eğer hayatta kalacak olsaydık, Tanrıçaların bir noktada devreye girmesi gerekirdi, bunu biliyorduk."

"Bu farklı hissettiriyor," dedi Khyros.

"Neden?" Nyro sordu.

Khyros, "Daha manipülatif hissettiriyor," dedi.

Zendyor, kendisine bakmakta olan Tyomar'a bir göz attı. Khyros daha önce hiçbir toplantıda gözle görülür bir şekilde bu kadar tedirgin olmamıştı; normalde neredeyse hiç konuşmazdı bile.

Khyros, "Tanrıçaların onun için ne gibi bir güce sahip olduğunu bilmemiz gerekiyor," dedi.

"Öyle mi?" Sethorn sordu. "Onun senin eşin olduğunu biliyorum," dedi Zendyor'a, "ama ya gücü tehlikeliyse? Ya Tanrıçalar tarafından başımıza bela açmak ya da bize zarar vermek için aramıza yerleştirildiyse?"

"Bu mümkün mü?" Nyro sordu.

"Hayır," dedi Tyomar, Sethorn'a sinirli bir bakış fırlatarak. "Tanrıçalar bize hiçbir zaman doğrudan zarar vermedi."

Sethorn, "Bize doğrudan zarar vermiyor olacaklar," diye .

Zendyor kendini çelikleştirdi. "Bahsettiğin kişi benim eşim, Sethorn," diye uyardı. "Aylardır ilişkimize zarar verecek şekilde ondan şüphelendiğimi az önce açıkladım. Ona daha fazla güvensizlik duyulmasına izin vermeyeceğim."

Sethorn, "Ne tür bir güce sahip olacağını ya da bunu kontrol edip edemeyeceğini bilmiyoruz," diye karşı çıktı. "Bu onun hatası olmayabilir ama-"

"Hayır!" Zendyor böğürdü, sesi odanın içinde gürledi. Herkes sessizliğe gömüldü.

"Hayır," diye tekrarladı Zendyor. "Ya ona güvenilmesi gerektiğine dair sözüme inanırsınız ya da ben bu klana ait değilim."

Tyomar dışında tüm kardeşler şok olmuş görünüyordu. "Bu senin hatan değil Zen," dedi ciddiyetle. "Bilmemen gerekirdi."

Zendyor, "Bu onun için hiçbir şeyi değiştirmez," dedi.

"Olabilir. Denemelisin," dedi Nyro. Zendyor'un bakışlarıyla karşılaştı. "Sözünü çok ciddiye aldığımızı biliyorsun. Biz senin yanındayız."

Sethorn başını salladı. "Özür dilerim kardeşim."

Khyros ve Tyomar da başlarıyla onayladılar.

"Pekâlâ," dedi Tyomar. "Henüz gücüne kavuşmak istemiyorsa, kavuştuğunda güvende olmasını sağlamak için neler yapabileceğimizi düşünmek için bize zaman verecektir. Ama buna ihtiyacı olacak," diye ekledi Zendyor'a bakarak.

"Biliyorum," dedi Zendyor. Elora'nın onun iddia ısırığını kabul etmesi ve eşi olma sürecinde hayatta kalması gerekecekti ve üreyebilmeleri için kızgınlık dönemine girmesi gerekecekti. "Tanrıçaların onun kızgınlığını bastırdığına ve üreyebilmesi için önce gücünü kabul etmesi gerektiğine inanıyorum."

"Tanrıçaların tam olarak ne dediğini bilmemiz gerekiyor," dedi Khyros. "Bilmecelerle konuştuklarını biliyoruz ve hepimizin tam olarak hangi kelimelerin kullanıldığını ve şeylere nasıl atıfta bulunulduğunu bilmemiz gerekiyor." Zendyor'a baktı. "Tam lehçesiyle kelimesi kelimesine bilmemiz gerekiyor."

"Bunu yapabilirim," dedi Zendyor.

Khyros masaya geri döndü. ", başlayalım," dedi.

Neredeyse bütün günlerini Tanrıça'nın sözlerini analiz ederek geçirdiler ama bazılarının anlamını tahmin bile edemeyecek kadar bağlamdan kopuktu.

Tyomar Tanrıça'nın sözlerini tekrarladı: "Seni ben seçmedim, sadece seçene yardım ediyorum." "Kimi kastediyor?"

"Zendyor olmalı," dedi Sethorn.

"Hayır," dedi Nyro, Zendyor'a bakarak. "Kusura bakma kardeşim ama inim onu seçti."

Zendyor gerilmemek için kendini zor tuttu ve başıyla onayladı; gerçekleri inkâr edemezdi.

"Yani Tanrıça, Elora'nın gücünü elde etmesi için sana yardım mı edecek?" Tyomar şüpheyle Nyro'ya sordu.

Nyro yüzünü buruşturdu. "Pek olası değil," diye itiraf etti. "Ama o sırada özellikle Elora'yı seçen herkesten mi? Ne demek istiyor?"

Zendyor devam edemeyecek kadar hayal kırıklığına uğrayana kadar daireler çizdiler. Onlara durmaları gerektiğini çünkü Elora'ya geri dönmesi gerektiğini söylemek üzere oturduğu yerden kalktı, o sırada koğuşlarının savunma büyüsü kırıldı ve ses zihninde sessiz bir yankı gibi yankılandı.

Kardeşlerinin hepsi birden ayağa kalktı. "Bunu hissettin mi?" Sethorn sordu. "Hepiniz mi?"

Khyros kaşlarını çattı. "Nasıl olur da tüm koruyucu muhafızlarımız aynı anda kırılabilir?"

"Bilmiyorum," diye homurdandı Nyro. "Muhtemelen kafamızı karıştırmak için, ama I'mya'yı kontrol etmeliyim."

Tyomar onun hırıltısını yankıladı. "Evet, Oshali'yi kontrol etmem gerek."

Zendyor daha Elora'yı kontrol edeceğini söyleyemeden Sethorn elini kaldırdı. "Tüm menzillerimize ayrı ayrı gidemeyiz," diye belirtti. "Bu şekilde ayrılır ve öldürülürüz. Nereye gidersek gidelim, birlikte gitmeliyiz."

Zendyor'un öfkesi kabarırken, Nyro ve Tyomar aynı anda konuşarak adeta kükredi.

Khyros, "Tüm menzillerimizi birlikte kontrol edeceğiz," diyerek onları rahatlattı. "Ama her seferinde sadece bir yere gidebiliriz. Ayrılarak kendimizi riske atamayız. Onların istediği de bu."

Tyomar endişeli olduğu belli olmasına rağmen, "Peki, önce Nyro'nun menziline gidelim," dedi. "Omega'sı hamile."

Hepsi girişe koşarak *dan askhalarını* çağırdı ve *Zendyor* savaşa girmek üzereyken onu içine çeken öfkeyi memnuniyetle karşıladı, türlerinin geleceğini korumak için savaşıyor olabileceklerine kendini hazırladı. Ancak ilk kez endişelenmesi gereken bir başkası daha vardı ve bu, mücadele etmesi gereken yeni bir korku hissi uyandırdı.

Klanı ve artık Elora'nın da dahil olduğu ailesi için her zaman yapması gerekeni yapardı.

Nyro kendini havaya fırlatırken, "Bunu kim yapıyorsa bugün ölecek," diye mırıldandı ve *Zendyor* da onu takip ederken aynı fikirdeydi.

OceanofPDF.com

E lora yatağında uzanıyordu, uzuvları gevşemişti ve zihni sürükleniyordu. Düşünmek, hareket etmek ya da herhangi bir şekilde rahatsız edilmek istemiyordu. Zendyor'un kokusu burnunu doldurdu, çarşaflara sinmişti, kurumuş tohumu burnunu battaniyeye bastırdı, ama onun gittiğine sevinmişti.

Onun gece yarısı ayrıldığını ve Marahl'a ona bir rol vermeyeceğini ya da onu ekibinin bir parçası yapmayacağını itiraf ettiğini duymuştu. Bu ihanet onun çaresizliğini daha da arttırmıştı. Eğer onun ininin bir parçası olmasına asla izin vermeyecekse neden onu odasına taşıdığından emin değildi ama ona her şeyi anlatmıştı. Adam onu zorlamıştı ve sözüne sadık kalmayacaktı.

Şaşırmamalıydı. Henüz ölmemiş olmasının tek nedeni onunla yatmaktan hoşlanıyor olmasıydı. Tıpkı Tanrıça gibi, tüm güce sahipti çünkü kadın umutsuzca kalmak istiyordu. Topluluğunun yerini alma ihtiyacı onu savunmasız hale getirmişti. Belki de buna gerçekten ihtiyacı olup olmadığını yeniden düşünmesi gerekiyordu.

Tanrıça'ya ne olduğunun farkına varması onu hâlâ sarsıyordu ve zihni sakinleştiğinde, ailesinin yüzlerinin anıları zihninin gözünü dolduruyordu. Gözyaşlarına engel olamıyordu. Issızlık derin ve tüketkendi ve bunu görmezden gelmek, bunun kendi hatası olmadığına kendini ikna etmek için elinden geleni yaptı, ancak düşünceleriyle ne kadar yalnız kalırsa, nasıl hatalı olmadığını o kadar çok göremiyordu. Cezayı veren Tanrıça olsa bile, onların ölümüne yol açan doğrudan kendi kararıydı.

Tanrıça ile yaptığı konuşma zihninde tekrar tekrar canlandı ve nerede hata yaptığını, ne sorması gerektiğini anlamaya çalıştı.

Tanrıça'ya istediğini verirken, olanlardan kaçınmak için. Ama o sırada bilmediği çok şey vardı.

Gün a arırken Marahl ona yemek ve çay getirdi ve kimi ziyarete davet etmek istediğini sordu. Elora cevap vermedi. Marahl'a güvenip g venemeyeceğini bilmiyordu -aslında onunla ilk tanıştığında g venemeyeceğini biliyordu- ama Marahl bunu unutmu  gibiydi.

Öğleden sonra Marahl elinde birkaç tabak ve bir demlik limonlu çay ile tekrar içeri girdi. "Telyssa seninle görüşmek istiyor," dedi ona bir fincan doldururken.

Elora gözlerini tavana dikti.

"O bizim efendimizin *kon'aya*'sı," dedi Marahl.

Elora başını  ne e di. "Aylardır onunla konuşmaya çalışıyorum," dedi sesi titreyerek. "Kimse kamarasının nerede olduğunu ya da ona nasıl ula ılacağını bilmiyor."

Marahl, " nin daha sessiz, daha تنها bir bölümünde bulunuyor," diye açıkladı. "Hizmetkârların çoğu onu tanımaz ya da bilmez."

Elora kaşlarını çattı. Bu biraz tuhaftı. Onunla konuşmak isteyip tartı tı. Artık Zendyor'un davranışlarını anlamaya ihtiya ı yoktu ama belki bir şeyler   renebilirdi. "Onu g rece im."

Telyssa yaklaşık bir saat sonra geldi. Odaya girip merakla her şeye baktıktan sonra Elora'nın yatakta do ruldu unu gördü. Elora, *kon'aya* geldiğinde Zendyor'un yatağında olmanın uygun olup olmayacağı konusunda kendisiyle tartı mı tı ama kalkmak istemiyordu. Vücudu ağır ve uyu uk hissediyordu ve çok yorgun ya da dağınık g r nmemeyi umsa da, görünüp görünmemesi pek de umurunda değildi. " yi günler," dedi belli belirsiz.

Telyssa odanın ortasında durdu. Ashkel haklıydı. Telyssa birçok açıdan çok farklıydı. Biraz daha ya lı görünüyordu, köşeli bir yüzü ve daha dolgun kalçaları vardı. Koyu kıvrıcık saçları omuzlarına dökülüyordu ve yeşil gözleri Elora'yı dikkatle izliyordu. Belli ki bir omega'ydı ve gerçekten de çok güzeldi.

"Sana da," diye verdi Telyssa.

"Aylardır seninle bulu maya çalışıyorum." "Neden?"

Elora omuz silkti. "Konuşmanın iyi olacağını düşündüm."

Telyssa tekrar etrafına bakındı. "Senin fiilen bir *kon'aya* olduğunu çok sonraya kadar fark etmemi tim, yoksa isteğini kabul ederdim."

Elora başını eğdi. "Neden kabul etmiyorsun ki zaten?"

Telyssa'nın gözleri ona döndü. "Borcunu ödeyen bir suçlu olduğunu duydum. Niyetinizin ne olduğunu bilmiyordum ve sırf lordumuzun *kon'aya'sı* olduğum için hedef olmak istemedim."

Elora düşünerek dudağını ısırды. "Bu yüzden mi inin etrafında değilsin ya da herhangi bir etkinliğe katılmıyorsun?" diye sordu. "Benim yüzümden mi?"

"Hayır," dedi Telyssa. "İnin farklı bir bölümünde gözlerden uzak bir odam var."

Demek bu yüzden kimse onu bulamamıştı. Telyssa'ya dikkatle baktı. Her zaman bitkin ve telaşlı görünen diğer hizmetkârlar gibi görünmüyordu. "Diğer hizmetkârlar gibi bir görev çizelgen yok mu?"

Telyssa bakışlarındaki soğuklukla gözlerini kısarak ona baktı. "Hayır. Benim işim, ne zaman isterse onu becermek için hazır olmak."

Bu omega'nın Zendyor'la birlikte olduğu fikri Elora'nın midesini garip bir şekilde titretti ama kendisiyle ilgili endişelenerek bunu bir kenara itti.

Telyssa, "O bunu beklerken koridorları süpürmekten yorgun düşmüş olamam," diye devam etti.

Mantığı makul görünüyordu ama Elora Zendyor'u görmeden önce çoğu gününü inin etrafında dolaşarak ya da hizmetkârlarla çalışarak geçiriyordu ve Zendyor onun çok yorgun olduğundan hiç şikâyetçi olmamıştı. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Bir süredir onun hakkında biriyle konuşmak istiyordum ve en uygun kişi siz gibi görünüyorsunuz."

"Evet, onun yataklarında yatan bizler muhtemelen birbirimize destek olmalıyız." Bir adım daha yaklaştı. "Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

O his Elora'nın midesini yeniden bulandırdı. "Artık emin değilim," dedi. Normal davranışının ne olduğunu merak ediyordum - sana karşı mantıksız ve makul olmayan bir şekilde davrandıysa ve eğer..." Elora söylemek istediği şeyi nasıl söyleyeceğinden emin değildi. Diğer inlerde seksten sıkça bahsediliyordu ve kadınlar deneyimleri hakkında açık konuşuyordu ama Telyssa'nın nasıl tepki vereceğini ya da nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu.

"Çok vahşi," dedi Telyssa, sessizlik uzadıktan sonra. "Zorlu ihtiyaçları olan ilkel bir yaratık gibi. Ama ... eğer ona boyun eğerseniz çok zevkli."

Bu tuhaf duygu sıcak ve çirkin bir şeye dönüştü. Onun Zendyor'dan zevk alması fikri... ya da Zendyor'un ondan zevk alması. "Onunla en son ne zaman yattın?" diye sordu sıkıca.

Telyssa başını salladı. "Bir süre değil, birkaç yıl."
Rahatlama içindeki çirkinliği yatıştırdı. "Gerçekten mi, o kadar uzun mu?"

Kon'aya başını salladı. "İhtiyaçlarının acil zirveleri ve ardından sessiz sükunetleri var. Uzun zamandır sessizdi, ama bir gece boğazımda onun sikiyle uyanırsam ya da bir şeyle ters dönersem hazırlıklı olurdum-"

"," diye homurdandı Elora, titrek bir elini havaya kaldırarak. Zendyor'un ilgisinden zevk alan yanı, onu lanet yataktan kalkmaya ve önünde duran bu tehdidi parçalamaya çağırıyordu. Kontrolü zar zor elinde tutuyordu.

Telyssa gergin bir kahkaha attı. "Özür dilerim. Uygunsuz davranmak istemem. Gerçekten bilen bir tek biz varız..."

Elora rahatsız edici duyguları yatışmaya zorlayarak nefes verdi. "Belki de çok uzun sürmez. Beni gerçek bir *kon'aya* ya da personelinin bir üyesi yapmayacak."

Telyssa ona tuhaf tuhaf baktı. "Ve bunun kötü bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?"

Elora kaşlarını çattı. "Elbette. Güvende olduğun bir dragorai ininde olmaktan memnun değil misin?"

Telyssa bir an sessiz kaldı. "Buraya geldiğimde tek *kon'aya* ben değildim. İki kişi daha vardı. Onları benden daha sık kullanırdı. Aslında, uzun bir süre boyunca tercih ettiği seçenekler onlardı. Ve evet, o zamanlar burada olmayı seviyordum ve kraliçeden ve onun barbar alayından kaçtığım için çok minnettardım. Burada herkes çok çalışır ve kendi halinde yaşar, bana da çok iyi bakıldı." Başını eğerek Elora'yı yakından izledi. "Fark ettiğim bir şey var ki, o da yeni olan bir şeye doyuyor gibi görünmesi ve bittiğinde yerine başka bir şey koyması."

Elora başını salladı. Başka bir gün olsaydı bu fikre üzülür ve muhtemelen dehşete düşerdi ama zaten bunun olasılığını düşünüyordu.

Telyssa devam etti. "Diğer *kon'ayalardan* bıkip bana sonra ortadan kayboldular."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani ortadan kayboldular. Benimle aynı koridorda kamaraları vardı ve aniden odaları boşaldı. Görevlilere bunu sorduğumda bana başka bir ine nakledildiklerini söylediler ama nerede olduklarını söylemediler. Şahsen ben onların menzile bırakıldıklarını ve avlandıklarını düşünüyorum."

Elora'nın ağzı açık kaldı. "Avlanmak mı?"

"Efendimiz ve ejderhası adına, evet." Telyssa başını salladı. "Ben de bundan şüpheleniyorum."

"Neden? Bunu neden yapsın ki?"

"Neden olmasın? Son derece hırçın ve avlamak için her zaman yeni şeylere ihtiyaç duyuyor. Neden artık ihtiyaç duymadığınız personeliniz olmasın?"

"Hayır," dedi Elora, buna inanmak istemeyerek. "Avlanmak için arazisine izinsiz giren bir sürü insan var, kendi adamlarını avlamasına gerek yok."

Telyssa kollarını kavuşturarak Elora'ya sert bir bakış fırlattı. "Herkes neden bu kadar çok çalışıyor biliyor musun? Zorunda oldukları için ya da keyif aldıkları için değil."

"Neden?" Elora sordu, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi.

Telyssa, "Yeterli personel olmadığı için çok sıkı çalışıyorlar," dedi. "Herkesin işlerini yapması daha uzun sürüyor çünkü in büyük ve gereken işleri yapacak yeterli sayıda insan yok."

Elora ona baktı, inkâr etmek istedi ama sözlerinin doğruluğunu kabul etti. Herkesin işlerini yapmasına ilk yardım etmeye başladığında daha fazla boş zamanları oluyordu. İnde daha fazla personel olsaydı, iş yükü paylaşılacağı için hizmetkârlar için bu kadar yorucu olmazdı.

"Eskiden hiç böyle değildi," diye devam etti Telyssa. "Yıllar önce geldiğimde inin personeli tamdı ve insanların normal iş yükleri vardı. Diğer *kon'ayalar* ve ben cübbe yapmak, yıkamak ve tamir etmekten sorumluyduk. Neredeyse tüm gün yaptığımız iş buydu ama bunu birlikte yapar ve istediğimiz zaman mola verip öğle yemeği yerdik. Şimdi herkes her şeyi tek başına yapmak zorunda ve bu uzun sürdüğü için kimse konuşmıyor." Elora'ya dikkatle baktı. "Bu tasarım gereği. İnsanları o kadar meşgul ve ayrı tutuyor ki insanlar kaybolduğunda kimse fark etmiyor."

Elora duyduklarına inanamayarak gözlerini sıkıca yumdu. Zendyor hizmetkârlara hiçbir zaman özel bir ilgi göstermemişti ama Nyro da göstermemişti. Bu, onları böylesine korkunç bir şekilde öldürmeye istekli olduğu anlamına gelmiyordu.

"Kabul ediyorum," dedi Telyssa, "benimleyken nadiren konuşurdu ama kurallarını çiğnediğini düşündüğü biri olarak insan avlamaktan hiç bahsetmedi mi?"

Tanışmıştı. Onunla ilk karşılaştığında, ama bu onun personeli değil, izinsiz girenlerdi. "Bu uzun vadede işe yaramaz," diye akıl yürüttü Elora. "Çalışanlara ihtiyaçları var ve ne yaptıklarını bilen çalışanlara ihtiyaçları var. İnin başarılı bir şekilde yönetilmesi için onları avlayamaz."

"Biliyorum," dedi Telyssa. "Ama bu onun istemediği anlamına . Savaşta buraya gelmek istemeyecek birini düşünebiliyor musun?" Omuz silkti. "Yani resmi olarak onun ekibinin bir üyesi olmamanız bir lütuf. Herhangi bir iş anlaşması yükümlülüğünüz yok. Aslında sen bir tutsaksın - onun topraklarında olduğun için onun tarafından esir alındın. Herhangi bir rol ya da pozisyona bağlı değilsiniz."

Elora kollarını kendi etrafında sardı. "Ben sadece.... söylediklerine inanamıyorum."

"Zorunda değilsin," dedi Telyssa, gözlerindeki o soğuk bakış geri gelmişti. "Senden bıktığında öğreneceksin."

Bunu söyleme biçiminde bir tuhaflık vardı. Elora onu yakından izledi. Telyssa'nın gözleri parlıyor, parmakları kalçasına doğru seğiriyor ve bir ayağından diğerine hafifçe sallanıyordu.

"Korkuyorsun," dedi Elora yumuşak bir sesle. "Korkmana gerek yok."

Telyssa'nın gözleri büyüdü. "Tabii ki korkuyorum! Sen geldiğin için bana ne olacağını bilmiyorum."

"Sana hiçbir şey olmayacak," dedi Elora sakince. "Aylardır buradayım ve sen de hâlâ buradasın."

Telyssa durdu, yüzünde bir kaş çatma ifadesi belirdi. "Bunu hiç düşünmemiştim." "Eminim ki bir şey yapacak olsaydı, bunu Şimdi."

Telyssa bir nefes aldı. "Sanırım haklısın. Yine de yoldan uzak durmam gerektiğini düşünüyorum."

Elora yüzünü buruşturdu. "Bu yüzden mi bu kadar gözlerden uzak kalıyorsun?" Başını salladı. "Dikkatleri üzerime çekmek istemiyorum."

Kapı açıldı ve Marahl içeri girdi. "Gitme vakti geldi Telyssa," dedi gülümseyerek. "Elora'nın dinlenmesi gerek."

Telyssa başını salladı ve gülümseyerek Elora'ya döndü. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Ve sen," dedi Elora, onun gülümsemesine karşılık vererek.

Onlar gittikten sonra tekrar yatağa uzandı, zihni dönüyordu.

Telyssa ile yaptığı konuşma açıklayıcı olmuştu. Kadının bariz paranoyası yüzünden değil, ki bunun da bir temeli vardı, ama Elora'nın artık Zendyor'a karşı bir şeyler hissettiği açıktı. Nyro'nun inindeki *kon'ayaların* hiçbirisi dragorai efendilerini sahiplenmiyordu ama onun yatağını paylaşırlar arasında bir akrabalık vardı - tabii ki I'mya'dan önce. Yine de Zendyor'u düşünmek bile Elora'yı öfkeliendiriyordu.

başka bir kadın. *Bu ne zaman olmuştu?* Onun dokunuşunu, ateşli öpücüklerini ve günahkâr zevkini ne zaman fiziksel bir eylemden daha fazlası sanmaya başlamıştı? Evet, etkileşimlerinde gerçek şefkat anları vardı, onu sanki onunla ilgili her şeyin tadını çıkarıyormuş gibi öptüğünde ya da onun doruğa ulaşmasını izlerkenki ifadesi gibi, dilinde ya da kalın parmaklarında çözülürken kendisi için hiçbir zevk almıyordu. Bazen ona bakışları kızın tüylerini diken diken ediyordu. Ama bunların hiçbirisi gerçekten bir şey ifade etmiyordu.

Onu olmaya zorladığı kişinin - kokusuna ve düğümüne takıntılı, biraz asabi omega, onu tersleyen ve ne zaman acımasızca hak iddia etse güvence bulan kişi - borcunu ödemek için becerdiği bir suçludan daha fazlası olduğunu düşünerek onu kandırmasına izin veremezdi. Eğer onu daha fazlası olarak düşünseydi, onu inin bir parçası yapar, ona bir rol verir ya da yeni bir *kon'aya* olarak ilan ederdi. Onu orada tutmaya kararlı olduğunu gösterecek *bir şey* yapardı. Ama hiçbir şey yapmadı. Hatta daha birkaç gün önce -kızın odasına taşınmasından bir gün önce- onu savaşa geri göndermekle tehdit etmişti. Neden aptalca bir şekilde hizmetkârların arasında mutlu bir şekilde yaşayabileceğini düşünüyordu ki? Zendyor gibi biri için bu gerçekçi değildi. Onunla ilgili kendi hislerine ya da içgüdülerine güvenemiyordu ve aslında Zendyor, tıpkı Tanrıçaların yaptığı gibi, onun topluluk ve diğer hizmetkârlarla arkadaşlık ihtiyacını ona karşı kullanıyordu. Kendini yine riske atıyordu... *buna değer miydi?*

Asıl soru, bu konuda ne yapabileceğiydi?

Telyssa gitmesi gerektiğini ima etti ama nereye gidecekti? İkiz Diyarlar'ın diğer kıtasına mı? Şansını Güney'de mi deneyecekti? İç çekti. Bir inde yaşamasının tek amacı savaştan korunmaktı.

Gözlerini kapadı ve önceki inini ve edindiği tüm arkadaşları düşündü. I'mya Nyro'nun eşi olarak kabul edildiğinde, ondan hiçbir beklenti yoktu, hiçbir zorlama takas yoktu. Ama bu bir şanstı. Bir daha güvenebileceği bir şey değildi. O inden ayrılırken Nureen ona önce kendisiyle ilgilenmesini, bazen bencil olmasını söylemişti. Telyssa'nın yapmaya çalıştığı tek şey de buydu - kendine bakmak ve muhtemelen hayatta kalma olasılığı daha yüksek olacaktı çünkü başka kimsesi yoktu. Elora'nın kimi vardı ki? Hizmetkârlar onun için efendilerine karşı gelmezdi. Marahl denemiş olmasına rağmen onu ininde kendisine bir pozisyon vermeye bile ikna edememişti. Bir topluluğun parçası olmak için yaptığı tüm girişimlere rağmen

Zendyor'un ininde oldu. Hizbiyle sahip olduklarına bir daha asla sahip olamayacaktı ve buna duyduğu ihtiyaç onu sürekli bir kurban haline getirdi.

Elora başını ellerinin arasına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağladı. Ailesi için, inindeki hizmetkârlar için, Nyro'nun inindeki arkadaşları için ve kendisini bu noktaya getiren kandırılmış omega için hıçkıra hıçkıra ağladı. Sonrasında kendini daha iyi hissetti. Oturduğu yerden kalkarak Marahlın getirdiği yemek tabaklarına uzandı. Eğer bencil olacaksa, enerjiye ihtiyacı vardı.

Birkaç saat içinde kat kat giyinmiş ve yanına almak istediği bir şey olup olmadığını görmek için eşyalarını karıştırıyordu. Elbette kapı kilitliydi ve etrafına baktığında odadan çıkmanın tek bir yolu olduğunu gördü. dağ.

Elini kaldırdı ve herhangi bir büyülü bariyer olup olmadığını görmek için avucunu ileri doğru bastırdı. İlerledikçe açıklık boyunca bir dalgalanma yayıldı ama hiçbir şey elinin doğrudan içeri girmesini engelleyemedi.

Aşağıya baktı. Dik değildi; sadece biraz dikkatli tırmanması gerekecekti. Biraz zaman alabilirdi ama başarabilirdi. Çekmecesindeki tunik, cüppe ve çarşafları, ayrıca Zendyor'un odasında bulabildiklerini birbirine bağlayarak uzun ve güvenli bir ip oluşturdu. Bir tarafını masanın ayağına, diğer tarafını da beline bağladıktan sonra pencerenin kenarına yaklaştı, büyülü bariyer tenini serinletiyordu. Dönerek çömeldi ve kenara tutunurken ayağının yere bastığını hissetti. Kendini güvene aldıktan sonra tırmanmaya başladı.

"Burada neyiz varmış?"

Arkasından gelen ve dağda yankılanan tiz ses Elora'nın nefesini kesmiş ve neredeyse dengesini kaybetmesine neden olmuştu.

Ayaklarını sabitledi ve sonra omzunun üzerinden bakmak için döndü.

Arkasında, havada asılı duran devasa bir kaya parçasının üzerinde, kırmızı ve siyah deri giysiler içinde savaşçılar gibi giyinmiş, en az yirmi kişilik büyük bir kadın grubu vardı. Yüz ifadeleri de vücutlarını süsleyen silahlar kadar vahşiydi. Farklı görünen tek kadın en önde duruyordu,

Altın bir asa ve güzel bir ta ile özenle hazırlanmış bir elbise giymiş. Kraliçe.

Elora'nın omurgasından aşığı bir korku damlası süzüldü. Zendyor'un bölgesine nasıl girmişti?

"Ne kadar aptalca bir şey yapıyorsun," dedi kraliçe, gözlerini kısarak Elora'nın ne kadar aşığıya indiğıine bakarken.

"Ne istiyorsun?" Sesi diğerkadıninkikadar iyi çıkmasa da Elora rahat bir şekilde konuştu.

Kraliçe tekrar başını kaldırdı. "Ya kaçacaksın ya da bu ine sızacaksın. Her iki durumda da işime yarayacaksınız."

Sesler ilahiler söylemeye başladı ve Elora'nın burnuna büyü kokusu doldu; tam bunun ne kadar tuhaf olduğunu fark ettiğı anda büyü tüm vücudunu sardı ve onu dağıın yamacından çekip havaya savurdu.

Elora yükselirken ığılık attı, etrafını saran esinti kulaklarının yanından hızla geçerken yavaşladı ve kadın savaşçıların ortasındaki platforma indi.

"Benden ne istiyorsunuz? Bırakın beni!"

Kraliçe havada asılı duran platformun önünden dönüp ona baktı, yüzünü ve giysilerini inceledi. "Dragorai için önemli biri olduğunuzdan şüpheliyim," dedi. "Ama eğer öyleysen, seni yine de alacağım."

Yanıındaki bir kadın çantasını tutarken, diğerkadın da bileklerini arkadan bağladı. Elora dişlerini sıkarak, "Size sadece yük olacağım," dedi. "Ben önemli biri değilim."

Kraliçe omuz silkti. "Eğer bu doğru çıkarsa seni öldürebilirim. Dragorai benden bir şey aldı, ben de onlardan alabileceğim her şeyi alacağım."

Kadınlar tekrar ilahi söylemeye başladılar ama bu sefer nefeslerinin altında ve üzerinde durdukları platform yükselip dağıdan uzaklaştı.

Elora etrafına baktı, güzel manzara her yöne doğru uzanıyordu. Büyüleyiciydi ama bunu takdir etmek için zaman ayıramadı. Bir hapishaneden çıkıp başka bir hapishaneye girmişti ve bu kez korku onu sıkı sıkıya tutuyordu.

Kraliçe hakkında her iki indende pek çok hikâye duymuştu. Elora'nın yakınında olmak isteyeceğı biri değildi. Kaçmak için bir zaman ve yol bulması gerekiyordu ama yakalanmadan önce Zendyor'un dağıından bile çıkamamış olması cesaret kırıcıydı.

Üzerinde durdukları kaya birkaç metre daha uzağa sürüklendi ve gökyüzünde asılı kaldı.

"Burası kimin ini?" diye sordu kraliçe, sanki sohbet ediyorlarmış gibi rahatça.

"Sana hiçbir şey söylemeyeceğim," dedi Elora. Bu kadının merhametine kalmış olduğu fikri damarlarında öfkeyle yanıyordu.

Kraliçe sanki hiç konuşmamış gibi, "Ejderhalar eyaletlerime geldi ve bana karşı kışkırtılmamış bir saldırı başlattı," dedi, "yıllardır aileme yaptıkları gibi. Bence bunun nasıl bir his olduğunu öğrenmelerinin zamanı geldi."

"Orada ailelerinden kimse yok," diye ısrar etti Elora. "Sadece çalışanları var."

"Yeterince iyi," dedi kraliçe. "Sadece doğru in olduğundan emin olmak istedim."

Elora'nın sinirleri titriyordu. "Kimin inini arıyorsunuz?"

"Savaşta en etkili olan kişi. Biz ona Güney'de Savaşın Dragorai'si diyoruz."

Zendyor'u kastetmiş olmalı. Onun hakkındaki tüm tarih, dövüş yeteneklerinden övgüyle söz ediyordu. Ama Elora hiçbir şey söylemedi. Hiçbir şeyi doğrulamayacaktı.

"Sessizliğin bana bilmek istediğim her şeyi anlatıyor."

"Dragorai hakkında konuşuyorsun," diye tersledi Elora. "Onlara öylece saldırabileceğini nereden çıkardın?"

"Büyüyü uzmanlık derecesinde kullanabilenler sadece dragoraylar değil," dedi kraliçe, neredeyse gücenmiş gibi. "Onlara daha önce saldırmamış olmam, zorlu bir rakip olmadığım anlamına gelmez. Eyaletlerime gelmemeliydiler."

"Tanrıçaların lütfuna sahipler. Onlar daha güçlü
-"

"Bağışlayın beni!" Kraliçenin gözleri parladı. "Tanrıçalar artık ellerini bizimle kirletmek için. Bizler onların yaratılış ve yaşamın nasıl olması gerektiğine dair uçuk fikirleri için çok temel, çok ilkeliz. Hissetmemizi istiyorlar ama bu duyguları bizim için doğal olan şekillerde sergilememizi istemiyorlar." Kollarını açarak dağlara doğru bağırdı. "Hayat bu," diye bağırdı, sesi dağın tepesinde yankılanıyordu. "Kan. Acı. Kalp ağrısı." Dönüp Elora'ya baktı, gözleri vahşiydi. "Savaşta, hayatta olmanın ne demek olduğunu öğrenirsin." Gözleri Elora'yı tekrar taradı. "Ben

anlamanızı bekler. Kimse güzel kadınların bu heyecanı yaşamasını istemez. En azından bazı durumlarda bir alfanın düğümünden daha iyidir."

Elora ona ters ters baktı, tiksinti ve nefret vücudunu yakıp kavuruyordu.

Kraliçe başını arkaya atıp gülmeye başladı ama uzaktaki kükremelerin gürleyen sesi onu böldü. Etrafındaki savaşçı kadınlar hemen alarma geçti.

"Gardiyanlar," dedi kraliçe onlara hitap ederken, gözleri menzili tarıyordu. "Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Bunu daha aşağıda tutun. İhtiyacımız olduğunda onu kullanacağız ve dragorai için gerçekten önemli olup olmadığını öğreneceğiz."

Elora'nın iki yanındaki kadınlar onu dizlerine kadar çekip etrafını sardılar, içlerinden biri eliyle ensesine bastırdı.

Kükreme Elora'nın ensesinde tüylerini diken diken edecek kadar yaklaştı. Dragorai yaklaşırken kraliçenin kaya parçası hareketsiz bir şekilde havada asılı kaldı. Elora kanat çırpışlarını duyabiliyordu ama bulunduğu yerden hiçbir şey göremiyordu.

"Bu bölgeye nasıl girdiniz?" diye kükredi ejderhalardan biri. Elora kimin konuştuğunu anlayamadı ama bu Zendyor değildi.

"Sen söyle," diye karşılık verdi kraliçe. "Menzillerinizin çok güvenli olduğunu sanıyorsunuz ama öyle değil. Basitçe, yeterli ilgi ve yeteneğe sahip hiç kimse bir girişimde bulunmaya zahmet etmedi. Siz her zaman savunmasızdınız. Bana neden Güney'e geldiğinizi söyleyin."

Kardeşlerin hiçbirinden cevap gelmedi ama her yönden bir dizi gürleyen kükreme duyuldu.

"Bana neden orada olduğunuzu söyleyin!" diye bağırdı kraliçe. "Eyaletlerime gelip kargaşa ve yıkıma neden olmaya devam ediyorsunuz ve misilleme olmayacağını mı sanıyorsunuz? Beni hafife alıyorsunuz."

Kükreyen sesler yükseldi ve Elora'yı neredeyse sağır etti.

Kaya parçası yana doğru savruldu ve Elora çılgık atarak dengesini korumak için en yakındaki kadının bacaklarına tutunmaya çalıştı. Ancak ensesindeki el sihirli bir şekilde onu orada tuttu. Hareket edemiyordu, konuşamıyordu bile. Tamamen donmuştu.

Platform bir o yana bir bu yana sarsıldı. Ejderhalar kükrüyor, alfalar böğürüyor ve etrafındaki kadınların hepsi farklı sözler söylüyor ve farklı yönlere bakıyordu.

Elora olduđu yerde çakılı kaldı, zihni řu anda dragorai ile gúney kraliçesi arasında aktif bir savařın içinde olduđunu dűřünüyordu. Kaya parçası eđilip bűkűlűyor, dűnűyor ve hatta bir noktada yuvarlanıyordu ama Elora olduđu yerde kalmaya devam etti; dizleri sert kayalık yűzeye dayalı, bařı ařađıda, savařın nasıl gittiđini anlamaya çalıřırken kalbi bođazında çarpıyordu.

Kaya parçası sola dođru sertçe sarsıldı ve sonra hızla menzil boyunca dűnmeye bařladılar. Rűzgűr o kadar hızlı esiyordu ki Elora nefesini zorlukla tutabildi. Gardiyanların kayayı sabitlemesi biraz zaman aldı ve bu sırada Elora bařının dűnmemesi ya da midesinin bulanmaması için gözlerini kapattı. Sonunda yavařladıklarında, kraliçe Elora'nın anlamadıđı kelimelerle bűđűrdű ve aniden ayađa sűrűklenip kraliçeye dođru itildi.

"Savaşın Dragorai'si," diye bağırdı kraliçe kendilerine doğru gelen fiğure. Elora ayaklarının üzerinde sabit durmaya çalıştı ama her řey çok kafa karıştırıcıydı. Etrafına baktığında, dragorai'lerin her yűnden yaklaşarak onları çevrelediğini gűrdű. Tam önlerinde ejderhasının tepesinde duran Zendyor vardı.

Gűzleri onunkilerle kilitlendi ve yűzűnű bir řok kapladı. Öfkeyle kűkredi, vűcudundaki tűm kaslar řiřerken yűzű buruřtu. Ejderhası da onu izledi ve kraliçeye dođru gűlű bir haykırış gűndererek çevredeki herkesi sađır etti.

Kargařa durduđunda bile, Zendyor mutlak öfkenin bir resmi olarak kaldı. "Eđer ona zarar verirseniz, hemen ardından  lűműnűzű bulursunuz," diye kűkredi.

Kraliçe gűldű ama bu gűlűřte mizah yoktu. " lűmden korktuđumu mu sanıyorsun?" diye bađırdı Zendyor'a. Elora'ya, "Gűrűyorum ki her řeye rađmen deđerlisin," dedi.

Zendyor  fkeli gűrűnűyordu ama kraliçe onun hazineleri konusunda ne kadar sahiplenici olabileceđini bilmiyordu.

Nyro ejderhasından, "Eđer onu serbest bırakmazsan,  lűműn garanti," diye seslendi. Onun arkasında, aynı ejderhanın üzerinde, Elora'nın I'mya'nın töreninden tanıdığı bir başka ejderha duruyordu.

Klanın başı.

"Ne istiyorsun?" dedi koyu tenli başka bir kardeş.

"Tyomar!" Zendyor ona bağırdı.

Tyomar Zendyor'a beklemesini söylercesine elini kaldırdı. "Ne istiyorsun?" diye tekrar sordu kraliçeye.

"Benden aldığınız şeyi istiyorum," diye tükürdü kraliçe. "Oshali'yi istiyorum. Almaya hakkın olmayan bekçim Uraya'yı istiyorum! Birinin egemenliğini işgal edip senden bir şey almasının nasıl bir şey olduğunu hissetmeni istiyorum."

"Yani kaynaklarınızı kral yerine bizim üzerimizde kullanmaya hazırsınız," dedi bir başka dragorai. "Bu aptalca görünüyor."

"Kral beni yenmekten acız," dedi kraliçe. "Sen her zaman daha büyük bir tehdit oldun, ancak şimdiye kadar bunun dışında kalacak kadar akıllı davrandın. Bu küçük Omega'nın senin için değerli olduğunu görebiliyorum," dedi Zendyor'a. Elora onun daha da tehditkâr görünmesinin mümkün olmadığını düşünüyordu ama yanıliyordu. Kraliçe bariz tehdidi görmezden gelerek devam etti. "Onu kesinlikle yanımda Güney'e geri götüreceğim."

Zendyor ve ejderhası saldırdı.

"Bekle," diye bağırdı diğer dragorai. "Zen, bekle!"

Gardiyanlar hemen Elora'nın etrafını sardı ve ilahi söylemeye başladı. Kaya parçası düz bir şekilde aşağı düştü ve sonra geriye doğru fırladı. Elora öne doğru sarsıldı, neredeyse ön kenardan devriliyordu ama gardiyanlar onu iyi kavramıştı. Dragorai peşlerindeyken menzilin üzerinden ateş ettiler.

Zendyor ve ejderhası hücumun başını çekiyor, çok hızlı uçuyor ve farklı açılara dalarak neredeyse bir bulanıklık oluşturluyorlardı. Öfkeli bir kovalamacaydı. Kraliçenin muhafızları büyüler konusunda uzmandı; iyi eğitildikleri açıktı. Levha sadece inanılmaz bir hızla ilerlemekle kalmıyor, aynı zamanda hızla dönüyor, alçalıyor ve yükseliyordu; tıpkı dragorai gibi manevra yapıyor ve istedikleri yöne doğru fırlıyorlardı.

Yasak Dağlar'ın sınırına ulaştılar ve diyara doğru devam ettiler ama Elora hangi Hükümranlık'ta olduklarını söyleyemiyordu, Kuzey mi Güney mi? Her iki durumda da, dragorai hâlâ geliyordu. Etraflarındaki ağaçlar alev alev yanıyor, kükremeler kulaklarında yankılanıyor ve Elora vücuduna yayılan adrenalinin gerginliğini hissetmeye başlıyordu.

Dizleri büküldü ve yanındaki gardiyan onu geri çekti.

"Gardiyanlarımdan biri olmalıydın," diye yorumladı kraliçe. "Bu sana güç verirdi."

Elora dişlerini sıkırsa da cevap vermedi. Sırf pozitifliği teşvik ettiği için herkes onun zayıf olduğunu düşünürdü ama gerçek şu ki, her zaman mutlu olan taraf olmak, insanların kabalıklarını bir kenara itmek ve

Herkesin moralini yüksek tutmak için düşüncesiz tavırlar sergiliyordu. "Sen güçlü bir kadının timsali değilsin," diye mırıldandı nefesinin altında.

Kraliçe ona döndü ve kısık gözlerle baktı. "Eğer beni çileden çıkarmaya çalışıyorsan, emin ol ki fazla yaşamayacaksın."

"Bunun nasıl olumsuz bir şey olduğunu anladığımdan emin değilim."

Kraliçe ona baktı ve yakından inceledi. "Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi.

Elora'nın kulağının dibinde bir kırbaç sesi duyuldu ve gardiyanlardan biri yere düştü. İki kırbaç daha ve iki kişi daha yere düştü.

Kraliçe kızgınlıkla haykırdı. Kalan gardiyanlara bir şeyler söyledi ve levha yana doğru sarsılarak menzili yuvarladı ve farklı bir yöne doğru ilerledi.

Yasak Dağlar'ın üzerinden geçene kadar yükseldiler, sonra Zendyor'un ininin yanında durdular. Dragorai'ler hemen etraflarını sardı ve kraliçe Elora'yı yakalayıp levhanın kenarına sürükledi.

Dragorai yavaşlarken, "Bir seçeneğin var," dedi. "Onu bana ver," diye bağırdı Zendyor.

Elinde büyü bir mızrak vardı ve kraliçenin kafasına nişan almıştı.

"Ben menzilinizden çıkmadan önce onu kurtarabileceğinizi düşünüyor musunuz?" diye sordu kraliçe.

"Evet," diye karşılık verdi Zendyor. "Eğer bugün ona zarar gelirse, tek bir çizik bile

- "Ölümün için acı içinde çığlık atana kadar rahat etmeyeceğim."

Kraliçe muhafızlarından birine baktı ve onlar da ilahi söylemeye başladılar. Onlar zikrederken, gümbürtüler dağlarda yankılandı ve Elora önlerindeki dağa bakarken kaşlarını çattı. *Gardiyanlar bunu dağa mı yapıyordu?*

Kraliçe, "Duyduğuma göre tüm asanız şu dağdaymış; sıradağlardaki en zayıf dağ," dedi. "Dragorai tapınağınız da burada mı?"

Elora sustu. "Ne demek zayıf?"

"Yapısı sağlam değil," dedi kraliçe. "Onu yıkmak çok fazla çaba gerektirmez. Buraya ilk gelme nedenlerimden biri de bu." Gülümsedi. "Seni aptalca aşağı tırmanırken bulmam sadece bir şanstı."

"Hayır!" Elora'nın nefesi kesildi. "Orada insanlar var," dedi şok içinde. "Bunu yapamazsın."

"Ne istersem onu yaparım," diye karşılık verdi kraliçe. Gardiyanlarıyla birlikte ilahi söylemeye başladı, çabaları Zendyor'un inine yönelikti.

Dağ sarsıldıkça çatladı, kayalar aşağı yuvarlandı.

Elora nefesini tuttu, gözlerini Zendyor'a dikmiş, asasını kurtarması için ona sessizce yalvarıyordu.

"Elora," diye bağırarak onu uyardı. "Sen daha önemlisin
-"

"Hayır!" Elora geri bağırdı. "Zarar görmelerine izin vermeyin. Lütfen!"

Zendyor'un burun delikleri alevlendi. "Herkesi zamanında dışarı çıkaramam," dedi,

kendi ıstırabı açıktı. Kardeşlerine eliyle işaret etti. "Hepimiz gitsek bile yıkılmadan önce herkese *ulaşamayız* ve siz ölemezsiniz."

"Lütfen deneyin," diye bağırdı. "Lütfen. Lütfen!"

Zendyor kardeşlerine emirler mırıldandı, hepsi dağa doğru yöneldi ama Zendyor kaldı. "Seni bırakmayacağım."

Dağ çökmeye başladı, Elora çaresizce haykırdı. Hepsi ölecekti. "Hayır," diye hıçkırdı. "Bu tekrar olamaz." Ve sonra farkına vardı. Tanrıça'nın bahsettiği şey buydu. Kâhyalar ve hizmetkârlar öleceklerdi, dragoraylar ellerinden geleni yapsalar bile - bu bir Tanrıça tarafından önceden belirlenmişti.

"İkiniz de çok " dedi kraliçe, sesinde acıyla. "Ama sizi kederden ve kalp ağrısından kurtaracağım. Böyle bir aşk uzun sürmez."

Bununla birlikte Elora'yı havada asılı duran levhanın kenarından itti.

Zendyor'un gök gürültüsünü andıran ulumaları etrafında yankılanırken, Elora dağın çökmeye devam ederken etrafında uçuşan ejderhaları görebiliyordu.

Gözlerini kapatarak Tanrıça'nın adını haykırdı.

TAltın şehir, oraya en son gittiğinde olduğu kadar güzeldi. Binalar, al renkli bir gökyüzünün arka planında güçlü bir şehrin inanılmaz silüetini oluşturuyordu. Bu kez altın rengi tarlalar Elora'nın tanımadığı oval şekilli bir meyve ya da sebze ile doluydu.

"Neredeyse hasat zamanı geldi."

Elora döndüğünde arkasında duran Tanrıça'yı gördü. Refleks olarak nerede olduğunu sormak için ağzını açtı ama hemen tekrar kapattı çünkü bu sefer biliyordu ve bu bir rüya değildi. Zihni basitçe başka bir zaman ve mekâna taşınmıştı. Bir an ölüme düşerken, bir an sonra huzurlu, altın bir ortamda olmak tedirgin ediciydi.

"Hediyeleriniz için hazır mısınız?" dedi Tanrıça.

Elora bir an için dudaklarını birbirine bastırdı. "Tam olarak başka seçeneğim yok," diye mırıldandı.

"Var," dedi Tanrıça. "Hayır diyebilirsin." "Ve sonra düşerek ölürüm," diye karşılık verdi Elora.

"Bu zor bir seçim." Tanrıça duraksadı ve merakla ona baktı. "Seni yakalayacağına inanmıyor musun?"

Elora hayal kırıklığı içinde nefes verdi. "Zor seçimler yapmaktan korkmuyorum ama anlamadığım seçimler yapmaktan hoşlanmıyorum."

"Çünkü senin inancın yok," dedi Tanrıça.

Elora şok olmuş bir halde geri çekildi. "İnancım *vardı*, sana günde iki kez dua ediyorduk!

Ve sen ailemi öldürene kadar, sarsılmaz bir inancım vardı."

"Kendine değil."

Elora'nın giderek artan kızgınlığı . "Ne demek istiyorsun?"

Tanrıça başını eğdi. "Kendine hiçbir zaman inanmadın. İşte bu yüzden kendini başkalarıyla çevrelemen gerekiyor."

Elora ona eşit bir şekilde baktı. İni en başta terk etmesinin nedeni buydu ama bunu şu anda açıklayamazdı. Bu Tanrıça'ya değil. Hele de kendisi hakkındaki düşüncelerini değiştirecek zamanı olmamışken. "Yani tüm hayatım boyunca yalnız kalmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Hayır."

Elora kaşlarını çattı. "Sonra ne olacak?"

"Denge."

Elora hayal kırıklığı içinde başını salladı. *Bu Tanrıça ile konuşmak sinir bozucuydu!*

"Gerçek benliğine kavuştuğun için çok mutluyum Elora," dedi Tanrıça. "Bu senin için de heyecan verici olacak."

Elora'nın kaşları daha da çatıldı. "Hizbimi ya da inin esasını öldürdüğün için seni asla affetmeyeceğim," dedi şiddetle. "Onlar sadece beni tanıdıkları için hayatlarını kaybettiler. Bu kadar çok hayatı söndürme konusunda bu kadar rahat olman korkunç."

"Grubunuz asla bir kalp acısından kurtuldu," dedi Tanrıça nazıkçe. "Asaya gelince, artık onları kurtaracak güce sahipsin."

"Nasıl olacak anlamıyorum," dedi Elora asık suratla. "Bir çizik bile almadan yere düşsem bile dağın çökmesini engelleyemem."

"İnanç, Elora."

Elora başını öne eğdi. Eğer bir şey soracaksa, şimdi tam zamanıydı. "Acı çektiler mi?"

"Hayır."

Elora yavaşça nefes verdi, göğsünde kıvrılan kederin izleri vardı. "Neden onlarla birlikte ölmeme izin vermedin?"

Tanrıça cevap vermedi.

"Bu hayat...." Elora başını salladı. "Omegalar için çok zor."

"Elora."

Elora bakışlarını kaldırarak kehribar rengi güzel gözlerle buluştu.

"Sıklıkla aradığınız mutluluk ve neşe, kalp kırıklığı ve acı olmadan gelemes. Birbirlerini dengelerler. Bir arada var olmalıdırlar. Hizbiniz bunu çocuklarından uzun süre sakladı, çatlakların üzerini örttü ve dikkatleri başka yöne çekti. Bu onlar için işe yaradı. Ancak, özellikle yetişkinlik döneminde, yaşam anlayışınız bu olamaz. Sizler

daha fazla." Gülümsedi, güzelliğine bakmak bir kez daha neredeyse acı vericiydi. "Bir parçan bunu kabullenmeye başladı bile. Kendi dengeni bulmak için kendine güven." Son sözleriyle birlikte altın şehir solmaya başladı.

Elora'nın nefesi kesildi. Heyecan verici enerji vücuduna kanallize oluyor, her kasını uyarıyor, başının ucundan tüm uzuvlarına, gövdesine ve ayaklarına kadar girdap gibi dönüyordu. Elektrik çarpıyordu ve her parçası yeni ve enerjik bir şekilde mırıldandı.

Hâlâ düşüyordu. "*pü ker ko sha kosun.*" Alçalışı havada asılı kalana kadar yavaşladı, kalbi hızla çarpıyordu. *Bu kelimeleri nereden biliyordu?*

Düşüncelerinin kelimelerle, dillerle ve bildiklerinden çok daha fazla bilgiyle dolu olduğunu fark etti. En önemlisi, dragorai dili Thrakondarian'ı akıcı bir şekilde biliyordu... lehçelerini, kalıplarını ve büyülerini. Düşünceler zihnini dolduruyor, görünüşe göre işine yarayacak bir sıraya göre kendilerini yeniden düzenliyorlardı.

Bir çığlık dikkatini hızla yaklaşan karanlık gölgeye çekti. Yorgynel. Kendisine doğru hızla gelen ejderhaya sırtı ama o havada asılı dururken ejderha yaklaşırken yavaşladı, büyük kanatları ağır ağır çırpınarak havayı dövüyordu.

"Elora?" Zendyor, Yorgynel'in arkasından seslendi.

Dağın gürültülü çatırtıları ve gümbürtüleri etraflarında patlıyordu ve o da kendini dağın üzerinde gezdiriyordu.

Derin bir nefes alarak büyü yapmaya başladı. Büyü onun komutuna karşılık verdi, akıcı ve ipeksi bir şekilde, havada çatırdayıp kıvılcımlar çıkarak titredi ve sarsıldı. Büyünün gücü hem büyüleyici hem de patlayıcıydı ve Elora kendisini ne kadar güçlü hissettirdiğinin tadını çıkararak büyüü içine çekti. Onun yönlendirmesiyle büyü dağın içine sızarak kayayı tepeden tabana kadar doyurdu ve bütünlüğünü koruması için onu zorladı.

Dragorai kardeşler ellerinden geldiğince hızlı bir şekilde insanlara yardım ediyordu. Zendyor'un gözleri kızın üzerindeydi ama kız dağı sabit tutmaya başladıktan sonra kardeşlerine yardım etmeye gitti ve asasının hayatını güvence altına aldı.

Onun dağdan kaçışlarını aktif olarak desteklediğini görmekten memnundu. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona bakmaya devam etti,

Ancak o ve kardeşleri, personelin her birinin yerini tespit etmek ve onları dağdan uzaklaştırmak için hızla çalıştılar.

Daha da yaklaştı, büyüler yaptı, dağ ininin tüm ceplerini aradı, bir odaya saklanmış ve dışarı çıkamayan biri olup olmadığını görmek için, ama kardeşler Zendyor'un asasını aramak için kendi büyülerini kullanıyorlardı ve kimse kalmamıştı.

Kardeşlerden biri asa için bir kalkan oluşturdu ve uzun bir alay halinde vadiye akarak menzilin başka bir bölümüne doğru ilerlediler. Kâhyalardan ikisi önde, ikisi de arkadaydı ve bazıları yaralanmış gibi görünüyordu. Elora nereye gittiklerini merak ederek kaşlarını çattı ama bunun pek de önemi yoktu. Güvende oldukları ve çöken dağdan uzakta oldukları sürece umurunda değildi.

Dikkatini tekrar dağa çevirerek üzerindeki sihirli tutuşunu serbest bıraktı ve dağ kendi içine doğru çöktü, dağ orantısız bir yığın haline gelene kadar kayalar yuvarlanırken gök gürültüsü gibi çıkan ses menzilde yankılandı.

Personel evlerinin yıkılışını izlemek için durmuştu ve Elora onlar için üzülmüyordu ama iyi olacaklarını biliyordu. Bir süre başka bir dragorai ininde kalmak zorunda olsalar bile, eninde sonunda yakında başka bir evleri olacaktı.

Ona gelince, geri dönmesi için hiçbir neden yoktu.

Bu yetenek sayesinde artık dragorai tarafından korunmaya ihtiyacı yoktu; hayatını savaştan, baskın alfalardan ve bir zamanlar umutsuzca aradığı topluluktan uzakta yaşayabilecek güce sahipti. Diyarda yerleşecek bir yer bulabilirdi, hatta belki de Karyllean Okyanusu'nun diğer tarafında.

Dönerek havaya yükseldi, kendisine zahmetsizce gelen kelimeleri, daha önce hiç bilmediği ama şimdi ona çok anlamlı gelen büyü dizilerini savurdu. Kraliçeyi aradı ama o gökyüzünde değildi. Elora hâlâ bölgede olup olmadığını anlamak için bir büyü yaptı ama ondan hiçbir iz yoktu. Ya sıradağları terk etmişti ya da kardeşler onu yakalamıştı ve onun isteği üzerine asaya yardım ettiklerine göre, muhtemelen bu yıkım çağlayanını başlatan kadını yakalamamışlardı.

Cübbesi arkasında dalgalanarak menzil boyunca süzüldü, sonunda özgür olduğu için mutluydu, her ne kadar hayatla tek başına yüzleşiyor olsa da.

Ama arkasından gelen çığlık ona yalnız olmadığını söyledi.

Havada arkasını döndüğünde Zendyor ve Yorgynel ona doğru geliyordu. Zendyor ejderhasının üzerinde inanılmaz derecede heybetli ve yakışıklı görünüyordu, dimdik duruyordu ve bakışları ona kilitlenmişti. Midesinde bir titreme ve böylesine güçlü bir alfanın kollarında olduğuna dair hafif bir inançsızlık vardı. Her nasılsa şimdi ona daha da çekici geliyordu ama Elora bunu bir kenara itti. Neden gittiğini hatırlaması gerekiyordu.

Dragorai durmaya teşebbüs bile etmedi. Yorgynel uçarak yaklaşırken onu yakaladı.

Elora, Zendyor'un önünde iki büklüm oldu. "Ne yapıyorsun sen?" Gözleri inançsızlıkla parladı.

Dragorai döndü ve ona doğru yöneldi. "Benimle geliyorsun Elora," diye öfkeleni Zendyor. "Bugün seni kaybetmeye bu kadar yakın olduğuma inanamıyorum."

"Beni kaybetmek mi?" Elora söyledi. "Bana hiç sahip olmadın."

Zendyor'un çenesi gerildi. "Sen neden bahsediyorsun? İnine geldiğinden beri benimsin, belki daha da uzun süredir."

"Senin için hiçbir şey olmadım," dedi Elora sert bir sesle. "İninde bir rol ya da pozisyon vermeye degecek bir şey değil. Neyse ki artık buna ihtiyacım yok."

Zendyor'un bakışları karardı. "Bana gel. Açıklamam gerekiyor."

"Gerek yok."

"Elora!"

"Artık benim lordum değilsin," diye tersledi. "Sana hiçbir yok ve emirlerine uymak zorunda değilim. Beni rahat bırak. Git kardeşlerinle ve asanla ilgilen." Döndü ve hızını korumak için öfkeyle atış yaparak menzil boyunca ilerledi.

Onun takip edeceğini biliyordu ama ne kadar öfkeleneneğini bilmiyordu. ol.

"Elora," diye kükredi, "seninle konuşmam gerek!"

"Konuşacak bir şeyimiz yok."

Boğazından bir homurtu geldi ve büyü yapmaya başladı. onu yakalamak ya da yavaşlatmak için. Elora onun etrafında döndüğünü, komutuna yanıt verdiğini ve onu gitmek istediğinden farklı yönere çevirdiğini hissedebiliyordu.

Öfkelenen kadın geri atmaya başladı ve ikisi kapıştılar, büyü onları çekip itti, ta ki havada birbirlerinin etrafında dönüp durana kadar, eşit bir büyü irade ve beceri savaşı.

"Tanrıçaların sana verdiği şey bu mu?" Zendyor seslendi.

"Evet. Ve bunu daha önce almalıyım," dedi Elora, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Beni güçlü yapmak istediler. Ve hizbim güvende olacaktı."

"Bu bizim hakkımızda hiçbir şeyi değiştirmezdi," dedi Zendyor. "Belki seni eşim olarak daha erken tanıyabilirdim."

Elora spiral çizerek ondan uzaklaştı, havada durmadan önce güvenli bir mesafeye çekildi, şok her kalp atışında vücuduna çarpıyordu. "Ne dedin sen?"

"Sen artık bir dişi dragorai'sin ve benim eşimsin." "Bu nasıl olabilir?"

"Şu haline bak," dedi Zendyor. "Sen Thrakondarian kullanarak büyü yapabilen bir omega'sın - aslında, ölümüne düşerken aniden uzmanlık kazandın. Ayrıca ejderhamla da bir bağlantın var. Nasıl olmasın ki?"

Elora Yorgynel'e baktı. O ve Zendyor onun etrafında kavga ediyor olsalar da, Yorgynel halinden gayet memnun görünüyordu. "Eşini seçen ejderhadır," diye tekrarladı Elora, ama bunu nereden çıkardığını bilmiyordu.

Zendyor yavaşça başını salladı. "Bu doğru. Dişi ejderhaların olmadığı bu zamanda, eşlerimizi seçen bizim *dan askhalarımız*. San I'mya'yı seçti, Ryn Oshali'yi seçti. Yorgynel seni seçti. Ve o seni çok uzun zaman önce, sen daha Nyro'nun inine girmeden, sen daha I'mya ile tanışmadan önce seçti. Sadece bunu bilmiyorduk."

Elora düşüncelerini toparlamaya çalışarak başını salladı. *Tanrıça'nın kastettiği bu muydu? Onun için planlanan şey bu muydu?* Onunla eş olarak yaşamamanın tutsak olarak yaşamaktan nasıl farklı olacağını anlayamıyordu. Ona özellikle eş gibi davranmamıştı, o halde bunun doğru olup olmadığını nasıl bilebilirdi? Bilmesi gerekmez miydi? Ya bunu sadece Tanrıçalar ona bu bilgiyi verdiği için söylüyorsa? Bu güce sahip olması dragorai için tehlikeli miydi? Kafasında bu kadar çok bilgi uçuşurken düzgün düşünmek zordu. Ama onun söylediklerini dikkate almak zorundaydı. Eğer bu doğruysa, onun eş olmak ister miydi? Başını kaldırıp ona baktı. *Evet, istiyordu.*

Bu düşünce o kadar ani gelmişti ki onu şok etmişti. "Hayır," dedi yüksek sesle, kendinden dehşete düşerek. İnden ayrılırken karar verdiği onca şeyden sonra bu düşünce neden bu kadar güçlü ve netti? Manipüle mi ediliyordu? Tüm bunlar Tanrıçalar için başka bir oyun muydu?

İçine sızan öfke, çevresine dair farkındalığını artırdı. Bir tutsaklıktan diğerine geçiyordu ama bu kez Zendyor'un eşi olarak. Bunun olmasına izin vermeyecekti - Tanrıçaların onu tekrar manipüle etmesine izin veremezdi.

İçinde biriken ıstırabı serbest bırakmak için çığlık attı ama bu yeterli değildi. Kendini menzil boyunca savurdu, öfkesini haykırdı, vücudu Zendyor'da çok iyi bildiği öfkeli pusla alevlendi.

İçini ve dışını yaktı, öfke içini kavurdu, göğsünde tutuştu. Derin bir nefes alarak nefesini verdi ve beyaz ateşten bir akıntı boğazını yırtarak ağzından çıktı ve birkaç metre uzadı. Yorgynel zevkle kükredi, ses arkasında bir yerden geliyordu.

Bir şey arkasına çarparak onu rotasından çıkardı ve havada döndürdü. Bu Zendyor'du. Göğsünü kızın sırtına dayamış, kolunu beline dolamış, onu kendine çekmiş, Elora çığlık atıp ağlarken ve çılgınca savaşırken onları sürüklenmeye yavaşlatmıştı.

Yüzünü kızın boynuna gömdü ve onu kendine doğru çekti, kız kıvrandıkça kalın boyu kışına sürtünüyor, kokusu kızın bayıldığı o sarhoş edici uyarılmaya doğru derinleşiyordu. Ve aniden, başka bir şey için kıvranmaya başladı ve şimdi ona ihtiyacı vardı.

Alfa onun boynuna doğru inledi, eli göğsünü sıkmak için yukarı uzandı, bu sırada kadın eğildi, elleri kalın sikini okşamak için arkasına gitti ve onun sevdiğini bildiği şekilde ucunu sıktı.

Diğer eli kızın kalçalarını tokatlayarak açtı, acıdan nefesi kesildi ve inledi, kızın kayganlığı o kadar hızlı toplanıyordu ki ellerine bulaşmaya başlamıştı bile. Onu kollarının arasına alıp bornozunu ve tuniğini yukarı çekti. Elora çoktan kışını ona doğru itmeye başlamıştı bile, onu içine doğru yönlendirirken hevesle mırıldanıyordu.

Adam onu yarıp geçerken, genişçe gererken ve etini lezzetli, uzun, nefes kesici bir vuruşla sürüklerken ağır ağır nefes aldı.

Tamamen oturduğunda, nefes verdi, meme uçlarını sıktı ve etrafını sıktığında homurdandı. Kollarını onun etrafında doladı, burnunu boynuna indirdi ve onu becerdi. Sert, acımasız bir tempoyla onu üzerine çekti, daha önce onu ele geçiren tedirginliği yatıştıran vücudunda sarsıntılar titredi. Parmakları kıvrımlarının içindeki kaygan yumağı buldu ve onun derinliklerine girerken onu taciz etti.

Elora gözlerini kapadı, kendini vücudunu saran enfes zevke teslim etti, inlemeleri gırtlaktan ve nefes nefese geliyordu. Daha yükseğe tırmandı, zevk onu kör edici ve muhteşem bir dorukta patlayan vahşi, uçucu, lüks sıcaklığın görkemli bir karışımına sürükledi.

Orgazmının gücüyle sarsılıp kasılırken keskin bir sızı boynunun dibine battı.

Zendyor kısa bir süre sonra boşaldı, düğümü içeri girene kadar düzensiz bir çılgınlıkla ona vurdu ve tohumunu onun sıkışık yarığına attı.

Elora'nın enerjisi, kollarında gevşeyene kadar çekildi. Zendyor'un düğümü küçülene kadar, aralarında hoşnut bir sükûnetle sürüklenmeye devam ettiler. Dikkatle onu kollarında çevirdi, mavi gözleri endişeyle yumuşamış, ağzı kanla kızarmıştı.

Elora yorgunluktan uyuşmuş bir halde tekrar ona baktı.

Ayaklarının altına bir şey dokundu ve aşağı baktığında Yorgynel'in altlarından yükseldiğini, sırtında durana kadar ağırlıklarını aldığını gördü. Zendyor oturdu ve ejderha uçarken Elorayı kucağına sabitledi.

"Bugün inimden ayrıldın mı?" diye sordu. "Kraliçe seni böyle mi yakaladığını söyledi?"

Elora ne diyeceğini bilemeden başını salladı.

Zendyor uzaklara bakarken burun delikleri alevlendi, sertleşmiş çenesindeki öfke açıkça görülüyordu. Ama ona tekrar baktığında gözleri yine yumuşacıktı. "Özür dilerim, Elora."

Elora onun sözleri karşısında şaşırarak gözlerini kırıştırdı.

"Bana kim olduğunu söylediğinde, bana kim olduğunu gösterdiğinde sana inanmadım. Size sadece başkalarına karşı olan önyargım yüzünden acı çektiğinizi söyleyebilirim. Bu benim hatamdı ve pişmanlık duyuyorum." Onu kendine doğru çekti ve vücudunu kendi vücuduyla aynı hizada tuttu. Elora onu hissettikçe titriyor, bu kadar yakın olmanın rahatlığını yaşıyordu.

"Marahl'a personelimin bir üyesi olmadığını söyledim çünkü değilsin," diye devam etti Zendyor. "Asla da . Sen benim eşimsin. Bunu hissetmiyor musun?"

Onun o tanıdık kokusu burnuna doluyor, onu huzurlu bir rahatlığa kavuşturuyordu. Bu onun her zaman yapabildiği, kokusunun ona her zaman yaptığı şeydi. Ama bunun bir dragorai olduğu için olduğunu düşünmüştü, ona özgü bir şey olduğu için değil.

"Emin değilim," dedi tereddütle, sonra hemen irkildi. Ağzı ve boğazı ciddi şekilde iltihaplanmıştı ve her yerinde yanan yaralar vardı.

Zendyor'un parmakları kadının ağzındaki pul pul dökülen deriye dokundu ve yaralarını iyileştirmek için bir büyü mırıldanmaya başladı. Dudaklarını ısıtan nazik bir efsundu ve iyileşme yavaş oldu. Acı büyük ölçüde hafifledikten sonra, parmaklarını boynundan aşağıya doğru gezdirerek boğazını hedef aldı.

Elora acısı hafifleyince iç çekti. "Teşekkür ederim," dedi. "Ateş soluduğuma inanamıyorum."

"Bu tüm dragorai'lerin yapabileceği bir şey," dedi Zendyor. "Dişi dragorai'ler de dahil."

"İnanılmazdı. Tüm bu güç ve enerji vücudunuzdan dışarı atılıyor.... Neredeyse bağımlılık yapıyor."

"Gerçekten de öyle," dedi Zendyor ciddiyetle. "Onu tutuşturmak için bile erişilmesi gereken öfke gibi. Ama sonuçları her zaman acı vericidir," dedi ağzını işaret ederek.

Elora başını salladı. Bu, Tanrıça'nın bahsettiği şeyi, güç ve neşenin yanı sıra acı ve ıstırabı temsil ediyordu.

"Neden bu kadar öfkeliydin?" diye sordu.

Elora bir an sessiz kaldı. "Tanrıçalar tarafından manipüle edildiğimi sanıyordum... eğer senin eşin olacaksam bir tutsaklıktan diğerine gececeğim."

Zendyor kaşlarını çattı. "Sen tutsak değildin Elora. İnimde özgürce dolaşıyordun."

Bu doğruydı. "Personelinizin bir parçası olarak kabul edilmediğim için böyle hissettim," diye açıkladı.

Zendyor başını salladı. "Bu senin için önemliydi, biliyorum. Ama benim eşim olarak tutsak olmayacaksın." Ona baktı. "Öyle olduğunu söyleyemez misin?"

"Nereden bilebilirim ki?"

"Biliyorsun Elora," dedi Zendyor onun gözlerine bakarak. "İnime her geldiğimde önceliğimin sen olduğunu biliyorsun. Sen eğlenirken seni izlemekten zevk aldığımı biliyorsun. Çiftleşmemizin özel olduğunu biliyorsun; her seferinde yoğun ve tüketici. *Dan askha*'nın sana bağlı olduğunu biliyorsun. Öfkelen-diğimde beni sakinleştirebileceğini biliyorsun. Daha ne istiyorsun?"

Elora ne söyleyeceğini bilmiyordu. Daha neye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu ama bir şeye ihtiyacı vardı. Parmaklarını boynuna götürdü ve sivri yırtığı hissetti. "Beni ısır-dın."

Zendyor başını salladı. "Evet. Ancak bağımızın sürece başlaması için bundan daha fazlasına ihtiyacımız olacak."

Elora başını salladı. Dragoraylar arasındaki bağlanma süreciyle ilgili bilgilerin bir kısmını I'mya'dan öğrenmişti ama geri kalanı bir parçasıydı. "Bunu neden şimdi yaptın? Konuşma fırsatımız olmadan önce mi?"

"Bu bir içgüdüydü... ve bir seçimdi." Ona dikkatle baktı. "Kabul etsen de etmesen de sana sahip olacağım Elora. Yüzyıllardır bir eş ya da yavru edinme şansım olmadan kayboldum. Gitmene izin vermeyeceğim."

Nedense bu onu rahatlattı ve adamın göğsüne sokuldu. "Demek tutsağım," diye fısıldadı.

Zendyor homurdandı. "Pekâlâ, evet. Ama sadece en iyi şekilde," diye mırıldandı. "Sen de bir ev, bir aile arıyordun. Benimle zaten bir ailen var. Bizimle. Kardeşlerim ve onların omegaları da senin ailen. Biz senin gerçek grubunuz ve bir daha asla yalnız kalmana izin vermeyeceğiz."

Burnu sızladı ve gözleri yaşlarla doldu, sonra da yaşların düşmesine izin verdi.

Zayıflamış ve rahatlamış haliyle zihninin sürüklenmesine ve içgüdülerinin baskın çıkmasına izin verdi. Hiçbir şey Zendyor'a karşı olmaktan, onun tarafından tutulmaktan, onun sesini dinlemekten, ejderhalarının sırtında onun kokusunu solumaktan daha tatmin edici olamazdı. Ve yavaş yavaş farkına vardı - bu, onun yanındaki yerini içgüdüsel olarak anlamasıydı ve onu kokladığı ilk karşılaşmalarından beri böyleydi.

Düşünecek ya da kendi içinde tartışacak başka bir şey yoktu. O onundu ve her zaman olması gereken yer burasıydı.

Yorgynel onları yıkılmış dağa geri götürerek menzil boyunca sürüklendi. Elora bir an için Yorgynel'in inin yok edildiğini fark edip etmediğini merak etti ama Zendyor öne doğru eğilip bir elini Yorgynel'in boynuna koydu ve Elora içgüdüsel olarak onun kendisine nereye gitmesi gerektiği konusunda rehberlik ettiğini anladı.

"Kardeşinin inlerinden birine mi gidiyoruz?" diye sordu.

"Hayır."

Yorgynel farklı bir yöne doğru süzüldü ve başka bir dağa doğru alçaldı. Yaklaştıklarında Zendyor yükseldi, Elora'yı da yanına alarak Yorgynel'in sırtından atladı ve büyümlü sözler söyleyerek onları yüzdürdü.

Havada süzölerek dağdaki bir açıklığa doğru giderlerken Elora kaşlarını çatı. Neden eski ine bu kadar yakın başka bir in vardı? Bütün bir duvarı pencere olan bir açıklıktan geçerek büyük, boş bir odaya indiler.

"Neredeyiz biz?" Elora sordu.

"Yeni evimizdeyiz," dedi Zendyor.

Elora ona boş boş baktı. "Burası başka bir dağın içindeki başka bir in mi?"

Zendyor yavaşça arkasına dönerek, "Burası dağ çok dengesiz hale geldiğinde taşınmamızı planladığım yer," dedi. "Hâlâ hazır değil ama en azından tüm odalar yapıldı ve güvende."

"Bunu zaten planlıyor muydunuz?" Elora sordu.

"Evet, dağım Yorgynel'in muamelesine sonsuza dek dayanamazdı," dedi Zendyor. "Sonunda çok tehlikeli hale geldiğinde başka bir yerde hazırlanmamız gerekiyordu."

Elora bir an sessiz kaldı. Bunun gerçekleştiğinden bile haberi yoktu. "Çalışanlardan herhangi biri bunu yaptığının farkında mıydı?"

"Bazıları," dedi Zendyor, "ama çoğunu kâhyalar ayarladı."

Elora başını salladı. Belki de bu yüzden bazı görevlilerle hâlâ tanışmamıştı.

Zendyor yüzünü pencereye döndü. "Bu manzarayı beğendiniz mi? Bu oda bizim odamız olacak."

Elora bir kez daha gri ve beyaz manzaraya baktı. Bugün olanlara rağmen dağlar hâlâ her zamanki gibi huzurlu görünüyordu. "Bu manzaraya bakmaktan asla bıkabileceğimi sanmıyorum," dedi Elora.

Kapının çalınması düşüncelerini böldü. "İçeri gel," diye seslendi Zendyor.

Arayan Marahl'dı. "Sizi gördüğüme çok sevindim lordum," dedi, "ve güvende olduğunuz için Elora. Bu yeni ortama alışmak için elimizden geleni yapıyoruz ama bu biraz zaman alacak. Eski inimizde pek çok şey kayboldu."

Zendyor başını salladı. "Biliyorum."

"Kardeşleriniz az önce geldi."

Zendyor, "Onları içeri alın," dedi.

Marahl giderken Elora Zendyor'a sarıldı, midesinde bir gerginlik vardı. "Kardeşlerinize tanışmak için doğru düzgün giyinmedim," dedi endişeyle.

Zendyor ona baktı, dudaklarında bir gülümseme oynaşıyordu. "Vücudunun tamamı örtülü olduğu sürece uygun bir şekilde giyinmiş sayılırsın," dedi, gözlerindeki o yoğunluk geri dönmüştü. Karnı bir kez daha onun için karıncalanmaya başlarken bakışlarını ondan ayırmadı. *Bu adamdan hiç sıkılacak mıydı?*

Kapı tekrar açıldığında, dört dragorai-alpha içeri girdi. Elora'nın nutku tutulmuştu. Dev gibiydiler. Sanki devlerin arasında küçük bir fareymiş gibiydi. Zendyor'a daha da sokuldu ve Zendyor onu sıkıca tuttu, ona karşı güvendeydi.

"İkiniz de iyi misiniz?" dedi Zendyor'un Tyomar dediği kişi.

"Öyleyiz," dedi Zendyor sert bir sesle. "Ama aklınızdan ne geçiyordu? O lanet olası deli omega ile *pazarlık* yapmaya çalışıyordunuz."

"Omega'nız risk altındaydı," diye karşılık verdi Tyomar. "Eğer onu zarar görmeden kurtarabilseydik, bu tercih edilirdi, değil mi?"

"Uzuvlarını bedeninden ayırmayı tercih ederdim," dedi Zendyor öfkeyle. "Bana saldırmaya, omega'mı almaya ve tüm çalışanlarımı öldürmeye cüret etti. Bağırsaklarının deşilmesini ve kendi kendini yemeye zorlanmayı istiyor olmalı-" Öfke bulutu onu bulandırmaya başladı ve Elora avucunu onun göğsüne koyarak gülümseyerek ona baktı.

Zendyor ona baktı, söylenişi uzun bir gürültüye dönüştü. Bir nefes aldı.

"Hoş geldiniz," dedi Tyomar Elora'ya. "Ben Tyomar. Onu bu şekilde sakinleştirebilmen etkileyici. Yüzyıllardır deniyorum."

"Sethorn," dedi kardeşlerden bir diğeri. "Ve bu da Khyros, klanın başı."

"Hoş geldiniz," dedi Khyros. "Güvende olmanıza sevindik." Nyro ona gülümseyerek başını salladı.

"Beni geri getirmeye yardım ettiğiniz için hepinize teşekkür ederim," dedi. "Beni yakalaması benim hatamdı." Zendyor'a baktı, o da başıyla onayladı. "Zendyor'un ininden ayrıldım ve o da beni dağdan inerken gördü."

"Ne?" Tyomar şaşkınlıkla "Ne?" dedi. "Neden dağdan aşağı tırmanıyordun?"

"Odasından çıkmanın tek yolu buydu."

Tyomar ona baktı. "Bariyer seni durdurmadı mı? Penceredeki mi?"

Elora başını salladı. "İçinden geçmeme izin verdi."

"I'mya için de aynı şey geçerli," dedi Nyro. "Ama mantıklı, bariyerler dragorai üzerinde işe yaramıyor."

"Neden özellikle beni hedef aldığını hâlâ anlamış değilim," diye homurdandı Zendyor.

"Seni en büyük tehdit olarak görüyordu," dedi Sethorn düşünceli bir ifadeyle. "Savaşa en hazır ve en tecrübeli kişi. Seni hedef alması ve yolundan çekilmesi mantıklı olurdu."

"O zaman bu aynı zamanda geri da bir hakaret," diye mırıldandı Nyro.

"Dağınızın zayıf olduğunu nereden bildiğini öğrenmek istiyorum," dedi Khyros. "Kral ve kraliçenin bizimle pek ilgilenmediği ya da Yasak Dağlar'daki bazı durumlarımızdan habersiz oldukları izlenimine kapıldık. Ama kraliçe pek çok bilgiye sahipti; sadece Zendyor'un dağının zayıf olduğunu değil, nerede olduğunu da biliyordu."

"Nasıl kaçtı lan?" Zendyor sordu.

Nyro, "Hepimiz personelinize yardım ediyorduk," diye belirtti. "Hepsini dışarı çıkarıp onu kovalayamazdık."

Zendyor, "O halde derhal ona gitmeliyiz," dedi. "Bu hakarete dayanamayız."

Tyomar Elora'nın boynunu işaret etti. "Bunun izin veremezsin," dedi sırtarak.

Diğer kardeşler Elora'ya baktılar ve onun ısırik iddiasını görünce hepsi rahatlayarak ona ve Zendyor'a gülümsediler.

"Tebrikler," dedi Nyro. "I'mya çok heyecanlanacak. Seni çok özledi."

Elora'nın kaşları şaşkınlık ve sevinçle havaya kalktı. I'mya ile birlikte klanın bir parçası olacaktı. "Teşekkür ederim," dedi. "Onu çok özledim. Aslında tüm personel. Hâlâ burada olduğuma inanamıyorum..." Zendyor'a baktı, bunu söylemek garip geliyordu.

"Öylesin," diye ısrar etti.

"Tanrıça'yı tekrar gördün mü?" Khyros sordu.

O daha cevap veremeden Zendyor araya girdi. "Şu anda bir klan toplantısı yapamayız," dedi sertçe. "Omega'mın dinlenmeye ve kendini toparlamaya ihtiyacı var."

"Elbette," dedi Sethorn. "Ama bizi anlayabildiğin gerçeğinden Thrakondarian dilini de anladığını anlıyorum."

Elora başını salladı.

"Pekâlâ. Bu ikisini yerleştirelim, sonra da kraliçe hakkında konuşuruz," dedi Khyros.

"Burayı döşemenize yardımcı olabiliriz," dedi Sethorn. "Yeni bir proje arayan pek çok boşa gezen tasarımcım var ve bence bu onlar için iyi bir proje olur."

Nyro, "Evet, ben de," dedi.

Zendyor Elora'ya baktı. "Bu işi sen yönetmek ister misin?" diye sordu.

Elora'nın gözleri büyüdü. "İnin tasarımına öncülük etmek mi?"

"Evet," dedi Zendyor. "Her odanın dekorasyona ihtiyacı var ve her birinin bir işlevi olmalı. Normalde bunu kâhyalarla birlikte yapardım ama burası sizin de eviniz." Kardeşlerine bir göz attı. "Ve planlamamız gereken çok şey var. İlgileniyor musunuz?"

Elora'nın yüzü güldü. "Bunu yapmayı çok isterim."

"Güzel," dedi Zendyor. "Bu çetin sınavın yaralarını sarmaya çalışırken fazla çalıştırılmanıza izin vermeyeceğim, ancak bu konu üzerinde kâhyalarla birlikte çalışmanız gerekiyor. Bazı kararlar alınana kadar personelin geri kalanı rahatsız olacak."

Elora başını salladı. "Marahl bana yardım edecek mi?"

"Sana yardım etmesini istediğin herkesi alabilirsin." Zendyor söyledi.

Elora ona sırtıtarak baktı ve heyecanını zorlukla kontrol edebildi. Süslemek için yepyeni bir sığınak mükemmel olurdu, özellikle de şimdi personelle yeniden ilişki kurması gerektiğine göre. Birden aklına bir fikir geldi. "Personelinizden biriyle konuştum, inin eskiden çok sayıda insanla dolu olduğunu, sonra herkesin ortadan kaybolmaya başladığını ve personelin aşırı çalıştığını söyledi. Bunun nedeni bu sığınağı hazırlamak için çalışıyor olmaları mı?"

"Evet," dedi Zendyor. "El becerileri olan personelin çoğu yeni inin oluşturulmasına yardımcı olmak için buraya geldi. Bir yılı aşkın süredir burada tüm odalar üzerinde çalışıyor ve tüm su, buhar ve ısı kanallarının verimli çalıştığından emin oluyorlar. Tüm zamanlarını bu ine ayırabilmeleri için onları eski inden uzaklaştırmak zorunda kaldık."

"Neden personelin geri kalanına söylemedin?"

"Bu onlar için çok korkutucu olurdu. Dağın her an çökmek üzere olduğunu düşünmelerini istemedik. Bu çok korkutucu olurdu."

stresli."

"Gerçekte," dedi Tyomar, "o dağın ciddi bir sorun yaşamadan önce en az beş yılı daha vardı."

"Bu da bizi kraliçenin nasıl bildiğine getiriyor," dedi Sethorn.

Zendyor boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Kardeşlerim, varlığınız için minnettarım ama omega ve benim bir tuvalete, biraz yiyeceğe ve bir yatağa ihtiyacımız var... ya da bir duvara. İsterseniz kalabilirsiniz, isterseniz bir sonraki toplantıda görüşürüz."

Kardeşleri kıkırdayıp onlara veda ederken o kapıya doğru yürüdü.

Elora onu göğsünden dürttü. "Zendyor," diye azarladı. "Bu çok kabaydı."

"Değildi. Şu anda bir toplantı yapmak istemiyorum," dedi sinirli bir şekilde.

"Her açıdan yapılacak çok şey var ama siz kendinizi huzursuz hissediyorsunuz. Benim önceliğim bu."

Elora ona gülümsedi, gözlerini kapattı ve burnunu onun göğsüne soktu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Oinin düzenlenmesi ve yeniden dekore edilmesi Elora'nın düşündüğünden çok daha zordu ama aynı zamanda çok da eğlenceliydi.

Sonunda bir yılı aşkın süredir ininde çalışan tüm kâhyalar ve diğer personelle tanıştı. Hepsi de lordlarının bir sonraki eşini bulacak olmasından dolayı son derece heyecanlıydı ve onu bol bol tebrik ettiler.

Birlikte en çok zaman geçirdiği sığınak çalışanlarının hepsi bunun olacağını bildiklerini söylüyordu.

"Sıranın ona geleceğini söylemiştim," dedi Askel, diğerlerini işaret ederek. "Bunun üzerine bahse girmeliydim."

Cyndra sadece güldü. Eloraya, "Tekrar bizimle birlikte olduğun için çok mutluyum," dedi. "Dağ çökmeden hemen önce etrafta olmadığın o birkaç gün gerçekten farklı hissettirdi."

Pelles de aynı fikirdeydi. "Belki bir şey olmuştur diye düşündük," dedi gruba bakarak. "Nerede olduğunuzu öğrenmek için gidip lordumuzla konuşmaya hazırlanıyorduk... ve belki de bizimle kalmanız için takas edebileceğimiz ya da teklif edebileceğimiz bir şey olup olmadığına bakacaktık."

Elora o kadar duygulanmıştı ki gözleri yaşardı. Pelles'in Zendyor'dan ne kadar korktuğunu biliyordu, bu yüzden onu sorgulayabileceği fikri gerçekten endişelendiği anlamına geliyordu.

"Hiçbir yere gitmiyorum Pelles," diye gülümseyerek gözyaşlarını sildi. "Gidersem Dao'da kimi yeneceğim?"

Pelles'in kaşlarını çatmasına hepsi güldü.

Sarai, Elora'nın Zendyor'un eşi olmasından dolayı çok mutluydu ama sonunda kardeşini bulduğu için daha da mutluydu. "O insanlardan biriydi

Buraya in üzerinde çalışmak için geldi," dedi heyecanla. "Bu yüzden daha önce ininde bulamamıştık, iş yükünün bir kısmını hafifletmesine yardım etmeye çalışırken." Yeni inlerinde işler yoluna girdikçe birlikte daha fazla zaman geçirmeyi planlıyorlardı ve Sarai hepsinin onunla tanışmasını istiyordu.

Elora sırttı, ailesini bulabildiği ve onunla birlikte olabildiği için mutluydu.

Hepsi bir aradayken kâhyaların sayısı hizmetkârların sayısına kıyasla az görünüyordu, ancak dördü baş edebilecekleri konusunda ısrar ediyordu.

"Bilmem gerekirdi." Marahl taşınmadan sonra Elora'yı ilk gördüğünde sırtmıştı. "Sana çok odaklanmıştı ve ben nedenini anlayamamıştım. Bir araya getiremediğim için şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum."

Elora, "Endişelenme, endişelenmen gereken bir sürü başka şey var," diye belirtti. "Bu sığınağı neredeyse sadece üç kişiyle yönetiyorsun. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

Marahl neredeyse kızaracaktı. Elora'ya, "Bu sığınağı benimle birlikte organize ettiğin için çok mutluyum," dedi. "Sen olmasaydın çok daha uzun sürerdi ve mümkün olduğunca çabuk yerleşmemiz gerekiyor."

Tüm personel artık tek bir yerde olduğu için, daha önce olduklarından çok daha büyüklerdi, bu yüzden yapmaları gereken ilk şey odaları belirlemektir.

Marahl kaşlarını çatarak, "Şu anda herkesin ayrı bir odası olması için yerimiz olmayabilir," dedi.

"Bakalım eşleşmek isteyen var mı?" dedi Elora. "Aslında, bunu önerin. Böylece başka şeyler için yer açılacaktır."

Sırada Boe'ye uygun bir mutfak alanı bulmak vardı. Önerdikleri alanların çoğundan memnun değildi ama sonunda personelin gelip yeni tariflerinden bazılarını deneyebilmesi için tabakları koyabileceği bir alana sahip olacak kadar büyük bir alan buldu. Elora ayrıca yemek salonu, Dao odası, şarkı söyleme alanı ve hikaye odası gibi insanların vakit geçirebileceği ortak alanlar bulup tahsis etti.

En önemli yerler tahsis edildikten sonra dekorasyon çok daha kolaydı. Personel, yeni mekânlar için faydalı olacak mobilyalar ve çeşitli eşyalar yaratmak için kendi becerilerini sunarken, diğer dragoraylar da yeni halılar, sandalyeler, masalar, mumluklar, yataklar ve ihtiyaç duydukları diğer her şeyi yaratmak için ineklerindeki insanların becerilerini sundu. Her şeyin tamamen döşenmesi biraz zaman alacaktı ama bu iş başlamıştı.

Elora, personelin organizasyonunu ve görevlerini kâhyalara bırakırken, Yorgynel'in kendisi için yeterince büyük bir ine ve ihtiyaç duyduğu şeyler için alana sahip olmasını sağlamaya odaklandı.

Alana ilk girdiğinde, Elora onu hazinesini bir tarafa koyması ve ininin hemen dışındaki çıkıntıda yemesi için cesaretlendirmek zorunda kaldı. Bunu yapmaya alıştıktan sonra, kalıntıları yakıp kül haline getirecek ve Elora'nın temizlik yapmasına gerek kalmadan rüzgârda sürüklenip gidecekti. Bu arada, hazinelerinin onunla birlikte ininde olmasından memnundu. Elora her ziyaret ettiğinde, onun için bir şeyler eritiyordu, genellikle çok küçük eşyalar ve bazen de sergilemesi için büyük bir şey. Elora bunları inin her yerinde, özellikle de Zendyor'un sinirini bozacak şekilde kendi odalarında sergiliyordu.

Elora'nın Yorgynel'den bir hediye daha aldığı bir akşam Zendyor, "Bunu benim için hiç yapmıyor," diye söylendi.

"Bırakın onu. Tedavi edecek bir arkadaşı yok," diye belirtti Elora.

Zendyor sinirli bir şekilde, "Bu benimkine kur yapması gerektiği anlamına gelmez," diye bağırdı.

Elora ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bana hediyelerle kur yapacak *değilsin* ya," dedi gözleri parlayarak. "Onları alabildiğim yere götürmek zorundayım."

Bunun üzerine Zendyor kızgınlıkla kükredi ve kız kıkırdayıp ondan kaçmaya çalışırken onu yakaladı. Onu kollarının arasına alarak yatağın üzerine fırlattı ve ona tam olarak ne gibi hediyeleri olduğunu gösterdi.

Birkaç hafta içinde in daha çok evi gibi hissetmeye başlamıştı. Personel de ona burada önceki sığınaktan çok daha rahat olduklarını söylemişti.

Elora'yı ilk gördüğünde ona utangaç bir şekilde el sallayan Telyssa bile daha sosyal olmaya karar verdi ve zamanının çoğunu Tao odası ve hikaye odasında geçirdi.

Elbette çoğu insan bir öncekinde olan şeyin bu inde de olmasından endişe ediyordu ama Zendyor'un da kendisine söylediği gibi, bir dağın o aşamaya gelmesinin yıllar aldığını ve Yorgynel'in artık çok daha sakin olduğunu, bunun o kadar çabuk gerçekleşmesinin pek mümkün olmadığını söyledi.

Elora'yı endişelendiren şey dağ değil, kraliçenin onların nerede olduğunu bulmasıydı. Onları bir kez bulduysa, kesinlikle tekrar bulabilirdi ama Zendyor bunun endişelenmesi gereken bir şey olmadığı konusunda kararlıydı.

"Önce birbirimize bağlandığımızdan emin olacağız," dedi, "sonra da senin atanmana odaklanacağız. Sonra kralı nasıl yok edeceğimizi bulacağız ve

Kraliçe."

Onun kendisine bağlanmasını ve klana kabul edilmesini sağlama konusundaki endişesi diğer her şeyin önüne geçti. Bir klan toplantısı yapmadan önce, bu iki şeyin de tamamlanmasını istiyordu. Kardeşlerinden bahsediş şeklinden toplantının ertelenmesine karşı olduklarını anlıyordu ama adam, resmi olarak eşi ve bir Vattoro olarak tanınmadan onu tekrar riske atmayacağı konusunda kararlıydı.

Onun kendisine ve klana ne kadar ait olduğunu göstermek istemesi çok sevimliydi ama o sadece ait olduğu için mutluordu.

Elora olabildiğince hareketsiz yatıyor, yanık nedeniyle hâlâ hassas olan vücudundaki hiçbir deriyi tahriş etmemeye çalışıyordu. Bir dragorai ile bağ kurmanın ne demek olduğunu biliyordu ama bunu yaşayacağını hiç düşünmemişti. Yedi cehennem gibi acıyordu. Bir dragorai ejderhasının çıplak ateşi tarafından sarılmak - var olan en sıcak ateş - alevler derinizi parçalıyor ve saçlarınızı gevrek bir hale getiriyordu, buna değmezmiş gibi görünüyordu ama bu Zendyor'dan önceydi. Bu olay gerçekleşmeden önce hâlâ endişeliydi ama bunu alfası ve ejderhası için yapması gerekiyordu. I'mya ona bağın onu eşine ve *dan askha*'larına ne kadar derinden bağladığını söylemişti, bu da hem Zendyor'u hem de Yorgynel'i yatıştırmaya yardımcı olacaktı. Ancak kendini ateşe vermek, Tanrıça'nın hayattaki iyi şeylere eşlik eden acıyla ilgili açıklamasının bir başka örneğiydi.

Tavana baktı, keşke yatıp vücudunun iyileşmesini beklemekten daha fazlasını yapabilseydim diye düşündü ama işin bu kısmı çoğunlukla bununla ilgiliydi. Dragorai ve çiftleşme süreciyle ilgili bazı yazılara göre klandaki rolü üzerine düşünmesi gerekiyordu ama Elora'nın ciddi bir rolü olup olmayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Ne Kuzey Şehirleri hakkında veri ve bilgi toplama konusunda oldukça deneyimli olan I'mya gibiydi ne de Tyomar'ın eşi Oshali gibi Mheyu muhafızları tarafından yetiştirildiğini ve Tanrıcaları, dragorai'yi, İkiz Diyarları, neredeyse önemli her şeyi incelediğini duymuştu. Buna kıyasla Elora'nın sunabileceği çok az şey vardı.

Neyse ki can sıkıntısından aklını kaçırmadan önce kapı çalındı. Gelen Marahl'dı. "Bir ziyaretçiniz var."

"Bırak girsinler," dedi Elora. Doğrulamaya çalıştı ama vazgeçti.

Kapı açıldığında I'mya içeri girdi, onu tanımadığı başka bir genç kadın takip etti.

"Elora!" I'mya yatağının yanına koştu. Eğildi ve nazikçe alnından öptü. "Şu anda bundan daha fazlasını kaldıramazsın," dedi I'mya bilerek. "Bu gerçekten nefret ettiğim kısım."

Elora bıkkınlıkla içini çekti. "Ben de nefret ediyorum! İyileşirken ne yapmamız gerekiyor?"

"Ben de bu yüzden buradayım." I'mya sıırttı. "Ve bu da Oshali, Tyomar'ın eşi."

"Oh, iyi günler," dedi Elora ona gülümseyerek. "çok şey duydum." "Ben de seni." Oshali sıırttı. "I'mya bana çok şey anlattı."

"Artık tek olmadığım için çok heyecanlıyım," dedi I'mya. "Erkek kardeşler elbette harika ama klan masasında birkaç kadının olması güzel olacak."

Elora yüzünü buruşturdu. "Klan toplantılarına katılacağımı sanmıyorum. Bunun bir parçası olduğum için memnunum ama ben sizin gibi hiçbir konuda uzman değilim."

"Um." Oshali Elora'ya dönmeden önce I'mya'ya baktı. "Bir Tanrıça ile tanıştığın doğru mu?"

Elora hafifçe güldü. "Evet, ama bu aynı şey değil-"

Oşali ellerini birbirine kenetledi ve ciyakladı. "Bu çok heyecan verici!"

"Onları inceleyerek büyüdüğünü biliyorum," dedi Elora. "Başlarda heyecan vericiydi ama sonra...." Sesi kesildi.

Oşali yatağına yaklaştı ve elini tutmak üzereydi ama bundan vazgeçti, iyileşmekte olan sıcak pembe tenine baktı. "Eğer bir Tanrıça sana görünmeyi seçtiyse, sebebi ne olursa olsun, bu senin özel olduğun anlamına gelir, Elora. Yüzyıllardır kimseye görünmediler; ne Dragorai'ye, ne Mheyu'ya, ne de İkiz Diyarlarda her gün onlara dua eden insanlara."

Elora dudağını ısırdı ve başını salladı. Bu doğruydı.

Oshali, "Kendini daha iyi hissettiğinde bunu duymak isterim," diye ekledi. Öne doğru eğildi. "Senin de ateş püskürttüğünü duydum." I'mya'nın ağzı açık kaldı. "Ateş mi üflüyormuşsun?"

"Aramızda bunu yapan ilk kişi sensin," dedi Oşali ona.

Elora başını salladı, gülümsemesi genişledi. "Evet, ama bunu yapmanızı tavsiye etmem. Sonrasında gerçekten acıtıyor."

Aralarına baktı. "Teşekkür ederim. Yaşamak istemeyeceğim kadar çok kalp ağrısı ve acı çektim ama şimdi Zendyor'la birlikte olduğum için mutluyum."

I'mya yatağın diğer tarafına geçerek, "Ve bizimle birlikte olduğun için mutluyuz," dedi.

"Yediler adına!" Elora haykırdı. "Hamilesin, I'mya!"

I'mya güldü, eli yuvarlak karnına doğru kaydı. "Öyleyim, öyleyim, kimse sana söylemedi mi? Dayatha benim ordu generalim oldu."

"Hayır!" Elora küstahça konuştu. "Buraya geri döndüğünde Zendyor'a çok sert sözler söyleyeceğim."

"Bana kızgın," dedi I'mya. "Sana hediye ettiğim Tao tahtasını kırdı ve sonra da bu konuda sinirlenmememi bekledi."

Elora gülmekten kendini alamadı. "Evet, anladım. Ama sana kızgın olduğu doğru değil," dedi Elora. "Sana saygı duyuyor ve klanın bir parçası olarak seni korumak istiyor. Ve bence senden kesinlikle hoşlanıyor," dedi Elora. "Ama daha çok Nyro ile zor bir ilişkisi olduğunu hissediyorum."

I'mya başını salladı. "Bunu ben de hissettim. İyileşiyor gibi görünüyor, bu yüzden müdahale etmiyorum."

"Evet," diye onayladı Elora. "Bazen gururlu ve gürültücü oluyorlar ama hepsi arasında güçlü bir sevgi var. Bu olağanüstü bir şey."

"Öyle," diye kabul etti I'mya. "Eşi" -Oshali-ı işaret etti- "içlerinde en barışçıl olanı."

Elora başını eğdi ve I'mya'ya geniş gözlerle baktı. "Kardeşler hakkında her şeyi bildiğini yeni fark ettim. Bana diğer ikisinin nasıl olduğunu anlat!"

"Anlatacak pek bir şey yok," dedi I'mya. "Klanın başı Khyros pek konuşkan biri değil. Toplantılar dışında kardeşlerle ne kadar sosyalleştiğinden emin değilim."

"Ne zaman birlikte olsalar onu hep bir başkasının ejderhasının sırtında görüyorum," dedi Elora, onu fark ettiği zamanı düşünerek.

Oshali ve I'mya bakiştılar. "Ejderhası kayıp," dedi I'mya.

Elora'nın nefesi kesildi.

"Kimse nerede olduğunu bilmiyor."

"Bu onun için korkunç olmalı," diye mırıldandı Elora.

Oshali, "Nerede olabileceği konusunda biraz araştırma yapıyorum," dedi. "Bazı Mheyu kayıtlarında onun görüldüğüne dair bilgiler var."

"Sence bir şey bulabilecek misin?" I'mya sordu.

"Yapacağımndan eminim," dedi Oshali. "Keşke her şeyi daha hızlı yapabilseydim."

Diğer ikisi başını salladı.

"Peki ya Sethorn?" Elora sordu. "Gerçekten otoriter görünüyor."

"Bunun seni yanıltmasına izin verme," dedi Oshali. "O çok çekici biri."

"Uraya hariç," diye dikkat çekti I'mya. "Hayatı buna bağlı olsa bile onu etkileyemezdi."

"Evet," diye kıkırdadı Oşali. "Bu ikisine neler oluyor anlamıyorum. Neden birbirleriyle yatıp bu işi bitirmiyorlar anlamıyorum."

"Öyle olduğunu sanmıyorum," dedi I'mya düşünceli bir ifadeyle. "Kadınının ona tapmasını seviyor ve bence onu etkileme çabalarına aldırış etmediği için sinirleniyor."

"Bekle, onun adı ne?" Elora sordu.

"Uraya."

"O... kraliçenin geri istediği kişi o muydu?" Hem

I'mya hem de Oshali ayıldı. "Evet," dedi Oshali.

"Neden klanla birlikte?"

"Pek sayılmaz," dedi I'mya. "Oshali'ye yardım etti ve şimdi klan ona borçlu. Ayrıca kraliçe hakkında pek çok bilgiye sahip çünkü onun muhafızlarından biriydi."

Elora istemsizce titredi.

"Özür dilerim," dedi I'mya, onun yanık elini dikkatle tutarak. "Bunun hakkında konuşmak zorunda değilim-"

"Hayır, hayır. Devam et."

"Uraya eskiden bir gardiyandı ama şimdi bize yardım ediyor. Strateji konusunda çok iyi ve Sethorn da öyle, bu yüzden çok çatışıyorlar. Daha önce de söylediğim gibi, bence bunun büyük bir kısmı onu etkileyememesiyle ilgili. Muhtemelen sinirlenmiştir."

Oshali çekingen bir tavırla, "Senin töreninden sonraki klan toplantısında olacak," dedi. "Sorun olur mu?"

"Sorun değil," dedi Elora. "Bir gardiyan olmadığı ve kraliçe için çalışmadığı ya da o korkunç siyah kırmızı kıyafeti giymediği sürece onunla bir sorunum olmaz."

Oşali ona gülümsedi. "Gerçekten çok hoş biri. Bence onu seveceksin."

Elora gülümseyerek karşılık verdi ve gözlerini I'mya'nın karnına indirdi. "Kaç aylıksın? Bebek yakında doğacak mı?"

"Yakında tanımlamak mı?" I'mya karşılık verdi.

"Dragorai hamilelikleri normalden daha uzun sürüyor," dedi Oshali Elora'ya.

"Olamaz," diye inledi Elora. "Bilin bakalım Zendyor'un yapmak istediği ilk şey ne?" Diğer kadınlara bakarak gözlerini devirdi. "Ateşimin yakında çıkacağını bildiği için yanmamı engellemek istedi. Henüz gelmemiş rağmen oldukça aktif."

Diğer omegalar güldü.

"İndeki herkes nasıl?" Elora I'mya'ya sordu.

"Şimdi harikalar," dedi I'mya. "Sen gittiğin ay sanki biri ölmüş gibiydi ama Zendyor'un eşi olduğun için çok heyecanlılar. Nureen heyecandan kendini kaybetmiş durumda."

Elora suratını astı. "Ah, onu özledim. Gittiğimden beri olan her şeyi anlat bana."

Oshali ve I'mya, Marahl gelip Elora'nın dinlenmesi gerektiğini söyleyerek onları dışarı çıkarmadan önce bir saat kaldılar. Tabii ki I'mya itiraz etti ve mümkün olan her anı değerlendirmeye çalıştı ama Elora yakında görüşeceklerine söz vererek onu başından savdı. Her ne kadar Zendyor her zaman yanında olsa ve Elora ondan memnun ve mutlu olsa da, Elora bu yeni deneyimi kendisiyle aynı anda yaşayan başka kadınlarla konuşabildiği için memnundu.

Elora gözlerini kapadı ve Yorgynel menzilin üzerinde süzülürken yüzüne vuran esintinin tadını çıkardı. İçinde, onunla ve Zendyor'la paylaştığı bağ, hem alfa hem de ejderhadan gelen diğer duyguların ipuçlarıyla katmanlanmış bir memnuniyetle uğulduyordu, ancak böyle birlikte uçtuklarında, hepsinin en huzurlu olduğu zamandı. Parmaklarını Zendyor'un boynu ile kürek kemikleri arasındaki kadifemsi pulların üzerinde gezdirdi ve iç çekti.

"Klanla tanışmaya hazır mısınız?" Zendyor onun arkasında otururken sordu. "Töreninden sonra hepsi orada olacak."

Elora başını ona doğru çevirerek onayladı. "Klan toplantılarında ne hakkında konuşuyorsunuz?"

Zendyor, "Klanı birey olarak bizden daha geniş ölçekte ilgilendiren her şey," dedi. "Ama daha yakın zamanda, eşlerimizi keşfettiğimiz gerçeği... bariz nedenlerden dolayı."

Elora başını salladı ve yüzünü öne döndü. Yorgynel hafifçe eğilerek onları daha uzağa götürdü.

"Yorgynel," diye Zendyor. "Tapınağa gitmemiz gerekiyor."

Aralarındaki bağdan bir sıcaklık yayıldı ve Zendyor sıkıntıyla nefes verdi. "Sırtında olman hoşuna gidiyor."

Elora'nın yüzü güldü. "Onun sırtında olmak hoşuma gidiyor," dedi ejderhayı okşayarak. "Bunu yapmak için daha fazla zaman harcamamız gerekecek, değil mi Yorgy?"

Zendyor boğazının arkasından bir ses çıkardı. Kadını yüzünü ona dönmesi için çevirdi. "Ona ne dedin?"

"Yorgy. Sevimli bir takma ad, sence de öyle değil mi?"

"O, İkiz Diyarlar'da var olan en acımasız ejderha," dedi Zendyor sert bir sesle. "*Sevimli* değil."

Elora güldü. "Senin ona bir lakabın var, benim de kendi lakabım olacak." Sırıttı. "Her neyse, hoşuna gitti."

"Ona ilgi göstermenizden hoşlanıyor, hepsi bu," diye mırıldandı Zendyor. "İsim değil."

"Ne fark eder ki?" Elora masumca sordu. Zendyor'un hoşnutsuz ifadesi karşısında kahkahasını tutmak zorunda kaldı. "Şimdi sana sevimli bir lakap bulmam gerekiyor," dedi ve bir elini kaldırarak onun yanağını okşadı.

Dragorai hırladı ama ona baktıkça hırıltısı sönene kadar daha da yumuşadı. kendine çekti ve öptü, diline hükmetti ve uyarılmaktan başı dönene kadar tadını çıkardı.

Kıkırdadı ve onu geri çevirdi. "Bana ne istersen diyebilirsin," diye mırıldandı burnunu kızın kulağının arkasına sokarken.

Sonunda tapınağın bulunduğu dağa yaklaştılar.

Elora, ejderha inleri için uygun olan dağ türlerini tanımaya başlamıştı. İhtiyaç duyulan her şeyi barındırabilmeleri için belirli bir şekil ve boyutta olmaları gerekiyordu. Bu dağ son derece büyüktü çünkü dragorai tapınağı onun zirvesinde bulunuyordu.

Zendyor onları Yorgy'nin sırtından tapınağın girişindeki çıkıntıya kaldırmak için büyüler yaptı.

Elora, dağın etrafında uçarken onu izleyerek, "Toplantılar sırasında ne yapıyor?" sordu.

"Kardeşleriyle vakit geçiriyor," dedi Zendyor. "Bugün burada olmadıkları için hayal kırıklığına uğrayacak. Ben sadece ilk toplantımızdan önce buraya gelmek ve tapınağı tanıman için sana zaman vermek istedim."

"Yani," dedi Elora, edindiği tüm yeni bilgileri düşünerek. "Tüm ejderhalar kan kardeşiymen, tüm alfalar ejderhalarıyla kurdukları bağ sayesinde mi kardeş oluyorlar?"

"Evet," diye onayladı Zendyor.

"Bu yüzden mi hepiniz farklı görünüyorsunuz?"

"Evet ama benzer özelliklerimiz var. Hepimizde biraz farklılar ama hepimiz Vattoro'yuz" dedi.

Tapınağın kendisi hayret vericiydi. Duvarları tarihi eserler ve eşyalar süslüyordu; Elora'nın hiç bilmediği çağlardan kalma tablolar ve duvar halıları son derece canlıydı. Ortada, etrafında sandalyeler bulunan büyük bir masa duruyordu, masanın ucundaki sandalye hafifçe kalkıktı. Klanın başı olarak bu Khyros'un olmalıydı.

"Toplantıdan önce buraya gelmem neden önemliydi?"

"Bu eşyaların bazıları hakkında bize yardımcı olabilecek bazı bilgilere sahip olabileceğinizi düşündüm." Elora tekrar etrafına bakındı ve bazılarını tanıdı.

Elora Zendyor'a başını salladı, tapınakta yalnız kaldığı ve yeni klanına yardım etme fırsatı bulduğu için minnettardı. Tanıdığı her bir eşyanın üzerinden geçerken, Zendyor buluşmalarına hazırlık olarak onları not etti.

E Lora'nın töreni muhteşemdi.

Tüm inlerden gelen görevliler bir kez daha, I'mya'nın için yaptıkları gibi toplandılar, ancak Elora özel görünüyordu. Elbette, eşi olarak Zendyor onun dünyadaki en güzel varlık olduğunu düşünüyordu. Hiç kimse onunla yarışamazdı, başka hiçbir kadın, omega ya da Tanrıça... hiç kimse. Bunu çok fazla düşündüğünde, içgüdülerini daha önce takip etmediği için öfkeleniyordu.

Zendyor sol kolunu ve sol göğsünü ısırdığı yere kadar kaplayan tüm pullarını taşımasına izin vermek istemiyordu ve o da bu kadar açıkta kalmaya hevesli değildi. Bu yüzden bileğinde bir manşet ve omzuna bağlanan ince bir kumaş çizgisi olan zarif beyaz bir elbise seçtiler, kolunun geri kalanı çıplaktı. Zendyor onu bu elbisenin içinde gördüğünde hemen becermek zorunda kalmıştı; kız harikuladeydi.

Elbisesi çalışanları tarafından tasarlanmış, takıları ise Yorgynel'in erittiği altın parçalarını kullanan bir tasarımcı tarafından . Altın rengi saçları başının üstünde toplanmıştı ve gri gözleri heyecanla parlıyor, ona baktıklarında yumuşuyordu. En çok hoşuna giden de buydu.

Elora'yla birlikte vadinin ortasında Yorgynel'in sırtında dururken herkes tezahürat yapıyordu; her inin asası iki yanda toplanmıştı. Khyros, Elora'nın klana katılmak için tekrarlaması ve kabul etmesi gereken yeminleri okurken, kardeşleri havada onların üzerinde geziniyordu.

Yorgynel bu kadar uzun süre aynı pozisyonda kalmaktan rahatsız olana kadar her şey yolunda gitti. Şaha kalktı, uçmaya ve aşırı saldırganlığını gidermek için havaya fırlamaya hazırды. Zendyor onu yerinde tutmak için Thrakondarian dilini kullanarak yere yatırdı ama belli ki Yorgynel her ağırbaşlı ejderhanın yapacağı gibi onunla mücadele etti ve bu da etkinliğin sorunsuz ilerlemesi için iyi olmadı.

Elora sadece diz çöktü ve elini *dan askha*'nın boynuna koydu, ona uzun sürmeyeceğini ve sonra hep birlikte uçabileceklerini mırıldandı. Aralarındaki bağın içine sakın bir hoşnutluk sızdı ve o da kanatlarını aşağıda tutup olduğu yerde kalarak sakinleşti.

Tabii ki izleyen herkes bu ana bayıldı. Törenden sonra Zendyor birçok kişinin Elora'nın hem insanı hem de yarattığı evcilleştirebileceğini söylediğini duydu ve bu gerçeği inkâr edemedi. Elora onun için ve Yorgynel için mükemmeldi. Tanrıçaların, klanlarında çiftleşen üç omega arasından ona görünmeyi seçmesinden gurur duyuyordu.

Kraliçenin inine ve omega'sına saldırması onu hâlâ öfkeliyordu ama doğru zamana kadar bu öfkeyi içinde tutuyordu. Daha önce hiç Güney'e saldırmak ve o kadını paramparça etme şansı için her şeyi riske atmak istememişti ama bunun akıllıca olmadığını biliyordu. Kardeşlerini her zaman bir planın gerekliliğine ikna eden oydu ama böyle bir hakareti mantıklı kılmak zordu. Kraliçe kendini dragoraylarla eşit ve bir tehdit olarak görüyordu ama öyle değildi. O gün ölmemesinin tek nedeni Elora'ya sahip olmasıydı.

Tören sona erdikten sonra herkes klan toplantısı için hazırlanmak üzere inlerine geri döndü.

Kardeşleri, klan toplantısını yemin töreninden hemen sonra yapmakta ısrar ettiklerinde, onları suçlayamazdı. Elora ile eş olduklarını resmileştirene kadar her şeyi ertelemişti. Omega'sı kendisine bağlanmadan hiçbir konuda ilerlemek istemiyordu. Onu göğsünde hissetmek, duygularını bilmek, ruh halini ve neye ihtiyacı olduğunu anlamak, ihtiyacı olduğunda ona yardım edecek olan *dan askha*'sıyla doğrudan bir bağlantısı olduğunu bilmek ve hepsinden önemlisi, güvende olduğunu bilmesini istiyordu. Elora çok uzun zamandır dikkatini dağıtan bir unsur olmuştu. Klan işlerine odaklanamaması ve konsantre olamaması Elora'nın inine geldiği gün tehlikeye girmişti, bu yüzden de bir sonraki mantıklı adım olan koordinasyonu hemen yaptırmak için konuyu zorlamıştı.

Elbette Zendyor, Elora'nın elbisesini beline dolamadan, bacaklarını iki yana açmadan ve ağzını tatlı klitorisine dayamadan elbisesini çıkarmasına izin veremezdi. Elora kasılana, kayganlığı adamın yüzünü ıslatana kadar adamın diline yapıştı. Sonra onun üzerine çıktı ve ona çarptı, damlayan, sıkı, *kon*'unu yumruklarken kollarını başının üzerine sabitledi. Kadın gerçekten ve tamamen ona aitti ve bunun verdiği zevk, vücudunu saran vahşi coşkuyu daha da artırdı. hemen önce, bacaklarını gövdesinin üzerine kaldırmak için dışarı çekti ve sonra düğümlenene kadar onu dövdü.

Şaşırtıcı bir şekilde, Elora sonrasında enerjikti ve temizlenip üzerlerini değiştirdikten sonra Yorgynel'e seslendi. Ejderhalarının sırtında her zamanki uçuş pozisyonlarına yerleştiler ve tapınağa doğru yola çıktılar. Oraya vardıklarında herkes çoktan gelmişti. Genellikle herkesten sonra gelen Khyros bile çoktan oturmuştu.

"Kraliçe hakkında bilgiye ihtiyacımız var," diye söze başladı Sethorn, selamlaşmalar ve kadınların eşini takdis etmelerinin ardından. Tyomar'ın eşi Oshali kraliçenin eski bekçisi Uraya'yı tanıttı. "Bize etkili bir şekilde saldırma yeteneğine sahipti çünkü Yasak Dağlar'ın ötesinde kimsenin bilmemesi gereken bilgileri biliyordu."

Tyomar, "Bence o, emniyet ve güvenlik protokollerimiz konusunda dikkatsiz olamayacağımızı gösterdi," dedi.

"Bana öyle geliyor ki hem kralı hem de kraliçeyi sürekli hafife aldık," dedi Zendyor kararlılıkla. "Böyle yapmaya devam edemeyiz. Bizi zayıf olarak göreceklidir. Thrakondarian dilinde ne kadar yetenekli olduklarını ve diğer tüm bilgileri öğrenmeliyiz ki hemen saldırabilelim. Daha fazla oyalanmak yok."

"Uraya," dedi Oshali. "Bize söyleyebileceğin bir şey var mı?"

Uraya, Vattoros Oshali'ye yardım etmek için güneye gittiğinde kraliçeden kaçmıştı.

"Danıştığım pek çok eski kitap var," dedi Uraya. "Ama dili nasıl öğrendiğini bilmiyorum. Sanırım biri ona öğretti - daha gençken dil konusunda yetkin olan biri."

"Kralın kitapları var," diye hatırladı I'mya.

"Sanırım..." dedi Elora. "Bunu birlikte öğrendiler."

Bütün masa sessizliğe gömüldü.

"Kim?" I'mya'nın gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuştu.

"Kral ve kraliçe," diye açıkladı Elora. "Thrakondarian dilini birlikte öğrendiler, bu yüzden birbirlerine üstünlük sağlayamıyorlar."

"Bunu nereden biliyorsun?" Tyomar sordu. Elora omuzlarını kaldırdı. "Emin değilim,"

Oshali, "Bu da savaşın sonsuza dek süreceği anlamına geliyor," diye tahmin yürüttü.

Elora başını salladı. "Tanrıça bunu sona erdirmenin onlara bağlı olduğunu söyledi, bir galip olacağını değil."

Nyro sinirli bir şekilde, "Biz onların lanet arabulucuları olmayacağız," dedi. "Ben sadece onların ortadan kaldırılmasını istiyorum."

Zendyor kabul etti.

Uraya, "Yine de döküm yeteneklerinin ne olduğunu bilmek iyi olurdu," dedi. "Örneğin dragorai'lere kıyasla döküm standartları nedir? Ortalama bir insandan daha mı iyiler, yoksa sadece kullanabiliyorlar mı?"

"Biz ortalama değiliz," dedi Sethorn sert bir sesle. "Büyü yapabilmeleri bile onları çoğu düşük ölümlüden daha iyi yapıyor."

Uraya ona ters ters baktı.

"Onlar hakkında öğrendiğimiz her şeyden, incelediğimiz her şeyden - bombaları, büyü yapma biçimleri, kor kullanmaları - bize saldırmak için stratejik bir planları var ve dragorai hakkındaki bilgilerini bize karşı kullandılar. Bizim de stratejik bir plana ihtiyacımız var ve kaba kuvvete güvenmemeliyiz," dedi Sethorn.

"Kraliçeyi Güney'de güçlü kılan şey gardiyanlardır," dedi Uraya. "Onun için ölebilirler; tamamen beyinleri yıkanmış ve çok yetenekliler."

"Sen neden değildin?" Elora sordu.

"Yeteneklerim yüzünden gardiyan olmaya zorlandım." "Bu beceri bizim için önemli olabilir," diye uyardı Sethorn.

Uraya başını eğdi ve ekledi: "Söylediklerinizi yaptığınız sürece size yardım etmekte bir sorun görmüyorum."

Sethorn'un yüzü sertleşti. "Eğer kraliçeyi yenemezsek, bu anlaşmanın hiçbir anlamı kalmaz."

"Bu senin sözün demek," diye karşılık verdi ona.

Tyomar tekrar konuşana kadar birbirlerine ters ters baktılar. "Zendyor'un içindeki zayıflığı nasıl bildiğini bilen var mı?" diye sordu.

"Arazi ve hava durumunu inceliyor," dedi Uraya. "Yasak Dağlar'ın jeolojik bağlamını haritalandırıp inceleyebildiyse, o zaman

inlerin yerini tespit etme ve yapılarının sağlam olup olmadığını belirleme yeteneği."

"Bunu nasıl yapabildiğini anlayamıyorum," dedi I'mya. "Bu imkansız görünüyor."

Zendyor, göğsünde bir sıkıntı dalgası dönerken ayağa fırladı. "Bu çok saçma!" diye bağırdı. Herkes sustu. "Dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz. Karar vermeli ve bir planla ilerlemeliyiz!"

"Saldırımızı planlarken hata yapmamak için iyi bilgiye sahip olduğumuzdan emin olmalıyız," dedi Sethorn. "Bunu biliyorsun, Zendyor. Pervasız olamayız. Doğru seçimi yapmak için beklemeye ve seçenekler üzerinde düşünmeye hazırlıklı olmalıyız. Hata yapma lüksümüz yok."

"İlk karşılaşmamızdan ve kralın tehdidinden bu yana altı aydan fazla zaman geçti," diye karşılık verdi Zendyor. "Altı ay. Bu süre zarfında kraliçeyle iki durum yaşadık. Ve hepimiz içinde en çok benim omega'm tehdit edildi. Onları şimdiye kadar durdurabilirdik ama yapmadık. Bu tehditleri ortadan kaldırmak için bir şeyler yapılmasını istiyorum! Biz dragorayız. Thrakondarian dilinde bizden daha yetenekli *olamazlar*. Bu imkansız. Bizim ana dilimiz olduğu halde onlar öğreniyor. *Bugün* bir plan yapılmasını istiyorum, böylece gerçek sonuçlar alabileceğimiz bir planla ilerleyebiliriz. Dominyonların her birinin haritasını çıkardık bile; topografyasını, demografisini, zayıf ve güçlü yönlerini biliyoruz. Neden sağlam planlar yapamıyoruz?"

Oda sessiz kaldı.

Zendyor, birinin konuşması ve ona karşı çıkması için herkese dik dik baktı. Elora'nın küçük, serin eli onun elinin içine kaydı ve Zendyor aşağı baktığında Elora ona gülümsedi, gözlerinde gurur vardı ve Zendyor bunun aralarındaki bağı sarstığını hissetti. Tekrar oturdu ve onu kucağına çekti, kollarını okşarken ona sarıldı. Bunun toplantı için uygun olmaması umurunda değildi.

Zendyor, Khyros'un nihayet ayağa kalktığını görmekten memnundu. Herhangi bir kararı onaylayabilecek tek kişi oydu ve gidecekleri yöne karar vermek onun göreviydi.

Sakin sesi odanın sessizliğine nüfuz etti. "En fazla zararı vermek için kral ve kraliçeye aynı anda saldırmamız gerektiği konusunda anlaştık," diye söze başladı. "Kralın sorumluluğunu üstlenecek birine ihtiyacımız var."

_"

"O ben olacağım," dedi Nyro.

"-ve kraliçenin sorumluluğunu alacak biri."

"Yapacağım," dedi Zendyor.

Khyros başını eğerek onayladı. "Sethorn," dedi hemen sağındaki kardeşine bakarak. "Arkadaşını kraliçeden geri almak için Uraya ile yaptığımız anlaşmaya sadık kalmalıyız. Ona sözümüzün arkasında duracağımızı henüz göstermedik. Bu konuda liderliği sen üstleneceksin."

Sethorn'un çenesi sertleşti. "Ben strateji konusunda daha iyiyim, kurtarma görevlerinde değil." "Hem Zen ve Nyro hem de Uraya için strateji geliştirmen gerekecek.

bu arkadaşını geri getir." Tyomar'a döndü. "Tyomar, Mheyu ile irtibata geçmen ve ardından Zendyor ve Nyro ile çalışıp ilgili bilgileri aktarman gerekecek."

Khyros bir süre sessiz kaldı ve hepsine baktı. "Vattoros, hiçbir kardeşimizi ya da ejderhamızı kaybedemeyiz, kaybedemeyiz, ama kendimizi korumak için ne gerekiyorsa yapmalıyız. Dikkatli olun ve *birlikte* çalışın."

Masanın etrafındaki herkes başını salladı, temkinli bir şekilde birbirlerine baktılar. Sethorn, kendisi için verilen kararlardan dolayı perişan görünen yeni kıza ters ters bakıyordu.

"Teşekkür ederim Khyros," dedi Zendyor, omega'sının intikamını almak için bir plan üzerinde ilerlemelerinden memnundu.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Zendyor, Tao odasında vakit geçirmek yerine, tören sonrasında başladığı işe devam etme fırsatını yakaladı.

Ona sarılmış ve düğümüne zevkle yerleşmiş olan Elora başını kaldırıp onu dikkatle izledi. "Bugünkü toplantı verimli geçti."

"Sanırım öyleydi," dedi Zendyor, kendisine bir bardak su almak için onları bir tarafa çevirerek.

"Dikkatsiz olmanı istemiyorum," dedi Elora yudumlarken.

Zendyor ona bir bakış attı. "Kolayca öfkeye kapılabilirim ama genellikle pervasız değilimdir."

"Ama şimdi olabilirsin."

Zendyor kaşlarını çattı ve içkisini bitirirken onu çekerek aşağıya baktı. Bardağı aldı ve derin derin içti, tekrar yerine koydu, sonra onları yatağın ortasına doğru yuvarladı. "Neden endişeleniyorsun?"

Elora iç çekti. "Bağın içindeki saldırıyla ilgili öfkemi hissedebiliyorum," dedi. "Ve bu konuda endişeliyim. İçinizde tuttuğunuz kaynayan bir öfke var. Bunu hissedebiliyorum. Öfkenin yoluna çıkmasını ve incinmeni istemiyorum."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim Elora," dedi Zendyor. "İstediğim zaman öfkemi kontrol edebilirim. Sadece sana daha fazla bir şey olmasını engellemeye çalışıyorum," diye açıkladı. "Ya da başka birine. Benim bugünkü amacım buydu."

"Biliyorum," dedi Elora. "Sadece bu öfken yüzünden risk altında olmadığından emin olmak istiyorum." Onun gözlerinin içine baktı. "Kraliçeyi affetmeni istiyorum."

"Ne?" Zendyor gürledi. "Onu affetmek mi? Sana yaptıkları için mi?"

"Bugün kararlaştırılan şeyi uygulamayalım demiyorum," dedi Elora. dedi. "Ama onu affederseniz, daha stratejik kararlar alırsınız."

Onun çenesini tuttu. "Elora. Seni öldürmek amacıyla havada bıraktı ve personelimizi öldürmek için dağımızı ve inimizi yerle bir etti. Bir hevesle. Bu affedilemez."

Elora bir an sessiz kaldı. "Onu ikinci kez gördüğümde Tanrıça'nın bana söylediği şeylerden biri, hayatta her zaman sadece iyi ve mutlu deneyimleri arayıp olumsuz ve korkunç olanları görmezden gelmeyi bekleyemeyeceğimdi. İyiler ve kötüler bir arada olmalı; bunlar bir denge yaratır." Gözleri Zendyor'un gözlerine kaydı. "Grubum hakkında söylediklerini düşünüyordum. Farkında olmadığım ne gibi olumsuz şeyler olduğunu bilmiyorum, bunları benimle paylaşmadılar. Benim onlar hakkındaki görüşüm her zaman adil ve hakkaniyetli oldukları yönündeydi. Ama ya öyle değillerse? Gözlerimizi açmamız ve bazı şeylerin her zaman sıkıntılı, endişe verici veya tatsız olacağını kabul etmemiz gerektiğine inanıyorum, ancak bu, bunu kabul edemeyeceğimiz ve yine de neşe bulamayacağımız anlamına gelmez." Gözlerini Zendyor'a dikti. "Eğer öfkeyle dolup taşıdığını hissedersen, bağ aracılığıyla benimle bağlantı kuracağına söz vermeni istiyorum."

Zendyor bir an düşündü. "Yapabilirim. Ama öfkenin bana verdiği güce sahip olmazsam savaşta ne kadar etkili olacağımı bilmiyorum. Beni tanımlayan şey bu. Bunu değiştiremem."

Elora başını salladı. "Biliyorum. Kullanmaman gerektiğini söylemiyorum. Seni desteklememe izin ver diyorum. Öfkemi dengelememe izin ver. Ben senin eşim ve her zaman burada olacağım." Elini onun göğsüne koydu, onu sakinleştirdiği tüm o geceler boyunca yaptığı yere. "Seni sakinleştirmek ya da öfkemi yönlendirmene yardımcı olmak için her zaman burada olacağım."

Zendyor onu kendine doğru çekti ve burnunu Elora'nın sıcak kokulu boynuna soktu. "Ve ben her zaman senin ailen olarak burada olacağım, Elora. Ne zaman kendini huzursuz hissedersen, senin kayan, üssün olacağım," dedi. Boynunu ve çenesini öptü ve güzel, gri gözlerine bakmak için geri çekildi. "Ben senin için varım."

OceanofPDF.com

EPILOGUE

TElora'nın ateşinin titremesi ejderha sırtındayken başladı. Yorgy hızla uçuyor, menzil boyunca ateş ediyor, dönüp duruyor, yolu tahmin edilemiyordu. Elora bu tür uçuşları heyecan verici buluyor ve Zendyor pek hoşlanmasa da mümkün olan her yerde onu bu şekilde uçmaya teşvik ediyordu. Yorgy'nin avlanmadığı sürece bu kadar hızlı uçmaması gerektiğini ve bunun için hiç eğitim almadığı ve ne bekleyeceğini bilmediği için Elora için tehlikeli olabileceğini düşünüyordu.

Elora kontrolsüz olma hissinden hoşlanıyordu; her an her şey olabilmış gibi hissediyordu ama tabii ki hiçbir zaman olmamıştı. Yorgy uçmakta çok iyiydi; mükemmel manevralar yapıyordu.

Elora'nın ateşi ihtiyaç dalgaları halinde üzerine geliyor, midesinin en derinlerinden başlayıp uzuvlarına kadar titriyordu. İlk başta bunun ne olduğundan emin değildi - daha önce hiç yaşamamıştı - ama onu nefessiz bırakan ve kıyafetlerini çıkarmak için çaresiz bırakan ilk yükselen dalgadan sonra, alfasına geri dönmesi gerektiğini biliyordu. Bir elini Yorgy'nin ensesine koyarak aralarındaki bağa kanalize oldu.

Üçü arasındaki bağ çok katmanlı bir deneyimdi. Bazen Yorgynel'in ruh halini daha çok hissederken, bazen de Zendyor'un ki daha güçlü olabiliyordu. Birini diğerinden daha fazla hissetmek için verdiği bilinçli bir karar değildi; bu yakınlığa veya bir duygunun gücüne bağlı olma eğilimindeydi. Ancak diğer zamanlarda, eğer odaklanırsa birini diğerinden daha fazla hissetmeyi seçebiliyordu. Anladığı kadarıyla üçlü bağ birbirlerinin, özellikle de Yorgynel'in ruh halini daha iyi anlamalarını sağlamıştı. Zendyor, bu önce ejderhasıyla olan iletişiminin

daha çok aralıklı güçlü duygu patlamalarına dayanırken, şimdi iletişimi çok daha istikrarlı ve incelikliydi.

Elora şimdi sadece Yorgynel ile olan bağına odaklandı ve onu eve acele etmeye çağırdı.

Yeni inlerinin dışına vardıklarında, yoğun ihtiyaç dalgaları sarmal çiziyor, yoğunluğu iki katına çıkıyor ve konuşmayı zorlaştırıyordu. Zihnini olabildiğince odakladı ve onu Yorgy'nin sırtından doğruca odalarına kaldıracak bir büyü yaptı.

Neyse ki Marahl oradaydı.

"İstediğiniz parlak sarı korsajlı tunikleri çekmecelerinize ekledim," dedi Marahl, rengi açıkça onaylamayarak. "Eskileri en alt çekmecedeydi, yani limon gibi yanmak konusunda fikrini değiştirdiğini fark edersen, onları her zaman orada bulabilirsin."

Elora boğazının arkasından homurdandı, çünkü başka bir ihtiyaç dalgası ona çarptı. Tüm vücudu titreyerek yere yığıldı.

"Elora!" Marahl telaşlanmıştı. "İyi misin?"

Elora'ya doğru adım atarken burnu alevlendi, sonra gözleri anlayışla açıldı. Başka bir şey söylemeden hızla odadan çıktı.

Elora bu kadar güçlü dürtülerle dolup taşmasaydı rahat bir nefes alabilirdi. Zendyor'un yedi cehennem neresinde olduğunu merak ederek yere kıvrıldı, onu yakalayan bir sonraki acil ihtiyaçla tüm vücudunu gerdi.

Sonunda, tam aklını kaçırmak üzereyken, adam odaya daldı.

"Elora."

Onun kokusunu aldığı anda anlamıştı. Adam yavaşladı, gözleri karardı ve boğazından gelen hırıltıyla Elora'nın vücudundan kaygan bir sıvı fişkırdı. Elora inleyerek adamın acele etmesini diledi.

"Hazırsın," dedi, giysilerini çıkarırken sesi gırtlaktan geliyordu.

"Lütfen..." Elora bundan daha fazlasını söylemeyi başaramadı. Onu yerden kaldırdı, burnunu vücudunun ulaşabildiği her yerine gömdü, Elora nihayet ellerinin üzerinde olmasından duyduğu memnuniyeti mırıldanırken etli kısımlarını sıktı.

Elora kıyafetlerinin tam olarak ne zaman çıktığından emin değildi ama bir sonraki ihtiyaç dalgası geldiğinde Zendyor'un yüzü bacaklarının arasındaydı. Kız gerilip kalçalarını yüzüne doğru kıvrırken tekrar inledi.

"Kokun daha da güzel," diye mırıldandı ağzı kızla doluyken. "Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim."

Elora'nın söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Kendisini çağıran çılgınlığa kapılmamak için kendini tutmaya çalışıyordu. *Tanrıçaların onu engellediği şey bu muydu?*

Vahşi doğada başına gelmesini engellemeye çalıştıkları şey bu muydu?

Mantıklı düşünceler, bir sonraki dalgalanma onu kavrarken yok oldu.

Zendyor neyse ki soyunmuş ve onu kendine doğru çekmişti, kalın, sert aleti yukarı doğru çıkarken görülmeye değer bir güzellikteydi, sıvıyla damlıyordu.

Elora bacaklarını ardına kadar açmış, ona ihtiyacı olanı vermesi için yalvarıyordu. Adam öne doğru adım attığında, bakışlarını vahşilik sardı ve Elora ihtiyacı olanı ve istediğini alacağını biliyordu.

Elora zamanın nasıl geçtiğini ve kim olduğunu unutmuştu. Alfa'sı bedenini dövüyor, içindeki sürekli dürtüyü yatıştırmak için ona doruk üstüne doruk yaşıtıyordu. Onu pençeledi, ona bağırdı, ihtiyacı olan şey için yalvardı ve tüm bunlar olurken ne söylediğini bile bilmiyordu.

Bildiği tek şey, bir ihtiyaç dürtüsüne sahip olduğuydu ve bunu gidermesi gerekiyordu; bunu yapabilecek tek kişi oydu.

Vücudu saatlerce onunkini hırpaladı, acımasız, vahşi, çiğ ve çaresizdi. Onu tatmin etmek için her pozisyonu buldu - sırtüstü, dizleri, önü - her özensiz çarpışta onu horozuyla sıkıştırarak açtı ve onunla her dolduğunda ona memnuniyet ışınları gönderdi.

Elbette, alfası mükemmel bir alfaydı. Onu tatmin etme arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Yorgunluktan bayıldığında bile, kız kıpırdadığı anda onun için hazırdı, her santimini sahipleniyor ve onu doldurmaya hazır olan siki olmadan uyanmasına asla izin vermiyordu.

Ne yazık ki, son derece sinir bozucu olduğu zamanlar da vardı. Boğazına su kaçırmaya ya da ağzına yemek tıkmaya çalıştığı zamanlar gibi. *İstediği bu değildi!* Yine de suyun boğazından aşağı süzülürken verdiği serin ve ipeksi hissi takdir ettiği zamanlar da oldu. Ya da yemeğin yoğun tadı karnını ısıttığında ve onu sakinleştirdiğinde, böylece daha az huzursuz bir uyku çekiyordu. Ama ağzında en çok sevdiği şey adamın sikinin ucuydu. Tuzlu, dili üzerinde pürüzsüz ve kokusunun daha gelişmiş bir versiyonuyla oldukça doymuş olması onu

çılgınlık. Keşke onu daha fazla besleyebilseydi, ağzını ona açmak için daha istekli olurdu.

Bazen zevki harmanlıyor, onu birbiri ardına kontrolsüz orgazm nöbetlerine sokuyordu. Tıpkı ağzı göğüs ucundayken, onu sertçe emerken, kalçaları içine girerken bulanıklaştığında olduğu gibi. Sonra dişleriyle ısıyor, vücuduna keskin bir heyecan gönderiyor, bu da diğer her şeyin hissini artırıyordu.

Elora, alfası tarafından tatmin olmuş, mutlu ve bitkin bir halde tutuluyordu. Önemli olan tek şey ve Elora'nın her ihtiyacını karşılıyordu.

Sonunda daha uzun süre uyudu ve dürtüleri azaldı, ta ki yavaş yavaş duyuları ortaya çıkmaya başlayana kadar. Aynı zamanda, Zendyor'un kızgınlığı da azalmaya başladı ve ikisi de üreme durumlarından bitkin, şok edici bir karmaşa içinde uyandılar.

Pus tamamen dağılmadan önceki son çiftleşme aceleci ama dikkatliydi, sanki birbirlerinden mümkün olan her zevk duygusunu çıkarmaları gerekiyordu. Elora Zendyor'a sertçe biniyor, ama aynı zamanda onun sikini yavaşça içine alıyor, bu kadar derinden doldurulmanın verdiği zevkin sürmesine izin veriyor, Zendyor onu öpüyor ve ağzında homurdanırken göğüslerini sıkıyordu.

Düğümner atıldıktan sonra Zendyor ona, "Mükemmeldin," dedi.

Elora mırıldandı ama onun mükemmel biri olduğunu biliyordu. Onun her ihtiyacını, istediğini bile bilmediği şekillerde karşılamıştı. "Çok yorgunum," diye inledi, ağrıyan uzuvları yüzünden yüzünü buruşturarak. "Ne kadar sürdü?"

"Birkaç gün," dedi Zendyor.

Birbirlerinin kollarına uzandılar, zihinleri keskinleştikçe nefes alışverişleri azaldı.

"Hamile olup olmadığını birkaç gün içinde öğreniriz," dedi Zendyor, yüzünün yan tarafını okşayarak. "Ama olmasanız bile, gerektiği kadar deneyeceğiz."

Elora güldü ama onun çocuklar için hevesli olduğunu biliyordu. "Her seferinde bir adım atalım. Bu kadar sık seksle başa çıkabileceğimi sanmıyorum."

Zendyor ona inanamayarak kaşlarını çatı. "Sahip olduğun her şeyi arzuladın, küçük Elora. O yemekleri yemek yerine sikimi emebilseydin, boğazın kat kat tohumlarımla kaplanırdı."

Elora onu dürttü, yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Boe'ya söyleme."

Zendyor gürültülü, dizginlenemez ve neşeli bir şekilde güldü ve Elora onunla kurduğu bağdan duyduğu mutluluğun tadını çıkardı. Bu ev ve aile, sahip olabileceğini hayal ettiği her şeyin ötesindeydi ve o kadar mutluydu ki

Bunun için minnettar. Hâlâ çevresindeki toplumda neşe ve mutluluk arasa da, artık buna ilham vermek için sorumluluk almıyordu. Her şeye daha temkinli bir gözle bakıyor ve işler planladığı gibi gitmezse seçeneklerini değerlendiriyordu. Bunu yapabildiğinde daha da rahatlıyordu. Grubunu hem severek hem de kaybederek düşündüğü anlar oldu ama şu anda sahip olduğu şeyi destekleyeceklerini biliyordu. Olabileceği en iyi omega, eş, dragorai dişisi ve umarım anne olmak onları ve Tanrıçaları onurlandıracaktı. Yapacağı şey de buydu.

Elora ve Zendyor birbirlerinin kollarında uzanmış, birbirlerinin güvenliğinin tadını çıkarırken uykuya dalıp çıkıyorlardı.

Ve sonraki birkaç saat içinde Elora yuva yapmaya başladı.

Son

Umarım Zendyor ve Elora'nın hikayesini beğenmişsinizdir!

SIRADA KİM VAR?

Sethorn kadınların kendisine tapmasını bekler ama cazibesi, aldığı kadarını veren Uraya üzerinde işe yaramaz.

Bu serinin bir sonraki bağımsız kitabında onların hikayesini okumak için hemen tıklayın!

OceanofPDF.com

DISCOVERMYTHOFOMEGA

Başka bir cinsel, büyülü fantastik romantizm macerası için Omega Efsanesi serimi deneyin. İlk kitap ücretsiz!

FETHETMEK İÇİN CAN ATIYOR

O bir imparatorluğu fethetti ve sırada o var.

Ülkedeki en vahşi Alfa acımasızca Omega'sını arıyor.

Ve burnunun dibinde saklanıyor.

Kibirli hükümdar Drocco, Cailyn'den kendisine bir eş bulması için yardım ister ama Cailyn'e hükmetmek için yanıp tutuşmaktadır.

Bir Omega olduğunu öğrenirse hayatının sona ereceğini bilen Cailyn kapana kısılmıştır.

Onun sırları için gelmişti, vahşi doğasına hazırdı ama onun üzerinde yaratacağı etkiye hazır değildi.

Aralarındaki karşı konulmaz çekim ikisini de riske atar... ve bildiklerini sandıkları her şey sonsuza dek değişir.

Okuyucular ne diyor?

★★★★★ "Ateşli alfa, her şeyi tüketen dünya, güçlü kadın kahraman - süper ateşli bir okuma. Bağımlılığa hazır olun!"

★★★★★ "Bu kitap kutsal ateş, gerilim ve karanlıkla dolu ve daha fazlası için ağzımı sulandırdı!"

★★★★★ "ÇİĞ, HAYVANSAL VE SEKS DÖLÜ istiyorsanız içerik, bu üçleme tektir."

OceanofPDF.com

CRAVE TO CONQUER'DAN ALINTI

DROCCO

Otururken Cailyn'in içeri girdiğini gördü. Kalabalığın arasından ona doğru ilerlerken gözlerini ondan alamadı. Bakarken neredeyse nefesini . Kadın son derece muhteşemdi. Saçları yine o narin boynunu ortaya çıkaracak şekilde toplanmıştı ve elbisesi her bir kıvrımını sarıyordu. Sonunda onun tatlı vücudunu tüm ayrıntılarıyla görebilmişti ve beklediğine değmişti. Elbisenin omuzlarının üst kısmını ortaya çıkaran kesimiyle, sade zarafeti gürültülü kalabalığın arasında yersiz görünüyordu.

Muhafızları onun talimatıyla geçmesine izin verdiler ve kadın platforma tırmanıp başı eğik bir şekilde onun önünde durdu.

"Çağrılmak zorunda kalmadan memnun değilim kedicik," dedi birasını kaldırıp gözlerini ondan ayırmadan.

"Sizin planlarınızı göz önünde bulundurarak katılmaya pek hevesli olmadığımı anlayabileceğinizden eminim..." Sesi kesildi, başını kaldırdı ve hafifçe sallanarak gözlerini kapattı. Sonra gözlerini açtı, yüzüne bir korku ifadesi yayılırken gözleri genişledi.

Drocco kaşlarını çatı, kafası karıştı ve sonra bir koku ona çarptı. Zengin, tatlı, yüce bir koku, daha önce kokladığı hiçbir şeye benzemiyordu. Her tarafına nüfuz etti, o kadar güçlü bir özleme neden oldu ki aniden varlığının her zerresi yüksek alarm durumuna geçti.

Cailyn bir adım geri çekilerek, "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır. Olamaz..."

Drocco onu görmezden geldi ve öne doğru eğilerek ne yaşadığını çözmeye çalıştı. Zihnini bir sis kaplamaya başlamıştı ve ortaya çıkan tek net düşünce o kokuya ihtiyacı olduğuydu; o koku ona aitti. Başını yavaşça çevirip kokuyu aradı ve sonra tekrar Cailyn'e döndü. Bu oydu.

Cailyn geri çekilirken etrafına çılgınca baktı, tüm vücudu gergindi ve kaçmaya hazırdı.

Drocco yavaşça ayağa kalktı, her santimi kadının her santiminin farkındaydı. Kadının dehşete düşmüş yüz ifadesine baktıkça, kokusu öylesine baştan çıkarıcı, öylesine karmaşık bir aromaya dönüştü ki, siki sertleşip taş gibi oldu. Aynı anda, arkasındaki muhafızlar dönüp ona bakmaya başladılar, burun delikleri alevlendi.

Drocco'nun içinde bir şeyler koptu. Öne atıldı ve Cailyn'i kaldırıp omzuna atarak Büyük Salon'dan hışımla çıktı. Sarayın koridorlarında manevralar yaparak bulabildiği en yakın özel alana doğru ilerledi ve burun deliklerini dolduran tatlı kokuyu görmezden gelmeye çalıştı. Zar zor düşünebiliyordu. Tek bildiği onunla yalnız kalması gerektiği idi. Muhafızları onu takip ediyor olacaktı; onları kaybetmek istiyordu.

Çok az kullandığı ofisine vardı ve adımlarını bozmadan içeri girdi. Odanın ortasına doğru ilerleyerek onu yere yatırdı ve ellerini yumuşak bedeninin üzerinde tutarak onu içine çekti.

Kadın ona baktı ve adam donakaldı. Kızın kahverengi gözleri altın rengine dönüşmüştü; daha önce sadece okuduğu, yüz on bir yıldır kimsenin görmediği bir altın.

"Sen bir Omega mısın?" dedi, sesi güvensizlikten boğuklaşmıştı.

Onun şokundan yararlanıp sendeleyerek duvara doğru uzaklaştı. "Ne yaptın sen?" diye bağırdı. Kendini duvara yasladı ve neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Gittiler. Hepsi gitmiş! Ne yaptın sen?"

Drocco saniyeler geçtikçe kızın gözlerinin daha da altın rengine dönüşmesini izledi. "Açıkla kendini, Cailyn Lefroy," diye sordu. "Sen bir Omega mısın, yoksa bir şey mi aldın?"

Kadın duvar boyunca ilerledi ve sonra tekrar geri döndü, çılgınca etrafına bakındı. Kadının kokusu neredeyse tembelce odaya sızıyordu ve Drocco'ya tüm bu sorgulamalara bir son verip üzerindeki elbiseyi yırtmasını söylüyordu. Ama kendini direnmeye zorladı. Neyin değiştiğini öğrenmesi gerekiyordu. Nasıl olmuştu da birdenbire bu kadar güzel kokmaya başlamış ve Haze'inde bir Omega'nın meşhur altın gözlerine sahip olmuştu? Bu bir numara mıydı? Malloron Haze yeniden yaratıcılarının şehre daha sık geldiğinden bahsetmemiş miydi? Kız kardeşinin intikamını almak için onu tuzağa düşürmeye çalışıyor olabilirdi. Yine de Drocco onu izlemeye devam ettikçe daha da çaresizleşti.

"Söyle bana," diye sordu. "Sen bir Omega mısın?"

Ellerini bacaklarının arasına bastırarak eğildi ve inledi. Bu inilti adamın içini titretti ve zaten sertleşmiş olan siki acı verici bir şekilde zıpladı. Ona doğru bir adım attı.

Başını kaldırdı. "Kıpırdama!" diye hırladı ona, bir elini uzatarak. "Bana yaklaşma."

[CRAVE TO CONQUER'I İNDİRİN!](#)

OceanofPDF.com

AKNOWLEDGMENTS

Whoop whoop! Kitaplarımın olabilecek en iyi hale gelmesine her zaman yardımcı olan muhteşem kadınlara çok teşekkür ederim.

Randie, sen her zamanki gibi tam bir yıldızsın! Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Çok teşekkür ederim! <3

Margarita, bunu hazırlamama yardımcı olduğun için çok teşekkür ederim. Her zaman olduğu gibi, düşüncelerinize ve teşvikinize gerçekten değer veriyorum. Teşekkür ederim!

Her zaman olduğu gibi, beni destekledikleri için çok şanslı olduğum muhteşem arkadaşlarıma ve aileme büyük sevgiler, kucaklamalar ve teşekkürler.

OceanofPDF.com

ABOUT ZOEYELLIS

Zoey Ellis, işkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemesele bile!) arsız kahramanlar hakkında karanlık, büyülü, fantastik romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikayelerinde, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan ama nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftler yer alıyor.

Zoey'nin 'lezzetli bir şekilde karanlık' ve 'vazgeçilemez' olarak tanımlanan heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskanç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve 'gerçek eşler' mecazına ve karanlık endişeye özel bir sevgisi var.

Okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için çevrimiçi evinde dolaşın: www.zoeyellis.com

<<<<>>>>

OceanofPDF.com

ALSOBYZOEYELLIS

OMEGA EFSANESİ

Epik fantezi, karanlık romantizm serisi

(Drocco ve Cailyn 1-3)

Fethetmek İçin Can Atın

Yakalamak İçin Can

Atın Sahiplenmek

İçin Can Atın

(Malloron ve Amara 4 - 6)

Yıkım Saltanatı

Yıkma İçin

Saltanat Hükmetmek

İçin Saltanat

(Kardos ve Shaya 7 - 9) İtaat

Etmek

Takıntıya Sahip

Olmak Elde Etmeye

Sahip Olmak

OMEGA EFSANESİ STANDALONLAR

Candescent

Compulsion

BEHOLDEN DUET

Bir peri masalı romantizmi düeti

Vahşi Bir Borç

Kirli Bir İddia

MELEKLER İMPARATORLUĞU

Bir paranormal melek romantizmi üçlemesi

Güç Tarafından

Sahiplenildi Güç

Tarafından

Mahvedildi Güç

Tarafından

Uyandırıldı

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.